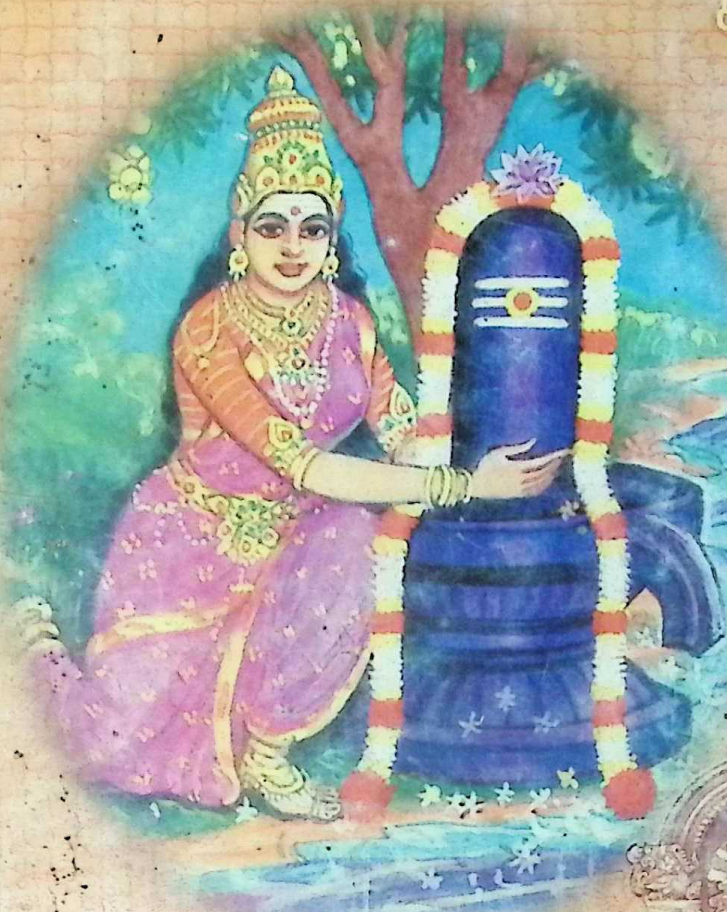

திருப்புகழ் விரிவுரை

காஞ்சீபுரம்

ACCNO 37608

தெய்வத்திரு

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

உ
முருகா

திரும்புகழ் விரிவுரை

(காஞ்சீ புரம்)

தெய்வத்திரு.

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

ர. ஆ
20.5.67

வங்களில்

வெளியீடு :

சுவாமி வாரியர் பதிப்பகம்

சுவாமி வாரியார் பதிப்பகம்

107, சிங்கண்ண தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை - 600 002.
தொலைபேசி : 8535 666

நூல் குறிப்பு

நூல்	:	திருப்புகழ் விரிவுரை - காஞ்சீபுரம்
ஆசிரியர்	:	தெய்வத்திரு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் கவாமிகள்
உரிமை	:	பதிப்பகத்தாருக்கு
பதிப்பு	:	முதல் பதிப்பு 1999
தாள்	:	டி.என்.பி.எல். வெள்ளைத்தாள்
அளவு	:	டெம்மி சைஸ் 1/8
எழுத்து	:	10.5 புள்ளி
பக்கம்	:	240
படிகள்	:	2500
விலை	:	₹
பதிப்பகம்	:	குரு .. யார் பதிப்பகம் 107, சிங்கண்ண தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை சென்னை - 600 002. போன் : 8535666
கணிப்பொறி அச்சக்கோப்பு	:	கிருஷ்ணா கிராஃபிக்ஸ், கோடம்பாக்கம் சென்னை - 24. போன் : 4847191
அச்சிட்டோர்	:	அரபிந்தோ கிராஃபிக்ஸ் கோடம்பாக்கம் சென்னை - 24. போன் : 4847191

2.

முருகா

முன்னுரை

ஈறுசேர் பொழுதினும் இறுதி இன்றியே
மாறிலா திருந்திடும் வளங்கொள் காஞ்சியில்
கூறுசேர் புனைதரு குமர கோட்டம்வாழ்
ஆறுமா முகப்பிரான் அடிகள் போற்றுவாம்.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்ப் பாடல்களுக்கு 35 ஆண்டுகளாகத் திருப்புகழ்மிர்தம் என்னும் மாத வெளியீட்டில் உரை எழுதி வருகின்றேன்.

மேற்படி உரைகளைத் தனிநூலாக நல்ல கடிதத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று அன்பர்கள் பலர் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க முதல் தொகுதி விநாயகர் துதி, முதற் படை வீடான திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய இவைகளின் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் 20க்கும் விரிவுரைகள் 3.8.64-ல் வெளிவந்தன.

பின்னர் 2, 3, 4, 5 ஆகிய படை வீடுகளின் உரைகள் ஒவ்வொரு தொகுதியாக வெளிவந்தன. ஆறாவது தொகுதி ஆறாவது படைவீட்டுப் பாடல்களுடன் 20.5.67ல் வெளிவந்தது.

இப்போது பஞ்சபூதத் தலங்களில் முதலாவதாகிய காஞ்சீபுரம் திருப்புகழ் முழுவதும் [44 பாடல்கள்] விரிவுரைகளுடன் வெளி வருகிறது.

காஞ்சீபுரம். இது பஞ்சபூதத் தலங்களில் பிருதிவித் தலம். முத்தித் தலங்கள் ஏழுனுள் ஒன்று. உமாதேவியார் தனி மா மரத்தின்கீழ் சிவபெருமானை வழிபட்ட தலம். அம்பிகை முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்த காமாட்சி பீடம். 'நகரேஷு காஞ்சி' எனப்படும் சிறப்புடையது. 'தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடுங் கச்சித் திருவேகம்பன்' என்று மாணிக்க வாசகருங் சுவைகின்றார்.

காம கோட்டம், குமர கோட்டம் மற்றும் பல சிவ ஸ்தலங்களும், திருமால் திருக்கோயில்களும், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் பாடலும், பரண தேவர், பட்டினத்தார் முதலியவர்களின் பாடல்களும் பெற்ற அரிய திருத்தலம். பரிமேலழகர், சிவப்பிரகாசர், கச்சியப்ப

சிவாசாரியார், கச்சியப்ப முனிவர், சோணாசல பாரதியார் முதலிய பலப்பல புலவர்கள் அவதரித்த திருத்தலம்.

இந்நகரத்தின் பெருமையை, பெரிய புராணத்துள் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனாரது புராணத்தாலும் அறிக.

இன்று நடமாடும் கோயிலாக விளங்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி காமகோடிப் பெரியவர்களால் இத்தலம் மேலும் சிறப்புறுகின்றது.

காஞ்சீபுரம், செங்கல்பட்டு அரக்கோணம் கிளைப்பாதையில் உள்ளது ரயில்வே ஸ்டேஷன். செங்கல்பட்டு, அரக்கோணம், சென்னை முதலிய ஊர்களிலிருந்து பஸ் மூலமாகவும் செல்லலாம்.

இத்தகு வித்தகம் நிறைந்த காஞ்சீபுரம் திருப்புகழ் விரிவுரை களை அன்பர்கள் ஓதியுணர்ந்து நலம்பெற எம்பெருமானை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

சென்னை

நவம்பர் 1970

அன்பன்

திருபாண்டி 9.11.70

சமர்ப்பணம்

இத் திருப்புகழ் உரைவள நூலினை எம் பரம குருநாதர் அருணகிரி நாதப் பெருந்தகைக்கு அர்ப்பணிக்கின்றேன். அவர் இதனை இன்னும் இனிதாக்கி ஆறுமுகப் பெருமானது அடிமலர்கட்கு அணிவிப்பாராக.

- கிருபாணந்தவாரி

ப தி ப் பு ரை

“முத்திதரும் நகரேழுனுள் முக்கியமாம் முதற்காஞ்சி” என்றும், “சொர்க்கத்துக்கு ஒப்புற்ற காஞ்சி” என்றும் ஞானிகளால் நயந்தேத்தப்பட்ட தலம் காஞ்சீபுரமாகும். வார்த்தை தவறியதால் பார்வை பறிக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு இடக்கண் பார்வையை ஈந்தருளிய இனிய தலம்.

பிரம்மா பூசித்த வெள்ளைக் கம்பர், விஷ்ணு போற்றிய கள்ளக் கம்பர், உருத்திரன் உபாசித்த நல்ல கம்பர் என்னும் பெயர்களுடன் இங்குள்ள லிங்கங்கள் விளங்கும்.

ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயம், காமாட்சியம்மன் திருக்கோயில் இடையில் குமரகோட்டம் அமைந்திருப்பது சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி ரூபத்தை நினைவூட்டுகிறது. அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானை 44 பாடல்களில் பாடிப் பரவியுள்ளார்.

கற்றவர் சபையில் ஒவ்வொரு புலவனும் தன் கவிதா விலாசத்தைக் காட்டுவது இயல்பு. அதற்காகத்தானோ என்னவோ, கல்வியில் கரையிலாக் காஞ்சிப் பதியாகிய கச்சிப்பதியில் வல்லெழுத்துக்களே அமைந்த திருப்புகழைப் பாடியுள்ளது அருணகிரியாரின் மேதைமைக்கு மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

அதிசயமும் அச்சமும் விளைக்கத்தக்க கடின சந்தங்கள் கைக் கோத்துள்ள இத் திருப்புகழ்களுக்கு உரையியற்றியுள்ளார்; திருப்புகழ் உரை வேந்தரான தெய்வத்திரு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்.

பச்சைத் திருவுமை, இச்சித் தருளிய கச்சிப் பதிதனை, நச்சித் துறைந்திடும் வேலனை, உமைபாலனை, வள்ளி லோலனை அணுப்போதும் மறந்தறியா நம் சுவாமிகள் திருப்புகழின் தூதராகத் திகழ்ந்து, மக்களின் நெஞ்ச நிலத்தில் நிதமும் திருப்புகழை விதைத்து வந்தார்.

காஞ்சீபுர திருப்புகழின் உரைவளம் அந்தக் கருணை முனிவரான அருணகிரிக்கே ஓர் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். பாடிய பலனை மக்கள் பெறுவர் என்று, தம் நீடிய நெஞ்சத்தால் நினைந்து வாழ்த்துவார்.

இத்திருப்புகழைத் தினமும் நாம் ஓதுவதன் மூலம் உயிரிரக்கத்தின் ஊற்றான காங்கேயநல்லூரின் காமாட்சி யன்னையாகிய மாதாஸ்ரீ கனகவல்லியம்மையின் மைந்தனாம் நம் வாரியார் சுவாமிகள் நம் உழைப்புக்கு உரிய மரியாதை கிடைத்துள்ளது என்று உள்ளம் மகிழ்வார்.

சுவாமிகளின் முதன்மை மாணவர் தருமபுரி புலவர் க.தியாகசீலனின் உழைப்பால் பிழையறியாப் பேழையாக இந்நூல் பிறப்பெடுத்துள்ளது. சுவாமிகளின் ஆசி என்றும் அவருக்குச் சுகங்கொடுக்கும்.

அச்சிட்டளித்த அரபிந்தோவை மெச்சிப் பாராட்டுகிறேன்; வேறென்ன செய்ய?

தீபா மயிலப்பன்
குகஸ்ரீ வாரியார் பதிப்பகம்

உ-
முருகா

திருப்புகழ் விரிவுரை

1

காஞ்சீபுரம்

அரியயன் புட்பிக் கக்குழு மிக்கொண்
 டமரர்வந் திக்கத் தட்டுரு வச்சென்
 றவுணரங் கத்தைக் குத்திழு நித்தங் கொருகோடி

அலகைநின் றொத்தித் தித்திய றுத்தும்
 பலவியங் கொட்டச் சக்கடி கற்றந்
 தரியுடன் பற்றிக் குச்சரி மெச்சும் படிபாடிப்

பரிமுகங் கக்கச் செக்கண்வி ழித்தும்
 பவுரிகொண் டெட்டுத் திக்கையு டைத்தும்
 படுகளம் புக்குத் தொக்குந டிக்கும் படிமோதிப்

படைபொருஞ் சத்திப் பத்மநி னைத்துஞ்
 சரவணன் கச்சிப் பொற்பனெ னப்பின்
 பரவியுஞ் சித்தத் துக்குவ ரத்தொண் டடைவேனோ

பெரியதண் செச்சைக் கச்சணி வெற்பும்
 சிறியவஞ் சிக்கொத் தெய்த்தநு சுப்பும்
 ப்ரிதியொழிந் தொக்கக் கைக்கிளை துத்தங் குரலாதி

பிரிவில்கண் டிக்கப் பட்டவு ரட்டும்
 கமுகமுஞ் சிற்பச் சித்ரமு ருக்கும்
 பிரதியண் டத்தைப் பெற்றருள் சிற்றுந் தியும்நீலக்

கரியகொண் டற்கொப் பித்தக துப்புந்
 திலதமுஞ் செப்பொற் பட்டமு முத்தின்
 கனவடங் கட்டப் பட்டக முத்துந் திருவான

கருணையுஞ் சுத்தப் பச்சைவ னப்புங்
 கருதுமன் பார்க்குச் சித்திய னிக்குங்
 கவுரியம் பைக்குப் புத்ரள வாக்கும் பெருமாளே.

பதவுரை

பெரிய தன் செச்சை - பெரிய குளிர்ந்த குங்குமக் குழம்பு
கொண்ட, கச்ச அணி வெற்பும் - இரவிக்கை யணிந்த மலை
போன்ற தனமும், சிறிய வஞ்சிக்கு ஒத்து - நுண்ணிய வஞ்சிக்
கொடிபோல, எய்த்த நுகப்பும் - இளைத்த இடையும், ப்ரிதி
ஒக்க ஒழிந்து - ஓர் இசையில்தான் அதிக விருப்பம் என்னாமல்
எல்லா இசை வகைகளையும் ஒன்று போல் பாவித்து, கைக்கிளை
துத்தம் குரல் ஆதி - கைக்கிளை துத்தம் குரல் முதலான, பிரிவில்
கண்டிக்கப்பட்ட உருட்டும் - பிரிவுகள் கொண்ட பகிர்தல்
செய்யப்பட்ட புரளும் குரலிசையும், கமுகமும் : கமகம் என்ற
கரபேதமும், சிற்ப சித்ர உருக்கும் - சிற்ப நூலிற் சொல்லப்பட்ட
அழகையும் உருகச் செய்யும் அழகும், பிரதி அண்டத்தைப் பெற்று
அருள் - ஒவ்வோர் அண்டத்தையும் பெற்றருளிய, சிறு உந்தியும்
- சிறிய வயிறும், நீல கரிய கொண்டற்கு ஒப்பித்த கதுப்பும் -
இருண்ட கரிய மேகத்துக்கு நிகரான கூந்தலும், திலதமும் - நெற்றிப்
பொட்டும், செம் பொன் பட்டமும் - செம் பொன்னாலாகிய
பட்டமும், முத்தின் கனவடம் கட்டப்பட்ட கழுத்தும் - சிறந்த
முத்துமாலை கட்டப்பட்ட கழுத்தும், திரு ஆன கருணையும் -
தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த கருணையும், சுத்த பச்சை வனப்பும்
- தூய பச்சை நிற அழகும், கருதும் அன்பர்க்கு - திருவடியைத்
தியானிக்கின்ற அன்பர்கட்கு, சித்தி அளிக்கும் - வீடு தருகின்ற
தன்மையுங் கொண்ட, கவுரி அம்பைக்கு புத்ர - பார்வதி
தேவிக்குப் பாலகரே! எவர்க்கும் பெருமாளே - எல்லாருக்கும்
மேலான பெருமையின் மிகுந்தவரே! அரி அயன் புட்பிக்க -
திருமாலும் பிரமனும் வாய்திறந்து தங்கள் குறைகளைக் கூறவும்,
குழுமிக்கொண்டு அமரர் வந்திக்க - ஒன்றுகூடி தேவர்கள்
வணங்கி நிற்கவும், தட்டு உருவி சென்று - ஊடுருவிச் சென்று,
அவுணர் அங்கத்தை - அசுரர்களுடைய உடலை, குத்தி முறித்து
- குத்தியும் முறித்தும், அங்கு ஒரு கோடி அலகை நின்று -
அவ்விடத்தில் ஒரு கோடி பேய்கள் நின்று, ஒத்தி - தாளம்
போட்டும், தித்தி அறுத்தும் - தாளச்சதி அறுத்தும், பல இயம்
கொட்ட - பல வாத்தியங்களை முழக்கியும், சக்கடி கற்று -
பரிகாசப் பேச்சுகளைப் பேசியும், அந்தரி உடன் பற்றி -
துர்க்கையுடன் சேர்ந்து, குச்சரி மெச்சும்படி பாடி - குச்சரி
என்ற ராகத்தை மெச்சி வியக்கும்படி பாடியும், பரிமுகம் கக்க -
வடவாழுக்கினி போலத் தீயை வெளிப்படுத்துமாறு, செ கண்
விழித்தும் - சிவந்த கண்களை விழித்தும், பவுரி கொண்டு -

வட்டமாக ஆடி, எட்டுத் திக்கை உடைத்தும் - எண் திசைகளை அதிர்ச்சியுற்ச் செய்தும், படுகளம் புக்கு - போர்க்களத்தில் நுழைந்து, தொக்கு நடிக்கும்படி மோதி - ஒன்று சேர்ந்து நடனஞ் செய்யவும் பகைவர்களைத் தாக்கி, படை பொரும் - எவ்விதமான படைகளையும் பொருது வெற்றி பெறவல்ல, சத்தி பத்மம் நினைத்தும் - சக்தி வேலை ஏந்தும் தாமரை போன்ற திருக்கரங்களைத் தியானித்தும், சரவணன் - சரவணன் என்றும், கச்சி பொற்பன் என - காஞ்சி மாநகர் அழகன் என்றும், பரவியும் - பின்பு பலவாறு துதி செய்தும், சித்தத்துக்கு வர - இத்தகைய அன்பு அடியேனுடைய சித்தத்தில் உதிக்கும்படி, தொண்டு அடைவேனோ - தொண்டு செய்யும் பேற்றினை அடைவேனோ?

பொழிப்புரை

மிகவும் குளிர்ந்த குங்குமக் குழம்பு பூசப்பெற்று இரவிக்கையணிந்த மலைபோன்ற தனங்களும், வஞ்சிக் கொடிபோல் சிறுத்து இளைத்த இடையும், எல்லா இசைகளையும் ஒன்றுபோல் பாவித்து விருப்பம் ஒன்றில் அதிகம் என்னாமல் கைக்கிளை துத்தம் குரல் முதலிய பிரிவுகள் கொண்ட பகிர்தல் செய்யப் பட்ட புரளும் குரலிசையும், கமகமும், சிற்ப நூலில் சொல்லப் பட்ட சித்திரமும் உருகும்படியான அழகும், எல்லா அண்டங் களையும் பெற்றருளிய சிறிய வயிறும், இருண்ட கரிய மேகத்துக்கு ஒப்பான கூந்தலும், நெற்றிப் பொட்டும், செம்பொன் பட்டமும், சிறந்த முத்துமாலையணிந்த கழுத்தும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த கருணையும், தூய பச்சை நிற அழகும், திருவடியைக் கருதும் அன்பர்க்கு வீடுபேறு வழங்கும் தன்மையுங் கொண்ட, பார்வதி தேவியின் குமாரரே! எல்லார்க்கும் மேம்பட்ட பெருமிதமுடைய வரே! திருமாலும் திசைமுகனும் தமது வாய்திறந்து குறைகளைக் கூறவும், ஒன்றுகூடித் தேவர்கள் வணங்கி நிற்கவும், அசுரர் களுடைய உடலை ஊடுருவிச் சென்று குத்தியும் முறித்தும் அங்கு ஒரு கோடி பேய்கள் நின்று தாளம் போட்டும், தாளச் சதியறுத்தும், பல வாத்தியங்களை முழக்கியும், நிந்தனைப் பேச்சுகளைப் பேசியும், துர்க்கையுடன் சேர்ந்து குச்சரி என்னும் பண்ணினை மெச்சும்படி பாடியும், வடவைத் தீயைக் கக்கும்படி சிவந்த கண்களை விழித்தும், வட்டமாகக் கூத்தாடியும், எண்திசைகளை அதிர்ச் செய்தும், போர்க்களத்தில் சென்று ஒன்றுகூடி நடனஞ் செய்யவும், பகைவர்களைத் தாக்கி எவ்விதமான படைகளையும் பொருது வெற்றி பெறவல்ல சத்திவேலை ஏந்தும்

தாமரையன்ன திருக்கரங்களைத் தியானித்தும், சரவணன் என்றும், காஞ்சி மாநகர் அழகன் என்றும் பலவாறு துதி செய்தும், இத்தகைய அன்பு அடியேனுடைய சித்தத்தில் உதிக்கும்படி தொண்டு செய்யும் பேற்றினை அடைவேனோ?

விரிவுரை

அரியயன் புட்பிக்க:-

புட்பிக்க - வாய் மலர்ந்து தங்கள் குறைகளைக் கூறுதல்.

மலர் மலர்வதுபோல், பிரமாதி தேவர்கள் முருகவேளிடம் சென்று, தங்கட்குச் சூரதி யவுணர்களால் நேர்ந்த துன்பங்களைக் கூறி முறையிட்டார்கள்.

ஏற்றெழு வன்னிமேல் இனிது துஞ்சலாம்
தோற்றிய வெவ்விட மெனினுந் துய்க்கலாம்
மாற்றலர் அலைத்திட வந்த வெந்துயர்
ஆற்றரி தாற்றரி தலம்இப் புன்மையே.

- கச்சியப்பர்

குழுமிக் கொண்டமரர் வந்திக்க:-

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ஒன்றுபட்டு வந்து நூற்றெட்டு யுகங்களாகத் தாங்கள் அனுபவித்த துயர்களைக் கூறித் தொழுதார்கள்.

அலகை நின்றொத்தி:-

அலகை - பேய். ஒத்தி - தாளம் இடுதல்.

தித்தியறுத்தும்:-

தாளச் சதியை அறுத்தல்.

தாளம் ஏழு வகைப்படும். துருவம், மட்டியம், திரிபுடை, அடதாளம், ஐம்பை, உருபகம், ஏகதாளம் என்பன.

பலவியங் கொட்ட:-

இயம் - வாத்தியம்.

போரில், போர் வீரர்கட்கு வீரவுணர்ச்சி யுண்டாகும்படி பலப்பல வாத்தியங்களை வாசிப்பார்கள்.

சக்கடி கற்று:-

சக்கடி - பரிகாசம். போரில் எதிரிகளைப் பழித்துப் பேசுதல்.

குச்சரி:-

குச்சரி என்பது ஒரு வகைப் பண்.

பரிமுகங் கக்கச் செக்கண் விழித்தும்:-

போர்க்களத்தில் பேய்கள் கோபத்துடன் விழித்துப் பார்க்கும் போது, கண்களில் வடவைக்கனல் சிந்துகின்றது.

பரிமுகம் - வடவாமுகாக்கினி. வடவைத்தி - குதிரை முகமுடையது.

பவரி கொண்டு:-

பேய்கள் கைகோத்து வட்டமாக நின்று ஆடுங் கூத்து.

“திரிகட தொங்கிட திரிகட திங்கிட தித்தீ செக்கண
செக்கண மொழிந்து கூத்த னைத்து நவில்வன”
- போர்க்களத் தலகை வகுப்பு

சத்திபத்ம நினைத்தும்:-

சத்தி - வேல், ஞானவேலைத் தாங்கிய முருகவேளுடைய திருக்கரத்தை நினைத்துத் தியானம் புரிதல்.

சரவணன் கச்சிப் பொற்பனைப் பின் பரவியும்:-

சரவணபவா! கச்சியழகா என்று துதி செய்தல்.

தொண்டடைவேனோ?:-

முருகனுடைய திருத்தொண்டு தனக்குக் கிடைக்குமோ? என்று அடிகளார் வேண்டுகின்றார்.

பெரியதண் செச்சை:-

செச்சை - குங்குமக் குழம்பு.

இத்திருப்புகழில் பின்னுள்ள நான்கு அடிகளிலும் காமாட்சி யம்மையின் பெருமையைக் கூறுகின்றார்.

கைக்கிளை துத்தம் குரலாதி:-

ஏழிசைகள்: குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன.

குரல் - ஸ

துத்தம் - ரி

கைக்கிளை - க

உழை - ம

12 □ திருப்புகழ் விரிவுரை (காஞ்சிபுரம்)

இளி - ப
விளரி - த
தாரம் - நி

உருட்டும்:-

குரலில் நடுக்கம்போல் பாடுவது.

கமுகமும்:-

தசவித கமகங்கள். இவைகளை இசை நூல்களில் காண்க.

சிற்பச் சித்ரமு ருக்கும்:-

அம்பிகையின் திருவடிவின் எழிலைக் கண்டு சிற்பிகள் தீட்டிய சித்திரங்களும் உருகுகின்றன.

முத்தின் கனவடங் கட்டப் பட்ட கழுத்தும்:-

அம்பிகை அழகான வெண்முத்து மாலை தரித்திருப்பாள்.

“மெய்க்கே யணிந்தவெண் முத்துமாலை” - அபிராமி அந்தாதி

பச்சை வனப்பும்:-

அம்பிகை மரகத நிறம்

“மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி” - அபிராமி அந்தாதி

கருதுமன் பார்க்குச் சித்திய ளிக்குங் கவுரி:-

தன்னைத் தியானிக்கின்ற அடியார்க்கு அம்பிகை முத்தி நலந் தந்து அருள்புரிவாள்.

கருத்துரை

காஞ்சி நகர்க் கந்தக் கடவுளே! உனது திருத்தொண்டு பெற அருள் புரிவீர்.

2

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்
பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்
கதிரையுந் சொற்குட் பட்டதி ருச்செந் திலும்வேலும்
கனவிலுஞ் செப்பத் தப்புமெ னைச்சங்
கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்
களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண் கழல்வேனைப்

புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்தம்
 பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்
 புலியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென் றுருகாள்
 பொழுதும்வந் திக்கைக் கற்றள னைப்பின்
 பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்
 பொறையையென் செப்பிச் செப்புவ தொப்பென் றுளதோதான்
 அன்னியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
 தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந்
 தமலைதென் கச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந் தளபாரை
 அறவிநுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்
 டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்
 பகிலஅண் டத்துற் பத்திசெய் முத்தின் பொலமேருத்
 தனிவடம் பொற்புப் பெற்றழு லைக்குன்
 றினைசுமந் தெய்க்கப் பட்டநு சுப்பின்
 தருணிசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம் பையினூடே
 தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்
 டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும்வ ளர்க்கும்
 தலைவிபங் கார்க்குச் சத்யமு ரைக்கும் பெருமானே.

பதவுரை

அன்னியம் பெற்று - அன்னியமில்லாத ஒன்றாந் தன்மையைப் பெற்று, ஒரு பற்றும் அற்று அற்று - எவ்வித பற்றும் நன்றாக அற்றுப் போய், தெளிதரும் சித்தர்க்கு - தெளிந்த உள்ளம் உடையவர்களுக்கு, தெளிசிற் கொந்து அமலை - தெளிந்து உணர்கின்ற அறிவுருவான மலமற்றவள், தென் கச்சி - அழகிய கச்சிப்பதியிலே, பிச்சி மலர் கொந்தளபாரை - பிச்சி மலரை யணிந்துள்ள அளகபாரத்தையுடையவள், அறவி - அறம் வளர்த்த நாயகி; நுண் பச்சை பொன் கொடி - நுண்ணிய பச்சை நிறமுள்ள அழகிய கொடி போன்றவள், கற்கண்டு அமுதினும் தித்திக்கப் படும் சொல் கொம்பு - கற்கண்டு அமிர்தம் என்ற இரண்டினும் மிகுதியாக இனிக்கின்ற சொற்களையுடைய கொம்பனையாள், அகில அண்டத்து உற்பத்தி செய் - எல்லா அண்டங்களையும் தோற்றுவிக்கும், முத்தின் பொலம் மேரு - அழகிய முத்தாலாகிய மேருமலை போன்றவள், தனிவடம் - ஒப்பற்ற மணி மாலையின், பொற்பு பெற்ற - அழகு பெற்ற, முலை குன்று இணை சுமந்து -

கொங்கை மலையைச் சுமந்து, எய்க்கப்பட்ட நுகப்பின் தருணி - இளைத்த இடையையுடைய இளம் பருவத்தை யுடையவன், சங்கு உற்று - சங்குகள் பொருந்தி, தத்து நிரை - தாண்டிச் செல்லுகின்ற அலைகளையுடைய, கம்பையின் ஊடே தவம் முயன்று - கம்பா நதிக்கரையில் தவம் செய்து, அ பொற்ற படி கை கொண்டு - அந்த சிறந்த படியைக் கையில் கொண்டு, அறம் இரண்டு எட்டு எட்டு எட்டும் வளர்க்கும் - தருமம் முப்பத்திரண்டையும் வளர்க்கின்ற, தலைவி பங்கர்க்கு - காமாட்சி தேவியின் பங்காளராம் சிவமூர்த்திக்கு, சத்யம் உரைக்கும் - மெய்ப்பொருளை உபதேசித்த, பெருமாளே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கனிதரும் கொக்கு - பழங்களைத் தருகின்ற மாமரங்கள் நிறைந்த, கண் செவி வெற்பும் - நாகமலை யென்னும் திருச்செங்கோட்டையும், பழநியும் - பழநிமலையையும், தெற்கு சற்குரு வெற்பும் - தென்திசையில் விளங்கும் சற்குருமலை யென்கின்ற சுவாமி மலையையும், கதிரையும் - கதிர்காமத்தையும், சொற்கு உட்பட்ட திருச்செந்திலும் - புகழுக்கு இருப்பிடமான திருச்செந்தூரையும், வேலும் - வேலாயுதத்தையும், கனவிலும் செப்ப தப்பும் எனை - கனவிலும் சொல்லி யறியாத அடியேனை, சங்கட உடம்புக்கு - துன்பந் தரும் இந்த உடம்புக்கு, தக்க அனைத்தும் களவு கொண்டு இட்டு - வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் திருட்டு வழியிலாவது அடைந்து, கற்பனையின் கண் சுழல்வேனை - கற்பனைகள் பல செய்து சுழலுகின்ற அடியேனை, புனிதன் - புனிதமூர்த்தி, அம்பைக்கு கைதல ரத்தம் - பார்வதி தேவியின் கையில் விளங்கும் இரத்தினம்; பழைய கங்கைக்கு உற்ற புது முத்தம் - பழமையான கங்காதேவிக்குக் கிடைத்த புதிய முத்தம், புவியில் அன்றைக்கு அற்று எய்ப்பவர் வைப்பு என்று உருகா - பூமியில் அன்றைக்கு என்று மில்லாது இளைத்தவர்க்குச் சேம நிதியாக விளங்குபவன் என்றெல்லாம் உருகி, எப்பொழுதும் வந்திக்கைக்கு அற்ற எனை - எப்பொழுதும் வணங்குதலே இல்லாத அடியேனை, பின் - இந்தக் குறைகள் உடையவன் என்று தேவரீர் உணர்ந்த பின்னும், பிழை உடன்பட்டு - என்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்துச் சம்மதித்து, பத்தர் உள் வைக்கும் - என்னை உமது அடியார்களின் திருக் கூட்டத்துள் ஒருவனாக வைத்த, பொறையை என் செப்பி செப்புவது - தேவரீருடைய கருணையை என்ன என்று சொல்லிப் புகழ்வது? ஒப்பு ஒன்று உளதோதான் - அந்தக் கருணைக்குச் சமானம் ஒன்று இருக்கின்றதோ? இல்லை.

பொழிப்புரை

இரண்டற்ற நிலையைப் பெற்று, ஒரு பற்றும் இல்லாத தெளிந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள் தெளிந்து உணர்ந்த அறிவுருவான நிருமலை; அழகிய கச்சியம்பதியில் பிச்சி மலரை யணிந்துள்ள கூந்தலின் பாரத்தையுடையவள்; அறம் வளர்த்த நாயகி; நுண்ணிய பச்சை நிறம் பொருந்திய அழகிய கொடி போன்றவள்; கற்கண்டினும் அமுதினும் மேலாகத் தித்திக்கின்ற மொழிகளையுடைய கொம்பனையாள்; எல்லா அண்டங்களையும் தோற்று வித்த அழகிய முத்து மேருமலை போன்றவள்; ஒப்பற்ற மணிவடம் புனைந்த அழகிய கொங்கை மலையைச் சுமந்து இளைத்த இடையையுடைய இளம் பூரணி; சங்குகள் நிறைந்து தாவிச் செல்லுகின்ற அலைகளுடன் கூடிய கம்பா நதிக்கரையில் தவஞ்செய்து, அந்தச் சிறந்த படியைக் கையில் கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்த காமாட்சியம்மையைப் பக்கத்திற்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு மெய்ப்பொருளை உபதேசித்த பெருமிதமுடையவரே! பழங்களைத் தருகின்ற மாமரங்களையுடைய திருச்செங்கோட்டு மலையையும், பழநி மலையையும், தெற்கேயுள்ள சற்குரு மலையாகிய சுவாமி மலையையும் கதிர்காமத்தையும், புகழுக்கு இருப்பிடமான திருச் செந்தூரையும், வேலாயுதத்தையும், கனவிலும் சொல்லியறியாத அடியேனை, துன்பந்தரும் இந்த உடலைப் பேணுவதற்கு வேண்டிய சகல பொருள்களையும் களவு வழியிலாவது அடைந்து, கற்பனையுலகில் சுழலுகின்ற அடியேனை, புனிதமூர்த்தி; பார்வதி தேவியின் கைத்தலத்தில் விளங்கும் இரத்தின மணி; பழமையான கங்காதேவிக்குக் கிடைத்த புதிய முத்துமணி; பூதலத்தில் அன்றைக்கு, என்றும் இல்லாது இளைத்தவர்க்கு சேமிப்பு நிதியாக விளங்குபவன் என்றெல்லாம் கூறி உருகி, எப்பொழுதும் வணங்கு தலே இல்லாத அடியேனை, இத்தகைய குறைகளை யுடையவன் என்று அறிந்த பின்னும், என் பிழைகளைக் கருணை யினால் பொறுத்து உடன்பட்டு, அடியேனை அடியார் திருக் கூட்டத்துள் ஒருவனாக வைத்த உமது கருணையை அடியேன் என்ன சொல்லிப் புகழ்வது? அக்கருணைக்கு நிகர் ஒன்று உளதோ? இல்லை.

விரிவுரை

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பு:-

கனிதரும் - மதுரமான பழங்களைத் தருகின்ற; கொக்கு - மாமரம். கட்செவி - பாம்பு. பாம்பு கண்ணையே செவியாக வுடையது.

திருச்செங்கோடு என்னும் மலை, பாம்பு படம் எடுத்து நிற்பது போல் காட்சி தரும். அதனால், அம்மலை சர்ப்பகிரி, நாகாசலம் என்றெல்லாம் பேர் பெற்றது.

அருமையான திருத்தலம். அர்த்தநாரிப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் விஷகரம் தீரத் திருநீல கண்டப் பதிகம் பாடியருளியது. இங்கு முருகனும் அர்த்த நாரீசுரரும் வெண் பாஷாணத்தால் ஆகிய திருமேனிகள்.

“நாகாசல வேலவ”

• கந்தரநூதி

வேலும் கனவிலுஞ் செப்பத் தப்புமெனை:-

முருகனுடைய திருத்தலங்களையும், வேலாயுதத்தையும் கனவிலேனுங் கருத வேண்டாவோ?

கனவிலும் கருதாத தீவினையேன் என்று அடிகளார் கழிவிரக்கங் கொள்ளுகின்றார்.

சங்கடவுடம்பு:-

இந்த உடம்பு துன்பத்துக்கு இடமானது. நோய்க்கு உறைவிடமானது.

தக்க அனைத்துங் களவு கொண்டிட்டு:-

உடம்புக்குச் சுகமான பொருள் என்ன என்னவுளவோ அத்தனையும் நேர்வழியில் கிடைக்கவில்லையானாலும் களவுப் பாதையில் அடைந்து இன்புறுதல்.

கற்பனையிற்கண் கழல்வேனை:-

கிடைத்த பொருள்களை நுகர்வதோடு அமையாது, கிடைக்காத பொருள்களை யெல்லாம் கற்பனை செய்துகொண்டு கற்பனையுலகில் உலாவுவார்கள் மனிதர்கள்.

அம்பைக்குக் கைத்தல ரத்னம்:-

அம்பிகை முருகனைக் கையால் அணைத்துக் கொஞ்சி

மகிழ்வான். அப்பெருமான், கைக்கு இரத்தின மணிபோல் ஒளி விட்டு விளங்குவான்.

“கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர்புனைந்து”

- கந்தர் கலிவெண்பா

எய்ப்பவர் வைப்பு:-

இளைத்தவர்க்கு, முருகவேள் சேமநிதியாகத் தண்ணருள் சுரக்குந் தயாநிதி.

“என்றன் வாழ்முத லேயெனக் கெய்ப்பினில் வைப்பே”

- திருவாசகம்

பிழையுடன் பட்டு:-

அடியேன் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்துக் கருணையினால் தண்டிக்காமல் சம்மதித்து இறைவன் அருள் புரிந்தான். இது சுவாமிகளின் வரலாற்றைக் குறிப்பது.

“யான் செய்யுந் துரிகசுளுக் குடனாகி”

- கந்தரர்

பத்தருள் வைக்கும் பொறை

அருணகிரிநாதரை ஆண்டவன் அடியார்களின் திருக் கூட்டத்துள் ஒருவராக ஆக்கி அருள்புரிந்தார்.

“இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பால்

கெடுதலி லாத்தொண்ட ரிற்கூட் டியவா”

- கந்தரலங்காரம்

என்செப்பிச் செப்புவது:-

முருகா! சிறியேனை ஒரு பொருளாகக் கருதி, என் பிழைகளைப் பொறுத்து ஆட்கொண்ட கருணையை அடியேன் என் சொல்லி ஏதென்று புகழுவேன்? உன் கருணை புகழுக்குள் அடங்குமோ? அடங்காது.

அனனியம் பெற்று:-

அனன்யம் - அன்னியம் இன்மை. ஆன்மா வேறு இறைவன் வேறு என்பது இன்றி, ஒன்றுபட்டிருக்கும் நிலை. இது அத்வைத நிலை.

“நவேறெ னாதி ருக்க நான்வேறெ னாதி ருக்க

நேராக வாழ்வ தற்குள்

அருள்கூர”

- திருப்புகழ்

“.....நீயும் நானுமாய் இறகும்வகை பரம சுகம்”

- திருப்புகழ்

அற்றற்றொரு பற்றும்:-

பற்று பிறவியைத் தரும். பற்று அற்றால் பிறவியறும்.

“அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு”

- நம்மாழ்வார்

பற்று முற்றும் அற்ற ஞானிகளின் தெளிந்த சித்தத்தில் எம்பிரான் உறைவான்.

கம்பையினூடே தவமுயன்றப் பொற்கொடி:-

அம்பிகை கம்பா நதிக்கரையில் மணலால் இலிங்கம் அமைத்துத் தனி மாமரத்தின்கீழ் வழிபட்டார்.

இறைவன் கம்பா நதியில் வெள்ளத்தை யேவி யருளினார். வெள்ளத்தைக் கண்டு தேவி தனக்கு இடர் வருமோ? என்று அஞ்சாது, இறைவன் திருமேனிக்கு இடர்வரக் கூடாதே என்று இறைவனைத் தழுவிக்கொண்டாள். அம்பிகையின் அன்பைக் கண்டு இறைவன் குழைந்தருளினார். தழுவக் குழைந்ததனால் திருமேனியில் வளைத் தழும்பும் முலைத் தழும்பும் உண்டாயின.

“உள்ளத் துள்கி யுகந்துமை நங்கை

வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு

வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி

வெருவி யோடித் தழுவவெளிப் பட்ட

கள்ளக் கம்பனை”

- சுந்தரர்

படிகைக்கொண்டற மிரண்டெட்டெட்டும் வளர்க்கும்:-

இரண்டு எட்டு 16; எட்டு, எட்டு, - ஆக 32. உமா தேவியார் காஞ்சிமா நகரில் நாழியென்ற அளவையைக் கையில் கொண்டு முப்பத்திரண்டு அறங்கனையுஞ் செய்தருளினார்.

இச்சைப்படி தன்பேறும் எண்ணான்கும் வளர்க்கும்
பச்சைக்கொடி விடையானொரு பாகந்திறை கொண்டாள்
செச்சைத்தொடை இளையான்நுகர் தீம்பால்மண நாரும்
கச்சைப்பொரு முலையாளுறை கச்சிப்பதி கண்டான்.

- வில்லிபாரதம்

“இருநாழி நெலாலறம் எப்போதும் பகிர்வாள்”

- திருப்புகழ்

“ஐயன் அளந்த படியிரு நாழிகொண் டண்டமெல்லாம்

உய்ய அறுஞ்செயும் உன்னை”

- அபிராமி அந்தாதி

“புண்ணியத் திருக்காம கோட்டத்துப்

பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும்”

- பெரியபுராணம்

முப்பத்திரண்டு அறங்கள்: (சிவரகசியம்)

1. ஆதுலர்க்குச் சாலை
2. ஓதுவார்க்குணவு
3. அறுசமயத்தார்க்குண்டி
4. பசவுக்கு வாயுறை
5. சிறைச்சோறு
6. ஐயம்
7. தின்பண்டம் நல்கல்
8. அறவைச் சோறு
(அநாதர்க்கும் அளிக்கும் உணவு)
9. மகப்பெறுவித்தல்
10. மகவு வளர்த்தல்
11. மகப்பால் வார்த்தல்
12. அறவைப் பிணஞ்சூடுதல்
13. அறவைத்தூரியம்
14. சுண்ணம்
(அநாதர்க்கும் அளிக்கும் நல்லுடை)
15. நோய்க்கு மருந்து
16. வண்ணார்
17. நாவிதர்
18. கண்ணாடி
19. காதோலை
20. கண்மருந்து
21. தலைக்கெண்ணெய்
22. பெண்போகம்
23. பிறர் துயர் காத்தல்
24. தண்ணீர்ப் பந்தல்
25. மடம்
26. தடம்
27. சோலை
28. ஆவுரிஞ்சு தறி
29. விலங்கிற்குணவு
30. ஏறுவிடுத்தல்
31. விலைகொடுத்துயிர் காத்தல்
32. கன்னிகாதானம்

கருத்துரை

காஞ்சிநகர் மேவுங் கந்தவேளே! உன் கருணைக்கு நிகரில்லை.

3

தசைதுறுந் தொக்குக் கட்டளை சட்டஞ்
சரியவெண் கொக்குக் கொக்கந ரைத்தந்
தலையுடம் பெய்த்தெற் புத்தளை நெக்கிந் த்ரியமாறித்
தடிகொடுந் திக்குத் தப்பந டக்கும்
தளர்வுறுஞ் சுத்தப் பித்தவி ருத்தன்
தகைபெறும் பற்கொத் துக்கள னைத்துங் கழலாநின்
றசலருஞ் செச்செச் செச்செயெ னச்சந்
ததிகளும் சிச்சிச் சிச்சியெ னத்தங்
கரிவையும் துத்துத் துத்துவெ னக்கண் டுமியாமற்

றவருநிந் திக்கத் தக்கபி றப்பிங் கலமலஞ் செச்சைச் சித்ரம ணித்தண் டையரவிந் தத்திற் புக்கடை தற்கென்	றருள்வாயே
குசைமுடிந் தொக்கப் பக்கரை யிட்டெண் டிசையினுந் தத்தப் புத்தியை நத்துங் குரகதங் கட்டிக் கிட்டிந் டத்துங்	கதிர்நேமிக்
குலரதம் புக்கொற் றைக்கணை யிட்டெண் டிரிபுரஞ் சுட்டுக் கொட்டைப ரப்புங் குரிசில்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்குங்	கதிர்வேலா
திசைமுகன் தட்டுப் பட்டெழு வற்குஞ் சிகரியுங் குத்துப் பட்டுவி ழுத்தெண் டிரையலங் கத்துப் புக்குல விச்சென்	றெதிரேறிச்
சிரமதுங் கப்பொற் கட்டிகை யிட்டன் றவுணர்நெஞ் சிற்குத் திக்கறை கட்கஞ் சிதறிநின் றெட்டிப் பொட்டெழ வெட்டும்	பெருமானே.

பதவுரை

குசை முடிந்து - கடிவாளத்தை இட்டு, ஒக்க பக்கரை இட்டு - சமமாக அங்கவடி சேர்த்து, எண் திசையினும் தத்து - எட்டுத் திசைகளிலுந் தாவிச் செல்வதும், அ புத்தியை நத்தும் - அந்த அறிவை விரும்புவதுமாகிய, குரகதம் கட்டி - (வேதங்களாகிய) குதிரைகளைப் பூட்டி, கிட்டி நடத்தும் - நெருங்கி நடத்தும், கதிர் நேமி : குரிய சந்திரர்களாகிய சக்கரங்கள் கொண்ட, குலரதம் புக்கு - சிறந்த தேரில் ஏறி, ஒற்றை கண் இட்டு - ஒரே அம்பை எய்து, எண் திரிபுரம் சுட்டு - மதிக்கத் தக்க திரிபுரங் களை எரித்து, கொட்டை பரப்பும் - தமது வெற்றியைப் பரப்பிய, குரிசில் வந்திக்க - சிவபெருமான் வணங்க, கச்சியில் நிற்கும் - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளிய, கதிர்வேலா - ஒளிமிகுந்த வேலாயுதரே! திசைமுகன் தட்டு பட்டு எழ - பிரமதேவனும் தடைபட்டு நிற்கும்படி, வற்கும் - வலிமை கொண்ட, சிகரியும் குத்து பட்டு விழ - கிரவுஞ்ச மலையும் வேலினால் குத்துப்பட்டு அழிந்துவிழ, தெண்திரை - தெள்ளிய அலைவீசம் கடலையும், அலங்கத்து புக்கு - கொத்தளத்தையும் அடைந்து, உலவி சென்று - அங்கு உலாவிச் சென்று, எதிர்ஏறி - பகைவர்களை எதிர்த்து வென்று, சிரம் அதுங்க - அசுரர்களுடைய தலைகள் அமுங்கி

நாசமடைய, பொன் கண் திகை இட்டு - அழகிய கண்கள் திகைப்பு கொள்ள, அன்று அவுணர் நெஞ்சில் குத்தி - அன்று அசுரர்களின் நெஞ்சில் குத்தி, கறை கட்கம் சிதறி நின்று - அவர்கள் கையில் உதிரக் கறையுடன் இருந்த வாளாயுதங்கள் துணிபட்டுப் போய், எட்டி பொட்டு எழ வெட்டும் - தூரத்தில் பொடிபட்டு விழும்படி அவர்களை வெட்டிய, பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! தசை துறும் தொக்கு - தசை நெருங்கிய தோலும், கட்டளை சட்டம் சரிய - அளந்து வைக்கப்பட்டு கூடு தளர்ந்துபோக, வெண் கொக்குக்கு ஒக்க நரைத்து - வெண்மையான கொக்குபோல் நரைத்து, அம் தலை உடம்பு எய்த்து - அழகிய தலை உடம்பு எல்லாம் இளைத்துப்போய், எற்பு தளை நெக்கு - எலும்புக் கட்டுக்கள் நெகிழ்ச்சியுற்று, இந்திரியம் மாறி - ஐம்பொறிகளும் மாற்றம் அடைந்து, தடி கொடும் - தடியை ஊன்றி, திக்கு தப்ப நடக்கும் தளர்வு உறும் - திசை தடுமாறி நடக்கும்படியாக தளர்ச்சியடையும், சுத்தபித்த விருத்தன் - சுத்தப் பித்தங்கொண்ட கிழவனாய், தகை பெறும் பல் கொத்துக்கள் அனைத்தும் சுழலா நின்று - அழகு பெற்றிருந்த பல்வரிசைகள் முழுமையும் கழன்று போய், அசலரும் செ செ செ செ என - அயலாரும் சே சே என்று இகழ், சந்ததிகளும் சி சி சி சி என - பிள்ளைகளும் சீ சீ என்று பரிகசிக்க, தங்கு அரிவையும் து து து து என - உடன் இருந்த மனைவியும் தூ தூ என்று அவமதிக்க, மற்றவரும் கண்டு உமியா நிந்திக்கத் தக்க - பிறர்கள் பார்த்தவுடன் எச்சிலைத் துப்பி நிந்திக்கத் தக்கதான, பிறப்பு இங்கு அலம் அலம் - இந்தப் பிறப்பு இங்கு போதும்; போதும்; செச்சை - வெட்சி மலர் அணிந்த, சித்ர மணி தண்டை - அழகிய இரத்தின மணியாலாகிய தண்டையணிந்த, அரவிந்தத்தில் புக்கு அடைதற்கு - தாமரையன்ன உமது பாதத்தைப் பற்றிச் சேர்வதற்கு, என்று அருள்வாயே - எந்நாள் அருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

கடிவாளம் இட்டு, நன்றாக அங்கவடி சேர்த்து, எட்டுத் திசைளிலும் தாவிச் செல்லுவதும், அந்த அறிவை விரும்புவதுமாகிய வேதப் புரவிகளைப் பூட்டி, நெருங்கி நடத்தும், சூரிய சந்திரர்களாகிய சக்கரங்கள் கொண்ட சிறந்த தேரில் ஏறி, ஒரே கண்ணைப் பிவி, மதிக்கத்தக்க முப்புரங்களை எரித்து அடியுடன் ஒழித்து வெற்றியைப் பரப்பிய, சிவபெருமான் வணங்கக் காஞ்சி புரத்தில் எழுந்தருளிய கதிர்வேலவரே! பிரமதேவரும் தடைபட்டு

நிற்கும்படி வலிமை கொண்ட கிரவுஞ்சமலை குத்துப்பட்டு அழிய, தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலையும் கொத்தளத்தையும் தாண்டி அங்கு உலாவிச் சென்று, பகைவர்களை எதிர்த்து வென்று, அந்த அகரர்களின் தலைகள் நாசமடைய பொலிவுள்ள கண்கள் திகைப்பு அடைய, அன்று அகரர்களின் நெஞ்சில் குத்தி, அவர்கள் கையில் இருந்த உதிரக் கறை கொண்ட வாளாயுதங்கள் துணி பட்டுத் தொலைவில் விழுமாறு அவர்களை வெட்டிய பெருமிதம் உடையவரே! தசை நெருங்கிய தோலுடன் அளந்து கட்டப்பட்ட கூடு தளர்ந்து போக, வெண்ணிறமுடைய கொக்குபோல நரைத்து, அழகிய தலை உடம்பு எல்லாந் தளர்ந்துபோய், எலும்புக் கட்டுக்கள் நெகிழ்ச்சியுற்று, ஐம்பொறிகளும் மாற்றம் அடைந்து, தடியுன்றித் திசை தடுமாறி நடந்து தளர்ந்து, சுத்தப்பித்தம் ஏறிய கிழவனாய், அழகு பெற்றிருந்த பல் வரிசைகள் யாவும் உதிர்ந்து போய், அயலார்கள் சே சே என்று இகழ, பிள்ளைகள் சீ சீ என்று பரிகசிக்க, மனைவி தூ தூ என்று அவமதிக்க, மற்றவர்கள் பார்த்தவுடன் எச்சில் துப்பி நிந்திக்கத் தக்கதான இந்தப் பிறப்பு இங்குப் போதும், போதும். வெட்சி மலரும், அழகிய ரத்தினத் தண்டையும் அணிந்த தாமரை போன்ற உமது திருவடியைப் பற்றிச் சேர்வதற்கு எந்நாள் அருள்புரிவீர்?

விரிவுரை

தசைதுறுந் தொக்குக் கட்டளைச் சட்டம் சரிய:-

வயது முதிரமுதிர உடம்பு சரியும் இயல்புடையது; அதனால் சரீரம் எனப் பேர் பெற்றது.

“தொந்தி சரிய மயிரே வெளிர்”

• திருப்புகழ்

தொக்கு - தோல். தசையுடன் கூடிய அளந்து கட்டிய கட்டடம் போன்றது இந்த உடம்பு.

வெண்கொக்குக் கொக்க நரைத்து:-

தலைமயிர் வெண்மையான கொக்கின் நிறத்துக்கு ஒக்க நரைத்துவிடும்.

நரை மனிதனுக்கு ஒரு குறைவைத் தரும்.

“தலைமயிர் கொக்குக் கொக்க நரைத்து”

• திருப்புகழ்

இந்திரியமாறி:-

மெய், வாய், கண், நாசி, செவி என்ற ஐம்பொறிகளும், தத்தம்

செயல்களின் தன்மை மாறி நிலை குலையும்.

வயது முதிர்ச்சியினால், கண் காணாது; காது கேளாது.

“அசலருஞ் செச்செச் செச்செயெனச் சந்ததிகளுஞ் சிச்சிச் சிச்சியெனத் தங் கரிவையுந் துத்துத் துத்துவென”:-

வயது முதிர்ந்து, நோய் சூழ்ந்து கிழமாய்க் கிடக்கின்ற போது, ஊரவரும், மனைவியும் மக்களும், “சீ சீ” என்றும், “சே! சே” என்றும், “தூ தூ” என்றும் கூறி இகழ்வார்கள்.

“மறுகமனை யறுமவர்கள் நணுகுநனு கெனுமளவில்
மாதர் சீயெனா வாலர் சீயெனா”

- திருப்புகழ்

நிந்திக்கத்தக்க பிறப்பிங் கலமலம்:-

அலம் அலம் - போதும், போதும். பிறப்பு போதும். இது எல்லாரும் நிந்திக்கத்தக்கது.

“சலில லிபியன சனனமு மல மலம்”

- திருப்புகழ்

குசை :-

குசை - குதிரைக்கு இடும் கடிவாளம்.

“குசைநெகிழா வெற்றிவேலோன்”

- கந்தரலங்காரம்

பக்கரை :-

பக்கரை - குதிரைக்கு இடும் அங்கவடி.

“பக்கரை விசித்ரமணி”

- திருப்புகழ்

புத்தியை நத்துங் குரகதம்:-

சிவபெருமான் திரிபுரம் எரிக்கத் தொடங்கியபோது, அவருடைய திருத்தேரில் வேதங்களைக் குதிரைகளாக அமைத்தார்கள்.

வேதம் அறிவுநூல் ஆதலால் “புத்தியை நத்தும்” என்றார்.

கதிர்நேமி:-

நேமி சக்கரம். சிவபெருமானுடைய திருத்தேரில் சூரிய சந்திரர்களை இரு சக்கரங்களாக இட்டார்கள்.

“சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்”

- கந்தபுராணம்

ஒற்றைக்கணையிட்டு:-

“ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற”

- திருவாசகம்

திரிபுரஞ் சுட்டுக் கொட்டை பரப்பும்:-

பகைவர்களுடைய ஊரைக் கொளுத்தி, ஆமணக்குக் கொட்டையை இட்டுப் பயிராக்குவார்கள். கொட்டை பரப்பினான் என்பது உலக வழக்கு.

திசைமுகன் தட்டுப்பட்டெழு வற்கும்:-

வற்கும் - வலிமை கொள்ளும்.

பிரமதேவனும் தடைபட்டு அஞ்சுமாறு ஆற்றல் கொண்டது கிரவுஞ்சமலை.

அலங்கத்து:-

அலங்கம் - கோட்டையின் கொத்தளம்.

கருத்துரை

கச்சிக்குமரா! பிறப்பற உன் பாதமலர் தந்தருள்வீர்.

4

புரைபடுஞ் செற்றக் குற்றம் னத்தன்	
தவமில்ன் சுத்தச் சத்யஅ சத்யன்	
புகலிலன் சுற்றச் செத்தையுள் நிற்குந்	துரிசாளன்
பொறையிலன் கொத்துத் தத்வவி கற்பஞ்	
சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்	
பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் வெற்றன்	கொடியேனின்
கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங்	
கலையிலன் கட்டைப் புத்தியன் மட்டன்	
கதியிலன் செச்சைப் பொற்புய வெற்புங்	கதிர்வேலுங்
கதிரையுஞ் சக்ரப் பொற்றையு மற்றும்	
பதிகளும் பொற்புக் கச்சியு முற்றுங்	
கனவிலுஞ் சித்தத் திற்கரு திக்கொண்	டடைவேனோ
குரைதருஞ் சுற்றுச் சத்தச முத்ரங்	
கதறிவெந் துட்கக் கட்டர துட்டன்	
குலமடங் கக்கெட் டொட்டொழி யச்சென்	றொருநேமிக்
குவடொதுங் கச்சொர்க் கத்தரி டுக்கங்	
கெடநடுங் கத்திக் கிற்கிரி வார்க்கங்	
குலிசதுங் கக்கைக் கொற்றவ னத்தங்	குடியேறத்

தரைவிகம் பைச்சிட் டித்தஇ ருக்கன்
 சதுர்முகன் சிட்சைப் பட்டொழி யச்சந்
 ததழும்வந் திக்கப் பெற்றவர் தத்தம் பகையோடத்
 தகையதண் டைப்பொற் சித்ரவி சித்ரந்
 தருசதங் கைக்கொத் தொத்துமு ழக்குஞ்
 சரணகஞ் சத்திற் பொற்கழல் கட்டும் பெருமானே.

பதவுரை

குரை தரும் - ஒலிக்கின்றதும், சுற்று - சுற்றியுள்ளதுமான, சத்த சமுத்ரம் - ஏழு கடல்களும், சுதறி வெந்து உட்க - ஒலமிட்டு வெந்து அஞ்சவும், கண்புர துட்டன் - பெருமை தங்கிய வீரமகேந்திரபுரத்தில் வாழ்ந்த குரபன்மனும், குலம் அடங்க கெட்டு ஒட்டு ஒழிய - அவனுடைய குலம் முழுவதும் அழிந்து ஒழியவும், ஒரு நேமிகுவடு - ஒப்பற்ற சக்கரவாள மலை, சென்று ஒதுங்க - போய் ஒருபுறம் ஒதுங்கவும், சொர்க்கத்தர் இடுக்கம் கெட - தேவர்களின் துன்பந் தொலையவும், திக்கில் கிரிவர்க்கம் நடுங்க - திசைகளில் உள்ள மலைக் கூட்டங்கள் நடுக்கம் அடையவும், குலிச துங்க கை கொற்றவன் - குலிசாயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய பரிசுத்தமான இந்திரன், நத்தம் குடி ஏற - தனது ஊரில் குடியேறவும், தரை - மண்ணுலகையும், விசும்பை - விண்ணுலகையும், சிட்டித்த இருக்கன் - படைத்த இருக்கு வேதத்தில் வல்லவனாகிய, சதுர்முகன் சிட்சை பட்டு ஒழிய - நான்முகன் தண்டனையடைந்து விலகவும், சந்ததம் வந்திக்க பெற்றவர் தத்தம் பகை ஓட - தினந்தோறும் வணங்குகின்ற அடியவர்களின் பகைவர்கள் ஓட்டம் பிடிக்கவும், தகைய தண்டை - அழகிய தண்டையும், பொன் சித்ர விசித்ரம் தரு சதங்கை கொத்து - பொன்னாலாகிய அழகிய விசித்திரமான சதங்கைக் கூட்டமும், ஒத்து முழக்கும் - தாள ஒற்றுமையுடன் ஒலி செய்யவும், சரண கஞ்சத்தில் - தாமரை போன்ற திருவடியில், பொன் கழல் கட்டும் - அழகிய வீரக் கழலைக் கட்டிய, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! புரை படும் - குற்றத்துக்கு இடமான, செற்றம் - தணியாத கோபம் முதலிய, குற்ற மனத்தன் - குற்றங்களைக் கொண்ட மனத்தை யுடையவன்; தவம் இலன் - தவம் இல்லாதவன், சுத்த சத்ய அசத்யன் - கலப்பில்லாத உண்மையில் பொய்யன், புகல் இலன் - திக்கற்றவன், சுற்று அ செத்தை உள் நிற்கும் துரிசாளன் - சுழல்கின்ற அந்தக் குப்பைபோல் நிற்கின்ற துக்கத்தையுடையவன், பொறை இலன் -

பொறுமை யில்லாதவன், கொத்து தத்வ விகற்பம் சகலமும் பற்றி - பல திறப்பட்ட உண்மைகளின் வேறுபாடுகளான எல்லாவற்றையும் பற்றி நின்றும், பற்று அற நிற்கும் - பற்று இன்றி நிற்கின்ற, பொருள் உடன் - பொருளாகிய மெய்ப் பொருள் மேல், பற்று சற்றும் இல் வெற்றன் - பற்று சிறிதும் இல்லாத பயனிலி, - கொடியேன் - பொல்லாதவன், நின் கரை அறும் - உமது எல்லையில்லாத, சித்ர சொல் புகழ் கற்கும் கலை இலன் - அழகிய சொற்களுடன் கூடிய புகழைக் கற்குங் கலை ஞானம் இல்லாதவன், கட்டை புத்தியன் - குறுகிய புத்தியுடையவன், மட்டன் - மட்டமானவன், கதி இலன் - நற்கதியடையும் பேறு இல்லாதவன் ஆகிய அடியேன், செச்சை பொன்புயவெற்பும் - வெட்சிமலர் அணிந்த அழகிய மலைபோன்ற உமது புயத்தையும், கதிர்வேலும் - ஒளி வீசுகின்ற வேலாயுதத்தையும், கதிரையும் - கதிர் காமத்தையும், சக்ர பொற்றையும் - வட்ட மலையையும், மற்றும் பதிகளும் - ஏனைய தலங்களையும், பொற்பு கச்சியும் - அழகிய காஞ்சிபுரத்தையும், முற்றும் - ஏனைய திருத்தலங்களையும், கனவிலும் சித்தத்தில் கருதிக் கொண்டு அடைவேனோ - கனவிலும் மறவாது எனது சித்தத்தில் தியானித்துக்கொண்டு உம்மைச் சேர மாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

பூமியைச் சூழ்ந்து ஒலிக்கின்ற ஏழு கடல்களும் கதறி வெந்து அஞ்சவும், பெருமை தங்கிய வீர மகேந்திரபுரத்திலிருந்து துஷ்டனாகிய சூரபன்மனும் அவனுடைய குல முழுவதும் கெட்டு அடியோடு ஒழியவும், ஒப்பற்ற சக்கரவாளகிரி சென்று ஒருபுறம் ஒதுங்கவும், சுவர்க்கலோக வாசிகளாகிய தேவர்களின் துன்பத் தொலையவும், திசைகளில் உள்ள மலைக் கூட்டங்கள் நடுக்கம் அடையவும், குவிசாயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய இந்திரன் தனது ஊரில் குடிபுகவும், மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் படைத்த - இருக்கு வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவன் தண்டனையடைந்து விலகவும், எந்நாளும் வணங்குகின்ற அடியார்களின் பகைவர்கள் ஓட்டம் பிடிக்கவும், அழகிய தண்டையும், பொன்னாலாகிய அழகிய விசித்திரமான சதங்கைகளும் தாள ஒற்றுமையுடன் ஒலி செய்யவும், தாமரை போன்ற உமது திருவடியில், அழகிய வீரக் கழலைக் கட்டின பெருமிதம் உடையவரே! குற்றத்துக்கு இடமான தணியாத கோபம் முதலிய பல குற்றங்களைக் கொண்ட மனத்தையுடையவன்; தவம் இல்லாதவன்; தூய சத்தியத்தை

விட்ட பொய்யன்; போக்கிடம் இல்லாதவன்; சுழல்கின்ற செத்தை போன்ற துக்கங் கொண்டவன்; பொறுமையில்லாதவன்; பல்திறப் பட்ட உண்மைகளின் வேறுபாடுகளான எல்லாவற்றிலும் பற்றி நின்றும், பற்று இல்லாத மெய்ப்பொருளின் மீது சிறிதும் பற்றில்லாத பயனிலி; பொல்லாதவன்; உமது எல்லையில்லாத அழகிய சொற்களுடன் கூடிய புகழைக் கற்கும் கலைஞானம் இல்லாதவன்; குறுகிய புத்தியுடையவன்; மூடன்; நற்கதியடையும் பேறு இல்லாதவனாகிய அடியேன், வெட்சி மலர் மாலையணிந்த அழகிய மலைபோன்ற புயத்தையும், ஒளி வீசும் வேலாயுதத்தையும், கதிர்காமத்தையும், வட்ட மலையையும் மற்றும் உள்ள திருத்தலங்களையும் அழகிய காஞ்சீபுரத்தையும், உமது தலம் எல்லாவற்றையும், கனவிலேனும் மறவாது என் சித்தத்தில் தியானித்துக் கொண்டு உம்மைச் சேர மாட்டேனோ?

விரிவுரை

புரைபடுஞ் செற்ற குற்ற மனத்தன்:-

மனதிலேயுள்ள குற்றங்கள்: பொறாமை, ஆசை, கோபம், பகையென்பன.

செற்றம் - தணியாத கோபம், கோபத்தினால் பகையுண்டாகும்.

“திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி
செற்றமா கியமன அழுக்கு”

- சிவப்பிரகாசர்

இதனைச் சுருக்கமாகத் திருவள்ளுவர் ‘மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்’ என்றருளிச் செய்தார். மன மாசு நீங்குதலே எல்லா அறங்களுமாகும்.

தவமில்ன் :-

மனமாசு அற்றார்க்கே தவநிலை கைகூடும்; தவம் - வருகின்ற துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளுதல்; பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தல்.

“உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு”

- திருவள்ளுவர்

சுத்தச்சத்ய அசத்யன்:-

கலப்பில்லாத உண்மையான பொய்யன்.

கடுகளவுகூட உண்மையில்லாத பொய்யே பேசுகின்றவன்.

ஒரு நகரில் பொய்யர்களின் மாநாடு கூடிற்று. பொய்யில் வல்லவர்கள் ஒன்று கூடினார்கள். ஒவ்வொருவனும் தான்தான் சிறந்த பொய்யன் என்றார்கள்.

ஒருவன் 'நான் ஒருபோதும் மெய்யே சொன்னதில்லை' யென்றான். நடுவர் 'மெய் சொன்னதில்லையென்று இப்போது கூறியது மெய்தானே. ஆதலால், உனக்குப் பரிசு இல்லை' என்றாராம்.

ஒருவன் 'எங்கள் வீட்டில் மாட்டியுள்ள கடியாரத்தின் பெண்டுலம் பல நாட்களாக அசைவதால், அதன் நிழல்பட்டு எங்கள் வீட்டின் சுவர் தேய்ந்து விட்டது' என்றானாம்.

புகலிலன் :-

புகல் - அடைக்கலம் புகுகின்ற இடம்.

பரமபாதகன் ஆதலின் எங்கும் அடைக்கலந் தருவார் இல்லாதவன்.

"போக்கிட மற்ற வருதாவனை"

- திருப்புகழ்

துரிசாளன் :-

துரிசு - துக்கம்; துக்கத்தையுடையவன்.

சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும் பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் வெற்றன் :-

இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் பற்றியும், அவைகளின் பற்றற்றும் நிற்பன். வானம் எல்லாவற்றிலும் தோய்ந்தும் தோயாமல் நிற்பது போலும். கடல் மீனில் உப்பு ஏறாமல் நிற்பது போலவும் என அறிக.

இத்தகைய இறைவனுடைய பற்று, ஏனைய பற்றுக்களையகற்றும். அப் பரமனைப் பற்றி மற்ற பற்றுக்களைக் களைய வேண்டும்.

கடவுள் - பற்று சிறிதும் இல்லாதவன்.

வெற்றன் - சாரமில்லாதவன்.

நின்கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங் கலையிலன்:-

இறைவனுடைய புகழ் எல்லையில்லாதது. அது ஒன்றே அருட்கலை. அதைக் கற்பார் கரையார். அச் சிவகலையல்லாத பிற கலைகள் யாவும் அவகலை.

சக்ரப் பொற்றை:-

சக்கரம் - வட்டம். பொற்றை - மலை. வட்டமலையென்ற தலம் கோவை மாவட்டத்தில் உள்ளது.

கட்புர துட்டன்:-

கண் - பெருமை. புரம் - ஊர். பெருமை மிக்க வீரமகேந்திர புரியில் வாழும் சூரபன்மன்.

கொற்றவ னத்தம் குடியேற:-

கொற்றவன் - இந்திரன். நத்தம் - ஊர்.

இந்திரன் தனது அமராவதி நகரில் குடியேற முருகவேள் அருள்புரிந்தார்.

பொற்கழல் கட்டும்:-

வீரர்கள் தமது பாதத்தில் வீரக்கழல் கட்டுவார்கள். முருகப் பெருமான் வீரமூர்த்தி. அவர் திருவடியில் வீரக்கழலைக் கட்டிய தனால் என்ன என்ன நிகழ்ந்தன என்று இத்திருப்புகழின் பிற்பகுதியில் சுவாமிகள் கூறுகின்றார்கள்.

1. சமுத்திரம் வெந்து கதறியது
2. சூரன் குலம் ஒழிந்தது
3. சக்கரவாளகிரி ஒதுங்கியது
4. தேவர்கள் துயர் தீர்ந்தது
5. குலமலைகள் நடுங்கின.
6. இந்திரன் தன்நகரில் குடிபுகுந்தான்
7. பிரமதேவர் தண்டனையடைந்து விலகினார்
8. அடியவர்களின் பகைகள் ஓடின.
9. கிண்கிணியும் சதங்கையும் ஒலித்தன.

கருத்துரை

வீரக்கழல் கட்டும் முருகவேளே! உம்மைக் கனவிலும் மறவாது கருதிக் கழல்சேர அருள் செய்வீராக.

5

சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்

சகலவி ணைக்கொத் திருந்தி டும்படி

சதிரவு றுப்புச் சமைந்து வந்தொரு

தந்தைதாயும்

தரவரு பொய்க்குட் கிடந்த கந்தலி லுறையுமு யிர்ப்பைச் சமன்து ரந்தொரு தனியிலி முக்கப் படுத்த ரங்கமும்	வந்திடாமுன்
பலவுரு வத்தைப் பொருந்தி யன்றுயர் படியுநெ ளிக்கப் படர்ந்த வன்கண படமயில் புக்குத் துரந்து கொண்டிகல்	வென்றிவேலா
பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கமல் பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட	வந்திடாயோ
சிலையுமெ னப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு சிவமய மற்றுத் திடங்கு லைந்தவர் திரிபுர மத்தைச் சுடுந்தி னந்தரி	திண்கையாளி
திருமகள் கச்சப் பொருந்தி டுந்தன தெரிவையி ரக்கத் துடன்பி றந்தவள் திசைகளி லொக்கப் படர்ந்தி டம்பொரு	கின்றஞானக்
கலைகள் ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர் நதிகொள கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய் கருகஇ டத்திற் கலந்தி ருந்தவள்	கஞ்சபாதங்
கருணைமி குத்துக் கசிந்து ளங்கொடு கருதும் வர்க்குப் பதங்கள் தந்தருள் கவுரிதி ருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர்	தம்பிரானே.

பதவுரை

முன் - முன் ஒரு காலத்தில், சிவமயம் அற்று - சிவபெருமான் மீது அன்பு நீங்கி, திடம் குலைந்தவர் - உறுதியினின்றும் வழுவினவர்களும்; திரிபுரம் அதை - திரிபுரவாசிகளுமாகிய அவுணர்களையும் அவர்கள் வாழும் மூன்று புரங்களையும், சிலையும் என பொன் சிலம்பை கொடு - பொன் (மேரு) மலையை வில்லாகக் கொண்டு, சுடும் - (சிரித்து) எரித்தவரும், தினம் தரி - என்றுமுள்ளவரும், திண் கை ஆளி - வலிமை பொருந்திய கரத்தையுடையவரும், திருமகள் - மகாலட்சுமியும், கச்ச பொருந்திடும் தன தெரிவை - இரவிக்கையை யணிந்துள்ள தனபாரங்களுடன் கூடிய பெண்மணியாரும், இரக்கத்துடன் பிறந்தவள் - கருணையுடன் தோன்றியவரும், திசைகளில் ஒக்க படர்ந்து - எல்லாத் திசைகளிலும் பொருந்த வியாபித்து, இடம்

பொருகின்ற - கரைகளிலுள்ள இடத்தில் அலைகளால் போர் புரிந்து, ஞான கலைகள் அணை - ஞான சாத்திரங்களுடன் கலந்து, வம்பு அலர் கொத்து அடர்ந்து - நறுமணங் கமழ்கின்ற பூங்கொத்துக்கள் நெருங்கியுள்ள, நதி கொள - கம்பா நதி பெருகிவர, அகத்தில் பயந்து - சிவலிங்கத் திருமேனி வெள்ளத்தில் சலனமுறுமே என்று உள்ளத்தில் அச்சமுற்று, கம்பர் மெய் கருக - சிவலிங்கத்தைத் தழுவி இறைவனது திருமேனி பச்சென்ற நிறத்தையுடைய, இடத்தில் கலந்து இருந்தவன் - இடப்பாகத்திற் கலந்து விளங்கியவரும், கஞ்ச பாதம் - தனது திருவடித்தாமரை களை, கசிந்து உளம்கொடு - மனம் கசிந்து உள்ளத்தில் கொண்டு, கருதும் அவர்க்கு - நினைக்கின்ற மெய்யடியார்கள்க்கு, கருணை மிகுத்து - நிறைந்த கருணையுடன், பதங்கள் தந்து அருள் - இந்திரபதம் பிரமபதம் விஷ்ணுபதம் உருத்திரபதம் முதலிய சிறந்த பதங்களைத் தந்து அருள் புரிகின்றவரும் ஆகிய, கவுரி திருக்கொட்ட அமர்ந்த - பொன்னிறமுடைய காமாசுபியம்மை யினது திருக்கோட்டமாகிய காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, இந்திரர் தம்பிரானே - இந்திராதி யிமையர்கட்கெல்லாம் தலைவராகிய பெருமையின் மிக்கவரே! சலம் மலம் விட்ட - மூத்திரமும் மலமும் நிறைந்த, தடம் பெரும் குடில் - விசாலமான பெரிய குடிசையும், சகல வினை கொத்து இருந்திடும்படி - நல்வினை தீவினையாகிய எல்லா வினைக்கூட்டமும் இருக்குமாறு, சதிர உறுப்பு சமைந்து வந்து - சோற்றுக்கிடமாக அங்கங்களுடன் உண்டு பண்ணப்பட்டு வந்து, ஒரு தந்தை தாயும் தரவரு - ஒப்பற்ற தந்தையும் தாயும் தரவருகின்றதும், பொய்க்குள் கிடந்த கந்தலில் - பொய்யினுக்குள் கிடப்பதுமாகிய இந்த உடம்பினுக்குள், உறையும் உயிர்ப்பை - வாழுகின்ற பிராண வாயுவை, சமன் துரந்து - கூற்றுவன் துரத்தி வந்து, ஒரு தனியில் இழுக்கப்படும் தரங்கமும் - தன்னந்தனியாக ஈர்த்துக்கொண்டு போகும் கலக்கமானது, வந்திடாமுன் - அடியேனுக்கு வருவதற்கு முன்னர் பல உருவத்தைப் பொருந்தி - மஞ்சள் பச்சை நீலம் முதலிய பல நிறத்துடன் கூடியதும், அன்று உயர் படியும் நெளிக்க படர்ந்த - போர் புரிந்த அந்நாளில் விண்ணுலகம் நெளிந்த தோடன்றி மண்ணுலகமும் நெளியுமாறு நடந்ததும், வன் கண்படம் - வலிமை பொருந்திய பாம்பின் படத்தின்மீது காலை யூன்றி யிருப்பதுமாகிய, மயில் புக்கு - மயில் மீது ஊர்ந்து, துரந்து கொண்டு இகல் - அவுணர்களைத் துரத்திப் போர் புரிந்த, வென்றி வேலா - வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவரே! பரிமள

மிக்க சிவந்த நின்கழல் - ஞான வாசனை மிகுதியாக வீசுவதும், சிவந்திருப்பதுமாகிய, தேவரீருடைய திருவடியை, பழுது அற நல் சொல் தெரிந்து - குற்றமற நல்ல சொற்களைத் தெரிந்து, அன்போடு பகர்வது - அன்போடு துதிக்கின்ற தன்மையை, இனி சற்று உகந்து தந்திட - இனியாவது சிறிது விரும்பித் தந்தருளுமாறு, வந்திடாயோ - வந்து காட்சி தரமாட்டீரா?

பொழிப்புரை

சிவபக்தி அறவே நீங்கி உறுதி குலைந்த திரிபுர வாசிகளையும், அவர் வாழ்ந்த முப்புரங்களையும், பொன் மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு சிரித்து எரித்தவரும், என்றுமுள்ளவரும், வலிமை பொருந்திய திருக்கரத்தையுடையவரும் மகாலட்சுமி தேவியும், கச்சணிந்த தனபாரங்களையுடையவரும், கருணையுடன் தோன்றினவரும், திசைகளில் பொருந்தவந்து கரைகளுடன் அலைகளாற் பொருது, ஞானக் கலைகளுடன் கலந்து, நறுமலர்க் கொத்துடன் கூடி, கம்பா நதி பெருகி வர, சிவலிங்கத் திரு மேனிக்கு ஊறு வருமே என்று பயந்து தழுவி, இறைவன் திருமேனியில் ஒருபாதி கருநிறத்தையுடைய இடப்பாகம் பெற்றவரும், தாமரையொத்த தனது திருவடிகளை நினைந்து நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து தியானிக்கும் அடியார்கட்குக் கருணை மிகுந்து அயன்பதத்தையும், அரிபதத்தையும் தந்து அருள் புரிபவரும் ஆகிய காமாட்சியம்மையாருடைய கோட்டமாகிய கச்சியம்பதி யில் எழுந்தருளியுள்ள இந்திராதி இமையவர்கட்குத் தலைவரே! மல மூத்திரங்களை விடுகின்ற விசாலமான பெரிய குடிசையும், எல்லா வினைக்கூட்டங்களும் தங்கி இருக்குமாறு சோற்றுக்கிட மாகி கண் மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களுடன் செய்யப்பட்டு வந்ததும், தந்தையும் தாயும் பெற வந்ததும், பொய்க்குள் கிடந்த ஒன்பது ஓட்டைகளுடன், கூடியதுமாகிய துரத்திக் கொண்டு வந்து சுற்றத்தாரினின்றும் பிரித்து தனியில் இழுத்துக்கொண்டு போகும் பெரிய கலக்கமானது அடியேனுக்கு வருவதற்குமுன், பல நிறத்துடன் கூடி, மண்ணும், விண்ணும் நெளியுமாறு நடந்து, வலிய பாம்பின் படத்தின்மீது காலையூன்றி வரும் மயில் மீது ஆரோகணித்து, அவுணர்களைத் துரத்திக்கொண்டு போய் போர் புரிந்து அழித்த வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே! ஞான வாசனை வீசுகின்ற சிவந்த தேவரீரது திருவடிகளை, குற்றமற இனிய சொற்களைத் தெரிந்து, அன்போடு பாடிப் பரவும் தன்மையை, இனியாவது அடிமைக்குச்

சிறிது விருப்பத்துடன் தந்து அருள் புரிய வரமாட்டாரோ?

விரிவுரை

சலமலம் விட்டத் தடம்பெருங் குடில்:-

உடம்பைப் பேணுவதையே பெருநோக்கமாகக் கொண்டு, அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கு அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு மக்கள் ஓயாது உழல்கின்றனர். உடம்புக்குள் உயிர்க்குயிராயுறையும் உத்தமனைக் காண்பதற்கு முயல்கின்றார்களில்லை. என்னே பேதைமை! இவ்வுடம்பைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்கின்றனரே? இது என்ன வாசனைப் பண்டங்கள் நிறைந்த வீடா? இல்லை. மலசலம் நிறைந்த குடிசை.

உடம்பின் அசுத்தத்தை நினைந்தாலொழிய உடம்பின் மீதுள்ள பற்று தொலையாது. “புண்புலால் யாக்கை” என்றார் மணிவாசகர்.

“காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
சுற்று சோறிடு துருத்தியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
காம வேள்நடன சாலையை
மோக ஆசைமுறி யிட்ட பெட்டியையும்
மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக இந்த்ரதனு மின்னை யொத்திலக
வேதம் ஒதிய குலாலனார்
வனைய வெய்யதடி கார னானயமன்
வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
ஐய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேஅமல
சிற்கு கோதயவி லாசமே”

என்று தாயுமானார் இவ்வுடம்பைப் பற்றி யருளிச் செய்யும் அழகையும் நோக்குக.

சகலவினைக் கொத்திருந்திடும்படி:-

வினை, நல்வினை தீவினை என இரு வகைப்படும்; அது முற்பிறப்புக்களில் செய்து பக்குவத்திற்கு வராமல் இருப்பாக நிற்பதாகிய சஞ்சிதம், பக்குவப்பட்டு இப்பிறப்பில் அநுபவிப்பதாகிய பிராரப்தம், இப்போது மனமொழி மெய்களால் புரிவ

தாகிய ஆகாமியம் என மூன்று பிரிவாக நிற்கின்றது. “வினைப் போக மேயொரு தேகங் கண்டாய்வினை தானொழிந்தால் தினைப்போ தளவும் நில்லாது” என்றார் பட்டினத்தடிகள். இத் தகைய வினைத் தொகுதிகள் இவ்வுடம்பில் தங்கியிருக்கின்றன. அதனால், உடல் இருக்கின்றது.

பொய்க்குட் கிடந்த கந்தல்:-

பொய் வாழ்க்கையுட் கட்டுண்டு கிடப்பது இவ்வுடம்பு; தாய் தந்தையரின் குணானுகுணங்களிலிருந்து வந்தது. அவர்களது தன்மைகள் எஞ்சி மக்களாக இருப்பதனால் பிள்ளைகளுக்கு எச்சம் என்று பேருண்டாயிற்று: ஒரு பெரிய துணியிலிருந்து கிழித்து ஒரு துண்டை யெடுப்பதுபோல தாய் தந்தைகளிடமிருந்து கிழித்த கந்தல் இந்த உடம்பு. “மாலினா லெடுத்த கந்தல்” என்றார் பிறிதோரிடத்திலும், கந்தல் என்றால் ஓட்டைகளுடன் கூடியது. இவ்வுடம்பிலும் ஒன்பது ஓட்டைகள் உள்ளன.

சமன் துரந்து:-

சமன் - இயமன்; எல்லாரையும் சமமாகப் பார்க்கின்ற வனாதலின் இப் பேர் பெற்றனன். பழையவரென்று பாரான்; புதியவரென்றும் பாரான். தனவந்தர், ஏழை, மணமகன், பெரிய அதிகாரி, புலவன், வீராதி வீரன், அரசன், இளையவன். இனியாராக இருப்பினும் ஆயுள் முடிந்ததும் உயிரைப் பற்றுவன்; நடுநிலை தவறாதவன் ஆதலினால் ‘நடுவன்’ என்ற பெயரையும் பெற்றனன். ஆயுள் முடிந்தவுடன் துரத்திக்கொண்டு வருவான். உயிருக்குப் பயந்து வயித்தியன் வீட்டிலேயே குடியிருந்தாலும் வருவான்.

தனியிலிழுக்கப் படுத்தாங்கம்:-

பணியாளர்களும், தாய் தந்தையரும், மக்களும், உயிர்க்கினிய மனைவியும், சுற்றத்தாரும் நண்பரும் சூழ்ந்திருப்பினும், அத்தனைப் பேரினின்றும், இன்னும் மிக உறவாக இருந்த இவ்வுடம்பினின்றும் பிரித்துத் தனித்துக்கொண்டு போவான்.

“பைவருங் கேளும் பதியங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் அடைக்கலமே”

- அலங்காரம்

அத் தனிவழிக்குத் துணையாய் நின்று முருகன் கைவேல் உதவும்.

பலவுருவத்தை.... வந்திடாயோ? :-

போர்க்களத்தில் எம்பெருமான் மயின்மீதூர்ந்து அசுரரைத் துரத்தி யழித்தனர். அதனால், அடியேனை யமன் துரத்தும்போது காப்பாற்ற வேணும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இனிய சொற்களை யமைத்து இறைவன் திருவடித் தாமரைகளைத் துதித்துக் கவிபாடி வழிபட வேண்டும்.

“அம்புயப் பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடி”

- திருப்புகழ்

சிவமய மற்றுத் திடங்குலைந்தவர்:-

கமலாட்சன், தாரகாட்சன், வித்யுன்மாலி என்ற மூன்றசுரர் களும், சிவபெருமானிடத்து அளவிலா வரங்களைப் பெற்று, பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய கோட்டைகளுடன் வாழ்ந்து, மாலயனாதி வானவரை வருத்தலுற்றனர். தேவர்கள் சிவபெரு மானிடம் வந்து திரிபுர அசுரரால் நேருந் துன்பத்தைக் கூறி முறையிட்டனர். “நமக்கு அன்பர் ஆதலின் நாம் அவரை யழிக்க மாட்டோம்” என்று ஆலமுண்ட நீலகண்டப் பெருமான் கூறியருளினார். திருமால் புத்தாவதாரங் கொண்டு திரிபுரர்கள் வாழும் ஊரில் புத்தக் கொள்கையை உபதேசித்து, அந்நகரில் உள்ள எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் இருந்த சிவபக்தியை நீக்கி விட்டனர். அவர்கள் திடங்குலைந்து மடங்கொண்டனர். ஆனால், மூன்று அவுணர் வேந்தர்மட்டும் அசையாத பக்தியுடன் விளங்கினார்கள். பிறகு, தேவர்கள் வேண்ட, சிவபெருமான் மேருமலையை வில்லாகத் தாங்கி தேவர்கள் யாவரும் துணை செய்ய வந்தனர். தேவர்கள் நமது துணையினால் தானே, பெருமான் திரிபுர சங்காரஞ் செய்கின்றார் என்று எண்ணி இறுமாந்தனர். எல்லாம் வல்ல இறைவன் “நமக்கொரு துணையும் வேண்டுங்கொலோ” என்று எண்ணிச் சிறிது சிரித்தனர். அம் முறுவலினின்றும் வெளிப்பட்ட ஒரு சிறு நெருப்புப் பொறியால் முப்புரமும் அதனுள் சிவமயமற்றுத் திடங்குலைந்த அவுணர்களும் சாம்பராயினர். அதற்குள்ளிருந்த மூவேந்தர் மட்டும் அழியாது நின்றனர். என்னே இறைவனது பெருமை!

“மாநாக நாண்வ லுப்பு றத்து வக்கியொர்

மாமேரு பூத ரத்த நுப்பி டித்தொரு

மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரில்

ஒருமூவர்

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்

தூளாக வேழு தல்சி ரித்த வித்தகர்”

- திருப்புகழ்

சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் பொன்னும் மணியும் போல் தாதான்மியமாதலால் திரிபுர தகனம் அம்பிகை புரிந்த தாகக் கூறுகின்றனர்.

திருமகள் :-

இலக்குமி தேவியை அதிட்டித்துச் செல்வத்தைத் தருவது உமையம்மையார் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றனர்.

நதிகொளகத்திற் பயந்து..... இடத்திற் கலந்திருந்தவன்:-

. இடப்பாகம் பெற்றது

உமாதேவியார் இடப்பாகம் பெறும்பொருட்டுக் கச்சியம் பதியில் மாமரத்தின் கீழ் மணலை இலிங்கமாகப் பிடித்து அன்புடன் வழிபாடு செய்தனர். அவரைச் சோதிக்கும் பொருட்டு பெருமான் கம்பை நதியைப் பெருகவைத்தனர். பெரு வெள்ளம் வர இலிங்க மூர்த்திக்குச் சேதம் வருமே என்று அம்பிகையஞ்சி இலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அதனால், இலிங்கத்தில் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பும் உண்டாயிற்று. பெருமான் காட்சி தந்து இடப்பாகங் கொடுத்தருளினார். விரிவை காஞ்சிப் புராணத்தில் பார்க்கவும்.

கருத்துரை

சத்தி வீடாகிய காஞ்சிபுரத்தில் வாழுங் கந்தவேளே! இயமன் வந்து உயிரைப் பற்றுமுன் உமது திருவடியைப் பாடி உய்யும் வரத்தைத் தந்தருள வந்தருளுவீர்.

6

தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல	
புலவர்ம் திக்கச் சிகண்டி குன்றெறி	
தருமயில் செச்சைப் புயங்க யங்குற	வஞ்சியோடு
தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி	
தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய	
சரணமும் வைத்துப் பெரும்பர பந்தம்வி	எம்புகாளப்
புலவனெ னத்தத் துவந்த ரந்தெரி	
தலைவனெ னத்தக் கறஞ்செ யங்குண	
புருஷனெ னப்பொற் பதந்த ரஞ்சன	எம்பெறாதோ

பொறையனெ னப்பொய்ப் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய

துறவனெ னத்திக் கியம்பு கின்றது

புதுமைய லச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை

தந்திடாதோ

குலசயி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி

யுலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தணி

குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி

கின்றபேதை

குணதரி சக்ரப் ப்ரசண்ட சங்கரி

கணபண ரத்னப் புயங்க கங்கணி

குவடுகு னித்துப் புரஞ்ச டஞ்சின

வஞ்சிநீலி

கலபவி சித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி

கடியவி டத்தைப் பொதிந்த கந்தரி

கருணைவி ழிக்கற் பகந்தி கம்பரி

யெங்களாயி

கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை

கருதிது திக்கப் படுத்தரி யம்பகி

கவுரிதி ருக்கொட் டமாந்த இந்திரர்

தம்பிரானே.

பதுவுரை

குல சயிலத்து பிறந்த பெண்கொடி - சிறந்த மலையாகிய இமயத்தில் அவதரித்த பெண் கொடியும், உலகு அடைய பெற்ற உந்தி - உலகம் எல்லாவற்றையும் பெற்ற திருவயிற்றையுடைய வளும், அந்தணி - அழகிய தட்பம் உடையவளும், குறைவு அற - குறைவு இல்லாத வகையில், முப்பத்து இரண்டு அறம் புரிகின்ற பேதை - முப்பத்திரண்டு தருமங்களைச் செய்கின்ற பெண்மணியும், குண தரி - நற்குணங்களைத் தரித்தவளும், சக்ர ப்ரசண்ட சங்கரி - மந்திர யந்திரத்தில் வீரத்துடன் விளங்கும் சங்கரியும், கண பண - கூட்டமான படங்களையுடைய, ரத்ன புயங்க கங்கணி - இரத்தின மணியைக் கொண்ட பாம்பைக் கை வளையலாக அணிந்தவளும், குவடு குனித்து - மேருமலையை வளைத்து, புரம் சுடும் - திரிபுரத்தை எரித்தவளும், சின வஞ்சி - கோபங்கொண்ட வஞ்சிக்கொடி போன்றவளும், நீலி - நீல நிறமுடையவளும், விசித்ர கலய சிகண்டி - அழகிய கலாபத்தை யுடைய மயில் வடிவங் கொண்டவளும், சுந்தரி - அழகியும், கடிய விடத்தை பொதிந்த கந்தரி - பொல்லாத நஞ்சினை அடக்கி வைத்துள்ள கழுத்தையுடையவளும், கருணை விழி - கருணை பொழியும் கண்ணினளும், கற்பகம் - கற்பகம் போன்றவளும்,

திகம்பரி - திசைகளை ஆடையாக உடையவளும், எங்கள் ஆயி - எங்கள் அன்னையும், சுருதிய பத்தர்க்கு இரங்கும் அம்பிகை - தியானிக்கின்ற அன்பர்கட்குக் கருணைபுரியும் அம்பிகையும், சுருதி துதிக்கப்படும் - வேதங்கள் துதி செய்யும், த்ரி அம்பகி - மூன்று கண்களை யுடையவளும் ஆகிய, கவுரி - காமாட்சியின், திரு கோட்டம் அமர்ந்த - திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும், இந்திரர் - தேவேந்திரர்கள் துதிக்கும், தம்பிரானே - தனிப்பெருந்தலைவரே! தலை வலையத்து தரம்பெறும் - முதல் வகுப்பில் வைக்கத்தக்க தகுதி பெற்றுள்ள, பல புலவர் மதிக்க - பல புலவர்கள் போற்றித் துதிக்க, சிகண்டி - தேவரீரது மயிலையும், குன்று எறிதரும் அயில் - கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து எறிந்த வேலையும், செச்சை புயம் - வெட்சி மலர் மாலையணிந்த திருத்தோள்களையும், கயவஞ்சி - தெய்வயானையையும், குறவஞ்சியோடு - வள்ளியம்மையையும், தமனியம் - பொற்சங்கிலி, முத்து சதங்கை கிண்கிணி தழுவிய - முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி சூழ்ந்துள்ள, செக்க சிவந்த பங்கய சரணமும் - மிகச் சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடியையும், வைத்து பெரும் ப்ரபந்தம் விளம்பு - அமைத்துப் பெரிய பாமாலைகளைப்பாட வல்ல, காள புலவன் என - கரியமேகம் போன்ற புலவன் இவன் என்று சொல்லும்படியும், தத்துவம் தரம் தெரி தலைவன் என - உண்மை ஞானம் பெற்ற தலைவன் இவன் என்று கூறும்படியும், தக்க அறம் செய்யும் குணபுருஷன் என - தக்க தருமங்களைச் செய்யும் நற்குணமுடைய சற்புருஷன் இவன் என்று உலகோர் கூறும்படியும், பொன் பதம் தரும் சனனம் பெறாதோ - மேலான பதவியைத் தருகின்றதான பிறப்பை இந்த ஆன்மா பெறாதோ? பொறையன் என - இவன் பொறுமையுடையவன் என்றும், பொய்ப்ரபஞ்சம் அஞ்சிய துறவன் என - பொய்யுலகைக் கண்டு பயந்த துறவி இவன் என்றும், திக்கு இயம்புகிறது புதுமை அல - திசைகளில் உள்ளோர் சொல்வது ஓர் அதிசயமன்று, சித் பரம் பொருந்துகை - அறிவிக்கு மேம்பட்ட பெரு நிலையைச் சேர்ந்து பொருந்தும் பேற்றினை, தந்திடாதோ - உமது திருவருள் தந்து அருளாதோ?

பொழிப்புரை

சிறந்த இமயமலையில் அவதரித்த பெண் கொடியும், எல்லா வுலகங்களையும் பெற்ற திருவயிற்றை யுடையவளும், குளிர்ந்த குணம் உடையவளும், குறைவின்றி 32 அறங்களையும் புரிகின்ற

பெண்மணியும், நற்குணங்களைத் தரித்தவளும், மந்திர யந்திரத்தில் வீரத்துடன் விளங்கும் சங்கரியும், பல பணாமகுடங்களையும் இரத்தின மணியையும் உடைய பாம்பைக் கங்கணமாகத் தரித்தவளும், மேருமலையை வளைத்து முப்புரத்தை எரித்த சீற்றமுடைய வஞ்சிக்கொடி போன்றவளும், நீல நிறமுடைய வளும், அழகிய கலாப மயில் வடிவைக் கொண்டவளும், அழகியும், கொடிய நஞ்சையடக்கிய கழுத்தையுடையவளும், கருணை பொழிகின்ற கண்களையுடையவளும், கற்பகம் போன்றவளும், திசைகளை ஆடையாகவுடையவளும், எங்கள் அன்னையும், திருவடியை நினைக்கின்ற அன்பர்கட்குக் கருணை புரியும் அம்பிகையும், வேதங்கள் துதிக்கின்ற முக்கண்ணியும் ஆகிய காமாட்சி தேவியின் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்றவரே! இந்திரர்கள் துதிக்கின்ற தனிப்பெருந்தலைவரே! முதல் வகுப்பில் வைக்கத்தக்க தகுதி பெற்றுள்ள புலவர்கள் போற்றித் துதிக்க, உமது மயிலையும், கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலையையும், வெட்சிமலர் மாலையணிந்த திருத்தோள்களையும், தெய்வ யானையையும், வள்ளியம்மையையும், பொன்னும் முத்தும் பதித்த கண்கிணி சூழ்ந்த, மிகவும் சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடியையும் அமைத்து, பெரிய பாமாலைகளைப் பாடவல்ல காளமேகப் புலவன் இவன் என்றும் சொல்லும்படியும், மெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற தலைவன் இவன் என்று கூறும்படியும், தக்க தருமங்களைச் செய்யும் நற்குணமுடைய உத்தம புருஷன் இவன் என உரைக்கும்படியும், மேலான பதத்தைத் தருகின்ற பிறப்பை இந்த ஆன்மா பெறாதோ? பொறுமையுடையவன் இவன் என்றும், பொய்யுலகைக் கண்டு அஞ்சிய துறவி இவன் என்றும், திசைகளில் உள்ளோர் சொல்லுவது ஓர் அதிசயம் ஆகாது; அறிவுக்கு மேம்பட்ட பெருநிலையைச் சேர்ந்து பொருந்தும் பெரும் பேற்றினை உமது திருவருள் அடியேனுக்குத் தந்து அருளாதோ?

விரிவுரை

இத் திருப்புகழ் காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சியம்மையின் திருக்கோயிலில் உள்ள முருகவேள் மீது பாடியது.

தலைவலையத்துத் தாம்பெறும் பல புலவர் மதிக்க:-

தலைவலையம் - முதல் எல்லையில் உள்ள புலவர்கள். முதல் தரமானவர்கள்.

“கற்றோர்க்குத் தாம்வரம் பாகிய தலைமையர்”

- திருமுருகாற்றுப்படை

இத்தகைய சிறந்த புலவர்கள் மதிக்கும்படி “முருகா! உன்னைப் பாடும் புலவனாக அடியேன் திகழவேண்டும்” என்று சுவாமிகள் விண்ணப்பிக்கின்றார்.

சிகண்டி :-

சிகண்டி - மயில்.

“நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான்எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்”

- கந்தரலங்காரம்

குன்றெறி தருமயில்:-

கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்து எறிந்த வேல்.

அயில் - கூர்மை. அது ஆகுபெயராக வேலைக் குறிக்கின்றது.

செச்சைப்புயம்:-

செச்சை - வெட்சிமலர். சிவந்த இம்மலர் முருகவேளுக்கு உகந்தது.

கயங் குறவஞ்சி:-

கயவஞ்சி - தெய்வயானை. குறவஞ்சி - வள்ளியம்மை.

சரணமும் வைத்துப் பெரும் ப்ரபந்தம் விளம்பு காளப்புலவன் என:-

மயில், வேல், தோள், தெய்வயானை, வள்ளி, திருவடி இந்த ஆறையும் வைத்துப் பாட வேண்டும்.

காளப்புலவன் - கரிய மேகம் மழை பொழிவதுபோல் கவிமழை பொழியும் புலவன்.

மேலே கூறிய மயில் முதலியவற்றை வைத்துச் சுவாமிகள் திருப்புகழ் பாடினார். “பக்கரை விசித்ரமணி” என்று தொடங்கும் திருப்புகழைக் காண்க.

தத்துவந் தரம்தெரி தலைவனென:-

தத்துவம். உண்மைத் தன்மை. உண்மை ஞானத்தை யுணர்ந்த தலைவன் என்று உலகம் புகழும் தன்மை.

தக்கறஞ் செய்யுங் குணபுருஷனென:-

தக்க அறங்களைச் செய்யும் உத்தம புருஷன் என்று உலகோர் உரைக்கும் பெருமை.

பொற்பதந் தருஞ் சனனம் பெறாதோ:-

மேலான நிலையைத் தருகின்ற பிறப்பை இந்த ஆன்மா பெற மாட்டாதோ? அடியேன் பெறமாட்டேனோ?

பொறையனென:-

மிகுந்த பொறுமையுடையவன்.

“இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால்: வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.

ஏழ்மைக்குள் கொடிய ஏழ்மையாவது விருந்தினரை விலக்கு தலாம்; வலிமைக்குள் மிக்க வலிமையாவது அறிவீனர்களைப் பொறுத்து மன்னித்தலாகும்.

பொய் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய துறவன்:-

பொய் - நிலைபேறு இல்லாது தோன்றி மறைவது.

உலகம் தோன்றி மறையும் இயல்புடையது. அதனால் இது பொய்யுலகம் என்று தேறித் தெளிந்து, இவ்வுலகத்தைக் கண்டு அஞ்சித் துறந்த ஞானி.

திக்கியம்புகின்றது புதுமையல:-

உலகில் உள்ள பெரியவர்கள் என்னைக் கண்டு, “இவன் பொறையுடையவன், சிறந்த துறவி” என்று புகழ்வதில் ஒன்றும் அதிசயம் இல்லை.

சிசிப்பரம் பொருந்துகை தந்திடாதோ:-

சித் - ஞானம். ஞானத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட, மேல் நிலையைப் பொருந்தும், பெரும் பேற்றை அடியேனுக்கு நீர் தந்தருள வேண்டும்.

குலசயிலத்துப் பிறந்த பெண் கொடி:-

தவஞ் செய்த, குலமலையரசாம் இமவானிடம் வளர்ந்தருளி னாள்.

உலகடையப் பெற்ற வுந்தி யந்தணி:-

எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்ற அன்னை, தேவி.

“அகில தலம்பெறும் பூவை சத்தி யம்பை”

- திருப்புகழ்

“அண்டமெலாம் பூத்தானை”

- அபிராமியந்தாதி

அந்தணி - அந்தணன் என்ற சொல்லின் பெண்பால். அம் -

அழகிய, தண் - தட்பத்தையுடையவர் அந்தணர்.

“அந்தண ரென்போர் அறவோர்”

- திருக்குறள்

குறைவற முப்பத்திரண்டறம் புரிகின்ற பேதை:-

முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் காமாட்சியம்மை கச்சியம்பதியில் புரிந்தாள்.

“அறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும் வளர்க்கும் தலைவி”

- திருப்புகழ்

சக்ர ப்ரசண்ட சங்கரி:-

மந்திரம் பொறித்த யந்த்ர பீடத்தில் வீரத்துடன் விளங்குபவள்.

“சக்ரதலத்தி த்ரியட்சி சடக்ஷரி”

- பூதவேதாள வகுப்பு

சம் - சுகம். கரம் - செய்வது. சுகத்தைச் செய்பவள் சங்கரி.

புயங்க கங்களனி:-

பல தலைகளையுடைய பாம்பைக் கங்கணமாக தேவி தரிக்கின்றாள்.

“அழல்வாய் கான்றி நாகாங்கதை”

- வேல்வாங்கு வகுப்பு

குவடு குனித்துப் புரஞ்சும்:-

மேருகிரியை எடுத்தது சிவபெருமானுடைய இடக்கரம். இடக்கரம் அம்பிகைக்குரியது.

“கருதலர் திரிபுர மாண்டு நிறைழ

மலைசிலை ஒருகையில் வாங்கு நாரணி”

“குலவரை தநுவென

அதிகை வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த

அபிராமி”

- திருப்புகழ்

கலப விசித்ரச் சிகண்டி:-

“இரண கிரண மடமயில்”

- தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

அம்பிகை, மயில் வடிவங் கொண்டு, மயிலாப்பூரிலும், மாயூரத்திலும் சிவபெருமானை வழிபட்டாள்.

கருதிய பக்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை:-

தன் திருவடியைச் சதா தியானிக்கின்ற அன்பர்கட்குக் கருணை புரியும் அருட்பெருந் தெய்வம் அம்பிகை.

கவுரிதிருக் கொட்டமர்ந்த:-

கவுரி திருக்கோட்டம் - காமகோட்டம். கோட்டம் - கோயில்.

கோட்டம் என்ற சொல் அம்ஈறு கெட்டு முதல் குறுகி கொட்டு என வந்தது.

“கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்”

• சிலப்பதிகாரம்

இந்திரர்:-

அண்டங்கள்தோறும் ஒவ்வோர் இந்திரன் ஆட்சி புரிவதனால் இந்திரர் எனப் பன்மையில் கூறினார்.

அரிகள் எண்ணிலர் இந்திரர் எண்ணிலர் அல்லாச்

சுரர்கள் எண்ணிலர் அண்டங்க டொறுந்தொறும் இருந்தார்

செருவின் ஆற்றலர் வழத்தியே போயினர் சிவன்கண்

நெருநல் வந்திடு சிறுவனோ என்னெதிர் நிற்பான்.

• கந்தபுராணம்

கருத்துரை

காமக் கோட்டத்துறை கந்தவேளே! சிற்பரம் பொருந்த அருள் செய்வீர்.

7

இதத்துப்பற் றிதழ்த்துப்பற் றிருட்பொக்கக் கருத்திட்டத்

தியக்கத்திற் றியக்குற்றுச்

சுழலாதே

எலுப்புச்சக் கிலக்கத்தத் தடித்தொக்குக் கடத்தைப்பெற்

றெடுத்துப்பற் றடுத்தற்பத்

துழலாதே

சுதத்தத்தச் சுதத்தத்தப் பதத்தர்க்குற் றவற்றைச்சொற்

துவக்கிற்பட் டவத்தைப்பட்

டயராதே

துணைச்செப்பத் தலர்க்கொத்துற் பலச்செச்சைத் தொடைப்பத்திக்

கடப்பப்பொற் கழற்செப்பித்

தொழுவேனோ

கொதித்துக்குத் திரக்கொக்கைச் சதித்துப்பற் றிகைக்குட்பொற்

குலத்தைக்குத் திரத்தைக்குத்

தியவேலா

குறத்தத்தைக் கறத்தத்திக் குழுத்தத்தத் தமொக்கிக்குக்

குலத்துக்குக் குடக்கொற்றக்

கொடியோனே

கதச்சுத்தச் சுதைச்சித்ரக் களிற்றுக்கொற் றவற்குக்கற்

பகச்சொர்க்கப் புரப்பொற்பைப்

புரிவோனே

கடுக்கைக்கட் செவிக்கற்றைச் சடைப்பக்கக் கொடிக்கற்புக்

கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்

பெருமானே.

பதுவுரை

கொதித்து - கோபங்கொண்டு, குத்திரத்து கொக்கை - வஞ்சனையுள்ள மாமரத்தை, சதித்து - அழித்து, கைக்கு உள்பற்றி - தன்வசப்படுத்தி, பொன் குலத்தை - பொன்மயமான கிரவுஞ்ச மலையையும், குத்திரத்தை - அதன் வஞ்சகத்தையும், குத்திய வேலா - குத்தி அழித்த வேலாயுதரே, குற தத்தைக்கு - குறவர் குலத்தில் வந்த கிளி போன்ற வள்ளியினுடையவும், அறத்து அத்திக்கு - கற்பியல் அற நெறியில் நின்ற தெய்வயானையினுடையவும், முத்த அத்தத்து அம் ஒக்கும் - முத்துமாலையணிந்த தோள்களின் அழகுக்கு ஒப்பாகும், இக்கு குலத்து - சுரும்புக்கு ஒத்த குலமாகிய மூங்கிற் காம்பையுடைய, குக்குட கொற்ற கொடியோனே - கோழியின் வீரக்கொடியையுடையவரே! கதம் - கோபத்தையும், சுத்த சுதை - தூய வெண்மை நிறமும், சித்ரம் - அழகையுங்கொண்ட, களிற்று கொற்றவற்கு - ஐராவத யானையையுடைய இந்திரனுக்கு, கற்பக சொர்க்கபுர பொற்பை - கற்பக மரமுடைய சுவர்க்கலோக அழகை, புரிவோனே - கொடுத்து உதவி புரிந்தவரே! கடுக்கை - கொன்றை மலரும், கண்செவி - பாம்பும் உள்ள, கற்றை சடை பக்க கொடி - திரண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமானுடைய பக்கத்தில் அமர்ந்துள்ள கொடி போன்ற காமாட்சி தேவியின், கற்பு - கற்புத் தவத்துடன் கூடிய, கடல் கச்சிபதி - கடல்போன்ற ஒலியுடைய கச்சியம்பதியில், சொக்க பெருமாளே - அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! இத்தத்து - இன்பத்துடன், பற்று - பற்றுகின்ற, இதழ் - வாயிதழை, துப்பு அற்று - நுகர்கின்றதை நீங்கி, இருள் - இருண்ட, பொக்க கருத்து - பொய்யான எண்ணங்களில், இட்ட தியக்கத்தில் - விருப்பம் வைத்ததனால் வரும் மயக்கத்தினால், தியக்கு உற்று - சஞ்சலம் அடைந்து, சுழலாதே - அடியேன் சுழற்சியடையாமல், எலும்பு சுக்கிலம் - எலும்பு சுக்கிலம், சுத்தம் - மலச்சேறு, தடி - தசை, தொக்கு - தோல் என்ற இவைகளுடன் கூடிய, கடத்தை - உடம்பை, பெற்று எடுத்து - அடைந்து கொண்டு, பற்று அடுத்து - பாசத்தையடைந்து, அற்பத்து உழலாதே - அற்பமான செயல் களில் உழலாமல், சுத - சுத்தமான, தத்தச் சதத்து - அந்த அந்த சத்தத்துக்கும், அத்த பதத்தர்க்கு - அர்த்தத்தை விசாரிக்கும் பத ஆராய்ச்சி செய்வோர்க்கும், உற்றவற்றை சொல் - உள்ளதைச் சொல்லும், துவக்கில் பட்டு - தொடர்பிலே சிக்குண்டு, அவத்தை பட்டு அயராது - அதனால் சோர்வு அடையாமல், செப்பத்து துணை - செவ்வையான தன்மையுடன் கூடிய, அவர் கொத்து

- பூங்கொத்துக்களும், உற்பலம் - நீலோற்பல மலரும், செச்சை தொடை பத்தி - வெட்சிப்பூ மாலைகளின் வரிசையும், கடப்பம் - கடப்பமலரும் உடைய, பொன்கழல் - அழகிய தேவரீரது திருவடிகளை, செப்பி தொழுவேனோ - துதி செய்து அடியேன் தொழமாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

வஞ்சகமுள்ள மாமரத்தை அழித்து, வசப்படுத்தி, பொன் மயமான கிரவுஞ்ச மலையையும், அதன் வஞ்சனையையும் குத்தி அழித்த வேலவரே! கிளிபோன்ற வள்ளி, கற்பறத்தில் நின்ற தெய்வ யானை என்ற தேவிகளின் முத்தாபரணம் அணிந்த தோள்களின் அழகுக்கு ஒப்பாகும் கரும்பின் குலமாகிய மூங்கிலின் காம்புடன் கூடிய கோழியின் வீரக் கொடியையுடையவரே! கோபத்தையும், தூய வெண்மை நிறத்தையும், அழகையுங் கொண்ட ஐராவத யானைக்குத் தலைவனான இந்திரனுக்கு, கற்பக லோகமாகிய சுவர்க்கத்தின் அழகைக் கொடுத்து, உதவி புரிந்தவரே! கொன்றை மலருடன் பாம்பு குடியிருக்கும் கற்றைச் சடையப்பரின் அருகில் இருக்கும் காமாட்சி தேவி கற்புடன் தவம் புரியும், கடல்போல் ஒலிக்கும் கச்சியம்பதியில் வாழும் அழகிய பெருமிதமுடையவரே! இன்பத்துடன் பற்றும் மாதரின் இதழை நுகர்வதை நீங்கி, இருண்ட பொய்யான வஞ்சக எண்ணங்களில் விருப்பம் வைத்ததனால் வரும் மயக்கமும் தியக்கமும் அடைந்து அடியேன் சுழலாமலும், எலும்பு, சுக்கிலம், மலச்சேறு, தசை, தோல் என்ற இவைகளுடன் கூடிய இந்த உடம்பைப் பெற்று, பற்று வைத்து அற்பச் செயல்களில் உழலாமலும், தூய்மையான அந்த அந்த சத்தத்துக்கும், அர்த்தத்துக்கும் விசாரித்து பத ஆராய்ச்சி புரிவோருக்கு உள்ளதைச் சொல்லும் தொடர்பிலே சிக்குண்டு சோர்வடையாமலும், செவ்வையான பூங்கொத்தும், நீலோற்பல மலரும், வெட்சிப்பூ மாலையும், கடப்ப மலரும் அணிந்துள்ள உமது திருவடிகளைப் புகழ்ந்து துதி செய்து தொழமாட்டேனோ?

விரிவுரை

இத் திருப்புகழ் கடினமான சந்தத்துடன் கூடியது. பல் தெறிக்கக்கூடிய சந்தத்துடன் கூடிய இந்தப் பாடலைப் பாடிய அருணகிரிநாத சுவாமிகளின் கவித்திறம் நம்மனோர்க்கு அச்சத்தையும் அதிசயத்தையும் விளைவிக்கின்றது. ஆ! ஆ! என்ன அற்புதம்?

இதத்துப்பற் றிதழ்த்துப் பற்று:-

இதத்து பற்று இதழ்துப்பு அற்று - இதமாகப் பற்றி மாதரின் வாயிதழின் ஊறலை நுகரும் தன்மையினின்று நீங்கி.

இருட்பொக்கக் கருத்திட்டத் தியக்கத்தில் தியக்குற்று:-

இருள் பொக்க கருத்து இட்ட தியக்கம் - இருண்ட பொய்யான வஞ்சகக் கருத்துக்குள் சென்று இஷ்டம் வைத்து தியக்கமுற்று அலைதல் கூடாது.

கத்தம்:-

மலச்சேறு.

கதத் தத்தச் சதத்து:-

சுதம் - சுத்தம். தத்தச் சதத்து - தத்தத் தத்தத்து.

அந்த அந்த சப்தங்கட்கு என்ன பொருள் என்று ஆராய்தல்.

அத்தம் பதத்தார்க்கு:-

அத்தம் - அர்த்தம் - பொருள். இன்ன இன்ன பொருள் என்று ஆராய்ந்து பத நிச்சயம் புரிவோர்.

உற்றவற்றைச் சொற்றுவக்கிற் பட்டு:-

உற்றவற்றை சொல் துவக்கில் பட்டு - அவர்கட்கு உள்ளவற்றைக் கூறி அவர்களுடன் வாதிட்டு அவத்தைப் படுதல்.

துணைச் செப்பத் தலார்க்கொத்து:-

முருகப் பெருமான் திருவடியில் உள்ள மலர்களைக் கூறுகின்றார். செப்பத்துணை - செவ்வையான தன்மையுடைய பூங்கொத்துகள்.

உற்பலம்:-

நீலோற்பல மலர்.

செச்சைத் தொடைப் பத்தி:-

வெட்சி மலர்மாலையின் வரிசை.

கடப்பப் பொற்கழற் செப்பித் தொழுவேனோ?:-

கடப்ப மலர் மாலையணிந்த முருகனுடைய திருவடியை, இனிய கனியமுதம் போன்ற மொழிகளால் துதிசெய்து தொழ வேண்டும்.

கொதித்துக் குத்திரக் கொக்கைச் சதித்து:-

இறுதியில் உறுதியிழந்த சூரபன்மன் கடல் நடுவே மாமரமாக நின்றான். கொக்கு - மாமரம், குத்திரம் - வஞ்சகம். அம் மாவை, வேலினால் பிளந்து எம்பிரான் அழித்தருளினார்.

பற்றிக் கைக்குள்:-

அம் மாமரத்தை அழித்து, மயிலும் சேவலுமாக்கிக் கைக்குள் பற்றித் தன் வசஞ் செய்து, ஆட்கொண்டருளினார்.

குறத் தத்தைக்கு:-

தத்தை - கிளி. கிளிபோல் கொஞ்சம் மொழியுடைய வள்ளிநாயகி.

அறத்தத்தி:-

அத்தி - யானை. தெய்வயானையம்மை. கற்பு என்ற அற நெறியில் நின்றவர்.

களவியல், கற்பியல் என்ற இரு அறங்களில், கற்பியலால் மணந்தவர் தேவசேனை.

முத்தத்தத்த மொக்கும்:-

முத்த அத்தத்து அம் ஒக்கும் - முத்தாபரணம் அணிந்த தோள்களின் அழகுக்கு ஒப்பாகும்.

அத்தம் - கையையுடைய தோள்.

இக்குக் குலத்து:-

இக்கு - கரும்பு; கரும்புக்கு ஒத்த குலமாகிய மூங்கில்.

சேவல் கொடி மூங்கில் காம்பின் நுனியில் அமைந்தது.

கதச்சுத்த சுதைசித்ரக் களிற்றுக் கொற்றவன்:-

கதம் - கோபம். சுத்த சுதை - தூய வெண்ணிறம், சித்ரம் - அழகு. இவைகளையுடைய ஐராவத யானைக்கு இறைவன் இந்திரன்.

கற்றைச் சடை:-

கற்றைச் சடையுடைய சிவபெருமான். இது ஆகுபெயராக நின்றது.

கடற்கச்சி:-

கச்சியம்பதி கடல் போன்ற பரப்பையது. கடலைப் போன்ற இனிய ஒலிகளையுடையது.

“மலிதேரான் கச்சியும் மாகடலும் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையும் ஒக்கும் - மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ எல்லாம் படும்.

* தண்டியலங்கார மேற்கோள் பாடல்

கருத்துரை

கச்சியுறையும் கந்தவேளே! நின் திருவடியைப் புகழும்
திறத்தையருள்வீர்.

8

எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனக்கத்தத் தவர்க்கிச்சைப் பொருட்பொற்றட் டிக்கைக்குக்	குடில்மாயம்
எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டிட் டனற்கட்டிட் டடக்கைக்குப் பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக்	கிடியாமுன்
தினைக்குட்சித் திரக்கொச்சைக் குறத்தத்தைத் தனத்தைப்பொற் பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித்	தணிவோனே
செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற் பிரட்டத்துட் டரைத்தப்பித் திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத்	திறல்தாராய்
பனைக்கைக்கொக் கனைத்தட்டுப் படக்குத்திப் படச்சற்பப் பணத்துடக்க் கடற்றுட்கப்	பொரும்வேலா
பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப் பதைப்பற்றுத் திகைப்பற்றுப் பலிப்பப்பத் தருக்கொப்பித்	தருள்வாழ்வே
கனிக்குத்திக் கனைத்துச்சற் றிடப்பச்சைக் கனப்பட்டிக் கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத்	திரிவோனே
கலிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக் கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக் கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்	பெருமானே.

பதவுரை

பனை கைகொக்கன் - பனை மரம் போன்ற நீண்ட
 தும்பிக்கையை யுடையவனும் கொக்கு போன்ற குணமுடைய
 வனும் ஆகிய தாரகனை, தட்டு பட குத்தி - தடைபடுமாறு
 குத்தி, பட - அவன் அழிவுறவும், சற்ப பண துட்க -
 ஆதிசேடனுடைய படங்கள் அஞ்சவும், கடல் துட்க - சமுத்திரம்
 அஞ்சவும், பொரும் வேலா - போர் செய்த வேலாயுதரே! பரப்பு
 அற்று - பேராசை ஒழிய, சுருக்கு அற்று - உலோப குணம் ஒழிய,
 பதைப்பு அற்று - நடுக்கம் ஒழிய, திகைப்பு அற்று - மயக்கம்
 ஒழிய, பலிப்ப - இத்தகைய நலன்கள் உண்டாக, பத்தருக்கு -
 அடியார்களுக்கு, ஒப்பித்து - சேர்ப்பித்து, அருள் வாழ்வே -
 அருள் புரியும் செல்வமே! கனிக்கு - கனி பெறும் பொருட்டு,
 திக்கு அனைத்து - திசைகள் முழுவதையும், சுற்றிட - வலம் வர,
 பச்சை - பச்சைநிறமுள்ள, கன பட்சிக்கு இடைபுக்கு - பெருமை
 வாய்ந்த மயிலின்மீது ஏறியமர்ந்து, களிப்புக்கு - மகிழ்ச்சியுடன்,
 திரிவோனே - திரிந்தவரே! கலிக்கு ஒப்பு இல் - கலியுகத்திலும்
 நிகரில்லாத, சலிப்பு அற்று - சலித்தலின்றி, கதிக்கு ஒத்திட்டு -
 வீட்டின்பந் தர இசைந்தருளியுள்ளவரே! எழில் சக்தி - அழகிய
 சக்தியாகிய காமாட்சி தேவி எழுந்தருளியுள்ள, கடல் கச்சி பதி
 - கடல் போல் ஒலிக்கும் காஞ்சி மாநகரில் வாழும், சொக்க
 பெருமானே - அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! எனக்கு சற்று -
 எனக்குக் கொஞ்சம், உனக்கு சற்று என - உனக்குக் கொஞ்சம்
 என்று, கத்து - கூச்சல் இடுகின்ற, அத்தவர்க்கு - பொருள்
 பெண்டிருக்கு, இச்சை பொருள் - விருப்பமுள்ள பொருளை,
 பொன் தட்டு இடு - பொன் தட்டில் வைத்து தருகின்ற, இக்கை
 - ஆபத்தைக் கொண்ட, கு குடில் - சிறுமை வாய்ந்த இந்த
 உடம்பு, மாயம் என - மாயமாய் மறைந்தது என்று, கட்டைக்கு
 இடைபட்டு இட்டு - விறகுக் கட்டைகளின் இடையில் கிடத்தப்
 பட்டு, அனல் சுட்டு - நெருப்பால் சுடப்பட்டு, அடக்கைக்கு -
 மறைந்து போவதற்கும், பிறக்கைக்கு - பிறப்பதற்கும், தலத்தில்
 புக்கு இடியாமுன் - இந்தப் பூமியில் தோன்றி அழிந்து போவதற்கு
 முன்னரே, தினைக்கு உள் - தினைப்புனத்தில், சித்திர கொச்சை
 - அழகிய குழந்தைபோல் திருந்தாத மொழிகளைப் பேசும், குற
 தத்தை தனத்தை - குற மகளாம் கிளிபோன்ற வள்ளி தேவியின்
 கொங்கையை, பொன் பெற - அழகு பெற, செச்சை புயத்து
 ஒப்பித்து - வெட்சிமாலை யணிந்த திருப்புயத்தில் ஏற்று,
 அணிவோனே - அணிகின்றவரே! செருக்கி - அகந்தை கொண்டும்,

சற்று உறுக்கி சொல் - சிறிது கோபித்தும் பேசுகின்றவர்களும், பிரட்ட - நன்னெறியினின்றும் தவறியவர்களும் ஆகிய, துட்டரை தப்பித்து - துஷ்டர்களினின்றும் விலகி, திரள் தப்பி - அக்கூட்டத் தினின்றும் விலகி, கழல் செப்ப திறல் தாராய் - திருவடியைப் புகழும் ஆற்றலைத் தந்து அருளுவீராக!

பொழிப்புரை

பனைமரம் போன்ற தும்பிக்கையுடையவனும், கொக்கின் குணங்கொண்டவனுமாகிய தாரகாசுரனைத் தடைபடும்படி குத்தி, அவன் அழிவுறவும், ஆதிசேடனுடைய படங்கள் அஞ்சவும், கடல் அஞ்சவும் போர்புரிந்த வேலாயுதரே! பேராசையும், லோப குணமும், நடுக்கமும், மயக்கமும் ஒழியுந் தன்மை உண்டாகுமாறு அடியார்கட்கு அருள்புரியும் செல்வமே! கனி பெறவேண்டி உலகமெல்லாம் வலம்வந்த பெருமை மிகுந்த பச்சை மயிலின் மீது ஏறி மகிழ்ச்சியுடன் திரிந்தவரே! கலியுகத்திலும் சலிப்பு இன்றி, சமானமில்லாத வீட்டின்பத்தைத் தருவதற்கு இசைந்து எழுந்தருளியுள்ளவரே! காமாட்சியம்மையின் பீடமாகிய, கடல்போல் ஒலிக்கும் காஞ்சி மாநகரில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமிதமுடையவரே! எனக்குக் கொஞ்சம், உனக்குக் கொஞ்சம் என்று கூறிச் சத்தம் போடுகின்ற, பொருட் பெண்டிருக்கு விருப்பமானதைப் பொன் தட்டில் வைத்துத் தருகின்ற ஆபத்தைக் கொண்ட, சிறுமை வாய்ந்த இந்த உடம்பு மாயமாய் மறைந்தது என்று, விறகுக் கட்டையின் இடையில் வைத்து, நெருப்பில் சுடப்பட்டு மறைந்து போவதற்கும், பிறப்பதற்கும், இப்பூமியில் தோன்றி மடிந்து போகும் முன்னர், தினைப்புனத்தில் அழகிய குழந்தைபோல, திருந்தாத மொழிகளைப் பேசும், கிளிபோன்ற வள்ளியம்மையின் தனம் அழகுபெறத் திருப்பயத்தில் பொருந்தத் தழுவிவணிபவரே! அகந்தையும் கோபமும் கொண்டு பேசுகின்ற வர்களும், நன்னெறியினின்றும் தவறியவர்களுமாகிய, தீயவர்களின் கூட்டத்தினின்றும் அடியேன் விலகி, உமது திருவடியைப் புகழும் திறத்தைத் தந்து அருள்புரிவீராக.

விரிவுரை

எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனக் கத்தத் தவர்:-

எனக்கு சற்று உனக்கு சற்று என கத்து அத்தவர்.

அத்தம் - பொருள். அத்தவர் - பொருட் பெண்டிர். தம்பால்

வருகின்ற தனவந்தவர்களிடம் “எனக்குச் சிறிது பொருள்”, “உனக்குச் சிறிது பொருள்” என்று சத்தம் போட்டுப் பொருள் பறிப்பர்.

இச்சைப் பொருட்பொற்றட் டிக்கைக் குக்குடில்:-

இச்சை பொருள் பொன் தட்டில் இடு இக்கை கு குடில்.

இச்சைப்பட்ட பொருளைத் தங்கத் தட்டில் வைத்துத் தருகின்ற ஆபத்தையுடைய சிறுமையான உடல்.

இச்சை - ஆபத்து.

கு - சிறுமை

குடில் - உடம்பு.

மாயம் என:-

இவ்வுடம்பு மாயமாய் மறைந்து போகும் இயல்புடையது.

கட்டைக் கிடைப்பட்டிட் டனற்குட்டிட் டடக்கைக்கு:-

பாலுந், தேனும், பருப்பும், சோறும் வேளை தவறாமல் தந்து வளர்த்த இந்தவுடம்பு, விறகுக் கட்டையில் வைத்து சுடப்பட்டு, சாம்பராகி, தண்ணீரில் கரைந்து, மறைந்து ஒழிகின்றது.

பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடயாமுன்:-

பிறப்பதும், இறப்பதுமாகவே உயிர்கள் உழல்கின்றன. இப்பிறப் பிறப்பென்னும் சுழலிலிருந்து உயிர் தப்பித்து இறைவன் பாதமலரைச் சார்தல் வேண்டும்.

“சாகைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன் றிகைக் கெனைவிதித் தாயிலையே”

“உதித்தாங் குழல்வதும் சாவதுந் தீர்த்தென்னை உன்னில்ஒன்றா விதித்தாண் டருள்தரும் காலமுண்டோ?” - கந்தரலங்காரம்

கொச்சைக் குறத் தத்தை:-

வள்ளி நாயகி கிளிபோல் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசுபவள்.

கொச்சை - திருந்தாத சொற்கள். தத்தை - கிளி.

செருக்கிச் சற்றறுக்கிச் சொற்பிரட்டத் துட்டரைத் தப்பி:-

செருக்கு - அகந்தை.

உறுக்குதல் - கோபித்தல்.

துட்டர்கள் ஆணவங் கொண்டும், சீற்றங் கொண்டும்

அறநெறியினின்று விலகி இடர்ப்படுவார்கள். இத்தகைய தீயருடன் சேராது விலகி உய்தல் வேண்டும்.

“தீங்கினர்தங் கண்ணில் தெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி”

- ஓளவையார்

பணக்கைக் கொக்கன் :-

தாரகன் யானை முகம் படைத்தவன். அவனுடைய துதிக்கை பணைமரம் போல் பணைத்துத் திரண்டுள்ளது.

கொக்கன் - கொக்கு போன்றவன். இது ஓர் இழிவுச் சொல். கொக்கு சமயம் பார்த்துக் கருமத்தை முடிக்கும் தன்மையுடையது.

“-மடைத்தலையில்

ஒடுமின் ஓட உறுமின் வருமளவும்

வாடி யிருக்குமாம் கொக்கு”

- முதுரை

தட்டுப்படக் குத்திப்பட :-

தாரகன் என்ற மாய அரக்கன், தடைபட்டு அழியுமாறு, வேலினால், முருகவேள் குத்தியழித்தருளினார்.

சற்பப் பணத்துட்கக் கடற்றுட்க:-

துட்குதல் - அஞ்சுதல்

சற்பப்பணம் - ஆதிசேடனுடைய ஆயிரம் பணாமகுடங் களும் அஞ்சும்படி வேலை யேவியருளினார்.

கடல்துட்க - கடல் அஞ்சுமாறு ஏவியருளினார்.

பரப்பற்று :-

பேராசையில், அங்கும் இங்கும் பரந்து திரிவது. இத்தன்மை ஒழிதல் வேண்டும்.

“பரப்பற் றாருக் குரியோனே”

- திருப்புகழ்

கருக்கற்று :-

கருக்குதல் - உலோப குணத்தால் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் கருக்குதல்.

ஒரு மனிதனிடம் உள்ள எல்லா நற்குணங்களையும் உலோப குணம் என்ற ஒன்று மறைத்துவிடும். மார்பிலேயும் கழுத்திலேயும், நிரம்ப நவரத்தின அணிகள் பூண்ட ஒருவன் சட்டையிட்டால், அத்தனை அணிகலன்களும் மறைந்துவிடுமாப்போல், உலோப குணம் பிற எல்லா நற்குணங்களையும் கெடுத்துவிடும்.

தாடகை யென்ற அரக்கி வளம் பொருந்திய மருத வனத்தை யழித்துவிட்டாள். அதை விளக்கிச் சொல்ல வந்த விச்வாமித்திரர் இந்த அரிய கருத்தைக் கூறுகின்றார்.

உளப்படும் பிணிப்புறா உலோபம் ஒன்றுமே
அளப்பருங் குணங்களை அழிக்கு மாறுபோல்
கிளப்பருங் கொடுமையை அரக்கி கேடிலா
வளப்பரு மருதவைப் பழித்து மாற்றினாள்.

- கம்பர்

பதைப்பற்று:-

ஒன்றைக் கண்டவுடனே, கோழைத்தனத்தால், உள்ளமும், உடம்பும் நடுங்குவது. இந்த நடுக்கம் ஒழிதல் வேண்டும்.

திகைப்பற்று:-

திகைத்தல் - மயங்குதல். அறிவிலே மயக்கம் வந்து திகைத்தல் கூடாது. இது வெறுக்கத்தக்க குணம்.

பத்தருக் கொப்பித் தருள்வாழ்வே:-

அன்பு செய்கின்ற அடியார்கட்கு, தீக்குணங்களை விலக்கி, நற்குணங்களை நல்கி யருள்புரிகின்ற தெய்வம் முருகவேள்.

கனிக்குத் திக்கனைத்துச் சுற்றிட:-

மாதுளங்கனி காரணமாக எம்பிரான் முருகன் அகில லோகமும் நொடிப் பொழுதில் மயிலினம்து ஏறிச் சுற்றி யருளினார்.

“அகில லோகமும் நொடிப்பளவில்
ஆசையொடு சுற்றுமதி

வேகக் காரனும்
- திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

கலிக்கொப்பில் சலிப்பற்றுக் கதிக்கொத்திட்டு:-

முருகப் பெருமான், இக்கலியுகத்திலும், சலிக்காமல் ஒப்பற்ற வீடுபேற்றை அடியார்க்கு அருள்புரிகின்றார்.

எழிற்சத்திக் கடற்கச்சி:-

அழகிய சத்தியாகிய கௌரி எழுந்தருளியுள்ள தலம் கச்சியம்பதி. அது கடல்போல் சதா ஒலியுடன் கூடியது.

கருத் துரை

கச்சியம்பதி மேவும் கந்தவேளே! உன் பதமலரைப் பாடும் திறத்தைத் தந்தருள்வீர்.

9

இறைச்சிப்பற் றிரத்தத்திட் டிசைக்கொக்கப் பரப்பப்பட் டெலுப்புக்கட் டளைச்சுற்றிச் எடுத்துச்செப் பெனக்கட்டிப் புதுக்குப்புத் தகத்திற்புக் கெனக்குச்சற் றுனக்குச்சற்	சுவர்கோலி நெனுமாசை
சிறைக்கொத்திப் பிறப்பிற்பட் டுறக்கச்சொப் பனத்துற்றுத் திகைக்கப்பட் டவத்தைப்பட் திருப்பதமத் திறத்தைப்பற் றுகைக்குச்சித் திரத்தைச்சொற் றிதக்கொற்றப் புகழ்செப்பித்	 மூலாதான் திரிவேனோ
பிறைச்செக்கர்ப் புரைக்கொத்துச் சடைப்பச்சைக் கொடிக்சிச்சைப் பிறர்க்குற்றத் திருப்பக்கச் பெருக்கப்புத் தடக்கைக்கற் பகத்தொப்பைக் கணத்துக்குப் பிரச்சித்தக் கொடிக்குட்க்	 சிவநாதர் கொடியோனே
பறைக்கொட்டிக் களைச்சுற்றக் குறட்செக்கட் கணத்திற்குப் பலிக்குப்பச் சுடற்குத்திப் பணப்பத்திக் கணத்துத்திப் படுக்கைக்கச் சபத்திச்சைப் படுக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்	 பகிர்வேலா பெருமானே.

பதவுரை

புரை செக்கர் பிறைக்கு ஒத்து - பெருமையும் செந்நிறமுங் கொண்ட பிறைக்குத் தலையிடம் தந்தது போல, சடை - பின்னிய கூந்தலையுடைய, பச்சை கொடிக்கு - பச்சைநிறக் கொடி போன்ற பார்வதியம்மைக்கு, இச்சை பிறக்க உற்ற - விருப்பம் பிறப்பதற்குத் தக்க, திரு பக்கம் சிவ நாதர் - அழகிய பாகத்தைத் தந்துள்ள சிவபெருமானுடைய, பெருக்கு அப்பு - பெருகு நீராம் கங்கையையும், தடக்கை - நீண்ட துதிக்கையையும் கொண்ட, கற்பக தொப்பை - கற்பக விநாயகருடைய பெருவயிற்றைப்போல் பருத்த

தொப்பையை உடைய, கணத்துக்கு பிரசித்த - பூதகணங்கட்கு நன்கு தெரிந்தவரே! கொடி குக்குட கொடியோனே - கொடியாகக் கோழிக் கொடியைக் கொண்டவரே! பறை கொட்டி - பறைவாத்தி யங்களை முழக்கி, களைச்சு உற்ற - களைப்பு அடைந்துள்ள, செ கண் குறள் கணத்திற்கு - சிவந்த கண்களையுடைய குறிய பூதகணங்கட்கு, பலிக்கு - உணவு வேண்டி, பச்சு உடல் குத்தி பகிர் வேலா - அசுரர்களின் பசிய உடலைக் குத்திப் பகிர்ந்து அளித்த வேலவரே! பண பக்தி கண துத்தி படுக்கை - படங்களின் வரிசையும் கூட்டமான புள்ளிகளையும் உடைய ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்ட, கச்சபத்து - ஆமையுருவத்தை - யெடுத்த திருமால், இச்சைப்படும் - விரும்புகின்ற, கச்சிபதி - காஞ்சிபுரத்தில் வீற்றிருக்கும், சொக்க பெருமானே - அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! இறைச்சி பற்று இரத்தத்து இட்டு - தசையுடன் அதைப்பற்றியுள்ள உதிரத்தைச் சேர்த்து, இசைக்கு ஒக்க பரப்ப பட்டு - அந்த உதிரம் பொருந்துதற்குத் தக்கவாறு உடலிலே பரப்ப வைத்து, எலுப்பு கட்டளை சுற்றி சுவர் கோலி எடுத்து - எலும்புச் சட்டத்தைச் சுற்றிச் சுவரை எழுப்பி, செப்பு என கட்டி - ஒரு பாத்திரமாக உருவமைத்து, புதுக்கு புதிய அகத்தில் புக்கு - அலங்கரித்த புதிய வீட்டில் புகுந்து, எனக்கு சற்று உனக்கு சற்று எனும் - எனக்குக் கொஞ்சம் வேண்டும் உனக்குக் கொஞ்சம் வேண்டும் என்கின்ற, ஆசை சிறைக்கு ஒத்து - ஆசையென்கின்ற சிறைச்சாலையில் இருக்கச் சம்மதங் கொண்டு, இ பிறப்பில் பட்டு - இந்தப் பிறப்புக்களையடைந்து, உறக்கம் சொப்பனத்து உற்று - தூக்கம் கனவு என்ற அவஸ்தைகளை யடைந்து, திகைக்கப் பட்டு - மயக்கங்கொண்டும், அவத்தைப்பட்டு - வேதனை யடைந்தும், உழலாது - திரியாமல், உன் திருபத்ம திறத்தை பற்றுகைக்கு - உமது தாமரைத் திருவடிகளின் சார்பைச் சார்ந்து உய்யும் பொருட்டு, சித்திரத்தை சொல் - அழகை வெளிப்படுத்தும் சொற்களால், திக கொற்ற புகழ் செப்பி திரிவேனோ - உமது நிலைத்த வீரப்புகழை அடியேன் சொல்லித் திரியமாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

பெருமையும் செந்நிறமுங் கொண்ட பிறைக்குத் தலையிடந் தந்ததுபோலப் பின்னிய கூந்தலையுடைய, பச்சைநிறக் கொடியாம் பார்வதிதேவி விரும்புகின்ற இடப்பாகத்தையுடைய சிவபெரு மானுடைய பெருகு நீராம் கங்கையையும், நீண்ட தும்பிக்கை

யையும் கொண்ட கற்பக விநாயகரது தொப்பை போல் பருத்த வயிற்றையுடைய பூத கணங்களுக்கு நன்கு தெரிந்தவரே! கோழிக் கொடியை யுடையவரே! பறை வாத்தியங்களை முழக்கிக் களைத்துள்ள சிவந்த கண்களையுடைய பூதக் கூட்டங்களுக்கு உணவு தரும் பொருட்டு, அசுரர்களின் பசிய உடல்களைக் குத்திப் பகிர்ந்து அளித்த வேலாயுதரே! படங்களின் வரிசையையும் கூட்டமான புள்ளிகளையும் கொண்ட ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்ட, நாராயணர் ஆமை வடிவம் பூண்டு வழிபட்ட திருத்தலமாகிய காஞ்சிமாநகரில் எழுந்தருளிய அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! தசையுடன், அதைப் பற்றியுள்ள உதிரத்தைச் சேர்த்து; அந்த உதிரம் உடலிலே பரவுமாறு செய்து, எலும்புச் சட்டத்தைச் சுற்றி 'சுவர் எழுப்பி, ஒரு பாத்திரமாகக் கட்டி உருவாக அமைத்து, அலங்கரித்த புதிய வீட்டில் புகுந்து, எனக்குக் கொஞ்சம் வேண்டும், உனக்குக் கொஞ்சம் வேண்டும் என்கின்ற ஆசையாகிய சிறைச்சாலையில் இருக்க உடன்பட்டு பிறப்புக்களையடைந்து, தூக்கம் கனவு என்ற அவஸ்தைகளை யடைந்து, மயக்கமும் வேதனையும் கொண்டு அடியேன் திரியாமல், உமது அழகிய தாமரை போன்ற திருவடிகளின் சார்பைச் சார்ந்து உய்யும் பொருட்டு, அழகிய சொற்களினால் உமது நிலைத்த வீரப் புகழைச் சொல்லிச் சொல்லித் திரிய மாட்டேனோ?

விரிவுரை

இறைச்சிப்பற்றிரத்த..... சுவர்கோலி:-

இந்த உடம்பு ஒரு விசித்திரமான படைப்பு. இறைவனால் கட்டப்பட்ட வீடு போன்றது.

“தோலால் சுவர்வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தி” - கந்தரலங்காரம்

புதுக்குப்புத்தகத் திற்புக்கு:-

இந்த வீடாகிய உடம்பைவிட்டு, இன்னும் ஒரு புதிய வீடாகிய உடம்பில் புகுந்து இந்த உயிர் உழல்கின்றது.

ஆசைச் சிறைக்கொத்து:-

ஆசையாகிய சங்கிலியால் பிணிப்புண்டு உயிர் இந்த உடம்பாகிய சிறையில் கிடந்து துன்புறுகின்றது.

“ஏழையினி ரட்டைவினை யாயதொரு டற்சிறையி

ராமல்விடு வித்தருள்தி

யாயக் காரனும்”

- திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

இப்பிறப்பிற்பட்டு:-

கன்ம வசத்தால் இந்தப் பிறப்பில் உயிர் சேர்ந்தது.

உறக்கச் சொப்பனத்துற்று:-

தூக்கம் கனவு முதலிய அவத்தைபட்டு ஆன்மா உழல் கின்றது.

திதக்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ:-

திதம் - நிலைபேறு முருகவேளின் புகழ் என்றும் நிலைத்தது. வீரமுடையது. அப்பெருமானுடைய திருவடிப் புகழைச் சதா பாடித் திரியவேண்டும்.

“முகேமே பவித்ரம் சதாதச் சரித்ரம்”

- சுப்ரமண்ய பஞங்கம்

சிவநாதர் பெருக்கப்பத் தடக்கை:-

சிவபெருமானுடைய சிரத்தில் கங்கை யிருப்பதுபோல் விநாயகப் பெருமானுடைய சிரத்திலும் கங்கையுண்டு.

கங்கையும் பனிவெண் டிங்களும் விரைத்த

கடுக்கையந் தொங்கலும் அரவும்

தங்குபொற் சடையும் முக்கணும் தாதை

தாணுஎன் றுணர்த்தமென் மலர்க்கை

அங்குச பாசம் அணிந்துவெற் புயிர்த்த

ஆரணங் கன்னையென் றுணர்த்தி

வெங்கலி முழுதுந் துமித்தருள் பட்டி

விநாயகன் சேவடி பணிவாம்.

தடக்கை - விநாயகருடைய துதிக்கை நீண்டு அருள் புரிவது.

“தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடி

கடக்க ளிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்”

- பெரிய புராணம்

கற்பக் தொப்பை:-

விநாயகர் கற்பகம்போல் கருதியதை வழங்கும் கருணையுடையவர்.

கணத்துக்குப் பிரசித்த:-

விநாயக மூர்த்தியின் வயிறுபோல் பருத்த வயிற்றை யுடைய பூதகணங்கட்கு, முருகவேள் முன்தோன்றி அருள் புரிகின்றார்.

முருகப் பெருமான் சூரனுடன் போருக்குப் புறப்பட்டபோது, அண்டாபரணன் முதலிய பூதகணப் பெருந்தலைவருடன் கூடிய ஈராயிரம் பூதவெள்ளம் சேனைகள் உடன் போமாறு

சிவபெருமான் அனுப்பியருளினார்.

கச்சபத்திச்சைப் படுக்கச்சி:-

திருமால் எடுத்த பத்து அவதாரங்களில் ஒன்று கச்சப அவதாரம். இத்திருவுருவத்துடன் காஞ்சியில் திருமால் சிவ பெருமானை வழிபாடு புரிந்தார். கச்சபேசுரம் என்று பெருமை பொருந்தி அத்திருக்கோயில் விளங்குகின்றது.

கருத்துரை

கச்சிக் கதிர்வேற் பெருமானே! உன் வீரப் புகழைப்பாடி என்றும் அடியேன் திரிய அருள்வீர்.

10

கடத்தைப்பற் றெனப்பற்றிக் கருத்துற்றுக் களித்திட்டுக் கயற்கட்பொற் பணைச்சித்ரத் கலைக்குட்பட் டறக்கத்திச் சலித்துக்கட் டளைச்சொற்பொய்த் திரைக்குட்பட் டறச்செத்திட்	தனமாதர் டுயிர்போனால்
எடுத்துக்கொட் டிடக்கட்டைப் படத்தெட்டத் தணற்றட்டக் கொளுத்திச்சுற் றவர்ப்பற்றற் இணக்கிப்புத் திமைச்செச்சைப் பதத்தைப்பற் றுகைக்குச்சொற் றமிழ்க்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித்	றவர்போமுன் திரிவேனோ
அடைத்திட்டுப் புடைத்துப்பொற் பதச்சொர்க்கத் தனைச்சுற்றிட் டலைப்புப்பற் றெனச்சொற்றிட் அடித்துச்செற் றிடித்துப்பொட் டெழுப்பொர்ப்புப் படக்குத்திட் டலைத்துச்சுற் றலைத்தெற்றுக்	டறுசூரை கடல்மாயப்
புடைத்திட்டுப் படக்குட்செற் றடப்புக்குக் கதத்துக்கக் கயிற்கொக்கைப் படக்குத்திப்	பொருவோனே

புனத்திற் பொற் குறத்திக்குப்
 புணர்க்கொத்தப் பசப்பெத்திப்
 புணர்க்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்

பெருமானே.

பதவுரை

அடைத்திட்டு - தேவர்களைச் சிறையில் அடைத்தும்,
 புடைத்து - அவர்களை அடித்தும், பொன்பத சொர்க்கத்தனை
 சுற்றிட்டு - அழகிய இருப்பிடமாகிய சுவர்க்கத்தை வளைந்து
 கொண்டு, அலைப்பு பற்று என சொற்றிட்டு - அவர்களை
 அலைச்சல் அடையுங்கள் எனச் சொல்லி அவர்களை அலைத்து,
 அறு சூரை - நீதியற்ற சூரனை, அடித்து - அடித்தும், செற்று
 இடித்து - கோபித்து இடித்தும், பொட்டு எழ - அவன்
 பொடிபடவும், பொர்ப்பு பட குத்திட்டு - அவனுக்குத் துணை
 யாயிருந்த குலமலைகள் அழிவுறும்படி வேலால் குத்தியும்,
 அலைத்து - சூரனை கலங்கச் செய்து, சுற்று அலைதெற்று கடல்
 மாய - வளைந்துள்ள அலைகள் நெருங்கியுள்ள கடலும் வற்றி
 யொடுங்க, புடைத்திட்டு - அலைத்தும், படிக்கு உள் செற்று
 அடபுக்கு - பூமியிலே கோபத்துடன் அழிக்கப்புறப்பட்டு, கத
 துக்க கயில் - கோபமும் துக்கமும் கழுத்தில் கொண்ட, கொக்கை
 பட குத்தி - மாமரமான சூரனை அழிபடக் குத்தி, பொருவோனே
 - போர் செய்தவரே! புனத்தில் - தினைப்புனத்தில், பொன்
 குறத்திக்கு - அழகிய வள்ளி பிராட்டியை, புணர்க்கு ஒத்த -
 சேர்தற்கு வேண்டிய, பசப்பு எத்தி - பசப்பு மொழிகளால் கவர்ச்சி
 செய்து, புணர் - அவரை மணந்துகொண்ட, கச்சி பதி சொக்க
 - கச்சியம்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள அழகிய, பெருமானே -
 பெருமையிற் சிறந்தவரே! கடத்தை பற்று எனப்பற்றி - குடம்போன்ற
 தனத்தின்மீது பற்றுதல் எனப்பற்று வைத்து, கருத்து உற்று -
 எண்ணத்தைச் செலுத்தி, களித்திட்டு - மகிழ்ச்சியுற்று, கயல்
 கண் பொற்பு - மீன் போன்ற கண்ணின் அழகையும், இணை
 சித்ர தன மாதர் - இணைந்துள்ள அழகிய தனங்களையும்
 உடைய பொது மாதர்களின், கலைக்கு உள்பட்டு - மதன
 கலைக்குள் ஆசைப்பட்டு, அறகத்தி - அக்கலைகளை நன்றாகச்
 சத்தமிட்டுச் சொல்லி, சலித்து - பின்னர் களைத்துப்போய்,
 கட்டளை சொல் - கற்பனைப் பேச்சுக்கும், பொய் திரைக்கு
 உட்பட்டு - பொய்யாகிய மறைப்புத் திரைக்கும் உட்பட்டவனாகி,
 அற செத்திட்டு உயிர் போனால் - அழிந்து இறந்து உயிர் போனால்,
 எடுத்துக்கொட்டிட - உடலை எடுத்து கடலையில் போட

வேண்டி, கட்டை பட தெட்ட - விறகுக் கட்டைகள் படும்படி வைத்து, தணல் தட்ட கொளுத்தி - முற்றிய நெருப்பு கிடும்படி எரித்து, சுற்றவர் பற்று அற்று - சுற்றத்தார்கள் பற்று அற்றவர்களாய், அவர் போம் முன் - சுடுகாட்டினின்றும் போவதற்கு முன், இணக்கி பத்திமை - மனம் பொருந்தி பக்தியுடன், செச்சை பதத்தை பற்றுகைக்கு - வெட்சிமலர் அணிந்த திருவடியைப் பற்றி உய்வதற்கு, தமிழ் சொல் - தமிழ் மொழியைக் கொண்டு, கொற்ற புகழ் செப்பி திரிவேனோ - உமது வீரப்புகழைச் சொல்லி அடியேன் திரிய மாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

தேவர்களைச் சிறையில் அடைத்தும், அவர்களைத் துன்புறுத்தியும், அழகிய தேவலோகத்தை வளைத்துக் கொண்டு அவர்களை அலைத்தும், அறநெறி நீங்கிய குரனை அடித்தும், சினந்து இடித்தும், பொடிபடச் செய்தும், குலமலைகள் அழிய வேலினால் குத்தியும், பூமியைச் சூழ்ந்து அலைகளுடன் கூடிய கடல் வற்றுமாறு செய்தும், பூமியில் கோபத்துடன் அழிக்கப் புறப்பட்டு, கோபமும் வருத்தமும் கழுத்தில் கொண்டு மாமரமாய் நின்ற அச் சூரபன்மனை அழியுமாறு போர்புரிந்தவரே! தினைப் புனத்தில் அழகிய வள்ளிபிராட்டியைச் சேர்தற்கு வேண்டிய பசப்பு மொழிகளைக் கூறி அவரைக் கலந்தவரே! கச்சியம்பதியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! குடம் போன்ற தனத்தில் பற்றும் நினைவும் வைத்து, மீன் போன்ற கண்களும், இணையாயுள்ள அழகிய தனங்களும் உடைய பொதுமாதர்களின், மதன நூலில் விருப்பம் வைத்து, அவைகளைச் சத்தம் போட்டுப் பேசி, அதனால் களைப்பற்று, கற்பனைப் பேச்சுக்கும், பொய்யாகிய திரைக்கும் உட்பட்டவனாகி, அழிந்து இறந்து உயிர் போனால், இந்த உடம்பை எடுத்து, சுடுகாட்டில் கட்டைகளை யடுக்கி அதன்மீது வைத்து எரியில் எரிந்து, ஆசையற்றவர்களாய் உறவினர்கள் போவதற்கு முன், மனம் பொருந்தி பக்தியுடன், வெட்சிமலர் தரித்த உமது திருவடியைப்பற்றி உய்யும்படி, தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டு உமது வீரப் புகழைப் பாடி அடியேன் திரிய மாட்டேனோ?

விரிவுரை

கலைக்குட்பட்டற்க் கத்தி:-

கலை - மதனநூல்.

மாதராசையால், மதனநூலைக் கற்று, அதையே வாய் விட்டுச் சத்தம் போட்டுப் பேசி மாந்தர் களைக்கின்றனர்.

“.....மதனூலே
சுருதியென வேறி னைந்து அறிவிலிக ளோடி ணங்கு
தொழிலுடைய யானும்”

- திருப்புகழ்

கட்டளைச் சொற்பொய்த் திரைக்குட்பட்டு:-

கட்டளை - கற்பனை. பொய்த்திரை - பொய்யாகிய திரை.

பலப்பல விஷயங்களைக் கற்பனை செய்தும், பொய்யென்ற திரையிட்டு மக்களை மயக்கியும் அலைவர்.

கொளுத்திச் சுற்றவர் பற்றற்றவர் போமுன்:-

உயிர் போனவுடன் சுற்றத்தார் மயானத்திலே கொண்டு போய் கட்டைகளை அடுக்கி அதன்மீது வைத்து, எரித்தபின், நீரில் முழுகி, இறந்தவர் மீதுள்ள பற்றை விட்டுச் செல்வார்கள்.

“அருங்கான் மருங்கே எடுங்கோள் சுடுங்கோள்
அலங்கார நன்றி
அகன்றா சையும்போய் விழும்பா மூடம்பால்
அலைந்தே னைஅஞ்சல்

தெனமூழ்கி

எனவேணும்”

“இட்டே அனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் து”

- திருப்புகழ்

இணக்கிப் பத்திமை:-

இணக்கி - எங்கெங்கோ - எந்த பொருள்களின் மீதிலோ பற்று வைத்து அலையும் இம்மனத்தை, இறைவனுடைய திருவடியில் இணங்கச் செய்து, பத்திமை செய்து உய்தல் வேண்டும்.

“பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாத மறுத்து”

- திருவாசகம்

பதத்தைப் பற்றுகைக்கு:-

பல்லாயிரங்கோடி பற்றுக்களைக் கொண்ட மனம், அப் பற்றுக்களிலிருந்து மீள வேண்டுமாயின், பற்றற்ற பரமனைப் பற்றி நிற்க வேண்டும். பரமனைப் பற்றினால் ஏனைய பற்றுக்கள் தாமே விலகிவிடும்.

விளக்கேற்றினால் இருள் தானே விலகும்.

பற்றுக்கள் அஞ்ஞானத்தால் வருகின்றன. ஞானமே முருகன் திருவடி. “ஞானக்கழலோனே” என்கின்றார் அடிகளார். ஆதலால், திருவடியாகிய ஞானத்தைப் பற்றினால் அஞ்ஞானத்தால் வரும்

62 □ திருப்புகழ் விரிவுரை (காஞ்சிபுரம்)

பற்றுக்களும், நெருப்பில் பட்ட பஞ்சுபோல் தாமே தீய்ந்து போய்விடும்.

கொற்றப்புகழ் செப்பித் திரிவேனோ:-

கொற்றம் - வீரம்.

முருகன் வீரமூர்த்தி. அப்பெருமானுடைய வீரப் புகழை எப்போதும் சொல்லித் திரிதல் வேண்டும்.

பொர்ப்புப்படக் குத்திட்டு:-

பொருப்பு என்ற சொல் “பொர்ப்பு” என வந்தது.

கயில் கொக்கை:-

கயில் - கழுத்து.

“கயில்கல திருண்டு தாழ்ந்த
கருங்குழல்”

- குளாமணி

“மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயில்”

- மணிமேகலை

கோபமும் வருத்தமும் கழுத்தில் (நெஞ்சில்) கொண்ட சூரபன்மன் முடிவில், முடிவில்லாத முருகன் திருமுன் கடலில் மாமரமாய் நின்றான். கொக்கு - மாமரம்.

பசப்பெத்தி:-

பசப்பு - பசப்பு வார்த்தைகளைக் கூறி வள்ளியை எத்திக் கொண்டு போனார் முருகர்.

ஏத்தி - என்ற சொல் எத்தி என வந்தது என்றுங் கொள்ளலாம்.

கருத்துரை

கச்சிநகர் மேவுங் கந்தவேளே! உமது வீரப் புகழைச் சொல்லும் பெரும் பேற்றினைத் தந்தருள்வீர்.

11

கருப்பற்றிப் பருத்தொக்கத்

தரைக்குற்றிட் டுருப்பெற்றுக்

கருத்திற்குட் பொருட்பட்டுப்

பயில்காலம்

கணக்கிட்டுப் பிணக்கிட்டுக்
கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டுக்
கயிற்றிட்டுப் பிடித்திட்டுச்

சமனாவி

பெருக்கப்புத் தியிற்பட்டுப்
புடைத்துக்கக் கிளைப்பிற்பொய்ப்
பிணத்தைச்சுட் டகத்திற்புக்
பிறத்தற்குற் றமுற்றுற்றிட்
டழைத்துத்தொக் கறக்கத்துப்
பிறப்புப்பற் றறச்செச்சைக்

கனைவோரும்

கழல்தாராய்

பொருப்புக்கர்ப் புரக்கச்சுத்
தனப்பொற்புத் தினைப்பச்சைப்
புனக்கொச்சைக் குறத்தத்தைக்
புரத்தைச்சுட் டெரித்துப்பற்
றலர்க்குப்பொற் பதத்துய்ப்பைப்
புணர்த்தப்பித் தனைக்கற்பித்

கினியோனே

தருள்வோனே

செருக்கக்குக் கரைக்குத்திச்
செருப்புக்குப் பிடித்தெற்றிச்
சினத்திட்டுச் சிதைத்திட்டுப்
திருத்தத்திற் புகச்சுத்தத்
தமிழ்ச்செப்புத் த்ரயச்சித்ரத்
திருக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்

பொருமவீரா

பெருமானே.

பதவுரை

பொருப்பு - மலை போன்றதும், கர்ப்புரம் - பச்சைக் கர்ப்பூரம் பூசப் பெற்றதும், கச்சு - இரவிக்கை யணிந்ததுமான, தன பொற்பு - கொங்கையின் அழகுடையவரும், பச்சை தினைப்புனம் - பசுமையான தினைப்புனத்தில் இருந்தவரும், கொச்சை - திருந்தாத மழலை மொழி பேசுபவரும், குறத்தத்தைக்கு - குறக் குலத்தவரும், கினியோன்றவரும் ஆகிய வள்ளி நாயகியாருக்கு, இனியோனே- இனியவரே! புரத்தை சுட்டு எரித்து- திரிபுரத்தைச் சுட்டெரித்து, பற்றலர்க்கு - பகைவராயிருந்த திரிபுரத்தரக்கர்களாகிய மூவருக்கு, பொன் பத துய்ப்பை- மேலான நற்பத வாழ்வை, புணர்த்து அபித்தனை - கூட்டி வைத்த அந்தப் பித்தராம் சிவபெருமானுக்கு, கற்பித்து அருள்வோனே- குருபரனாய் விளங்கிப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளிய வரே! செருக்கு அ குக்கரை- அகந்தை கொண்ட அந்த நாய்

போன்றவர்களாகிய அசுரர்களை, குத்தி - வேலாயுதத்தால் குத்தியும், செரு புக்கு பிடித்து எற்றி - போரில் சென்று பிடித்து மோதியும், சினத்திட்டு- அவர்கள் மீது சீற்றங்கொண்டும், சிதைத்திட்டு பொரும் வீரா- அழித்தும் போர் புரிந்த வீரமூர்த்தியே! திருத்தத்தில் புகல் - திருத்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற, சுத்த தமிழ்- தூய தமிழின், செப்பு த்ரய சித்ர- இயல் இசை நாடகமாகிய மூன்றையும் ஒதும் சிறப்புடையதும், திரு கச்சிபதி- தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதுமாகிய காஞ்சிமாநகரின் கண் வாழும் சொக்க பெருமானே- அழகிய பெருமையில் சிறந்தவரே! கரு பற்றி - ஒரு தாயின் கருவில் சேர்ந்து, பருத்து ஒக்க- உருவாகப் பருத்து முதிர்ந்து, தரைக்கு உற்றிட்டு- பூமியில் வந்து சேர்ந்து, உருபெற்று- பாலப்பருவம் முதலிய உருவங்களை முறையேயடைந்து, கருத்தின் கண் பொருள் பட்டு - எண்ணத்திலே பொருள் சேர்ப்பதே குறிப்பாகக் கொண்டு, பயில் காலம் - பயில்கின்ற காலத்திலே, கணக்கு இட்டு - ஆயுளின் கணக்கைப்பார்த்து முடிவுகாலம் வருவதையறிந்து, பிணக்கு இட்டு - மாறுபாடு கொண்டு, சுதித்து இட்டு - விரைந்து வந்து, கொதித்திட்டு - மிகுந்த கோபத்தையடைந்து, சுயிறு இட்டு பிடித்திட்டு - பாசக்கயிற்றை வீசி என் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு, சமன் ஆவி பெருக்க- இயமன் உயிரைப் எடுத்துக்கொண்டு போக, புத்தியில் பட்டு - உயிர் போய்விட்டது என்று அறிவில் தெரிந்து கொண்ட, புடை துக்க கிளை- அருகிலிருந்து துயரங் கொள்கின்ற சுற்றத்தார்கள், பின் பொய் பிணத்தை சுட்டு- பின்னர் நிலையின்றி அழிந்த பிணத்தைச் சுட்டெரித்துவிட்டு, அகத்தில் புக்கு - வீட்டுக்கு வந்து, அனைவோரும்- எல்லாரும், பிறத்தல் சுற்றம் முற்று உற்றிட்டு அழைத்து- அப்பிறப்பில் சுற்றத்தினராய் உள்ளார் யாவரையும் வரும்படி அழைத்தும், தொக்கு அற கத்தும்- பரிசு உணர்ச்சியறியும் இந்திரியம் சோர்வடையும்படி அழுது கத்துகின்ற, பிறப்பு பற்று அற- இப்பிறப்பிலேயுள்ள ஆசை நீங்கும்படி, செச்சை கழல் தாராய்- வெட்சிமலர் அணிந்த திருவடியைத் தந்தருள் வீராக.

பொழிப்புரை

பச்சைக் கற்பூரமும் இரவிக்கையும் தரித்து மலைபோல் பருத்துள்ள தனங்களையுடையவரும், அழகுடையவரும், பசுமை வாய்ந்த தினைப்புனத்தில் இருந்தவரும், திருந்தாத மழலை மொழியைப் பேசுபவரும், குறவர் குலத்தில் வளர்ந்தவரும், கிளி

போன்றவரும் ஆகிய வள்ளிபிராட்டியாருக்கு இனியவரே! திரிபுரத்தைச் சுட்டு எரித்து, பகைவராய் வாழ்ந்த திரிபுரத்து அசுரர்களாகிய மூவர்கட்கு, மேலான பதவி நலத்தையருளிய பித்தராகிய சிவமூர்த்திக்குப் பிரணவப் பொருள் உபதேசித் தருளியவரே! அகந்தை கொண்ட, நாய் போன்ற இழிந்த குணமுடைய அசுரர்களை வேலாயுதத்தால் குத்தியும், போர்க்களம் புகுந்து அவர்களைப் பிடித்து அடித்தும், சினந்து அழித்துப் போர்புரிந்த வீரமூர்த்தியே! திருத்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற தூய தமிழின் இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூவகையும் சிறந்துள்ள தெய்வீகமான காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! ஒரு தாயின் கருவில் சேர்ந்து பத்து மாதம் வளர்ந்து உருப்பெற்று, பூமியில் பிறந்து, பாலப்பருவம் முதலிய உருவங்களையடைந்து, பொருள் சேர்ப்பதையே எண்ணத்தில் கொண்டு வாழ்கின்ற நாளில், என் ஆயுளைக் கணக்குப் பார்த்து, முடிவு காலம் வந்தது என்று இயமன் என்னிடம் மாறுபட்டு, விரைந்து கோபித்து வந்து பாசக் கயிற்றால் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு போக, அருகில் இருந்த உறவினர்கள், துக்கங் கொண்டு, பொய்யான இந்த உடலைச் சுட்டெரித்துவிட்டு, வீட்டுக்குப்போய், இப்பிறப்பினால் வந்த சுற்றத்தார் எல்லாரையும் அழைத்து, 'ஓ' என்று கதறியழுது சோர்கின்ற இப்பிறப்பிலேயுள்ள ஆசை நீங்குமாறு, உமது வெட்சிமலர் அணிந்த திருவடியைத் தந்தருளுவீராக.

விரிவுரை

கருப்பற்றி :-

புண்ணிய, பாவ, புண்ணிய பாவ கலப்பு உடம்புகள்.

உயிர்களின் புண்ணியப் பயனாக பூதமா உடம்புடன் இருள் உலகிலும், இன்பதுன்பங்களை நுகர்ந்தவுடன், விண்ணிலிருந்து, மழை வழியாகப் பூதலத்துக்கு வந்து, உண்ணுகின்ற காய் கனிகளில் கலந்து, ஆடவரிடம் கருவுற்று, அறுபது நாட்களுக்குப் பின் தாயுதரத்தில் சேர்ந்து பூதபரிணாம சரீரத்தையடைந்து, புண்ணிய பாவ கலப்பு வினையை இம்மண்ணுலகில் நுகர வருகின்றது.

பருத்தொக்க :-

கரு வளர்ந்து உருவாகிப் பருத்து, கை, கால், கண், நரம்பு, மயிர் இவைகளுடன் கூடி வருகின்றது.

தரைக் குற்றிட்டு:-

பத்து மாதங்கள் முற்றியபின் பூமியில் பிறக்கின்றது. அப்போது தாயும் சேயும் எண்ணிறந்த வேதனைகளை யடைகின்றார்கள்.

உருப்பெற்று:-

முறையே பாலப்பருவம் யௌவனப் பருவம் முதலிய நிலைகளை யடைகின்றது.

கருத்திற்கட் பொருட்பட்டு:-

பிறந்த ஆன்மா தான் உய்யும் நெறியையும், இறைவனையுங் கருதாது, சதா பொருளைத் தேடிக் குவிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக அலைந்து, அப்பொருளையே நினைந்து, குவிந்த அப்பொருளைப் பாதுகாக்கும் விதத்தையே கருதி நொந்து நொந்து அல்லல்படுகின்றது.

கணக்கிட்டு:-

ஆன்மாவின் ஆயுளைக் கணக்கிட்டு ஆயுளின் முடிவு நேரத்தில் இயமன் வருகின்றான்.

பிணக்கிட்டுக் கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டு:-

அறநெறி நில்லாத உயிர்களிடம் மாறுபட்டும், விரைவாகவும், கோபமிகுந்தும் காலன், அல்லது கால தூதன் வருகின்றான்.

கயிற்றிட்டுப் பிடித்துட்டுச் சமனாவி:-

சமன் - கூற்றுவன்.

இன்னார், இனியார்; வறியவன், தனவந்தன்; கற்றவன், கல்லாதவன்; அரசன், ஆண்டி யென்ற உயர்வு தாழ்வுகளை நோக்காமல் சமமாகப் பார்ப்பதனால் “சமன்” எனப் பேர் பெற்றான்.

புடைத்துக்கக் கிளை:-

புடை - பக்கம். கிளை - சுற்றத்தார்.

அருகில் உள்ள சுற்றத்தார் செய்வதொன்றும் அறியாது துக்கப்படுவார்கள். இயமனிடம் ஒரு கோடி பவுன் கொடுத்து ஒருநாள் வாழச் செய்ய முடியாது.

அவன் பொன்னொடும் போகான்; பொருளொடும் போகான்; தமரொடும் போகான்.

பிணத்தைச் சுட்டகத்திற்புக் கனைவோரும்:-

“நான் துணை” “நான் துணை” என்று கூறிய உறவினர் அனைவோரும், உயிர் போனபின், உடனே உடம்பைக் கொண்டு போய் இடுகாட்டில் எரித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய்விடுவார்கள்.

அழைத்துத் தொக்கறக்கத்து:-

ஏனைய உறவினர்களை யழைத்து, இறந்தவனைக் குறித்து, இந்த உடம்பு இளைக்க அழுவார்கள்.

தொக்கு - பரிசுஷணர்வை யறியும் இந்திரியம்.

பிறப்பு பற்றை:-

இத்தகைய அழியும் இந்தப் பிறப்பில் உள்ள பற்றை அகற்ற வேண்டும்.

புரத்தைச் சுட்டெரித்துப் பற்றலர்க்குப் பொற்பதத் துய்ப்பைப் புணர்த்தப் பித்தன் :-

கமலாட்சன், வித்யுன்மாலி, தாரகாட்சன் என்ற மூன்று அசுரத் தலைவர்கள், பொன், வெள்ளி. இருப்புக் கோட்டைகளும் அழியா வரமும் பெற்று, மாலயனாதி வானவர்களை வருத்தினார்கள். தேவரும் மூவரும் முறையிட, முக்கட் பெருமான், சிறிதே சிரித் தருளினார். சிவபக்தியுடைய அம்மூவர் மட்டும்; பிழைத்தார்கள். முப்புரமும், அப்புரவாசிகளும் சாம்பராயினர்.

சிவபக்தி மிகுந்த அம்மூவரில் இருவர் சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலில் வாசல் காவலாட்களாகும் பதம் பெற்றார்கள். ஒருவன் குடமுழா வாசிக்கும் பதத்தைப் பெற்றான். பற்றலர் - பகைவர்.

இந்தக் கருத்தை “பற்றலர்க்குக் பொற்பதத்துய்ப்பைப் புணர்த்து அப்பித்தன்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“மூவெயில் செற்றஞான் று(உ)ய்ந்த

மூவரில் இருவரின் திருக்கோயிலின் வாய்தல்

காவ லாளரென் றேவிய பின்னை

ஒருவநீ கரிகாடரங் காக

மாணை நோக்கியோர் மாநடம் மகிழ

மணிமுழா முழக்க அருள்செய்த

தேவ தேவநின் திருவடி யடைந்தேன்

செழும்பொழில் திருப்புன் கூருளானே

- சுந்தரர்

செருக்குக்குக்கரை :-

செருக்கு- அகங்காரம் படைத்த, குக்கர் - நாய் போன்ற இழிகுணம் படைத்தவர்கள்.

நாய்க்கு ஒருவன் ரொட்டியை நீட்டினால் நாய் ரொட்டியை நோக்குமேயன்றி, ரொட்டியைத் தருகிறவனை நோக்காது. அதுபோல், இறைவன் தருகின்ற பொருள்களையே நோக்கி, பொருள்களைத் தருகின்ற இறைவனை நோக்காது நிற்கின்ற மாக்கள் நாய் போன்றவர்கள். அதனால் நாய் தாழ்ந்த பிறப்பு.

“குடிமையில் கடைமை பட்ட குக்கரில் பிறப்பர்”

-தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் - திருமாலை

திருத்தத்திற் புகச்சுத்தத் தமிழ்ச்செப்புத் த்ரயச்சித்ர:-

காஞ்சிமா நகரில், திருந்திய தமிழும், தூய தமிழும் சிறப்பாக விளக்கம் பெறுகின்றன. சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களை உலகுக்கு ஈந்த பெருமை காஞ்சிபுரத்துக்குண்டு.

பரிமேலழகர், கச்சியப்ப சிவாசாரியார், சிவப்பிரகாசர், அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், சோணாசல பாரதியார் முதலிய பல புலவர்கள் காஞ்சியில் அவதரித்துத் தமிழை வளம் புரிந்தார்கள்.

கருத்துரை

திருக்கச்சித் திருமுருகேசா! பிறப்பற உனது திருவடி மலரைத் தந்தருள்வீர்.

12

கறுக்கப்பற் றுவர்ப்பிட்டுச்

சிரித்துச்சற் றறுக்கிக்கட்

பிறக்கிட்டுப் படக்கற்பித்

திளைஞோர்தங்

கழுத்தைச்சிக் கெனக்கட்டித்

தனச்செப்புப் படக்குத்திட்

டுருக்கிக்கற் பழிக்கப்பொற்

பெழுகாதல்

புறப்பட்டுக் களிக்கக்கற்

புரத்தைப்பிட் டரக்கிப்பொற்

பணிக்கட்டிற் புறத்துற்றுப்

புணர்மாதர்

பொருத்தத்தைத் தவிர்த்துச்சற்
 றிரட்சித்துப் புரப்பப்பொற்
 பதத்தைப்பெற் றிருக்கைக்குப்

பெறுவேனோ

திறற்கொக்கைப் படக்குத்திச்
 செருக்கிக்கொக் கரித்துச்சக்
 கரிக்குப்பத் திரர்க்குற்றுத்
 சினத்துப்பொற் பொருப்பைப்பொட்
 டெழுத்தித்திக் கரித்துப்புத்
 திரத்தத்திற் சிரித்துற்றுப்

தளைபூணச்

பலபேய்கள்

பறிக்கப்பச் சிறைச்சிக்கட்
 கறிக்குப்பைச் சிரச்சிக்குப்
 பரப்பொய்க்கட் டறப்புக்குப்
 பணிச்செச்சைத் தொடைச்சித்ரப்
 புயத்துக்ரப் படைச்சத்திப்
 படைக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்

பொருதோனே

பெருமானே

பதவுரை

திறல் கொக்கை பட குத்தி - வலிமை மிக்க மாமரத்தை அழியுமாறு குத்தியும், செருக்கி கொக்கரித்து - பெருமிதத்துடன் வீர முழக்கஞ் செய்து, சக்கரிக்கு புத்திரற்கு - திருமாவின் புதல்வனாகிய பிரமனுக்கு, உற்று தளை பூண சினத்து - பொருந்தும்படி விலங்கைப் பூட்டுமாறு கோபித்தும், பொன் பொருப்பை- பொன்மலையாகிய கிரவுஞ்சத்தை, பொட்டு எழுத்தி- தூள் எழுமாறு பொடியாக்கியும், திக்கரித்து- அதை நிந்தித்தும், புத்து இரத்தத்தில்- புதிய உதிரத்தில், சிரித்து உற்று - சிரிப்புடன் அடைந்து; பல பேய்கள் - அநேக பேய்கள், பசு இறைச்சி கண் கறி குப்பை பறிக்க- பச்சை மாமிசங்களில் கடித்துத் தின்னக்கூடிய குவியல்களைக் கவர்ந்து, சிர சிக்கு பரப்பு ஓய் கட்டு அற- (கிடைக்குமோ என்றிருந்த) மிகுந்த சந்தேகமும், ஆத்திரமும் அப்பேய்களுக்கு வேகத்தில் அடியோடு நீங்கும்படி, புக்கு பொருதோனே - அப்போர்க்களத்தில் சென்று போர்புரிந்தவரே! பணி- அணிகலமாக, செச்சை தொடை- வெட்சி . லை யணிந்த, சித்ர புயத்து - அழகிய தோள்களில், உக்ரபடை- உக்கிரம் பொருந்திய ஆயுதமான, சக்தி படை- சக்தி வேற்படையைக் கொண்ட, கச்சி பதி- காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, சொக்க பெருமானே- அழகிய பெருமையிற்

சிறந்தவரே! பல் கறுக்க துவர்ப்பு இட்டு- பற்களில் கறையேறும்படி (பாக்கு வெற்றிலை யால்) சிவப்பேறச் செய்தும், சிரித்து - புன்னகை புரிந்தும், சற்று உறுக்கி - சிறிது அதட்டியும், கண்பிறக்கிட்டு - கண்களைச் சுழற்றியும், பட கற்பித்து- உள்ளத்தில் படுமாறு காமலீலைகளைக் கற்பித்து, இளைஞோர் தம்- இளைஞர்களுடைய, கழுத்தை சிக்கென கட்டி- கழுத்தை அழுந்தக் கட்டி, செப்பு தனம்பட குத்திட்டு- சிமிழையொத்த கொங்கைகள் படும்படி இறுக அணைத்து, உருக்கி- ஆடவரின் உள்ளத்தை உருகச் செய்து, கற்பு அழிக்க- அவரது கல்வியறிவு அழியுமாறு, பொற்பு எழு காதல் புறப்பட்டு- மிகுதியாக எழுகின்ற காதல் தோன்றி, களிக்க- இன்பத்தைக் கொடுக்க, கற்புரத்தை பிட்டு அரக்கி - பச்சைக் கற்புரத்தை பொடி செய்து தேய்த்து, பொன்பணிகட்டில் புறத்து உற்று -அழகுடன் அங்கரித்த கட்டிலின் மீது சேர்ந்து, புணர் மாதர் - மருவுகின்ற பொதுமாதர்களின், பொருத்தத்தை தவிர்த்து - சேர்க்கையை நீக்கி, சற்று இரட்சித்து பரப்ப- அடியேனைச் சிறிது நன்கு காத்தருளி, பொன் பதத்தை பெற்று இருக்கைக்கு - அழகிய திருவடியைப் பெற்றிருக்கும் பெற்றினை, பெறுவேனோ- பெறுவேனோ?

பொழிப்புரை

வலிமை மிகுந்த மாமரத்தை அழியுமாறு குத்தியும், பெருமிதத்துடன் வீர முழக்கஞ் செய்தும், திருமாலின் புதல்வனாகிய பிரமனை விலங்கிட்டுக் கோபித்தும், பொன்மயமான கிரவுஞ்ச மலையைப் பொடியாக்கியும், அதை நிந்தித்தும், புதிய இரத்தத்தில் சிரிப்புடன் தோய்ந்த பல பேய்கள் பச்சை மாமிசங்களைக் கடித்துத் தின்னுதற்குரிய குவியல்களைக் கவர்ந்து, இவை கிடைக்குமோ என்றிருந்த சந்தேகமும் ஆத்திரமும் அடியுடன் நீங்குமாறு, போர்க்களத்தில் சென்று போர்புரிந்தவரே! வெட்சி மாலையை ஆபரணமாக அணிந்த அழகிய தோள்களில் உக்கிரமான வேலை யேந்தியவரே! கச்சியம்பதியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! பற்களில் கரையுண்டாகுமாறு தாம்பூலத்தால் சிவக்கச் செய்தும், புன்னகை புரிந்தும், கொஞ்சம் அதட்டியும், கண்களைச் சுழற்றிப் பார்த்தும், புத்தியில் படுமாறு காமலீலைகளைக் கற்பித்தும், இளைஞர்களின் கழுத்தை இறுக்கக் கட்டி, சிமிழை யொத்த தனங்கள் மார்பில் படுமாறு தழுவி, மனம் உருகச் செய்து, கற்ற கல்வியழியும்படி எழுகின்ற ஆசை மிகுந்து தோன்ற, இன்பத்தைத் தர, பச்சைக் கற்புரம் பூசிய

அழகுடன், அலங்கரித்த கட்டிலில் மருவுகின்ற, பொது மாதர்களின் இணக்கத்தை நீக்கி, அடியேனைச் சிறிது காத்த குளுமாறு உமது திருவடியைப் பெறும் பேற்றினைப் பெறுவேனோ?

விரிவுரை

முதல் மூன்று அடிகளில் பொது மாதர்களின் சாகசங்களைக் கூறி ஆசை மயக்கத்தை யறுக்க அடிகளார் முருகனை வைணடுகின்றார்.

கறுக்கப் பற்றுவர்ப்பிட்டு:-

பல்லில் கறையேறும்படி, வெற்றிலையையும் பாக்கையும் இட்டுப் பல்லும் வாயும் சிவக்கச் செய்வர் சிவர்.

ஞானிகள் இதை வெறுக்கின்றார்கள். அடியில் வரும் பட்டினத்துச் சுவாமிகளின் பாடலைப் பார்க்கவும்.

கறையற்ற பல்லும் கரித்துணி யாடையும் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாத லுணும் புறந்திண்ணையும்
தறையிற் கிடப்பும் இரந்துண்ணும் ஓடும் சகமறிய
குறையற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே

துவர்த்தல் - சிவத்தல்.

தூநகைத் துவர்த்த செவ்வாய்”

-கம்ப ராமாயணம்

“வாசமணத் துவர்வாய்க் கொள்வோர்”

- பரிபாடல்

மாதர் பொருத்தந் தவிர்த்து:-

பொன்னாசையும், மண்ணாசையும் மனிதப் பிறப்பிலே மட்டும் பற்றுவன. பெண்ணாசை, பிரமா முதல் புழுவரை எல்லாப் பிறவிகளுக்கும் உண்டு. பிறவிகள்தோறும் தொடர்ந்து பற்றி வரும் இயல்புடையது. ஆதலின், இம் மாதராசையை முருகன் திருவருள் ஒன்றினாலேயே நீக்க வேண்டும். அதனால், “முருகா! இந்தத் தையலார் மையலைப் போக்கியருள்” என்று அடிகளார் முறையிடுகின்றார்.

சற்றிரட்சித்து புரப்ப:-

இரட்சித்தல், புரத்தல் இருசொற்களும் காத்தல் என்ற பொருளையே குறிக்கும். இப்படி வந்த காரணம் நன்கு காத்தருள் என்று பொருள் பயக்குமாறு என வுணர்க.

பொற்பத்தைப் பெற்றிருக்கைக்குப் பெறுவேனோ:-

பொன் - அழகு.

72 □ திருப்புகழ் விரிவுரை (காஞ்சிபுரம்)

முருகனுடைய அழகிய திருவடியைப் பெற்றால், ஆன்மா பிறவிப் பிணி நீங்கப் பெறுகின்றது.

முருகவேளின் பதமே எல்லாப் பதங்களிலும் மேலானது. அத் திருவடி, அரியும் அயனும் அளக்க முடியாதது.

"அரிப்பிரமர் அளப்பரிய பதக்கமலம் அருள்வாயே"

- திருப்புகழ்.

திறற்கொக்கைப் படக்குத்தி:-

திறல்- வலிமை. கொக்கு - மாமரம்.

குரபன்மன் போரின் முடிவில் கடலின் நடுவே மாமரமாக நின்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலும் நிழல் படுமாறு கிளைகளை அசைத்து உலகங்கட்குத் துன்பம் புரிந்தான். இருப்பு மயமான அம் மாமரத்தை, முருகவேள், வேலினால் அடியுடன் பிளந்து அழித்தருளினார்.

"சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே"

- கந்தரநுபூதி

திக்கரித்து:-

திக்கரித்தல் - நிந்தித்தல். கிரவுஞ்சமலையின் மாயச் செயல் களை முருகப் பெருமான் நிந்தித்தார்.

பணிசெச்சைத் தொடை:-

செச்சை- வெட்சி மலர். தொடுக்கப்பட்டதனால் தொடையெனப்பட்டது.

முருகனுக்கு உகந்த மலர்களில் வெட்சியும் ஒன்று.

சிதர்ப்புயத் துகர்ப்படைச் சத்திப்படை:-

சிதரம் - அழகு. உக்ரம் - வேகம். சத்தி- வேல்;

அழகிய புயத்தில் வேலைத் தாங்கி யருள்புரிகின்றார் முருகர்.

"ஏலம் வைத்தபு யத்தில ணைத்தருள்

வேலெ டுத்தச மர்த்தையு ரைப்பவர்

ஏவ ருக்கும னத்தில்நி ணைத்தவை

யருள்வோனே"

- திருப்புகழ்.

கருத்துரை

கச்சிமேவுங் கந்தவேனே! மாதராசை தவிர, உன் மலர்ப் பதந் தத்தருள்வீர்.

13

அதிமதங் கக்கப் பக்கமு கக்குஞ்
 சரிதனந் தைக்கச் சிக்கென நெக்கங்
 கணைதருஞ் செச்சைப் பொற்புய னத்தன் குறவாணர்
 அடவியந் தத்தைக் கெய்த்துரு கிச்சென்
 றடிபணிந் திட்டப் பட்டும யற்கொண்
 டயர்பவன் சத்திக் கைத்தல னித்தன் குமரேசன்

துதிசெயும் சுத்தப் பத்தியர் துக்கங்
 களைபவன் பச்சைப் பசுநிந டத்துந்
 துணைவனென் றர்ச்சித் திச்சைத ணித்துன் புகழ்பாடிச்
 சுருதியின் கொத்துப் பத்தியு முற்றுந்
 துரியமுந் தப்பித் தத்வம னைத்துந்
 தொலையுந் தத்துக் கப்புற நிற்கும் படிபாராய்

கதிபொருந் தக்கற் பித்துந டத்துங்
 கனல்தலம் புக்குச் சக்ரமெ டுக்குங்
 கடவுளும் பத்மத் தச்சனு முட்கும் படிமோதிக்
 கதிரவன் பற்குற் றிக்குயி லைத்திண்
 சிறகரிந் தெட்டுத் திக்கர்வ குக்குங்
 கடகமுந் தட்டுப் பட்டொழி யக்கொன் றபிராமி

பதிவ்ரதம் பற்றப் பெற்றம கப்பெண்
 பரிவொழிந் தக்கிக் குட்படு தக்கன்
 பரிபவம் பட்டுக் கெட்டொழி யத்தன் செவிபோயப்
 பனவிபங் கப்பட் டப்படி வெட்கும்
 படிமுனிந் தற்றைக் கொற்றம்வி னைக்கும்
 பரமர்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே

பதவுரை

கதி பொருந்த - வேள்விக்குரிய வழி பொருந்தும்படி, கற்பித்து
 நடத்தும் - ஏற்பாடு செய்து தக்கன் செய்த, கனல் தலம் புக்கு -
 அக்கினி குண்டங்கள் இருந்த வேள்விச் சாலையுள் நுழைந்து,
 சக்ரம் எடுக்கும் கடவுளும்- சக்கிராயுதத்தை யேந்துங் கடவுளாகிய
 திருமாலும், பத்ம தச்சனும் - தாமரையில் வாழும் பிரமனும்,
 உட்கும்படி மோதி - அச்சப்படுமாறு தாக்கியும், கதிரவன் பல்
 குற்றி - சூரியனுடைய பல்லை உடைத்தும், குயிலை நிண் சிறகு

அரிந்து - இந்திரனாகிய குயிலின் திண்ணிய சிறகை அரிந்தும், எட்டு திக்கர் வகுக்கும் - எண்திசைப் பாலகர்கள் அணிவகுத்த, கடகமும் தட்டு பட்டு ஒழிய கொன்று - சேனைகளும் நிலை குலைந்து அழிந்து போகும்படி கொன்றும், அபிராமி - உமாதேவியார், பதிவ்ரதம் பற்ற பெற்ற - பதிவிரதத் தன்மையைக் கைப் பிடிக்கப் பெற்ற, மக பெண் - இன்பப் பெண்ணாகிய அம்பிகை, பரிவு ஒழிந்து - (தன்னையும் சிவமூர்த்தியையுந் தக்கன் புறக்கணித்தான் என்ற) வருத்தந் தீரவும், அக்கினிக்கு உட்பட்டு - நெருப்பில் விழப் பெற்ற, தக்கன் பரிபவம் பட்டு கெட்டு ஒழிய - தக்கன் அவமானப்பட்டு கெட்டு ஒழியவும், தன் செவி போய் - தனது (செவ்வி) அழகு போய், பனவி- பார்ப்பனியாகிய கலைமகள், பங்கம் பட்டு - மூக்குப்போய், அப்படி வெட்கும்படி முனிந்து - அவ்வாறு வெட்கப்-படுமாறு கோபித்து, அற்றை - அன்றைய நாளில், கொற்றம் விளைக்கும் - வெற்றியை விளை வித்த, பரமர் வந்திக்க - சிவபெருமான் வணங்க, கச்சியில் நிற்கும் - காஞ்சிபுரத்தில் வீற்றிருக்கும், பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! அதிமதம் கக்க - நிரம்ப மகிழ்ச்சியைத் தரும், பக்கம் - அன்பும், உகக்கும் - களிகூரும், சரிதனம் - ஒழுங்காயுள்ள தனங்களும், சிக்கு என தைக்க - அழுத்தமாகப் பதியும்படி, நெக்கு அங்கு அணைதரும் செச்சை பொன் புயன் - உள்ளம் நெகிழ்ந்து அங்கே தழுவிய வெட்சி மாலை தரித்த அழகிய திருப்புயங்களையுடையவன், அத்தன் - பெரியோன், குறவாணர் அடவி - குறவர் வாழ்ந்த காட்டில் இருந்த, அம் தத்தைக்கு - அழகிய திருப்புயங்களையுடையவன், அத்தன் - பெரியோன், குறவாணர் அடவி - குறவர் வாழ்ந்த காட்டில் இருந்த, அம் தத்தைக்கு - அழகிய கிளிபோன்ற வள்ளியை நினைந்து, எய்த்து உருகி சென்று - இளைத்து உருகிச் சென்று, அடி பணிந்து - அவமயல் கொண்டு - மோக மயக்கங் கொண்டு, அயர்பவன் - தளர்பவன், சத்தி கை தலன் - வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் கொண்டவன், நித்தன் - என்றும் உள்ளவன், குமர ஈசன் - குமாரக் கடவுள், துதி செய்யும் சுத்த பத்தியர் துக்கம் களைபவன் - துதி செய்கின்ற தூய அன்பர்களின் துயரை நீக்குபவன், பச்சை பட்சி நடத்தும் துணைவன் என்று - மயிலை நடத்தும் உதவியாளன் என்றெல்லாம் கூறி, அர்ச்சித்து - மலர்களால் அருச்சனை செய்து, (என்) இச்சை தணித்து - (எனது) விருப்பத்தை நிறைவேற்றி, உன் புகழ் பாடி - உமது திருப்புகழை பாடி, சுருதியின் கொத்து பத்தியும் - வேதங்களின் கூட்ட வரிசையை

யும், முற்றும் - பிற எல்லாவற்றையும், தூரியமும் தப்பி - தூரிய நிலையையும் கடந்து, தத்வம் அனைத்தும் தொலையும் - தத்துவங்கள் யாவும் அழிந்து போகும், அந்தத்துக்கு அப்புறம் நிற்கும்படி பாராய் - முடிவு நிலைக்கு அப்புறத்தே அடியேன் நிற்குமாறு திருக்கண் சாத்தியருளுவீராக.

பொழிப்புரை

யாகஞ் செய்யவேண்டிய வழிவகைகளை வகுத்துக் கொண்டு தக்கன் நடத்திய யாக சாலைக்குள் சென்று, சக்கராயுதந் தாங்கிய நாராயணரும், தாமரையில் வாழும் நான்முகனும் அஞ்சும்படி தாக்கியும், சூரியனுடைய பல்லை உடைத்தும், இந்திரனாகிய குயிலின் வலிய சிறகை அரிந்தும், எண் திசைப் பாலகர்கள் அணிவகுத்த சேனைகளும் நிலைகுலைந்து அழியுமாறு கொன்றும், மிகுந்த அழகுடையவரும், பதிவிரதத்தைக் கைக்கொண்டவரும் இன்ப மாதும் ஆகிய உமாதேவியாரது வருத்தந் தீரவும், நெருப்பில் விழப்பட்ட தக்கன் அவமானப்பட்டு அழியவும், கலைமகள் தன் அழகு போய் மூக்கு அறுபட்டு வெட்கப்படவும், கோபித்து அந்நாள் வீரத்தை விளைவித்த சிவபெருமான் வணங்கக் காஞ்சீபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமிதம் உடையவரே! நிரம்ப மகிழ்ச்சியைத் தரும் தெய்வயானையம்மையாருடைய அன்பும், விரும்பிக் களிகூரும் ஒழுங்காயுள்ள தனங்களும் அழுத்தமாகப் பதியுமாறு, உள்ளம் நெகிழ்ந்து தழுவிய வெட்சிமாலை யணிந்த அழகிய திருப்புகழங்களை யுடையவன்; பெரியோன்; குறவர் வாழுங் கானகத்தில் இருந்த அழகிய கிளிபோன்ற வள்ளியை நினைந்து, இளைத்து, உருகிச் சென்று அப்பிராட்டியின் பாதம் பணிந்து, விருப்பங் கொண்டு மயல் கொண்டு தளர்பவன்; வேலைப் பிடித்த திருக் கரத்தினன்; என்றும் உள்ளவன்; குமாரக் கடவுள்; துதிசெய்கின்ற தூய அன்பர்களின் துயரத்தை நீக்குபவன்; மயிலை வாகனமாக நடத்துபவன்; உதவி செய்பவன் என்று கூறி அருச்சனை செய்து, அடியேன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி, உமது திருப்புகழைப் பாடி, வேதங்களின் கூட்ட வரிசையையும், பிற எல்லாவற்றையும், தூரிய நிலையையும் கடந்து, தத்துவங்கள் யாவும் அழிந்து போகும் முடிவு நிலைக்கு அப்புறத்தே நிற்கும்படி, திருக்கண் பார்த்து அருளுவீராக.

விரிவுரை

அதிமதங் கக்கப் பக்கம்:-

மதம் - மகிழ்ச்சி, கக்க - வெளிப்படுதல்.

மிகுந்த மகிழ்ச்சியை வெளிவிடும்.

இது தோன்றா எழுவாயாக தெய்வயானை யம்மையாரைக் குறிக்கும்.

பக்கம்:-

பக்கம் - அன்பு. பகும் என்ற சொல் பக்கம் என வந்தது.

உகக்குஞ் சரிதனந் தைக்கச் சிக்கென கணைதரும்:-

உகத்தல் - மகிழ்ச்சியடைதல்.

தெய்வயானையின் சரியான தனங்கள் அழுத்தமாகப் பதியுமாறு தழுவிக்கொள்பவர்.

அடவியந் தத்தைக் கெய்த்துருகிச்சென் றடிபணிந் திட்டப்பட்டு மயற் கொண்டயர்பவன்:-

காட்டில் வாழ்ந்த கிளி போன்ற வள்ளி பிராட்டியை நினைந்து, ஏக்கத்தால் இளைத்தும், உள்ளம் உருகியும், தினை வனஞ் சென்று, அவருடைய பாதத்தில் பணிந்தும், மயக்கங் கொண்டும் தளர்பவர்போல் முருகப் பெருமான் திருவிளையாடல் புரிந்தார்.

அலைநிறைந்த தண்ணீரில் சந்திரனுடைய பிரதிபிம்பம் அலையும். அதனால் விண்ணில் உள்ள சந்திரன் அலைவதில்லை யன்றோ? அதுபோல், எம்பிரானுடைய ஆடல் என்று கச்சியப்பர் கழறுகின்றார்.

உலைப்படு மெழுகு தென்ன உருகியே ஒருத்தி காதல்
வலைப்படு கின்றான் போல வருந்தியே இரங்கா நின்றான்
கலைப்படு மதியப் புத்தேள் கலங்கலம் புனலில் தோன்றி
அலைப்படு தன்மைத் தன்றோ அறுமுகன் ஆடல் எல்லாம்

துதிசெயுஞ் சுத்தப்பத்தியர் துக்கங் களைபவன்:-

சதா இனிய பாடல்களால் துதிக்கின்ற தூய அன்பர்களின் துயரங்களை முருகப் பெருமான் களைகின்றார்.

“கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே”

- திருப்புகழ்

“நினைவார், கின்னங் களையுங் க்ருபைகூழ் கடரே!”

• அந்நூதி

துணைவன் :-

இறைவன் உயிர்த்துணையாக நின்று உதவுகின்றான்.

“தோழா போற்றி துணைவா போற்றி”

• திருவாசகம்

சுருதியின் கொத்துப் பத்தியும் முற்றுந் துரியமுந் தப்பித் தத்வ மணத்துந் தொலையுமந் தத்துக் கப்புற நிற்கும்படி பாராய்:-

இந்த அடியில் ஆன்மா அடையும் முத்தி நிலையைக் கூறுகின்றார்.

வேதங்களின் தொகுதிக்கும் அப்பாற்பட்டது; மற்ற எல்லா வற்றையுங் கடந்தது; துரியம் - தன்மயமாய் நிற்கும் சுத்த உயர் நிலையையுங் கடந்தது; 36 தத்துவங்கள் ஓய்ந்த முடிவு நிலைக்கும் அப்பாற்பட்டது.

அத்தகைய அதீத நிலையை அடியேன் பெற அருட் கண்ணால் பார்த்தருள்க என்று வேண்டுகின்றார்.

“ஆறா றையுநீத் ததன்மேல் நிலையைப்

பேறா அடியேன் பெறுமா றுளதோ”

• அந்நூதி

கதிபொருந்தக் கற்பித்து:-

இந்தத் திருப்புகழின் பிற்பகுதி நான்கு அடிகளில் தட்ச யாகத்தைச் சிவபெருமான் அழித்த வீரச் செயல்களைக் கூறுகின்றார்.

வேள்வி செய்ய வேண்டிய வழிவகைகள் பொருந்தும்படி தக்கன் ஏற்பாடு செய்தான்.

சிவநிந்தை புரிந்த தக்கனுடைய யாகத்தில் கலந்து கொண்ட பாவத்தினால் மால், அயன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நூற்றெட்டு யுகங்கள் சூராதிரி யவுணர்ர்களால் துன்புற்றார்கள்.

சக்ரமெ டுக்குங் கடவுளும் பத்மத் தச்சனு முட்கும் படிமோதி:-

சக்கராயுதத்தை யேந்தியுள்ள திருமால், வீரபத்திரருடைய ஆற்றலைத் தடுக்க முடியாது அலக்கணுற்றார்.

பிரமனைத் தச்சன் என்கின்றார். தச்சன் வீடு கட்டுவது போல் இந்த வுடம்பைப் பிரமன் செய்கின்றான்.

“.....

கோகனகத்

தச்சற் கினியெனைப் பண்ணக் கொடானிது சத்தியமே”

• சிதம்பர கவாமிகள்

கதிரவன் பற்குற்றி:-

வீரபத்திரர் சூரியனுடைய பல்லை உடைத்தார். படித்த வனுக்குப் பல் முக்கியம். “பல் போனால் சொல் போயிற்று” என்பது பழமொழி. ஆதித்தன் கல்விக் கதிகாரி. அதனால், பல்லை உடைத்தார்.

குயிலைத் திண் சிறகரிந்து:-

தகஷயக்ஞத்தில், இந்திரன் அஞ்சிக் குயிலுருவங் கொண்டு கரந்து பறந்து ஓட முயன்றான். அவனுடைய வலிமை மிகுந்த சிறகை வீரபத்திரர் அரிந்து தள்ளினார்.

எட்டுத் திக்கர் வகுக்குங் கடகமுந் தட்டுப்பட் டொழியக் கொன்று:-

கடகம் - சேனை.

இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்ற எண்மர் திசை பாலகர்கள். இவர்கள் தட்சயாகத்தில் சேனைகளுடன் அணி வகுத்தார்கள். அவற்றை வீரபத்திரர் அழித்தார்.

“நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்தது

- சுந்தரலங்காரம்

பதிவ்ரதம் பற்றப் பெற்ற மகப்பெண்:-

பதிவிரதா தருமத்தைக் கைப்பற்றியுள்ள இன்ப மகள் பார்வதி. மகம் - இன்பம்.

பரிவொழிந்து:-

பரிவு - வருத்தம். தன்னையுந் தன் கணவராகிய சிவ மூர்த் தியையும் தக்கன் புறக்கணித்தான் என்று அம்பிகை வருந்தினாள். அவ்வருத்தந் தீர தக்கனைத் தண்டித்தும் அவன் புரிந்த மகத்தையழித்தும் இறைவன் அம்பிகையின் வருத்தத்தை யகற்றினார்.

அக்கிக் குட்படு தக்கன் பரிபவம் பட்டுக் கெட்டொழி:-

அக்கி - அங்கி என்ற சொல் அக்கி என வந்தது. தட்சன் நெருப்பில் வீழ்த்தப்பெற்று மாண்டான். பரிபவம் - அவமானம்.

“பரிபவமோ பரிபவமென்பது பிறரால் பட்டாலன்றோ?”

- வில்லிபாரதம்

தன் செவிபோய்ப் பனவி பங்கப்பட்டு:-

செவ்வி - செவி என வந்தது. செவ்வி - அழகு.

தன் செவ்வி போய் அந்தப் பனவி - சரசுவதி மூக்கு
அரியப்பட்டுத் துன்புற்றான்.

பனவன் - பிராமணன்; பனவி - பிராமணப் பெண்.

பிரமணாகிய பனவனுடைய மனைவி பனவி: கலைமகள்.

தட்ச யாகத்தில் அமரர்களை வீரபத்திரர் தண்டித்த
செய்தியை அருணகிரியார் பிறிதொரு பாடலிலும் கூறுகின்றார்.

"வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரனென் பானொருப ராக்ர னெனவர அன்றுசோமன்
மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
ஆனுகுந் தீகையற சேட்ட விதிதலை
வீழநன் பாரதியு மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்
ஏகிநின் றாகியமர் தோற்று வதறிட
வேகவுங் காரமொடு ஆர்க்க அலகைகள்
ஏறிவென் றாடுகள நீக்கி" - திருப்புகழ்.

கருத்துரை

கச்சியில் நிற்கும் கதிரேசா! உன் திருப்புகழ் பாடி எல்லா
வற்றுக்கும் அப்புறத்தில் நிற்கும் அருளைச் செய்வீர்.

14

கனகதம் பத்தைச் செச்சையை மெச்சங்
கடகசங் கத்துப் பொற்புய வெற்பன்
கடலுள்வஞ் சித்துப் புக்கதொர் கொக்கும் பொடியாகக்
கறுவுசெஞ் சத்திப் பத்மக ரத்தன்
குமரனென் றர்ச்சித் தப்படி செப்புங்
கவிமொழிந் தத்தைக் கற்றற வற்றும் புவியோர்போய்
குனகியுங் கைக்குக் கற்பக மொப்பென்
றனகனென் றிச்சைப் பட்டத னிக்குங்
குமுணனென் றொப்பிட டித்தனை பட்டிங் கிரவான
குருடுகொண் டத்தச் சத்தம னைத்துந்
திருடியுஞ் சொற்குத் தக்கதொ டுத்துங்
குலவியுங் கத்தப் பட்டக லக்கந் தெளியாதோ
சனகனன் புற்றுப் பெற்றம டப்பெண்
தனிபெருங் கற்புச் சக்ரந் டத்துந்
தகையிலங் கைச்சுந் றத்தைமு ழுத்துஞ் கடவேவெஞ்

சமரசன் டக்கொற் றத்தவ ரக்கன்

கதிர்விடும் பத்துக் கொத்துமு டிக்குந்

தனியொரம் பைத்தொட் டுச்சுரர் விக்னங் களைவோனும்

தினகரன் சொர்க்கத் துக்கிறை சுக்ரன்

சசிதரன் திக்குக் கத்தர கத்யன்

திசைமுகன் செப்பப் பட்டவ சிட்டன்

திரள்வேதஞ்

செகதலஞ் சுத்தப் பத்தியர் சித்தம்

செயலொழிந் தற்றுப் பெற்றவர் மற்றும்

சிவனும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும்

பெருமானே

பதவுரை

சனகன் அன்பு உற்று பெற்ற மடப்பெண் - சனக மன்னன் அன்புடன் பெற்ற மடமகளாகிய சீதையின், தனி பெரும் கற்பு - ஒப்பற்ற பெரிய கற்பு என்னும், சக்ரம் நடத்தும் - ஆக்ஞாசக்கரம் நடைபெற்ற, தகை இலங்கை - பெருமை வாய்ந்த இலங்கையில் இருந்த, சுற்றத்தை முழுத்தும் சுடவே - சுற்றத்தார் யாவரும் சுடுபட்டு அழியும்படி, வெம் சமர சண்ட - வெம்மையான போரில் வேகமும், கொற்றத்த அரக்கன் - வீரமும் வாய்ந்த இராவணனுடைய, கதிர் விடும் - ஒளி வீசுகின்ற, கொத்து பத்து முடிக்கும் - கூட்டமான பத்துத் தலைகளுக்கும், தனி ஓர் அம்பை தொட்டு - ஒப்பற்ற ஓர் அம்பை யேவி, சுரர்விக்னம் களைவோனும் - தேவர்களின் இடர்களைக் களைந்த திருமாலும், தினகரன் - சூரியனும், சொர்க்கத்துக்கு இறை - சுவர்க்கத்துக்கு இறைவனாகிய இந்திரனும், சுக்ரன் - சுக்கிரனும், சசிதரன் - பிறைமதியைத் தரித்த உருத்திரனும், திக்கு கர்த்தர் - எண் திசைத் தலைவர்களும், அகத்தியன் - அகத்திய முனிவரும், திசை முகன் - பிரமதேவனும், செப்பப்பட்ட வசிட்டன் - புகழ்பெற்ற வசிட்டரும், திரள் வேதம் - கூட்டமான வேதங்களும், செகதலம் - பூலோகத்தவரும், சுத்தபத்தியர் - தூய்மையான பக்தர்களும், சித்தம் செயல் ஒழிந்து அற்று பெற்றவர் - மனமும் செயலும் ஒடுங்கி ஒழியப் பெற்ற சிவஞானிகளும், மற்றும் - பின்னும், சிவனும் வந்திக்க - சிவபெருமானும் வணங்கும்படி, கச்சியில் நிற்கும் - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கனக தம்பத்தை - பொன் தூண் போன்றதும், செச்சையை - வெட்சி மாலையணிந்ததும், மெச்சும் கடக சங்கத்து - மெச்சும்படியான நிரம்பிய வீரவளையங்களை

யணிந்ததுமான, பொன் புய வெற்பன் - அழகிய புயமலையோன், கடல் உள் - கடலுக்குள்ளே, வஞ்சித்து புக்கது ஓர் கொக்கும் பொடி ஆக - வஞ்சனை எண்ணத்துடன் புகுந்து ஒளித்த ஒப்பற்ற மாமரம் பொடியாகி அழியுமாறு, கறுவு செம் சத்தி - கோபித்த சிவந்த வேலையேந்திய, பத்மகரத்தன் - தாமரை போன்ற திருக்கரத்தினன், குமரன் என்று அர்ச்சித்து - குமாரன் என்று கூறி அருச்சித்து, அப்படி செப்பும் - அத்தகைய தோத்திரங்களைச் சொல்லும், கவிமொழிந்து - பாடல்களைப் பாடி, அதை கற்று அற உற்றும் - அதைப் படித்து நன்றாக அதில் ஈடுபட்டிருந்தும், புவியோர் போய் - உலகோர் (அறியாமையால்) செல்வரிடம் போய், குனகியும் - கொஞ்சிப் பேசியும், கைக்கு கற்பகம் ஒப்பு என்று - உங்கள் கைக்கு கற்பகந்தான் நிகராகும் என்றும், அனகன் என்று - பாவமில்லாதவர் என்றும், இச்சைப்பட்டது அளிக்கும் குமணன் என்று ஒப்பிட்டு - யாசகர் விரும்பியதை வழங்கும் குமண வள்ளலே என்றும் உவமைகள் கூறி, இத்தனை பட்டு இங்கு - இப்படி யெல்லாம் இங்கு வேதனைப்பட்டு, இரவு ஆன குருடு கொண்டு - யாசித்தல் என்கின்ற குருட்டுத் தன்மையைக் கொண்டும், அத்தம் சத்தம் அனைத்தும் திருடியும் - பொருளும் ஓசையும் பிறவற்றையும் பழைய நூல்களிலிருந்து திருடியும், சொற்கு தக்க தொடுத்தும் - சொல்லுக்குத் தக்கவாறு பாடல்களை அமைத்தும், குலவியும் கத்தப்பட்ட கலக்கம் - மகிழ்ந்து குலாவியும் கூச்சலிடுகின்ற கலக்க அறிவு, தெளியாதோ - தெளிவு அடையாதோ?

பொழிப்புரை

சனக மன்னன் அன்புடன் பெற்ற மடமாது ஆகிய சீதையின் ஒப்பற்ற பெரிய கற்பு என்னும் ஆக்ஞா சக்கரம் நடைபெற்ற, பெருமை வாய்ந்த இலங்கையில் இருந்த அரக்கர் குலச் சுற்றத்தார் யாவரும் சுடுபட்டு அழியும்படி, வெப்பமான போரில் வேகமும் வீரமும் உடைய இராவணனுடைய கூட்டமான பத்து முடிகளுக்கு ஒப்பற்ற ஓர் அம்பை ஏவி, தேவர்களின் இடரை நீக்கிய திருமாலும், சூரியனும், சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனும், சுக்கிரனும், பிறைமதியைச் சூடிய உருத்திரனும், எண்திசைப் பாலகர்களும், அகத்திய முனிவரும், பிரமதேவனும், புகழ்பெற்ற வசிட்டரும், நிரம்பவுள்ள வேதங்களும், பூவுலகத்தோரும், தூய பக்தர்களும், மனமும் செயலும் ஒழியப் பெற்ற சிவஞானிகளும், மற்றும் சிவபெருமானும் வணங்குமாறு காஞ்சீபுரத்தில்

எழுந்தருளியுள்ள பெருமீதமுடையவரே! பொன் தூண் போன்றதும், வெட்சி மாலையணிந்ததும், புகழ் பெற்ற வீர வளையங்களை அணிந்ததுமான அழகிய புயமலையோன்; கடலிலே வஞ்சனையாகப் புகுந்து ஒளித்து நின்ற ஒப்பற்ற மாமரம் பொடியாகி யழியுமாறு கோபித்த சிவந்த வேலையேந்திய தாமரை போன்ற திருக்கரத்தன்; குமாரமூர்த்தி என்று சொல்லி அருச்சனை செய்து, அத்தகைய தோத்திரங்களைச் சொல்லும் பாடலைப் பாடி, அதைப் படித்து நன்றாக அப்பாடலில் ஈடுபட்டும், உலகத்தவர் அறியாமையால் செல்வரிடம்போய், கொஞ்சிப் பேசியும், உங்கள் கை கற்பகத்துக்கு நிகரானது என்றும், நீங்கள் யாதொரு பாவமும் இல்லாதவர் என்றும், யாசகர்கள் விரும்பிய அனைத்தும் வழங்கும் குமண வள்ளலே நீங்கள் என்றும் உவமைகள் கூறி, இப்படியெல்லாம் வேதனைப்பட்டு இங்கு யாசித்தல் என்கின்ற குருட்டுத் தன்மையைக் கொண்டு, பழைய நூல்களிலிருந்து சொற்கள், பொருள்கள் முதலிய எல்லாவற்றையுந் திருடியும், சொல்லுக்குத் தக்கவாறு பாடல்களை அமைத்தும், மகிழ்ச்சியுடன் கத்துகின்ற அறிவின் கலக்கமானது தெளிவுபெற மாட்டாதோ?

விரிவுரை

கனகதம்பம் :-

முருகப் பெருமானுடைய தோள் பொன் தூண்போல் அழகாக விளங்குகின்றது.

செச்சை :-

செச்சை - வெட்சி.

முருகருக்கு விருப்பமான மலர் வெட்சி.

மெச்சங் கடக சங்கத்துப் பொற்புய வெற்பன் :-

கடகம் - தோளுக்கு அணியும் வீர வளையம்,

பன்னிரு தோள்கள் ஆதலால் கடக சங்கமம் என்றார்.

சங்கம் - கூட்டம்.

கடலுள் வஞ்சித்துப் புக்கதொர் கொக்கும் பொடியாக :-

சூரபன்மன் இறுதியில் உறுதி குலைந்து அஞ்சி வஞ்சனை யாகக் கடலில் மாமரமாக நின்றான். எஃகு மயமான அந்த மாமரம் பொடிபட்டு அழிய வேலினால் சங்கரித்தார்.

கொக்கு - மாமரம்.

கற்றற வற்றும்:-

புலவர்கள் முருகனைப் பாடியும், நன்றாக அதில் ஈடுபட்டிருந்தும், அறியாமையால் நரஸ்துதி செய்து கெடுகின்றார்கள்.

அற - நன்றாக.

உற்றும் - முருகன் பக்தியில் ஈடுபட்டிருந்தும்.

புவியோர் போய்:-

புவியோர் - புவியில் உள்ள புலவர்கள்.

செல்வம் படைத்தவர்களிடம் போய்.

குனகியும்:-

குனகுதல் - கொஞ்சிப் பேசுதல்.

கைக்குக் கற்பக மொப்பென்று:-

தனவந்தர்களின் கை, கற்பக மரத்துக்கு நிகர் என்று கூறித் துதி செய்வார்கள்.

அனகனென்று:-

அகம் - பாவம். அநகன் - பாவம் இல்லாதவன். தனவந்தர்களைப் பார்த்து நீர் பாவமே யில்லாத மகா புனிதர் என்று கூறித் துதி செய்வார்கள்.

இச்சைப்பட்ட தளிக்கும் குமணன் என்று ஒப்பிட்டு:-

குமணன் இடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன். சிறந்த கொடையாளி. தன் தம்பிக்குத் தனது அரசு பதவியை யளித்துவிட்டுக் காட்டிலே வாழ்ந்தான். பெருந்தலைச் சாத்தனார் என்னும் புலவர் அவன்பால் வந்து யாசித்தார். "புலவரே! என் தலையைக் கொணர்ந்து தருவோனுக்குப் பாதி ராஜ்யந் தருவதாக என் அருமைத்தம்பி பறையறைந்திருக்கின்றான். இதோ இந்த வானைத் தருகின்றேன். இந்த வானினால் என் தலையை வெட்டிக் கொண்டுபோய் என் தம்பியிடம் கொடுத்து, அவன் தரும் பாதி ராஜ்யத்தைப் பெற்று, உமது வறுமையை நீக்கிக் கொள்ளும்" என்று கூறி வானைத் தந்தான். எத்துணை விழுமிய கொடை! நினைக்கவும் முடியாத உள்ளத்தில் கருணையின் நிறைவு.

“நாடிழந் ததனினும் நனியின் னாதென
வாள்தந் தனனே தலையெனக் கீய”

- புறநானூறு

இத்தகைய கருணைநிறைந்த கொடையாளியாகிய குமண வள்ளலுக்கு நீர் சமானமானவர் என்று தனவந்தரைப் பார்த்துப் புகழ்ந்து கூறுவர்.

இரவான குருடு கொண்டு:-

இரத்தல் மிகவும் இழிவானது.

இரந்தவனே இறந்தவன்.

யாசகமாகிய குருட்டுத் தன்மையைக் கொண்டு தமிழ்ப் புலவர்கள் அங்கும் இங்கும் பொருளுடையோரிடம் போய் அலை கின்றார்கள்.

அத்த சத்தமனைத்துந் திருடியும்:-

அத்தம் - பொருள். நல்ல சொற்களின் பொருள்.

சத்தம் - சொல்லோசை.

பழைய நூல்களிலிருந்து, அவைகளிலுள்ள சொல், பொருள், நடை, தொடை முதலியவற்றை எடுத்துத் திருடி, தாம் பாடுகின்ற பாடல்களில் நுழைத்துக் கொள்வர்.

“திருடி யொருபடி நெருடி யறிவிலர்
செவியில் நுழைவன
திரியும்”

கவிபாடித்
- திருப்புகழ்

கலக்கந் தெளியாதோ:-

கலங்கிய அறிவு தெளியமாட்டாதோ?

சனகன் :-

நிமியின் மரபிலே வந்த அரசர் அனைவருக்கும் சனக மன்னர் என்றே பெயர்.

சனகன் என்றால் தகப்பன் என்று பொருள்.

மஹாரோமருடைய புதல்வர் சொர்ணரோமர்;
சொர்ணரோமருடைய புதல்வர் ஹ்ரஸ்வரோமர்;
ஹ்ரஸ்வரோமருடைய புதல்வர்கள்.

1. சிரத்வசர்.

2. குசத்வசர்.

சீரத்வசர் புத்ரகாமேஷ்டி யாகஞ் செய்யும்பொருட்டு உழுகின்ற போது பூமியில் கிடைத்த பெண்மணி சீதை.

சீதையின் தந்தையாகிய சனகருடைய பேர் சீரத்வசர்.

இவருடைய தம்பி பேர் குசத்வசர்.

இவர் சாங்காஸ்யம் என்ற நாட்டை அரசாண்டவர்.

இந்த விபரம் பாகவதம் 9-வது ஸ்கந்தம் 13-ம் அத்தியாயத்தில் வருகின்றது.

மடப்பெண் :-

மடம் - கொளுத்தியது விடாமை என்ற குணம். பெரியவர்கள் கூறிய குணங்களை விடாமல் கொண்டிருப்பது.

தனி பெருங் கற்புச்சக்ர நடத்தும்:-

சீதையின் கற்பு என்ற ஆக்ஞா சக்கரம் இலங்கையில் நடைபெற்றது.

இலங்கையைச் சீதாதேவியின் ஆணையினால், அக்கினி தேவன் எரித்தான். அநுமானை எரிக்காது, அவருக்குச் சந்தனம் போல் குளிர்ந்தான்.

கோனகர் முழுவதும் நினது கொற்றமும்
சானகி எனும்பெயர் உலகின் தம்மனை
ஆனவள் கற்பினால் வெந்த தல்லதோர்
வானரம் சுட்டதென் றுணர்தல் மாட்சியோ

- கம்பராமாயணம்

தனியொ ரம்பைவிட்டு:-

இராமர் ஒரே பாணந்தான் விடுவார்.

“ஒகமாட ஒகபாணமு ஒகபத்னீ வ்ரதுடே”

- தியாகராஜ கவாமிகள்.

சசிதரன் :-

சந்திரனைத் தரித்த உருத்திரன். சிவபெருமான் வேறு, உருத்திரன் வேறு. உருத்திரர் மூவரில் ஒருவர். சிவம் மூவருக்கும் அப்பாற்பட்டவர். சதுர்த்த சப்தத்தால் உபநிடதம் அவரைப் போற்றுகின்றது.

கத்தப் பத்தியர்:-

அகமும் புறமும் தூய்மையான பக்தகோடிகள்.

சித்தம் செயலொழிந் தற்றுப் பெற்றவர்:-

மனமும் செயலும் அடங்கி, பாசகரணம், பசுகரணம் போய், பதிகரணம் பெற்ற சிவஞானிகள்.

சிவனும் வந்திக்க:-

முருகப் பெருமானைத் திருமால், சூரியன், இந்திரன், சுக்கிரன், உருத்திரன், திசை பாலகர்கள், அகத்தியர், பிரமன், வசிட்டர், வேதம், உலகத்தவர், பக்தர்கள், ஞானிகள் இத்தனைப் பேரும் வணங்குகின் றார்கள். இவ்வளவு பேர்களும், வணங்குவதன்றிச், சிவபெருமானும் வணங்குகின்றார். சிறப்பும்மை கொடுத்துக் கூறுகின்றார்.

கருத்துரை

கச்சியில் நிற்கும் கந்தக் கடவுளே! புலவர்கள், பொருளாளரைப் பாடித் திரியுங் கலக்கந் தெளியாதோ?

15

செடியுடம் பத்தித் தெற்றியி ரத்தஞ்

செறிநரம் பிட்டுக் கட்டிய சட்டஞ்

சிறைதிரண் டொக்கத் தொக்கவி னைப்பந் தவிகாரம்

திமிரதுங் கத்தத் துத்திரை யெற்றுஞ்

செனனபங் கத்துத் துக்கக டற்கண்

திருகரும் பைப்பட் டுச்சுழல் தெப்பங் கரணாதி

குடிபுகும் பொக்கப் புக்கிலி றப்பின்

குடிலம்வெந் தொக்குக் கொட்டில்ம் லத்தின்

குகைகமந் தெட்டுத் திக்கிலு முற்றுந் தடுமாறுங்

குவலயங் கற்றுக் கத்தியி னைக்குஞ்

சமயசங் கத்தைத் தப்பியி ருக்குங்

குணமடைந் துட்பட் டொக்க இருக்கும் படிபாராய்

படிதருங் கற்புக் கற்பக முக்கண்

கொடிபசுஞ் சித்ரக் குத்தர முத்தம்

பணிநிதம் பத்துச் சத்தி யுக்குங் குமரேசா

பரவசங் கெட்டெட் டக்கர நித்தம்

பரவுமன் பாக்குச் சித்தி யளிக்கும்

பரமர்வந் திக்கத் தக்கப தத்தன் குருநாதா

தொடியிடும் பத்மக் கைக்குமி டைக்குஞ்
 சுருள்படும் பத்திப் பட்டகு ழற்குந்
 துகிர்கடைந் தொப்பித் திட்டஇ தழ்க்குங் குறமானின்
 கடர்படுங் கச்சக் கட்டுமு லைக்குந்
 துவளுநெஞ் சத்தச் சத்தஇ ருக்கும்
 சுரரும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே

பதவுரை

படிதரும் கற்பு கற்பகம் - முறைமையான கற்பு வாய்ந்த கற்பகம் போன்றவரும், முக்கண் கொடி - மூன்று கண்களையுடைய கொடி போன்றவரும்; பசும் சித்ரக்கு - அழகிய அலங்காரத்துக்கு, தரம் - தகுதியான, முத்தம் பணி - முத்தா பரணம் பூண்ட, நிதம்பத்து - அல்குலையுடையவருமாகிய, சத்தி உகக்கும் - பராசக்தி மகிழ்கின்ற, குமர ஈசா- குமாரக் கடவுளே! பரவசம் கெட்டு - வேறுவசமாவதை ஒழித்து, எட்டு அக்கரம் - எட்டெழுத்தை, நித்தம் பரவும் அன்பர்க்கு - நாள்தோறும் துதித்துச் செபிக்கும் அன்பர்களுக்கு, சித்தி அளிக்கும் - முத்தி இன்பத்தை வழங்கும், பரமர் - சிவபெருமான், வந்திக்க தக்க பதத்தன் - வணங்கத்தக்க திருவடிகளையுடைய, குருநாதா - குருநாதரே! குறமானின் - வள்ளிபிராட்டியின், தொடி இடும் பத்ம கைக்கும் - வளையல் அணிந்த தாமரை போன்ற கைக்கும், இடைக்கும் - இடைக்கும், சுருள்படும் பத்திபட்ட குழற்கும் - சுருள் கொண்ட வரிசையமைந்த கூந்தலுக்கும், துகிர் கடைந்து ஒப்பித்திட்ட இதழ்க்கும் பவளத்தைக் கடைந்தெடுத்து அலங்கரித்து வைத்த வாயிதழுக்கும், சுடர்படும் கச்சு கட்டு முலைக்கும் - ஒளிவீசும் கச்சினைக் கட்டியுள்ள தனங்கட்கும், துவளும் நெஞ்சத்த - நெகிழ்கின்ற நெஞ்சத்தையுடையவரே! சுத்த இருக்கும் - தூய இருக்கு வேதமும், சுரரும் வந்திக்க - தேவர்களும் வணங்க, கச்சியில் நிற்கும் - கச்சியம்பதியில் நிற்கின்ற, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! செடி உடம்பு - பாவத்துக்கு இடமான உடம்பு, அத்திதெற்றி - எலும்பினாலாய வீடு, இரத்தம் - இரத்தமும், செறி நரம்பு இட்டு கட்டிய சட்டம் - நெருங்கிய நரம்புகளும் சேர்த்துக் கட்டிய கட்டடம், சிறை திரண்டு ஒக்கதொக்க - சிறை யிட்டது போலச் சூழ்ந்து திரண்டு ஒன்று கூடிச் சேர்ந்த, வினை பந்தவிகாரம் - வினை என்னும் பாசக் கலக்கம், திமிரம் - இருண்டதும், துங்க - உயர்ந்தெழுந்துள்ளதும்,

தத்து திரை எற்றும் - தாவி அலைகள் மோதும், செனன பங்கத்து - பிறப்பு என்னும் குற்றம் வாய்ந்த, துக்க கடல்கண் - துன்ப மயமான கடலுக்குள், திரு குரும்பைபட்டு சுழல் - பறிபட்டு விழுந்த தென்னங் குரும்பை போல அலைபட்டுச் சுழன்று, தெப்பம் கரண ஆதி - அப்பிறவிக் கடலில் மிதக்கின்ற தெப்பம் போன்ற மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் ஆகிய கரணங்கள் முதலியன, குடிபுகும் பொக்கபுக்கில் - குடிபுகுந்துள்ள பொய்யான இருப்பிடம், இறப்பின் குடிலம் வெந்து ஒக்கும்கொட்டில் - இறந்து போனால் இந்த வஞ்சகக் குடிசை வெந்து போகும் கொட்டகை, மலத்தின் குகை - மும்மலங்களின் இருப்பிடம் ஆகிய இந்த உடலை, சுமந்து எட்டு திக்கிலும் முற்றும் தடுமாறும் - சுமந்து எட்டுத் திசைகளிலும் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் தடுமாறுகின்ற, குவலயம் கற்றும் - இவ்வுலக நூல்களைக் கற்றும், கத்தி இளைக்கும் சமய சங்கத்தை தப்பி இருக்கும் - கற்ற கலைகளைச் சத்தம் போட்டுப் பேசி இளைக்கின்ற சமயக் கூட்டங்களை விட்டு விலகியிருக்கும், குணம் அடைந்து உட்பட்டு ஒக்க இருக்கும்படி பாராய் - உத்தம குணத்திலேயே உட்பட்டு எப்போதும் அடியேன் இருக்கும்படி உமது திருக்கண்ணால் பார்த்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

முறைமையான கற்புடைய கற்பகம் போன்றவரும், மூன்று கண்களையுடைய கொடி போன்றவரும், அழகிய அலங்காரத்துக்கு ஏற்ற முத்துமாலை யணிந்த அல்குலையுடையவருமாகிய உமாதேவியார் மகிழ்கின்ற குமாரக் கடவுளே! மனம் வேறுபடாமல் ஒருமுகமாக எட்டு எழுத்தைத் தினந்தோறும் ஒதுகின்ற அன்பர்க்கு முத்தியின்பத்தைத் தரும் பரமேசர் வணங்கத் தக்க திருவடிகளையுடைய குருநாதரே! வள்ளிநாயகியின் வளையல் அணிந்த தாமரை போன்ற கரத்துக்கும், இடைக்கும், சுருண்டு வரிசைப்பட்டுள்ள கூந்தலுக்கும், பவளத்தைக் கடைந்து வைத்தது போன்ற இதழுக்கும், ஒளி வீசும் இரவிக்கையுடன் கூடிய தனங்கட்கும் நெகிழ்கின்ற நெஞ்சத்தையுடையவரே! தூய இருக்கு வேதமும் தேவர்களும் வணங்கக் காஞ்சிமாநகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமீதமுடையவரே! பாவத்துக்கு இடமான உடம்பு; எலும்பாலாய வீடு; உதிரமும் நெருங்கிய நரம்புகளும் சேர்த்துக் கட்டிய கட்டடம்; சிறையிட்டது போலச் சூழ்ந்து திரண்டு ஒன்று கூடிச் சேர்ந்த வினையாகிய பாசக் கலக்கம் இருண்டதும்,

உயர்ந்து தாவும் அலைகள் மோதும் பிறப்பென்னும் குற்றம் வாய்ந்த துன்பக் கடலிடத்தே, பறிபட்டு விழுந்த தென்னங் குரும்பையைப்போல அலைபட்டுச் சுழன்று, அப்பிறவிக் கடலில் மிதக்கும் தெப்பம் போன்ற மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்ற கரணங்கள் குடியுள்ள பொய்யான இருப்பிடம்; இறந்தவுடன் வெந்து போகும் குடிசை; மும்மலங்களின் இருப்பிடம் ஆகிய இந்த உடலைச் சுமந்து, எட்டுத் திசைகளிலும் எல்லா இடங்களிலும் தடுமாறுகின்ற இவ்வுலக நூல்களைக் கற்றும், அவைகளைக் கதறியினைக்கும் சமயக் கூட்டங்களைவிட்டு விலகியிருக்கும் உத்தம குணத்தை யடைந்து, அத்தகு சாந்த குணத்திலேயே உட்பட்டு எப்போதும் அடியேன் இருக்குமாறு தேவரீர் திருக்கண் பார்த்தருளுவீராக.

விரிவுரை

செடியுடம்பு:-

செடி - பாவம்.

“செடியாய் வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே”

- குலசேகரப்பெருமாள்

அத்தித் தெற்றி:-

“செடிநேரு டற்குடம்பை தனின்மேவி யுற்றிடிந்த

படிதான லக்கணிங்கண்

உறலாமோ”

- திருப்புகழ்

அத்தி - எலும்பு; தெற்றி - மாடம்.

“தெற்றியிலே நான்பசித்துப் படுத்திளைத்த தருணம்”

- திருவருட்பா

செறிநரம்பிட்டுக் கட்டிய சட்டம்:-

செறிதல் - நெருங்குதல். எழுபத்திராயிரம் நாடி நரம்புகளால் நெருக்கமாக கட்டிய கட்டிடம் இந்த உடம்பு.

“நரம்பால் ஆர்க்கையிட்டு மேய்ந்த அகம்”

- கந்தரலங்காரம்

சிறைதிரண்டொக்கத் தொக்க வினைப்பந்த விகாரம் திமிரம்:-

சிறைப்பட்ட கைதிகளைப்போல் வேறு போக்கிடம் இன்றி இந்த உடம்பிலேயே திரண்டு சேனைகள் குடியிருக்கின்றன. இருள் சூழ்ந்த உடம்பு.

திருகுரும்பை:-

திருகு குரும்பை என்ற சொல் திருகுரும்பை என வந்தது. குரும்பை - தென்னையின் பிஞ்சு.

கடலில் வீழ்ந்த குரும்பை இப்படியும் அப்படியும் அலைவது போல் ஆன்மா பிறவிக் கடலில் கழன்று திரிகின்றது.

கரணாதி குடிபுகும் பொக்கப் புக்கில்:-

அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலியவைகள் குடியிருக்கும் பொய்க்கு இருப்பிடம் இந்த உடம்பு.

“பொக்கக் குடிலில் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்

செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள்”

- கந்தரலங்காரம்

மலத்தின் குகை:-

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்கள் அடைபட்ட குகை.

சுமந்தெட்டுத் திக்கிலு முற்றுந் தடுமாறும்:-

திசைகள் எட்டும் எங்கும் சுமந்து திரிந்து அலைந்து உழல்வார்கள்.

உடம்பு கனமானது; இதை நாம் சுமக்கவில்லையானால் நான்கு பேர் சுமக்க வேண்டும். அதுவும் பணங் கொடுத்தால் தான் சிறிது நேரம் சுமப்பார்கள்.

கத்தியிளைக்கும் சமய சங்கத்தைத் தப்பி:-

சமய நூல்களைப் படித்து, அதன் உட்பொருளை யுணர்ந்து உள்ளம் ஒருமைப்பாடு அடையாமல், கலைகளைக் கதறிப் பதறியிளைக்கின்றார்கள். இத்தகைய சமயக் கூட்டத்தை விட்டு விலக வேண்டும்.

குணமடைந்துட்பட்டொக்க இருக்கும்படி பாராய்:-

நற்குணம் பெற்றுக் குணசீலனா யிருக்குமாறு அடியேனைத் திருக்கண் சாத்தியருளும்.

பரவசங்கெட்டு:-

மந்திர செபம் புரியும்போது மனம் பரவசம் அடையாமல் தன்வசப்பட்டு நிற்க வேண்டும்.

எட்டக்கரம் நித்தம் பரவுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்கும் பரமன்:-

எட்டக்கரம். ஓம் ஹாம் ஹெளம். சிவாயநம. மூன்று
பீஜங்களுடன் கூடிய பஞ்சாக்கரம்.

“ஐம்பத் தொன்றிலெட் டாறில் மூன்றினில்
ஐந்தில் தங்குமப் பாலை வான்பொருள்”

• திருவகுப்பு

இந்த எட்டக்ஷரத்தை விதிப்படி ஓதும் அன்பர்க்குச்
சிவபெருமான் எல்லாச் சித்திகளையும், முடிவில் முக்தியையும்
அருள் புரிகின்றார்.

கருத்துரை

கச்சியில் இருக்கும் கந்தவேளே! நற்குணம் பெற்றாய்ந்த
திருக்கண் பார்த்தருள்வீர்.

16

கனக்ரவுஞ் சத்திற் சத்தியை விட்டன்
றகராதண் டத்தைச் செற்றவி தழ்ப்பங்
கயனைமுன் குட்டிக் கைத்தளை யிட்டும் பரையாளுங்
கடவுளன் புற்றுக் கற்றவர் சுற்றும்
பெரியதும் பிக்கைக் கற்பக முற்றங்
கரதலம் பற்றப் பெற்றவொ ருத்தன் ஐகதாதை

புனவிளந் தத்தைக் கிச்சையு ரைக்கும்
புரவலன் பத்தர்க் குத்துணை நிற்கும்
புதியவன் செச்சைப் புட்பம ணக்கும் பலபாரப்
புயனெனுஞ் சொற்கற் றுப்பிற கற்கும்
பசையொழிந் தத்தத் திக்கென நிற்கும்
பொருடொறும் பொத்தப் பட்டதொ ரத்தம் பெறுவேனோ

அனல்விடுஞ் செக்கட் டிக்கய மெட்டும்
பொரவரிந் திட்டெட் டிற்பகு திக்கொம்
பணிதருஞ் சித்ரத் தொற்றையு ரத்தன் திடமாக
அடியொடும் பற்றிப் பொற்கயி லைக்குன்
றதுபிடுங் கப்புக் கப்பொழு தக்குன்
றணிபுயம் பத்துப் பத்துநெ ரிப்புண் டவனீடுந்

தனதொரங் குட்டத் தெட்பல டுக்குஞ்

சரியலன் கொற்றக் துக்ரவ ரக்கன்

தசமுகன் கைக்குக் கட்கம ளிக்கும்

பெரியோனும்

தலைவியும் பக்கத் தொக்கவி ருக்குஞ்

சயிலமுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புந்

தணியலும் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்

பெருமானே

பதவுரை

அனால் விடும் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற, செம்கண- சிவந்த கண்களையுடைய, திக்கயம் எட்டும் - திசை யானைகள் எட்டும், பொர - போர் செய்ய, அரிந்திட்டு - தந்தங்களை அரிந்து, எட்டின் பகுதி கொம்பு அணிதரும் - எட்டுப் பாதிக் கொம்பு களைத் தரித்த, சித்ரத்து ஒற்றை உரத்தன் - அழகிய ஒப்பற்ற மார்பையுடையவன், திடம் ஆக - உறுதியுடன், அடி ஓடும் பற்றி - அடியோடு பிடித்து, பொன் கயிலை குன்று அது பிடுங்க புக்கபொழுது - அழகிய கயிலைமலையைப் பிடுங்கப் புகுந்த பொழுது, அ குன்று அணி புயம் பத்து பத்தும் நெரிப்பு உண்டவன் - அந்த மலைபோன்ற அழகிய இருபது புயங்களும், நெரிப்புண்டவனும், நீடு தனது ஒரு அங்குட்டத்து எள்பல் அடுக்கும் சரிஅலன் - நிலைத்துள்ள சிவனது பெருவிரலின் எள்ளுனி அளவுக்கும் ஈடாகாதவனும், கொற்றத்து உக்ர அரக்கன் - வீர உக்கிரமுடைய அரக்கனும், தசமுகன் - பத்து முகங்களை யுடையவனுமாகிய இராவணனுடைய, கைக்கு கட்கம் அளிக்கும் - கரத்திற்கு வாள் வழங்கிய, பெரியோனும் - பெரியவராகிய சிவபெருமானும், தலைவியும் - அவருடைய மனைவியாராகிய பார்வதி தேவியும், பக்கத்து ஒக்க இருக்கும் சயிலமும் - பக்கத்தில் ஒன்றுபட்டிருக்கும் திருச்செங்கோடும், தெற்கு சற்குரு வெற்பும் - தென் திசையில் உள்ள உத்தமமாகிய குருமலையாகிய சுவாமி மலையும், தணியலும் - திருத்தணிகையும், பெற்று - தாம் வீற்றிருக்கும் தலங்களாகப் பெற்று, கச்சியில் நிற்கும் - காஞ்சி மாநகரில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கன க்ரவுஞ்சத்தில் - பருத்த கிரவுஞ்ச மலையின் மீது, சத்தியைவிட்டு - வேலாயுதத்தை விடுத்து, அன்று அசுரர் தண்டத்தை செற்று - அந்நாள் அசுரர்களின் படையை அழித்தும், அ இதழ் பங்கயணை முன் குட்டி கைதளை இட்டு - அந்த இதழ்களையுடைய தாமரையில் வாழும் பிரமணை முன்குட்டி கையில் விலங்கு பூட்டி, உம்பரை ஆளும் கடவுள் - தேவர்களை

ஆட்கொண்ட கடவுள், அன்பு உற்று கற்றவர் கற்றும் - அன்புகொண்டு கற்றவர்கள் வலம் வரும், பெரிய தும்பிக்கை - பெரிய தும்பிக்கையைக்கொண்ட, கற்பகம் - கற்பக விநாயகர், முன் தம் கரதலம் பற்ற பெற்ற ஒருத்தன் - முன்பு தமது கையால் எடுத்து மகிழ்ப்பெற்ற ஒப்பற்றவர், ஜகதாதை - உலகுக்கு ஒரு தந்தை; புன இளம் தத்தைக்கு இச்சை உரைக்கும் புரவலன் - தினைப்புனத்து இருந்த இளங்கிளி போன்ற வள்ளிநாயகிக்கு இன்னுரை மொழிகின்ற தலைவர், பத்தர்க்கு துணை நிற்கும் புதியவன் - அன்பர்கட்குத் துணையாக நிற்கும் புதியவர், செச்சை புட்பம் மணக்கும் பல பார புயன் - வெட்சி மலர் மணம் வீசும் மிகவும் கனத்த புயங்களையுடையவர், எனும் சொல் கற்று - என்று துதிக்கின்ற சொற்களைக் கற்று, பிற கற்கும் பசை ஒழிந்து - மற்ற நூல்களைக் கற்கும் பற்று நீங்கி, அத்தத்து இக்கு என நிற்கும் - அர்த்தத்திலே கரும்புபோல் தித்தித்து நிற்கும், பொருள்தோறும் பொத்தப்பட்டது ஒரு அத்தம் பெறுவேனோ - ஒவ்வொரு பொருள்தோறும் இனிமை புகுத்தப்பட்ட ஒரு செல்வ வாக்கை அடியேன் பெறுவேனோ?

பொழிப்புரை

கண்களில் நெருப்பைக் கக்குகின்ற திசை யானைகள் எட்டும் போர் புரிந்து கொம்புகளால் மார்பில் குத்தியபோது, அக் கொம்புகளை அரிந்து, அத் தந்தங்கள் அழகுடன் விளங்கும் மார்பையுடைய இராவணன் உறுதியுடன் அழகிய கயிலை மலையை அடியுடன் பேர்த்து எடுத்தபோது, அவனுடைய இருபது தோள்களும் தமது பெருவிரல் நுனியால் நெரியச் செய்து, திருவிரல் நுனிக்கு எள்ளத்தனையும் ஈடாகாத அந்த வீர இராக்கதனாகிய பத்துத் தலை யரக்கனுக்கு சந்திரகாசம் என்ற வாளினை வழங்கிய சிவபெருமானும் உமையும் ஒன்றுபட்டு அர்த்தநாரீச்சுரராக எழுந்தருளியுள்ள திருச்செங்கோடும், தென்திசையில் விளங்கும் சுவாமிமலையும் திருத்தணிகையும் தமக்கு உறைவிடமாகப் பெற்று, காஞ்சிமாநகரில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதமுடையவரே! பருத்த கிரவுஞ்ச மலைமீது வேலைவிட்டு, அன்று அசுரர்களுடைய படையை யழித்தும், அந்த இதழ் களுடன் கூடிய தாமரையில் வாழும் பிரமனைக் குட்டிக் கையில் விலங்குபூட்டி, தேவர்களை ஆண்ட கடவுள்; அன்புகொண்டு கற்ற பெரியோர்கள் வலம் வருகின்ற பெரிய தும்பிக்கையுடைய கற்பக விநாயகர் தமது திருக்கரத்தில் எடுத்து அணைக்கப்பெற்ற

ஒப்பற்றவர்; உலகத் தந்தை; தினைப்புனத்தில் இருந்த இளங்கிளி போன்ற வள்ளி நாயகிக்கு இன்னுரை கூறும் தலைவர்; அன்பர்க்குத் துணையாக இருக்கும் புதியவர்; வெட்சி மலர் மணக்கும் பருத்த புயத்தையுடையவர் என்று கூறித் துதிக்கும் சொற்களைக் கற்று, பிற கலைகளைக் கற்கும் பற்றினை ஒழிந்து, பொருளிலே கரும்புபோல் இனிக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருள்தொறும் இனிமை நிறைந்த செல்வ வாக்கை அடியேன் பெறுவேனோ?

விரிவுரை

கனக்ரவுஞ்சத்திற் சத்தியைவிட்டு:-

கனம் - பருமை; கனம் - பொன்.

பருத்த கிரவுஞ்சகிரி அல்லது பொன்னிறமான கிரவுஞ்சகிரி. மாயைக்கு உறைவிடமாய் தாரகனுக்குத் துணை செய்த கிரவுஞ்ச மலைமீது முருகன் வேலாயுதத்தை ஏவி யருளினார்.

அன்புற்றுக் கற்றவர் கற்றும் பெரிய தும்பிக்கைக் கற்பகம்:-

அன்புடன் அறிவு நூல்களை யோதிய ஞானிகளால் வலம் வந்து வணங்கப்படுகின்றவர் கணபதி. கற்பகம்போல் அடியவர்க்கு வரம் வழங்குபவர். அதனால், கற்பக விநாயகர்.

“கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்”

கரதலம் பற்றப்பெற்ற வொருத்தன்:-

விநாயகர் தன் தம்பியாகிய இளங்குமரனைப் பழம்போல் கையில் எடுத்து மகிழ்வார்.

புதியவன்:-

இறைவன் பழமைக்கும் பழமையானவன்; புதுமைக்கும் புதுமையானவன்.

“முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே”

- திருவாசகம்

“புதியரில் புதியன் மூதர்க்கார்க்கு மூதக்கவன்”

- கந்தபுராணம்

புயனெனும் சொற்கற்று:-

முருகனைப் துதிசெய்யும் இனிய சொற்களையே கற்க வேண்டும். அதுதான் கல்வி.

பிறகற்கும் பசையொழிந்து:-

இறைவனைப் பற்றிப் பேசாத மற்ற நூல்களைக் கற்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் அறவே போக வேண்டும்.

“திக் வித்யா அசிவச்ரயா”

- பஸ்மஜாபாலம்

சிவனை ஆச்ரயிக்காத நூல்களில் தீ வை.

“மாற்றார் நூலைத் தொடமாட்டேன்”

- பாம்பனடிகள்

அத்தத் திக்கென நிற்கும் பொருடொறும் பொத்தப்பட்டதொ ரத்தம் பெறுவேனோ:-

சொற்பொருள் கரும்புபோல் இனிக்கவும், அச்சொற்பொருள் தோறும் இனிமை பொதிந்த ஒரு செல்வ அமுத வாக்கைப் பெறவேண்டும் என்று அடிகளார் முருகவேளிடம் வேண்டுகின்றார்.

அனல்விடும்.....கொம்பணி தருஞ்சித்தத் தொற்றை யுரத்தன்:-

இராவணன் திக்கு விஜயம் புரிந்தபோது திசையானைகள் எட்டும் எதிர்த்து அவனுடன் போர்புரிந்தன. எட்டு யானைகளும் வலிய தந்தங்களால் அவன் மார்பில் குத்தின. அவன் எழுந்து சூழன்றான். யானைகள் மார்பில் தொங்கிச் சூழன்றன. வாளினால் அந்த யானைகளின் தந்தங்களை அரிந்து அவைகளை விரட்டினான். ஒடிந்த பாதிக் கொம்புகள் அவன் மார்பில் அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன.

அணிபுயம் பத்துப் பித்துநெரிப் புண்டவன்:-

கயிலைமலையை அம் மூடன் மதியாது எடுத்தபோது சிவபெருமான் காற் பெருவிரலின் நுனி நகத்தால் அவனுடைய தோள்கள் இருபதும் நெரிய அடர்த்தருளினார்.

கட்கமளிக்கும் பெரியோன்:-

பாடிய இராவணனுக்கு வாழ்நாளும், சந்திரகாசம் என்ற வாளும் இறைவன் வழங்கியருளினார்.

“எவ்வகைப் பகையும் வெல்லும்

சந்திர வாளும் ஈந்தான்”

- இராமாயணம்

தலைவியும் பக்கத் தொக்க விருக்குஞ் சயிலம்:-

இறைவனும் இறைவியும் ஒன்றுபட்டு மாதொருபாகராக எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலம் திருச்செங்கோடு.

சற்குரு வெற்பு:-

குருமலை - சுவாமிமலை. சிவபெருமானுக்குச் சற்குருவாக முருகர் பிரணவம் உபதேசித்த திருமலை.

தணியல்:-

வாழிபடுவோரின் வினைகள் தணிவதனால் தணிகையெனப் பேர் பெற்றது.

கருத்துரை

கச்சியில் நிற்கும் கந்தவேனே! நான் இனிய தமிழ் வாக்கினைப் பெறவேண்டும்.

17

தெரியலஞ் செச்சைக் கொத்துமு டிக்கும்
பரிதிகந் தத்தைச் சுற்றந டத்துஞ்
சிறைவிடுஞ் சொர்க்கத் துச்சுர ரைக்கங் கையில்வாழுஞ்
சிறுவனென் றிச்சைப் பட்டுப ழிக்கும்
படிபெரும் பத்திச் சித்ரக வித்வஞ்
சிறிதுமின் றிச்சித் தப்பரி சுத்தம்

பிறவாதே

பரிகரஞ் சுற்றத் தக்கப்ர புத்வம்
பதறியங் கட்டப் பட்டனர் தத்வம்
பலவையுங் கற்றுத் தர்க்கம தத்வம்
பரபதம் பற்றப் பெற்றள வர்க்கும்
பரவசம் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பரவ்ரதம் பற்றப் பெற்றிலன் மற்றென்

பழியாதே

துயர்போமோ

சரியுடன் துத்திப் பத்திமு டிச்செம்
பணதரங் கைக்குக் கட்டிய நெட்டன்
தனிசிவன் பக்கத் தற்புதை பற்பந்
தரிகரும் பொக்கத் தக்கமொ ழிச்சுந்
தரியரும் பிக்கப் பித்தத னத்தந்
தரிகரும் பிக்குப் பத்ரையெ வர்க்குந்

திரிகுலந்

தெரியாத

பெரியபண் டத்தைச் சத்திய பித்தன்
பிரிதியுண் கற்புப் பச்சையெ றிக்கும்
ப்ரபையள்தண் டற்கைப் பத்மம் டப்பெண் கொடிவாழ்வே

பிரமரண் டத்தைத் தொட்டதொர் வெற்பும்
பிளவிடுஞ் சத்திக் கைத்தல நித்தம்
பெருமிதம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்

பெருமானே

பதவுரை

சரி உடன் - ஒழுங்குடன், துத்தி பத்தி முடி - படப்பொறி வரிசையைத் தலையில் கொண்டதும், செம்பண தரம் - செவ்விய படத்தையுடையதுமான பாம்பை, கைக்கு கட்டிய நெட்டன் - கையில் கட்டியுள்ள பெருமையுடையவரும், தனி சிவன் - ஒப்பற்ற சிவமூர்த்தியுமாகிய இறைவனுடைய, பக்கத்து அற்புதை - இடப்பக்கத்தில் இருக்கும் அற்புதத் தலைவியும், பற்பம் - திருநீற்றையும், திரி சூலம் தரி - முத்தலைச் சூலத்தையும் தரித்தவளும், கரும்பு ஒக்க தக்க மொழி சுந்தரி - கரும்பு போன்ற இனிய சொற்களையுடைய அழகியும், அரும்பி சுப்பித்த - தோன்றிக் கிளைத்துள்ள, தனத்து அந்தரி - தனங்களையுடைய முடிவில்லாதவளும், சுரும்பு இக்கு - வண்டுகள் மொய்க்கும் கரும்பை யேந்திய, பத்ரை - காளியும், எவர்க்கும் தெரியாத - யாரும் அறியவொண்ணாத, பெரிய பண் தத்தை - சிறந்த பண் போன்ற மொழியையுடைய கிளிபோன்றவளும், சத்திய பித்தன் - சத்தியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுடைய சிவபெருமானுடைய, பிரிதி உண் - அன்பை உட்கொண்ட, கற்பு - கற்புடைய, பச்சை எறிக்கும் ப்ரபையன் - பச்சை ஒளி வீசும் பேரொளியாளரும், தண்டில் கை - வீணை யேந்திய கரத்தினளும், பத்ம் மட பெண் கொடி வாழ்வே - தாமரையில் வாழும் மடமங்கையும் கொடிபோன்றவளுமாகிய பார்வதி யம்மையின் குழந்தையே! பிரமர் அண்டத்தை தொட்டது ஓர் வெற்பும் - பிரம தேவருடைய உலகத்தைத் தொடும்படி வளர்ந்திருந்த ஒப்பற்ற கிரவுஞ்சமலை, பிளவுஇடும் - பிளந்து எறிந்த, சத்தி கைதல - வேலாயுதத்தை யேந்திய திருக்கரத்தினரே! நித்தம் பெருமிதம் பெற்று - எந்நாளும் பெருமை பெற்று, கச்சியில் நிற்கும் - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! செச்சை கொத்து அம் தெரியல் முடிக்கும் - வெட்சிப்பூங்கொத்துகளால் தொடுத்த அழகிய மாலையைச் சூடிக்கொள்பவரும், பரி திகந்தத்தை சுற்ற நடத்தும் - மயிலாகிய குதிரையைத் திசைகளின் முடிவுவரை சுற்றும்படி செலுத்துபவரும், சொர்க்கத்து சுரரை சிறை விடும் - விண்ணுலக வாசிகளான தேவர்களைச் சிறையினின்று

மீட்டவரும், கங்கையில் வாழும் - கங்காநதியில் வாழ்ந்தவருமான, சிறுவன் என்று இச்சைப்பட்டு பழிக்கும்படி - குழந்தை என்று அன்பு கொண்டு பழனை செய்து பாடும்படியான, பெரும் பக்தி - பெரிய பக்தியும், சித்ர கவித்வம் - அழகியகவிபாடுந் திறமையும், சிறிதும் இன்றி - கொஞ்சமும் இல்லாத, சித்த பரிசுத்தம் பிறவாதே - சித்தத்தில் தூய்மை தோன்றாமல், பரிகரம் சுற்றத்தக்க பரிவாரங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும்படியான, ப்ரபுத்வம் - பெரிய பதவியை யடைந்து, பதறி அங்கு அட்டப்பட்டனர் - பரபரப்புடன் அவ்விடத்தில் பக்கத்தில் சூழ்ந்திருப்பவர்களின், தத்வம் பலவையும் சுற்று - உண்மைகள் பலவற்றையுங் சுற்று, தர்க்க மதத்து வம்பு அழியாதே - தருக்கம் பேசி மதங்களின் வம்புப் பேச்சுக்களில் அழியாமல், பரபதம் பற்ற பெற்ற எவர்க்கும் - மேலான நிலையை அடையப் பெற்ற எவரும், பரவசம் பற்றி - மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொள்ள, பற்று அற நிற்கும் - பற்றற்று நிற்கும், பரவ்ரதம் பற்ற பெற்றிலன் - மேலான தவநிலையை அடையப் பெற்றிலனே! மற்று என் துயர் போமோ - அப்படியுள்ள அடியேனுடைய துன்பம் போமோ?

பொழிப்புரை

ஒழுங்காகப் படப் பொறியைத் தலையில் கொண்டதும், செவ்விய படத்தைக் கொண்டதுமான பாம்பைக் கையில் கட்டிய பெருமையுடையவரும், ஒப்பற்றவருமாகிய சிவபெருமானுடைய பக்கத்தில் இருக்கும் அற்புதத் தலைவியும், திருநீறும் திரிகுலமும் தரித்தவளும், கரும்பு போன்ற இன்சொல்லை யுடையவளும், அழகியும், தோன்றிக் கிளைத்த தனங்களை யுடைய முடிவில்லாத வளும், வண்டுகள் மொய்க்குங் கரும்பினை யேந்திய காளி தேவியும், எவராலும் அறிய முடியாதவளும், பெருமை மிக்க பண்போன்ற மொழியையுடைய கிளி போன்றவளும், சத்தியத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்ட சிவ மூர்த்தியின் அன்பை உட்கொண்ட கற்புடையவளும், பச்சை ஒளி வீசும் பேரொளியாளும், வீணையேந்திய மடமங்கையும், கொடிபோன்றவளுமாகிய பார்வதியின் பாலகரே! பிரமலோகம் வரை உயர்ந்திருந்த கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த திருக்கரத்தினரே! நாளும் சிறப்புடன் கச்சியம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமிதமுடையவரே! வெட்சிமலர்க் கொத்துக்களால் கட்டிய மாலையைச் சூடிக் கொள்பவரும், மயிலாகிய குதிரையைத் திசைகளின் முடிவுவரை செலுத்துபவரும், சுவர்க்கத்தில் வாழ்ந்

தேவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தவரும், கங்கையில் வாழ்ந்தவருமாகிய இளம்பூரணர் என்று அன்பு கொண்டு பஜனை செய்து பாடும்படியான பெரிய பக்தியும், கவிபாடும் திறமும் சிறிதேனும் இல்லாது, சித்தத்தில் தூய்மை தோன்றாமல், பரிவாரங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும்படியான பெரிய பதவியை யடைந்து, பரபரப்புடன் அங்கு பக்கத்தில் சூழ்பவர்களின் உண்மைகள் பலவற்றையும் சுற்று, தர்க்கம் பேசி, மதங்களின் வம்பு வார்த்தைகளில் அழியாமல், மேலான பதத்தை அடைந்த எவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்ளப் பற்றற்ற நிலையை அடியேன் அடைந்திலேனே; அங்ஙனம் இருக்கின்ற எனது துயர் நீங்குமோ?

விரிவுரை

தொரியலஞ் செச்சைக் கொத்து முடிக்கும் பரிதிகந் தத்தைச் சுற்ற நடத்துஞ் சிறைவிடுஞ் சொர்க்கத் துச்சுர ரைக்கங் கையில்வாழுஞ் சிறுவன் :-

கொத்து முடிக்கும், சுற்ற நடத்தும், சுரரைச் சிறைவிடும், கங்கையில் வாழும் சிறுவன் என்று கொண்டு கூட்டுக.

செச்சை - வெட்சி மலர். முருகவேளுக்குப் பிரியமான மலர். திகந்தம் - திக் அந்தம். திசைகளின் முடிவு.

இச்சைப்பட்டு பஜிக்கும்படி:-

முருகன் திருவடியில் அன்புகொண்டு அப் பெருமானுடைய துதிகளைக் கூறிப் பஜனை புரிய வேண்டும்.

“விருப்பொ டுன்புகழ் துதிசெய விழைகிலன்”

- திருப்புகழ்

பெரும்பத்திச் சித்ரகவித்வம் சிறிதும் இன்றி:-

பெரிய அன்பும் கவிபாடும் திறமையும் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவன்.

வரகுண தேவரின் அன்பைப் பாராட்டுகின்ற பட்டினத்துச் சுவாமிகள். “பெரிய அன்பின் வரகுண தேவர்” என்றார். அழகிய கவிபாடுந் திறம் அமைய வேண்டும்.

சித்தப் பரிசுத்தம் பிறவாதே:-

மனதில் தூய்மை தோன்ற வேண்டும்.

“மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்

ஆகுல நீர பிற”

• திருக்குறள்

தூய மனதில் இறைவன் உறைவான்.

பரிகரஞ் சுற்றத் தக்க ப்ரபுத்வம்:-

எப்போதும் அருகில் பரிவாரங்கள் சூழ இருக்கும் தலைமைப் பதவி.

பதறியங் கட்டப் பட்டனர் தத்வம் பலவையுங் கற்று:-

பதறி அங்கு அட்டப்பட்டனர். அட்டம் - பக்கம்.

“அட்டம் ஆளித்திரள் வந்தணையும் அண்ணாமலை”

• சம்பந்தர்

பரபரப்புடன் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் உண்மைகளை யுணர்ந்து அவர்களுடன் தருக்கம் பேசி, மதங்களின் வம்பு மொழிகளைப் பேசி வீணை பலர் அழிகின்றார்கள்.

பரபதம் பற்றப் பெற்ற எவர்க்கும் பரவசம் பற்றிப் பற்றற நிற்கும் பரவ்ரதம் பற்றப் பெற்றிலன் மற்றென் துயர்போமோ:-

இந்த மூன்று வரிகளும் இனிமையானவை. சொல்லச் சொல்லத் தித்திக்கின்றன.

உயர்ந்த பதவியைப் பெற்ற எவரும் மகிழுமாறு பற்றற்று நிற்கும் மேலான தவநிலையை அடியேன் பெற்றே னில்லை. அங்ஙனம் பெறாத எனக்குத் துயர் போமோ? போகாது. ஆதலால், அடியேன் அந்த மேலான தவநிலையை அடைய அருள் புரிவீர் என்று வேண்டுகின்றார்.

சரியுடன் துத்திப் பத்தி:-

துத்தி - பாம்பின் படத்தில் உள்ள பொறி.

ஒழுங்காகப் படப்பொறியுள்ள பாம்பைச் சிவபெருமான் கரத்தில் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

“பையணி யரவு கையணிபவன்”

• தேவாரம்

பற்பம்:-

பற்பம் - பஸ்மம் - திருநீறு. பாவத்தைப் பொடி செய்தால் பஸ்மம் எனப்பட்டது.

அரும்பிக் கப்பித்த தனத் தந்தரி:-

அரும்பி கப்பித்த. வெளிப்பட்டுக் கிளைத்துள்ள திருத்தனம்.

கரும்பிக்குப் பத்ரை:-

சுரும்பு இக்கு பத்ரை. வண்டுகள் மொய்த்துள்ள கரும்பைக் கையில் ஏந்தியவள் பார்வதி.

“கரும்பும்அங்கை, சேர்த்தானை முக்கண்ணியை”

- அபிராமியந்தாதி

பெரிய பண்டத்தை:-

பெரிய பண் தத்தை; தத்தை - கிளி. பண் - இராகம். சிறந்த பண்போன்ற மொழிகளையுடைய கிளி போன்றவள்.

சத்திய பித்தன்:-

சிவபிரான் சத்தியத்தில் பித்துக் கொண்டவர்.

தண்டிற்கை:-

தண்டு - வீணை

“சரிசும பதநிப்பாடல் தண்டு தைவரு செங்கையோன்”

- வில்லிபாரதம்

“பண்களிக் கும்புரல் வீணையுங் கையும்”

- அபிராமியந்தாதி

கருத்துரை

கச்சியம்பதி மேவுங் கந்தவேளே! அடியேன் துயர்போக அருள்புரிவீர்.

18

புனமடந் தைக்குத் தக்கபு யத்தன்

குமரனென் றெத்திப் பத்தர்து திக்கும்

பொருளைநெஞ் சத்துக் கற்பனை முற்றும் பிறிதேதும்

புகலுமெண் பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்

சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்

பொதுவையென் றொக்கத் தக்கதொ ரத்தந் தனைநாளும்

சினமுடன் தர்க்கித் துச்சிலு கிக்கொண்

டறுவருங் கைக்குத் திட்டொரு வாக்குந்

தெரிவரும் சத்யத் தைத்தெரி சித்துன் செயல்பாடித்

திசைதொறுங் கற்பிக் கைக்கினி யற்பந் திருவுளம் பற்றிச் செச்சைம ணக்குஞ் சிறுசதங் கைப்பொற் பத்மமெ னக்கென்	றருள்வாயே
கனபெருந் தொப்பைக் கெட்பொரி யப்பம் கனிகிழங் கிக்குச் சர்க்கரை முக்கண் கடலைகண் டப்பிப் பிட்டொடு மொக்குந்	திருவாயன்
கவளதுங் கக்கைக் கற்பக முக்கண் திகழுநங் கொற்றத் தொற்றைம ருப்பன் கரிமுகன் சித்ரப் பொற்புகர் வெற்பன்	றனையீனும்
பனவியொன் றெட்டுச் சக்ரத லப்பெண் கவுரிசெம் பொற்பட் டுத்தரி யப்பெண் பழயஅண் டத்தைப் பெற்றம் டப்பெண்	பணிவாரைப்
பவதரங் கத்தைத் தப்பநி றுத்தும் பவதிகம் பார்க்குப் புக்கவள் பக்கம் பயில்வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்	பெருமானே

பதவுரை

கன பெரும் தொப்பைக்கு - கனத்த பெரிய வயிற்றுக்கு, என்
பொரி அப்பம் - எள்ளுருண்டை பொரி அப்பம், கனி கிழங்கு
- பழங்கள், கிழங்குகள், இக்கு - கரும்பு, சர்க்கரை - சர்க்கரை,
முக்கண் - தேங்காய், கடலை - கடலை, கண்டு அப்பி - கற்கண்டு
முதலியவைகளை வாரியுண்டு, பிட்டொடு மொக்கும் திருவாயன்
- பிட்டையும் விழுங்குந் திருவாயையுடையவர், கவள துங்க
கை - சோற்றுக் கவளத்தை உட்கொள்ளுந் தூய தும்பிக்கையை
உடையவர், கற்பக - கற்பக விநாயகர், முக்கண் திகழும் நம்
கொற்றத்து ஒற்றை மருப்பன் - மூன்று கண்கள் விளங்கும் நமது
வீரம் பொருந்திய ஒற்றைக் கொம்பர், கரிமுகன் - யானை
முகமுடையவர், சித்ர பொன்புகர் வெற்பன் தனை ஈனும் -
அழகிய பொலிவுள்ள புள்ளிகளையுடைய மலைபோன்றவராகிய
கணபதியை ஈன்ற, பனவி - பார்ப்பனியும், ஒன்று எட்டு சக்ரதல
பெண் - நவசக்ர பீடத்தில் வாழும் பெண்மணியும், கவுரி -
பொன்னிறம் படைத்தவரும், செம்பொன் பட்டு உத்தரிய பெண்
- சிவந்த அழகிய பட்டாடை தரித்துள்ள பெண்ணரசியும்,
பழைய அண்டத்தை பெற்ற மட பெண் - பழமையானவளும்,
அண்டங்களை ஈன்றவளும் ஆகிய மடமங்கையும், பணிவாரை
- தன்னைப் பணிகின்ற அடியாரை, பவ தரங்கத்தை தப்ப

நிறுத்தும் பவதி - பிறவியாகிய அலைகடலை விலக்கி நிறுத்தும் தேவியும், கம்பர்க்கு புக்கவள் பக்கம் பயில் - ஏகாம்பர நாதரை அடைந்து மணந்த காமாட்சியம்மையின் அருகில் இருக்கும்படியான, வரம் பெற்று - வரத்தைப் பெற்று, கச்சியில்நிற்கும் - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! புன மடந்தைக்கு தக்க புயத்தன் - திணைப்புனத்தில் வாழும் வள்ளிநாயகிக்கு இசைந்த புயங்களையுடையவர், குமரன் என்று எத்தி - குமாரக் கடவுள் என்று ஏத்தி, பக்தர் துதிக்கும் பொருளை - அன்பர்கள் துதி செய்கின்ற பரம்பொருளை, நெஞ்சத்து கற்பனை முற்றும் - மனதிற்கொண்ட கற்பனைகள் முழுமையும், பிறிது ஏதும் - பிறவான பலவற்றையும், புகலும் எண்பத்து எட்டு எட்டு - சொல்லுகின்ற தொண்ணூற்றாறு வகையான, இயல் தத்துவம் - இயல்பான தத்துவங்களையும், சகலமும் பற்றி பற்று அற நிற்கும் பொதுவை - மற்ற எல்லாவற்றிலும் பற்றியும் பற்றற்றும் நிற்கின்ற பொதுப் பொருளை, என்று ஒக்க தக்கது - சூரியனுக்கு நிகரான ஒளியைக் கொண்ட, ஓர் அத்தம்தனை - ஒப்பற்ற பொருளை, நாளும் - நாள்தோறும், சினம் உடன் - கோபத்துடன், தர்க்கித்து - தர்க்கம் பேசி, சிலுகிக் கொண்டு - சண்டையிட்டு, அறுவரும் - ஆறுவகைச் சமயத்தாரும், கை குத்து இட்டு - கையால் குத்திக் கொண்டு வாதித்தும், ஒருவர்க்குந் தெரிவு அரும் சத்யத்தை - ஒருவருக்குந் தெரிதற்கு அரிதான உண்மைப் பொருளை, தெரிசித்து - அடியேன் கண்ணாரக் கண்டு, உன் செயல்பாடி - உமது திருவிளையாடல் களைப் பாடி, திசை தொறும் - திசைகள் தோறும் உள்ளவர்கள் யாவர்க்கும், கற்பிக்கைக்கு - எடுத்து உபதேசிக்க, இனி அற்பம் திரு உளம் பற்றி - இனி தேவரீர் சிறிது திருவுளம் வைத்து, செச்சை மணக்கும் - வெட்சி மாலை மணம் வீசுகின்றதும், சிறு சதங்கை - சிறிய சதங்கைகளை அணிந்துள்ளதுமான, பொன் பத்மம் - அழகிய பாதத்தாமரையை, எனக்கு என்று அருள்வாயே - அடியேனுக்கு என்று அருள்புரிவீராக.

பொழிப்புரை

கனத்த பெரிய வயிற்றில் என், பொரி, அப்பம், பழம், கிழங்கு, கரும்பு, சர்க்கரை, தேங்காய், கடலை, கற்கண்டு, பிட்டு இவைகளை வாரியுண்டு விழுங்கும் திருவாயையுடையவரும், சோற்றுத் திரளை உட்கொள்ளும் உயர்ந்த துதிக்கையை யுடையவரும், கற்பக விநாயகரும், முக்கண்ணரும், விளங்கும்

வீரம் வாய்ந்த நமது ஒற்றைக் கொம்பரும், யானை முகத்தரும், மிக்க அழகிய புள்ளிகளையுடைய மலைபோன்றவரும் ஆகிய கணேசரைப் பெற்ற பார்ப்பனியும், நவசக்ர பீடத்துப் பெண்மணியும், பொன்னிறமுடையவரும், சிவந்த அழகிய பட்டாடை தரித்தவரும், பழையவரும், அண்டங்களைப் பெற்றவரும், பணிகின்ற அடியவர்க்குப் பிறவிப் பெருங்கடலை விலக்கியருள் புரிபவரும், ஏகம்பர் அருகில் இருப்பவருமாகிய காமாட்சியம்மையின் பக்கத்தில் வாழும் வரம்பெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! தினைப்புனத்தில் வாழும் வள்ளிநாயகிக்கு இசைந்த புயங்களை யுடையவன்; குமரன் என்று துதித்துப் பக்தர்கள் புகழ்கின்ற பொருளை; மனதிற் கொண்ட கற்பனைகள் முழுமையும், பிறவான பலவற்றையும், சொல்லப்படுகின்ற தொண்ணூற்றாறு தத்துவங் களையும், மற்ற எல்லாவற்றிலும் பற்றியும் பற்றாமலும் இருக்கும் பொதுப் பொருளை, சூரியனுக்கு நிகரான பேரொளியுடைய பொருளை நாள்தோறும் கோபத்துடன் தர்க்கம் பேசி, சண்டையிட்டு, அறுவகைச் சமயத்தாரும் வாதிட்டு ஒருவருக்கும் தெரிதற்கு அரிதான உண்மைப் பொருளைத் தெரிசித்து, உமது திருவிளையாடல்களைப் பாடி, திசைகளில் உள்ள எல்லாருக்கும் கற்பிப்பதற்கு, இனி தேவரீர் சற்றுத் திருவுளம் வைத்து, வாசனை வீசும் வெட்சி மாலையும் சிறிய சதங்கையும் அணிந்துள்ள உமது பாத தாமரையை அடியேனுக்கு அருள்புரிவீராக.

விரிவுரை

புனமடந்தைக்குத் தக்க புயத்தன்:-

ஞானம் ஆகிய தினை விளையும் ஞானவல்லியாம் வள்ளிக்கு இசைந்த வீரத் தோள்களை யுடையவர் முருகவேள்.

குமரனென் நெத்தி:-

குமரன் என்று ஏத்தி. ஏத்தி என்ற சொல் எத்தி என வந்தது.

ஏத்தி - துதி செய்து.

எண்பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்:-

எண்பத்து எட்டு, எட்டு. தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள்.

என்றொக்க:-

என்று ஒக்க. என்று - சூரியன்; உதயசூரியனை ஒப்பாகக்

கூறுவது மாபு.

“உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு”

• திருமுருகாற்றுப்படை

அறுவரும் :-

ஆறு சமயத்தாரும். தமக்குள் பிணங்கிக் கொண்டு, தருக்கஞ் செய்தும், வாய்ச் சண்டையுடன் நில்லாமல் கைச் சண்டையும் இட்டு உழல்வார்கள்.

திசைதொறும் கற்பிக்கைக்கு :-

திசைதொறும் உள்ள அன்பர்கள் எல்லாருக்கும் முருகன் புகழைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று கூறுவதனால் அருணகிரி யாரின் பெருமை புலனாகின்றது.

இனியற்பந் திருவுளம் பற்றி :-

“முருகா! இனி சிறிதாவது அடியேனிடம் தேவரீர் திருவுளம் இரங்கி அருள்புரிய வேண்டும்” என்று கூறும் இந்த அடிகலலையுங் கரைக்கின்றது.

கனபெருந் தொப்பைக்கு :-

பிள்ளையார், தம் பெருவயிற்றில், எள் முதலிய பட்சணங்களை அடியார் படைக்க, அவற்றை அடைத்து உண்டு அருள் புரிகின்றார்.

பனவி :-

பனவி - பார்ப்பனி. சிவமூர்த்தி - அந்தணன்; திருமால் - அரசன்; பிரமா - வைசியன்; இந்திரன் - வேளாளன்.

ஒன்றெட்டுச் சக்ரதலப் பெண் :-

ஒன்றும் எட்டும் ஒன்பது. நவசக்ர பீடத்தில் வாழ்பவள் தேவி.

“ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பது மேவி உறைபவளே”

• அபிராமியந்தாதி

பட்டு உத்தரியப் பெண் :-

பட்டாலாகிய ஆடையை உத்தரியமாக அணிந்திருக்கின்றாள் தேவி.

“தாளணி நூபுரம் செம்பட்டுத் தானுடை”

• திருமந்திரம்

அண்டத்தைப்பெற்ற மடப்பெண்:-

அண்டங்கனையெல்லாம் ஈன்றவள் அம்பிகை.

".....அண்டமெல்லாம் பூத்தானை"

• அபிராமியந்தாதி

"அகிலாண்ட கோடி யீன்ற

அன்னையே! பின்னையுங் கன்னியென மறைபேகம்
ஆனந்த ரூப மயிலே"

• தாயுமானார்

கம்பார்க்குப் புக்கவள் பக்கம் பயில் வரம்பெற்று:-

ஏகாம்பர நாதரை மணந்த காமாட்சியம்மையின் அருகில்
நிற்கும் வரம் பெற்று முருகன் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

இது குமர கோட்டத்தைக் குறிக்கின்றது.

கருத்துரை

குமரகோட்டம். மேவிய முருகா! உனது பாதமலரைத் தருவீர்.

19

கறையிலங் குக்ரச் சத்தித ரிக்குஞ்

சரவணன் சித்தத் துக்குளொ ளிக்குங்

கரவடன் கொற்றக் குக்குட வத்தன்

தனிவீரக்

கழலிடும் பத்மக் கட்செவி வெற்பன்

பழநிமன் கச்சிக் கொற்றவன் மற்றுங்

கடகவஞ் சிக்குக் கர்த்தனெ னச்செந்

தமிழ்பாடிக்

குறையிலன் புற்றுக் குற்றம் றுக்கும்

பொறைகள்நந் தற்பப் புத்தியை விட்டென்

குணமடங் கக்கெட் டுக்குண மற்றொன்

றிலதான

குணமடைந் தெப்பற் றுக்களு மற்றுங்

குறியொடுஞ் சுத்தப் பத்தரி ருக்குங்

குருபதஞ் சித்திக் கைக்கருள் சற்றுங்

கிடையாதோ

பிறைகரந் தைக்கொத் துப்பணி மத்தந்

தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற கக்கம்

பிரமனன் றெட்டற் கற்றதி ருக்கொன்

றையும்வேணிப்

பிறவுநின் றொக்கத் தொக்கும ணக்குஞ்

சரணியம் பத்மக் கைக்கொடி முக்கண்

பெறுகரும் பத்தக் கத்தருள் நற்பங்

கயவாவி

திறைகொளுந் சித்ரக் குத்துமு லைக்கொம்
 பறியுமந் தத்தைக் கைக்கக மொய்க்குந்
 த்ரிபுரைசெம் பட்டுக் கட்டுநு சுப்பின் திருவான
 தெரிவையந் தூர்க்கிச் சத்தியெ வர்க்குந்
 தெரிவருந் சுத்தப் பச்சைநி றப்பெண்
 சிறுவதொண் டர்க்குச் சித்திய ளிக்கும் பெருமானே

பதவுரை

பிறை - பிறைச்சந்திரன், கரந்தை கொத்து - திருநீற்றுப்
 பச்சைக் கொத்துகள், பணி - பாம்பு, மத்தம் - ஊமத்தம்பூ, தலை
 - பிரமசிரங்கள், எலும்பு - எலும்புகள், அம்பு - சுங்கை, கொக்கு
 இறகு - கொக்கின் இறகு, அக்கம் - உருத்திராக்கமாலை, பிரமன்
 அன்று எட்டற்கு அற்ற திரு கொன்றையும் - பிரமதேவன் அன்று
 எட்டற்கு அரிதாக இருந்த அழகிய கொன்றைமலர் ஆகிய
 இவைகளை யணிந்த, வேணி சடை முடியும், பிறவும் - சடையில்
 உள்ள மற்றவையும், நின்று ஒக்க தொக்கு மணக்கும் - நிலை
 பெற்று ஒன்று சேர்ந்து கூடி மணம் வீசும், சரணி - திருவடியை
 யுடையவரும். அம் பத்ம கை கொடி - அழகிய தாமரை யேந்திய
 கரத்தையுடைய கொடி போன்றவரும், முக்கண் பெறு கரும்பு -
 மூன்று கண்களை கரும்பு போன்றவரும் அ தக்கத்து அருள் -
 அந்த தக்கதான பொருளை அடியார்க்கு அருள்புரிபவரும், நல்
 வாவி பங்கயம் - நல்ல குளத்தில் விளங்குந் தாமரை மலரை,
 திறைகொளும் - சுப்பம் கட்டச் செய்யும், சித்ர குத்து முலை
 கொம்பு - அழகிய திரண்டு குவிந்த தனங்களையுடைய கொம்பு
 போன்றவரும். அறியும் - எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவரும், அம்
 தத்தை - அழகிய கிளி. கைக்கு அகம் மொய்க்கும் - கைஅகங்
 கையினிடம் விளங்கும், த்ரிபுரை - மூன்று புரங்கட்கும்
 தலைவியும், செம்பட்டு கட்டும் நுகப்பின் - சிவந்த பட்டாடை
 யுடுத்துள்ள இடையையுடைய, திரு ஆன - தெய்வத் தன்மை
 யுடைய, தெரிவை - பெண்மணியாரும், அம் தூர்க்கி - அழகிய
 தூர்க்காதேவியும், சத்தி - பேராற்றலானவரும், எவர்க்கும் தெரி
 அரும் - எவர்க்குந் தெரிவதற்கு அரிதான, சுத்த பச்சைநிற பெண்
 - தூயபச்சை நிறமுள்ள மாதும் ஆகிய, உமாதேவியாரின், சிறுவ
 - திருக்குமாரரே! தொண்டர்க்கு சித்தி அளிக்கும் - அடியார்க்கு
 வீடுபேற்றை நல்கும், பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே!
 கறை இலங்கும் - உதிர்க்கறை விளங்கும், உக்ர சத்தி தரிக்கும் -
 வேகமுள்ள வேலாயுதத்தைத் தரித்துள்ள, சரவணன் - சரவண

மூர்த்தி, சித்தத்துக்கு உள் ஒளிக்கும் கரவடன் - உள்ளத்துடன் ஒளிந்திருக்கும் கள்வன்; கொற்ற குக்குட அத்தன் - வீரமுள்ள சேவல் கொடியை ஏந்திய திருக்கரத்தினர்; தனி வீர கழல் இடும் பத்ம - ஒப்பற்ற வீரக் கழலையணிந்துள்ள தாமரை மலர் போன்ற திருவடியையுடையவர், கண் செவி வெற்பன் - நாககிரியாகிய தருச்செங்கோட்டு மலையினர், பழநி மன் - பழநிமலைக்கு அரசர், கச்சி கொற்றவன் - காஞ்சிபுரத்து வீரர், மற்றும் கடக வஞ்சிக்கு கர்த்தன் என - பின்னும் கங்கணம் தரித்த கொடி போன்ற வள்ளிபிராட்டிக்கு நாயகர் என்று, செம் தமிழ்பாடி - செவ்விய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடி, குறைவில் அன்பு உற்று - குறைவில்லாத அன்பு பூண்டு, குற்றம் மறுக்கும் - குற்றங்களை விலக்கவல்ல, பொறைகள் நந்த - பொறுமைக் குணங்கள் சிறந்து மேம்பட, அற்ப புத்தியை விட்டு - அற்பமான புத்தியை ஒழித்து, என் குணம் அடங்க கெட்டு - அடியேன்பால் இப்போது உள்ள தீய குணங்கள் எல்லாம் கெட்டு, குணம் மற்று ஒன்று இலது ஆன - குணம் வேறு ஒன்று இல்லாத தான, குணம் அடைந்து - நற்குணத்தை யடைந்து, எப்பற்றுக்களும் அற்றும் - எல்லாவிதமான பற்றுக்களையும் ஒழித்தும், குறியொடும் - இறைவனுடைய அருட்குறியையே கருதும், சுத்த பத்தர் இருக்கும் - தூய அடியார்கள் இருக்கும், குருபதம் சித்திக்கைக்கு - ஞானாசாரிய நிலை அடியேனுக்குக் கைகூடுவதற்கு, அருள் சற்றும் கிடையாதோ - உமது திருவருள் சற்றேனும் எனக்குக் கிடைக்காதோ?

பொழிப்புரை

பிறைச்சந்திரன், கரந்தைக் கொத்து, பாம்பு, ஊமத்த மலர், பிரமனுடைய தலை, எலும்பு, கங்கை, கொக்கின் இறகு, உருத்திராக்கம், பிரமன் அன்று எட்டுதற்கு அரிதான அழகிய கொன்றை மலர் என்ற இவைகளையணிந்த சடைமுடியும், சடையில் உள்ள மற்றவையும் ஒன்றுகூடி இருந்தவைகளின் நறுமணம் வீசும் திருவடியை யுடையவரும், அழகிய தாமரை மலரையேந்திய கொடி போன்றவரும், மூன்று கண்களையுடைய கரும்பு போன்றவரும், தக்கதை யடியார்க்குத் தருபவரும், குளத்தில் விளங்கும் நல்ல தாமரையை வென்று அடக்கும் திரண்டு குவிந்த தனங்களையுடைய பூங்கொம்பு போன்றவரும், எல்லாவற்றையும் அறிபவரும், அழகிய கிளியைக் கையில் தரித்தவரும், முப்புரங் கட்டும் அரசியும், சிவந்த பட்டாடையுடுத்த இடையையுடைய வரும், தெய்வத் தன்மையுடைய பெண்மணியும், அழகிய துர்க்கா

தேவியும், பேராற்றல் படைத்தவரும், எவர்க்குந் தெரிதற்கு அரிதானவரும், தூய பச்சை நிறங் கொண்டவரும் ஆகிய பார்வதியம்மையின் பாலகரே! தொண்டர்களுக்கு வீடுபேறு தரும் பெருமிதமுடையவரே! உதிர்க்கறை விளங்கும் வேகமுடைய வேற்படையை ஏந்திய சரவண மூர்த்தி, உள்ளத்தில் ஒளிந்திருக்கும் கள்ளன்; வீரம் பொருந்திய சேவல் கொடியைத் தரித்த திருக்கரத்தினர், ஒப்பற்ற வீரக் கழலை அணிந்துள்ள தாமரை போன்ற திருவடியினர், திருச்செங்கோட்டு மலையினர், பழநிக்கு அரசர், காஞ்சி மாநகரில் மேவும் வீரமூர்த்தி, வளையல் அணிந்த பிராட்டிக்குத் தலைவர் என்று புகழ்ந்து, செந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடி, குறைவில்லாத அன்பு பூண்டு, குற்றங்களை விலக்கவல்ல பொறுமைக் குணங்கள் சிறந்து மேம்பட்டு விளங்க, அற்பமான புத்தியை ஒழித்து, அடியேனுக்கு இப்போதுள்ள தீய குணங்கள் அனைத்தும் கெட்டு, குணம் வேறு இல்லாததான நற்குணத்தை யடைந்து எல்லாப் பற்றுக்களையும் ஒழித்து கடவுட் குறி ஒன்றையே கருதும் தூய பக்தர்கள் இருக்கும் பெருமை பொருந்திய ஞான குருவாக விளங்கும் பதவி அடியேனுக்குக் கிடைக்குமாறு, தேவரீரது திருவருள் சிறிதேனும் கிடைக்காதோ?

விரிவுரை

கறையிலங் குகர்ச் சத்திதரிக்கும் சரவணன்:-

கறை - உதிர்க்கறை. வேலில் பகைவருடைய உதிர்க்கறை படிந்திருக்கின்றது.

உக்ரம் - வேகம். சத்தி - ஞானவேல். சரம் - தர்ப்பை. வனம் - காடு.

தர்ப்பை வனஞ் சூழ்ந்த சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவர்.

சித்தத்துள் ஒளிக்குங் கரவடன்:-

உள்ளத்துள் இறைவன் ஒளிந்திருக்கின்றான்.

“ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே”

- திருவாசகம்

“உள்ளமெல்லாம் உள்கிநின்றாங்கே

உடனாடும் கள்ளம் வல்லான்”

- சம்பந்தர்

“உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலாய்

உயிர்தொறும் ஒளித்து நின்ற

கள்வன்”

- திருவிளையாடல்

“பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்கும் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின்; ஆர்மின்; நாண்மலர்ப் பிணையலின்
தாள்தளை யிடுமின்;
கற்றுமின்; சூழ்மின்; தொடர்மின்; விடேன்மின்”

- திருவாசகம்

“உள்ளே ஒளித்துள்ள அக்கள்வனை இதோ பார்த்து
விட்டேன்; இவனைக் கட்டுங்கள்; கட்டுங்கள். புதிய
மலர்மாலையாகிய சங்கிலியால் இவன் காலில் விலங்கு
பூட்டுங்கள்; சுற்றி நில்லுங்கள்; சூழ்ந்து நில்லுங்கள்; தொடருங்கள்;
விடாதீர்கள்” என்று கூறுகின்றார் மணிவாசகர்.

கொற்றக் குக்குட வத்தன்:-

குக்குடக் கொடியேந்திய கரத்தினன். அத்தம் - கை.

கு - பூமி. குடம் - பேதிப்பது. பூமியை முக்கினால் பேதிப்பது
கோழி. இது நாத தத்துவம்.

ஒரு கார் போகும்போது அதன் ‘ஆரன்’ ஒலி முன்னே
எச்சரிப்பது போல், முருகவேள் மயிலில் ஏறிச் செல்லும்போது
சேவலின் இனிய நாதம் எங்கும் முழங்கும்.

“சென்றேஇ டங்கள் கந்தாள னும்பொ
செஞ்சேவல் கொண்டு

வரவேணும்”

- திருப்புகழ்

தனிவீரக் கழலிடு பத்மம்:-

பத்மம் - தாமரை. உவம ஆகுபெயராகக் திருவடியைக்
குறிக்கின் றது. வீரர்களின் பாதத்தில் வீரக் கழல் விளங்கும்.

கட்செவி வெற்பன்:-

கட்செவி - பாம்பு; பாம்பு கண்ணையே காதாக உடையது.
கட்செவி வெற்பு - பாம்புமலை - நாககிரி என்பது திருச்
செங்கோடு.

கர்த்தனெனச் செந்தமிழ் பாடி:-

முருகனுடைய புகழையும், நாமத்தையும் கூறிச் செந்தமிழால்
கவிபாடித் துதி செய்ய வேண்டும்.

பொறைகள் நந்தற்பப் புத்தியைவிட்டு:-

பொறைகள் நந்த அற்ப புத்தி என்று பதப்பிரிவு செய்க.
நந்த - வளர்ச்சியடைய.

என்குண மடங்கக் கெட்டு:-

ஆன்மாவின் கீழான குணங்கள் யாவும் ஒழிய வேண்டும்.
குணமற் றொன்றிலதான குணமடைந்து:-

வேறு உலக குணங்கள் இல்லாததான, அருட்குணங்களை யடைதல் வேண்டும்.

எப்பற்றுக்களுமற்று:-

எல்லாவகையான பற்றுக்களையும் ஒருங்கே விட வேண்டும்.

“அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு . திருக்குறள்

குறியொடுஞ் சுத்தப் பத்தரிருக்குங் குருபதஞ் சித்திக்கைக்கு:-

குறி - இறைவனுடைய அருட்குறி. அக்குறியைக் குறித்தறியும் நெறியைக் கொண்ட உத்தம பக்தர்கள் இருக்கும் பெருமை பொருந்திய ஞான குருவாக விளங்கும் ஒரு தலைமை அடியேனுக்கு உண்டாகத் தேவரீரின் திருவருள் சிறிதேனும் கிடைக்க மாட்டாதோ?

கொன்றையும் வேணிபிறவு நின்றொக்கத் தொக்குமணக்குஞ் சரணி:-

சிவபெருமான் உமாதேவியாரது ஊடலைத் தணிக்கும் பொருட்டுச் சிரத்தைத் தாழ்த்தி வணங்குகின்றார். அதனால், சிவமூர்த்தியின் திருமுடியில் உள்ள மதி, நதி, சுரந்தை, பாம்பு, ஊமத்தம் முதலியன உமாதேவியாருடைய திருவடியில் பட்டுக் கமழ்கின்றன.

“பக்கத்தி லொன்றுபடு பச்சைப் பசங்கவுரி

பதம்ப் பதங் கமழ்தரும்

பாகீ ரதிச்சடில யோகீ சுரர்”

. மயில் விருத்தம்

“கடிக்கொன்றைத் தேன்மணக்கும் பிறைநாறு

சீறடியைப் பாடுவனே”

. மீனாட்சி குறம்

“திங்கட் பகவின் மணநாறுஞ் சீறடி”

. அபிராமி யந்தாதி

முக்கண்பெறு கரும்பு:-

அம்பிகை மூன்று கண்களையுடையவர்.

“முக்கண்ணி யைத்தொழு வார்க்கொரு தீங்கில்லையே”

. அபிராமி யந்தாதி

அத் தக்கத்தருள்:-

தக்கது என்ற சொல் சந்தத்தைக் கருதித் தக்கத்து என வந்தது.

உமா தேவியார் தமது அடியவர்க்கு எது தக்கதோ அதை வழங்கியருளுவார்.

நற்பங்கயவாவி திறைகொளுஞ் சித்ரக் குத்துமலைக் கொம்பு:-

தாமரை மலரை தன் அழகினால் வென்று அடக்கித் திறை தரச் செய்யுந் திறமுடையது தனம்.

தத்தைக் கைக்ககமொய்க்குந் த்ரிபுரை:-

அம்பிகையின் திருக்கரத்தில் கிளி இருக்கின்றது.

“பொருவரு பைங்கிளி தங்கிய செங்கைப்

பொற்புய ஓவியமே

- திருவெண்ணீற்றுமை பிள்ளைத் தமிழ்

எவர்க்குந் தெரிவரும்:-

இறைவி, அநுபவ ஞானமுடையவர்க்கே யன்றி, வேறு எவர்க்குந் தெரிவதற்கு அரியவள்.

தொண்டர்க்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமானே:-

முருகவேள் தமது தொண்டர்கட்கு வீடுபேற்றை யருள வல்லவர்.

கருத்துரை

கச்சி மேவும் கௌரி பாலனே! குருபதம் மேவ அருள் செய்வீர்.

20

செறிதரும் செப்பத் துற்பல வெற்பும்

பிறிதுமங் கத்தைக் குற்றவி ருப்புஞ்

சிகரிதுண் டிக்கக் கற்றத னிச்செஞ்

சுடர்வேலும்

திரள்புயங் கொத்துப் பட்டவ னைத்துந்

தெளியநெஞ் சத்துப் புற்றும யக்கம்

திகழ்ப்ரபஞ் சத்தைப் புற்புத மொக்கும்

படிநாடும்

அறிவறிந் தத்தற் கற்றது செப்புங்

கடவுளன் பத்தர்க் கச்சம றுத்தன்

பருள்பவன் பொற்புக் கச்சியுள் நிற்கும்

பெருமானென்

றவிழுமன் புற்றுக் கற்றும னத்தின்
செயலொழிந் தெட்டப் பட்டத னைச்சென்
றடைதரும் பக்வத் தைத்தமி யெற்கென் றருள்வாயே

குறியவன் செப்பப் பட்டள வர்க்கும்
பெரியவன் கற்பிக் கப்படு சக்ரன்
குலைகுலைந் துட்கச் சத்யமி ழுற்றுஞ் சிறுபாலன்
குதலையின் சொற்குத் தர்க்கமு ரைக்குங்
கனகனங் கத்திற் குத்திநி ணச்செங்
குடர்பிடுங் கித்திக் குற்றமு கச்சிங் கமுராரி

பொறிவிடுந் துத்திக் கட்செவி யிற்கண்
துயில்கொளுஞ் சக்ரக் கைக்கிரி சுத்தம்
புயலெனும் பொற்புப் பெற்றநி றத்தன் ஐகதாதை
புனிதசங் கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்
பழையசந் தத்தைப் பெற்றம ட்பெண்
புகலுகொண் டற்குச் சித்திய ளிக்கும் பெருமாளே

பதவுரை

குறியவன் - வாமனனாக வந்தவரும், செப்பப்பட்ட எவர்க்கும்
பெரியவன் - சொல்லப்பட்ட எல்லார்க்கும் பெரியவரும், கற்பிக்க
படும் சக்ரன் - கல்வி கற்றுக்கொடுக்க வந்த சுக்கிராச்சாரியார்,
குலை குலைந்து உட்க - உள்ளம் நடுநடுங்கி அஞ்சும்படி, சத்யம்
மிழற்றும் - உண்மையை உரைத்த, சிறுபாலன் - சிறு குழந்தை
யாகிய பிரகலாதனுடைய, குதலையின் சொற்கு - மழலைச்
சொல்லுக்கு, தர்க்கம் உரைக்கும் - எதிர்வாதம் பேசிய, கனகன்
- இரணியனுடைய, அங்கத்தில் குத்தி - உடலைக் குத்தி, நிண
செம் குடர் பிடுங்கி - மாமிசம் நிறைந்த சிவந்த குடலைப்
பிடுங்கி, திக்கு உற்ற முக - திசைகளை எட்டிய முகத்தையுடைய,
சிங்க - நரசிங்கரும், முராரி - முரன் என்ற அரசர்களைக் கொன்ற
வரும், பொறிவிடும் துத்தி - ஒளிவீசும் படப் பொறிகளையுடைய,
கண் செவியின்கண் - பாம்பின்மீது, துயில் கொளும் - தூங்கு
கின்றவரும், சக்ர கை கிரி - சக்கராயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய
மலைபோன்றவரும், சுத்தம் புயல் எனும் - தூய மேகம் போன்ற,
பொற்பு பெற்ற நிறத்தன் - அழகு வாய்ந்த நிறத்தையுடையவரும்,
ஐகதாதை - உலகத்துக்குத் தந்தையும், புனித சங்கத்து கை தல
நிர்த்தன் - பரிசுத்தமான பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கைக் கரத்திற்
கொண்ட கூத்தரும், பழைய சந்தத்தை பெற்ற மடபெண் - பழமை

யான வடிவைக் கொண்ட மடமாதும், புகலு கொண்டற்கு - புகழப்பெறும் நீலமேகம் போன்ற நிறத்தினருமாகிய திருமாலுக்கு, சித்தி அளிக்கும் - வீடு பேற்றினைத் தந்த, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! செறிதரும் - நிறைந்து நெருங்கி மலரும், செப்பத்து உற்பல வெற்பும் - செம்மையான செங்கழுநீர்மலையாகிய திருத்தணிகையும், பிறிதும் அங்கு அத்தைக்கு உற்ற இருப்பும் - பின்னும் அங்கு அத்தணிகை போன்ற பிற தலங்களும், சிகரி துண்டிக்க கற்ற - கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளக்கவல்லதான, தனி செம் கடர்வேலும் - ஒப்பற்ற செவ்விய ஒளியுடன் கூடிய வேலாயுதமும், திரள் புயம் கொத்துப்பட்ட அனைத்தும் - திரண்ட புயங்கள் கொத்தாகவுள்ள யாவும், தெளிய - தெளிதர, நெஞ்சம் துப்பு உற்று - மனதில் அறிவு அடைந்து, மயக்கம்திகழ் ப்ரபஞ்சத்தை - மயக்கமே நிறைந்துள்ள இந்தவுலகை, புற்புதம் ஒக்கும்படி - நீர்க்குமிழியின் நிலை ஒத்தது என்று, நாடி அறிவு அறிந்து - ஆய்ந்து உணரும் அறிவையறிந்து, அத்தற்கு - சிவபெருமானுக்கு, அற்றது செப்பும் - பற்றற்ற பொருளை உபதேசித்த, கடவுளன் - கடவுள் என்றும், பத்தர்க்கு அச்சம் அறுத்து - அடியார்களுடைய அச்சத்தை யகற்றி, அன்பு அருள்பவன் - அன்பை அருளுபவன் என்றும், பொற்பு கச்சியில் நிற்கும் பெருமான் என்று - அழகிய காஞ்சீபுரத்தில் நின்றருளும் பெருமான் என்றும் கூறி, அவிமும் அன்பு உற்று - நெகிழ்ந்து உருகும் அன்பு பூண்டு, கற்று - திருவருள் நெறியைப் பயின்று, மனத்தின் செயல் ஒழிந்து - மனத்தின் வியாபாரங்கள் ஒழிந்து, எட்டப்பட்டதனை சென்று அடைதரும் - அந்நிலையில் எட்டப் படுவதான பொருளைப் போய் அடையும், பக்வத்தை தமிழெற்கு என்று அருள்வாயே - ஆன்ம பரிபாகத்தை அடியேனுக்கு எப்போது அருள்புரிவீரோ?

பொழிப்புரை

வாமன வடிவம் எடுத்தவரும், சொல்லப்படும் எவரினும் பெரியவரும், கல்வி கற்பிக்க வந்த சுக்ராச்சாரியார் உள்ளம் நடுநடுங்கி அஞ்சுமாறு உண்மையைச் சொன்ன சிறு குழந்தை யாகிய பிரகலாதருடைய, மழலைச் சொல்லுக்கு எதிர்வாதம் பேசிய இரணியனுடைய உடலைக் குத்தி, மாமிசம் நிறைந்த செங்குடலைப் பிடுங்கி, திசைகளை எட்டும் அளவுக்குப் பரந்த முகமுள்ள நரசிங்கரும், முராரியும், படப் பொறிகளையுடைய அரவணையில் அறிதுயில் புரிபவரும், சக்ராயுதத்தைக் கையில்

ஏந்திய மலை போன்றவரும், தூய மேகம்போல் அழகிய நிறத்தினரும், உலகத் தந்தையும், தூய பாஞ்சஜன்ய சங்கத்தைத் திருக்காத்தில் கொண்டு நடிப்பவரும், பழைய வடிவைக் கொண்ட மடமாதும், புகழப்படும் மேக நிறத்தினரும் ஆகிய நாராயணருக்கு வீடுபேறு தந்த பெருமிதம் உடையவரே! நிறைந்து நெருங்கி மலரும் செம்மையான செங்கழுநீர் மலர் மலரும் திருத்தணிகையும், அதற்கு ஒப்பான பிற தலங்களும், கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளக்க வல்ல ஒளிபெற்ற செவ்விய வேலாயுதமும், திரண்டு கொத்தாக வுள்ள பன்னிரு புயங்களும் தெளிவு பெற உள்ளத்தில் உணர்ந்து, மயக்கம் நிறைந்த இவ்வுலகு நீர்க்குமிழிக்கு நிகர் என்பதை ஆய்ந்து உணரும் அறிவையறிந்து, சிவபெருமானுக்குப் பற்றற்ற தத்துவத்தை உபதேசித்த கடவுள் என்றும், அடியார்க்கு அச்சத்தையகற்றி அன்பினை அருள்பவன் என்றும், அழகிய காஞ்சீபுரத்தில் நின்றருளும் பெருமான் என்றும் கூறி, நெகிழ்ந்துருகும் அன்பு பூண்டு, திருவருளைப் பயின்று, மன வியாபாரத்தை ஒழித்து அந்நிலையில் எட்டப்பட்டதான பொருளைப் போய் அடையும் பக்குவத்தை அடியேனுக்கு எப்போது அருளுவீரோ?

விரிவுரை

செறிதரும் செப்பத்துற்பல வெற்பும்:-

உற்பலம் - செங்கழுநீர்.

செங்கழுநீர் மலர் தினந்தோறும் மலர்கின்ற சுனையுடன் கூடியதால், திருத்தணி செங்கழுநீர்மலை யெனப்படும்.

வடமொழியில் “கல்லாரகிரி” எனப்படும்.

பிறிது மங்கத்தைக் குற்ற விருப்பம்:-

பிறிதும் அங்கு அத்தைக்கு உற்ற இருப்பு. இருப்பு - தலங்கள். பின்னும் அங்கு அதற்குச் சமமான தலங்கள்.

சிகரி துண்டிக்கக் கற்ற தனிச் செஞ்சுடர் வேலும்:-

மலையை உடைக்கக் கற்றுக்கொண்ட வேல். தாரகனுக்குத் துணை செய்த - மாயைக்கு உறைவிடமான கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்தது.

நற்கிரன் முதலிய புலவர்களைக் கற்கிமுகி யென்ற பூதம் அடைத்து வைத்த மலையையும் உடைத்தது வேல்.

தெளிய நெஞ்சத் துப்புற்று:-

உள்ளத் தெளிவும், மனதில் அறிவு மலர்ச்சியும் அடைந்து.
மயக்கந்திகழ் ப்ரபஞ்சத்தைப் புற்புதமொக்கும்படி நாடி:-

உலகில் மயக்கவுணர்வு எங்கும் தங்கியுள்ளது. இந்த வலகம்
நீர்க்குமிழிபோல் நிலையில்லாதது.

நிலையில்லாத பொருளை நிலையென்று அறிகின்ற அறிவு
தான் புல்லறிவு.

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வான்மை கடை.

- திருக்குறள்

அத்தற்கற்றது செப்பும் கடவுளன்:-

சிவபெருமானுக்கு, ஒரு பற்றும் அற்றுத் தத்துவங் கடந்த
பொருளை உபதேசித்த கடவுள் - கந்தவேள்.

பத்தர்க் கச்சமறுத் தன்பருள்பவன்:-

முருகவேள் தமது அடியார்கட்கு மரண பயம், வறுமைப்
பயம், நோய்ப் பயம் முதலிய பயங்களை நீக்கி அன்பு நிலையை
யருள் புரிபவர்.

அவிழும் அன்புற்று:-

முருகனுடைய அருள் திறங்களைக் கூறி உள்ளம் உருகி அன்பு
பூண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும்.

“உரையலிழ உணர்வலிழ உளமலிழ உயிரலிழ

உளபடியை உணருமவர்

அருபுதி யானதுவும்

- சீர்பாத வகுப்பு

கற்றுமனத்தின் செயலொழிந்து:-

அருள் திறத்தைப் பயின்று, மனத்தின் செயல் நீங்கப் பெறுதல்
வேண்டும்.

மனம் இடையறாது, ஒன்றுவிட்டு ஒன்றினைப்பற்றி ஏதேதோ
வியாபாரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும்.

“வ்யாபார மூடன்”

- திருப்புகழ்

எட்டப்பட்டதனைச் சென்றடைதரும் பக்வத்தை:-

“மனோலயம் பெற்ற அந்நிலையில் அடையப்படுவதான
பக்துவம்; ஆன்ம பரிபாகம். அதனை அடியேன் எப்போது

பெறுமாறு முருகா! நீயருளுவாய்?" என்று அடிகளார் இப்பாடலில் குறையிரக்கின்றார்.

குறியவன் :-

குறியவன் - வாமன அவதாரம். இது திருமாலின் ஐந்தாவது அவதாரம்.

பிரகலாதருடைய பேரனாகிய மாவலியின் செருக்கை யடக்கும் பொருட்டு, திருமால் அதிதி தேவியின் திருவயிற்றில் வாமனராக அவதரித்தார்.

குள்ளமாக மெள்ளச் சென்று மாவலியிடம் மூவடி மண் தானங் கேட்டு, ஈரடிகளால் விண்ணும் மண்ணும் அளந்தருளினார்.

“வடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
வளரு முகில்

- சீர்பாத வகுப்பு

சுக்ரன் குலைகுலைந்துட்கச் சத்யமிழற்றுஞ் சிறுபாலன்:-

பிரகலாதன், ஹ்லாதம் - மகிழ்ச்சி; ப்ர - சிறப்பு.

சிறந்த மகிழ்ச்சியுடையவன் ப்ரஹ்லாதன். இவருக்குக் கல்வி கற்பிக்க வந்தவர் சுக்கிராச்சாரியார். பிரகலாதர் நாராயண நாமங் கூறியதால் சுக்கிரர் அஞ்சி நடுநடுங்கினார்.

இரணியன் பிரகலாதருடன் “கடவுள் இல்லை” என்று தருக்கம் பேசி, நரசிங்கப் பெருமானால் அழிந்தனன்.

“தரணியி லரணிய முரணிர ணியனுடல்
தனைநக நுதி கொடு
சாடோங்கு நெடுங்கிரி”

“நவேந்திர சங்க வகுப்பு

புனித சங்கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்:-

சங்குகளின் மகிமை

புனித சங்கம் - பாஞ்சஜன்யம் என்ற புனிதமான சங்கம். அது ஓங்கார நாதத்தைத் தருவது.

இப்பிகள் ஆயிரம் சூழ இருப்பது இடம்புரி சங்கம்.

இடம்புரிகள் ஆயிரம் சூழ இருப்பது வலம்புரி சங்கம்.

வலம்புரிகள் ஆயிரம் சூழ இருப்பது சலஞ்சலம்.

சலஞ்சலங்கள் ஆயிரம் சூழத் திகழ்வது பாஞ்சஜன்யம்.

காளிங்கன் என்ற அரவத்தின் படத்தின்மீது கண்ணபிரான் நடனம் ஆடினார். நிர்த்தம் - நடனம்.

பழைய சந்தத்தைப் பெற்ற மடப்பெண்:-

சிவசக்திகள்

சிவசக்திகள் நான்கு. அருட்சக்தி - பார்வதி. கோப சக்தி - துர்க்கை. போர்ச்சக்தி - காளி. புருஷசக்தி - திருமால்.

“அரியலால் தேவி யில்லை ஐயன் ஐ யாற னார்க்கே.” - அப்பர்

“காவியங் கண்ண ளாகிக் கடல்வண்ண னாகி நின்ற தேவியைப் பாகம் வைத்தார் திருப்பயற் றூர னாரே” - அப்பர்

அக்கினியோடு சூடுபோல, சிவத்தோடு அபின்னமாய்ச் சகல கரும சாஷினியாயிருக்கும் சிவசக்தி. அபரை, பராபரை, பரை என முத்திறப்படும்.

அபரை - பிராமி, வைஷ்ணவி, ரௌத்திரி என்று மூன்று வகைப்படும்.

பிராமி - சிருஷ்டி காரணமாக இருப்பள்.

வைஷ்ணவி - காத்தல் காரணமாக இருப்பள்.

ரௌத்திரி - சங்கரித்தல் காரணமாக இருப்பள்.

கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமானே:-

காஞ்சியில் திருமேற்றளியென்னும் இடத்தில் சிவசாரூபம் பெறவேண்டித் திருமால் ‘நெடுங்காலந் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். திருஞானசம்பந்தர் அங்கு எழுந்தருளியபோது திருமாலுக்குச் சிவசாரூபம் வழங்கியருளினார்.

“.....முத்தமிழ் விரகர் பாட்ட லலங்கலாற் பரஞ்சுடர் திருவுருப் பெற்றான்”

“முருகப் புத்தேள் அருள்விழிப் பார்வை தன்னால் மேற்றளியில் முகுந்தனோர் இலிங்க மானான்” - காஞ்சிப்புராணம்

கருத்துரை

கந்தவேளே! மாலுக்கருளியவரே! பக்குவநிலை தந்து என்னைக் காத்தருள்வீர்.

21

அற்றைக்	கிரைதேடி	அத்தத்	திலுமாசை
பற்றித்	தவியாத	பற்றைப்	பெறுவேனோ
வெற்றிக்	கதிர்வேலா	வெற்பைப்	தொளைசீலா
கற்றுந்	றுணர்போதா	கச்சிப்	பெருமானே.

பதவுரை

வெற்றி கதிர் வேலா - வெற்றியே விளங்கும் ஒளிமிகுந்த வேலாயுதரே! வெற்பை தொளை சீலா - கிரவுஞ்ச மலையைத் தொளைத்துத் தொலைத்த தூயவரே! கற்று உற்று உணர்போதா - ஞான நூல்களைக் கற்று கற்றதன் பயனாகத் தியானஞ் செய்து அடியார்களால் உணரப்படுகின்ற ஞான சொருபியே! கச்சி பெருமானே - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையிற் சிறந்தவரே! அற்றைக்கு இரை தேடி - அன்றாடம் வேண்டிய உணவைத் தேடி, அத்தத்திலும் ஆசை பற்றி - பொருளிலும் ஆசைகொண்டு, தவியாத பற்றை பெறுவேனோ - தவிக்காத ஒரு பற்றுக் கோட்டினை அடியேன் பெறமாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

வெற்றியே விளங்கும், ஒளிமிகுந்த வேலவரே! கிரவுஞ்ச மலையை வேலாயுதத்தால் பிளந்த தூயவரே! ஞானிகள் ஞான நூல்களைக் கற்று, அதன் பயனாகத் தியானித்து உணரப்படும் ஞான வடிவினரே! காஞ்சீபுரத்தில் வாழும் பெருமிதமுடையவரே! அன்றன்று உணவு தேடி, பொருளில் ஆசை கொண்டு அடியேன் உழலாமல், பற்றற்ற பரம்பொருளின் பற்றைப் பெற மாட்டேனோ?

விரிவுரை

அற்றைக் கிரைதேடி:-

மாந்தர், பிறந்த பிறவியின் பயனாகிய பிறவாமையைத் தேடாமல், கேவலம் விலங்குகளைப்போல், அன்றாடம் உணவையே தேடி யலைகின்றார்கள்.

இரை - என்பது விலங்கின் உணவு. 'கழிபேரிரையான்' என்கின்றார் திருவள்ளுவரும், விலங்குகளைப்போல் மக்களும் உணவையே தேடுவதனால் அதனை உணவு என்னாது 'இரை' என்றார்.

“ஆக்கைக் கேஇரை தேடி அலமந்து
காக்கைக் கேஇரை யாகிக் கழிவரே”

- அப்பர்

அத்தத்திலுமாசை பற்றித் தவியாத:-

அத்தம் - பொன்.

பொன்னிலும் பொருளிலும் ஆசை வைத்து இரவு பகலாக மாந்தர் உழலுகின்றார்கள். பெறுதற்கரிய இம்மனிதப் பிறவியைப் பெற்றவர், பிறவியின் பயனாகிய பிறவாமையைப் பெற வேண்டும். பிறவாமை அவாவறுத்தலினால் உண்டாகும்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை; மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

- திருக்குறள்

எத்தனை பொன் தேடினாலும், மேலும் மேலும் வேண்டும் என்று மனிதர் பேயாய்த் திரிந்து ஓயாது அலைகின்றார்கள். பரிதாபம்!

“.....அளகேசன் நிகராக

அம்பொன்மிக வைத்த பேரும்

நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைநதிடுவர்”

- தாயுமானார்

பொருளை ஈட்டுவதும் துன்பம்; ஈட்டிய பொருளை எங்கே வைப்பது? எப்படி வைப்பது? என்று சேமிப்பதிலும் கவலைப் படுவர். அப்பொருள் செலவழியும்போதும் மிகுந்த வேதனையடைவார்கள். அம்மம்! பொருளாசை மனிதனை விலங்காக்கி விடுகின்றது; தவிக்கச் செய்கின்றது.

பற்றைப் பெறுவேனோ:-

எல்லாப் பற்றுகளும் தொலை எளிதான ஒரு வழியுளது. பற்றுக்களை விடுவது அரிது அரிது. மிகவும் அரிது. அப்படியிருக்க பற்றுக்களை விடுவது எளிது என்றால் அதிசயமாக இருக்கும். சிறிய அதிகாரிகள் பலர் கூடியிருக்கின்ற ஓர் இடத்தில் பெரிய அதிகாரி ஒருவர் வந்தால் சிறிய அதிகாரிகள் தாமே விலகிக் கொள்வார்கள்தானே? அதுபோல், நம் உள்ளத்தில் உள்ள கோடிக்கணக்கான பற்றுக்கள் இறைவனுடைய பற்று என்ற ஒன்று ஏற்பட்டவுடன் தாமே விலகிவிடும்.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்று
பற்றுக் பற்று விடற்கு”

- திருக்குறள்

“பற்றாமென தக்கோரிகழ் பற்றொன்றினும் உண்மை
கற்றார்தொழும் அருணாசல மன்போடுகை தொழுதான்”

என்கின்றார் வில்லிபுத்தூரார். (பாரதம் - அர்ச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரைச் சருக்கம்).

ஒளியைக் கண்டவுடன், இருள் சொல்லிக் கொள்ளாமல் விலகுவதுபோல், கடவுள் பற்றினைக் கண்டவுடன், மற்ற பற்றுக்கள் தாமே விலகிவிடும்.

வெற்றிக் கதிர்வேலா :-

வேல் - வெல் என்ற பகுதியடியாக முதனிலை நீண்ட தொழிற் பெயர். எல்லாவற்றையும் வெல்லுவது வேல். வெற்றியே பெற்று விளங்குவது வேல். ஞானமே வேல். ஞானம் ஒளியாதலின் கதிர்வேலா என்றார்.

“அண்டங்கள் ஒருகோடி யாயினுங் குலகிரி
அனந்தமா யினும்மேவி னால்
அடையவுரு விப்பும் போவதல்லது தங்கள்
அறியாது சூர னுடலைக்
கண்டம் படப்பொருது காலனும் குலைவறும்
கடியகொலை புரியுமது செங்
கனகா சலத்தைக் கடந்து முனையிட்டுக்
கடக்கின்ற துங்க நெடுவேல்”

- வேல்விருத்தம்

வெற்பைத் தொளைசீலா :-

வெற்பு - கிரவுஞ்சகிரி.

ஆன்மாக்களின் சஞ்சித வினைகள், மலைபோல் குவிந் திருக்கின்றன. அந்த வினைமலையைத் தொலைப்பது ஞானவேல் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கற்றுணர் போதா :-

கற்கத்தக்க நூல்கள் ஞான நூல்களேயாகும்.

“அறிவுநூல் கல்லா மூடர்” என்று பிறிதொரு திருப்புகழில் கூறியருளினார். ஞான நூல்களைக் கற்று, கற்றதன் பயனாய் இறைவனை நினைப்பற நினைந்து தியானித்தல் வேண்டும். அத் தியான ஞானத்தால் உணரப்படும் பொருள் இறைவன். இறைவன் அறியப்படும் பொருளன்று; உணரப்படும் பொருள். அறிவது ஆராப்ச்சியால்; உணர்வது அநுபவத்தால், போதம் - அநுபவ ஞானம். ‘சிவஞான போதம்’ என்ற சொல்லாலும், “போத நிர்க்குண போதா நமோநம” என்ற திருவாக்கினாலும் உணர்க.

கருத்துரை

கச்சியம்பதி மேவும் கதிர்வேலா! பற்றற்றுப் பரம் பொருளைப்
பற்ற அருள் செய்வீர்.

22

அற்றைக் கற்றைக் கொப்பித் தொப்பித்	
தத்தத் தத்தத்	தருவோர்தாள்
அர்ச்சித் திச்சித் தக்கத் தக்கத்	
தொக்குத் திக்குத்	குடில்பேணிச்
செற்றைப் புற்சொற் கற்றுக் கற்றுச்	
செத்துச் செத்துப்	பிறவாதே
செப்பச் செப்பப் பச்சைப் பச்சைச்	
செச்சைச் செச்சைச்	கழல்தாராய்
துற்றுப் பிற்புக் குற்றக் கொக்கைத்	
துட்கத் திட்கப்	பொருமவேலா
கத்தப் பத்திச் சித்ரச் சொர்க்கச்	
சொர்க்கத் தத்தைத்	கினியோனே
கற்றைப் பொற்றைப் பற்றக் குத்திக்	
கத்தக் கத்தக்	களைவோனே
கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்	
கச்சிச் சொக்கப்	பெருமானே.

பதவுரை

துற்று பின் புக்கு - நெருங்கிப் பின் தொடர்ந்து, உற்ற
கொக்கை - கடலில் இருந்த மாமரத்தை, துட்க - அஞ்சவும்,
துட்க - தடுக்கிடவும், பொரும வேலா - போர்புரிந்த வேலாயுதரே!
கத்த - தூய்மையும், பத்தி - அன்பும், சித்ர சொர்க்க - அழகிய
கொங்கையும் உடைய, சொர்க்க தத்தைக்கு இனியோனே -
விண்ணுலகத்துக் கினியோன்ற தேவயானை யம்மைக்கு
இனிமையானவரே! கற்றை பொற்றை - திரண்ட கிரவுஞ்ச
மலையை, பற்ற குத்தி - தாக்கிக் குத்தி, கத்த கத்த களைவோனே
- அம் மலைவடிவாயிருந்த அகரன் பெருங்குச்சலிட்டு அழுமாறு
தொலைத்தவரே! கற்பு சத்தி - கற்புக்கு அணிகலமாகிய
காமாட்சியம்மை யளித்த, பொற்பு சத்தி - அழகிய
வேலையேந்திய, கச்சி சொக்க பெருமானே - காஞ்சிமா நகரத்தின்

கண் எழுந்தருளியுள்ள அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! அற்றைக்கு அற்றைக்கு - அன்றைக்கு அன்றைக்கு, ஒப்பித்து ஒப்பித்து - அலங்கரித்து அலங்கரித்து, அத்தத்து - ஆடவர் கொடுத்த பொருளுக்கு ஏற்ப, அத்தம் தருவோர் தான் - கைதருகின்ற பொது மாதருடைய பாதங்களை, அர்ச்சித்து - போற்றியும், இச்சித்து - விரும்பியும், அக்கத்து அக்கம் - கண்ணுக்குக் கண்ணாய் அவர்களை மதித்து, திக்கு தொக்கு - திசைகள் தோறும் கூடி, குடில் பேணி - இந்த உடலைப் பேணி வளர்த்து, செற்றை - கூட்டமான, புன் சொல் கற்று கற்று - இழிவான சொற்களை மேலும் மேலும் கற்று, செத்து செத்து பிறவாதே - இறந்து இறந்து மீண்டும் பிறவியை அடையாத வண்ணம், செப்ப செப்ப - மேலும் மேலும் துதி செய்ய, பச்சை பச்சை - மிகவும் குளிர்ச்சி பொருந்திய, செச்சை செச்சை - சிவந்த வெட்சி மலர் அணிந்த, கழல்தாராய் - உமது திருவடியைத் தந்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

நெருங்கிப் பின்தொடர்ந்து சென்று கடலில் மாமரமாய் தோன்றிய சூரன் அஞ்சித் திடுக்கிடுமாறு போர் புரிந்தவரே! தூய்மையும் அன்பும் அழகிய தனங்களும் உடைய தேவலோகத் துக் கிளிபோன்ற தெய்வயானை யம்மைக்கு இனிமையானவரே! திரண்ட கிரவுஞ்ச மலையைத் தாக்கிக் குத்தி, அம்மலை வடிவாயிருந்த அரக்கன் 'ஓ' என்று அலறி அழுமாறு அவனைத் தொலைத்தவரே! கற்புக்கு அணிகலமாகிய காமாட்சி யம்மையார் தந்த அழகிய வேலாயுதத்தை யேந்தி, காஞ்சீபுரத்தில் உறையும் அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! நான்தோறும் நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டும், தம்பால் வரும் ஆடவர் தரும் பொருளுக்கு ஏற்பக் கைகொடுத்துத் தழுவுபவருமாகிய விலைமாதர்களின் தாளைப் போற்றி செய்தும், விரும்பி வளர்த்து, நிரம்பப் புல்லிய மொழிகளை மேன்மேலும் கற்று, இறந்து இறந்து பிறவாத வண்ணம் மேன்மேலும் சொல்லி உம்மைத் துதிக்க, மிகவும் குளிர்ந்ததும் சிவந்ததுமாகிய வெட்சி மலரை யணிந்த உமது திருவடியைத் தந்தருளுவீராக.

விநிவுரை

அற்றைக் கற்றைக் கொப்பித் தொப்பித்து:-

ஒப்பித்து - அலங்கரித்து, ஒப்பனை - அலங்காரம்.

அற்றைக் கற்றை - அன்றாடம் வெவ்வேறு விதமாகப் பொது மாதர்கள் தங்களைக் கூந்தலின் கோலங்களாலும் ஆடை அணிகலன்களாலும் அலங்கரித்துக் கொள்வார்கள்.

"விலைமகட் கழுகுதன் மேனி மினுக்குதல்"

- நற்றொகை.

ஒப்பனைக் கலையிலே அவர்கள் வல்லவர்கள். புதிய புதிய வண்ணமாக அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆடவரது உள்ளத்தைக் கவர்வார்கள்.

அத்தத்தத்தத் தருவோர்:-

அத்தத்து அத்தம் தருவோர்.

அத்தம் - பொருள். அத்தம் - கை.

தம்மை விரும்பி வந்தவர்களிடம் பொருள் பெற்று அதற்குப் பிரதியாகத் தங்கள் கைகொடுத்து மருவுவார்கள்.

தாள் அர்ச்சித் திச்சித்து:-

அந்த விலைமாதருடைய பாதங்களை மலர் இட்டு அருச்சனை செய்து போற்றுவார். அது ஆசை மயக்கத்தால் நிகழும் நிகழ்ச்சி. அம்மகளிரை விரும்பி ஆசை வயப்பட்டோர் அவர் வசமாகி அவலமுறுவர்.

அக்கத்தக்க:-

அக்கத்து அக்கம். அக்கம் - கண். அக்ஷம் என்ற வடசொல் தமிழில் அக்கம் என வந்தது.

அவ் விலைமாதரைக் கண்ணுக்குக் கண்ணாகக் கருதுவர்.

தொக்குதிக்கு:-

திக்கு - திசை. தொக்கு - கூடி. திசைகள்தோறும் சென்று பொருள் தேடுவர்.

குடில்பேணி:-

இந்த உடம்பைக் குடில் என்றார்.

'பொக்கக் குடில்' என்கின்றார் கந்தரலங்காரத்தில். பேணுதல் - விரும்புதல். 'அடிபேணி' என்று விநாயகர் திருப்புகழில் வருவதையுங் காணக்க. இன்றிருந்து நாளையழிந்து சாம்பராகும் இந்தப் பொய்யுடம்பை மெய்யென்றெண்ணி, இந்த வுடம்புக்கே வேளை தவறாமல் உணவு தந்து அவலப்படுவர்.

செற்றை புற்சொற் கற்றுக் கற்று:-

செற்றை - கூட்டம். நிரம்ப இழிந்த சொற்களை மிகுதியாகக் கற்றுப் பெண்களையும் உலோபிகளையும் பாடித் திரிவர்.

செத்துச் செத்துப் பிறவாதே:-

மனிதனாகப் பிறந்து, பிறவியின் பயனைப் பெறாமல் வீணாக வாழ்ந்து மாய்வர். மாண்டு மீண்டும் பிறப்பர். இப்படி இறப்பதும் பிறப்பதுமாகவே உயிர்கள் அலைகின்றன.

செப்பச் செப்ப:-

செப்புதல் - துதித்தல். முருகப் பெருமானையே மேலும் மேலும் துதிக்க வேண்டும். அப்பெருமான் தந்த வாக்கினால் அப்பரமனையே வழித்துதல் வேண்டும். 'வணங்கத் தலை வைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து' என்று மாணிக்க வாசகரும்,

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்த சென்னியுந் தந்த தலைவனை
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே”

- அப்பர்

பச்சைப் பச்சைச் செச்சை:-

செச்சை - வெட்சிமலர். இது சிவந்த நிறமுடையது.

பச்சை என்ற சொல் குளிர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. இருமுறை பச்சையென்றதனால் மிகுந்த குளிர்ச்சி என உணர்த்துகின்றார். பச்சிளங் குழவி - பச்சைக் குழந்தையென்று கூறும் சொல் வழக்கையும் உன்னுக.

கழல்தாராய்:-

கழல் - வீரக்கழல். இது ஆகுபெயராகத் திருவடியைக் குறிக்கின்றது.

துற்றுப் பிற்புக் குற்றக் கொக்கை:-

துற்று - நெருங்கி, பின் புக்கு - அவன் பிறகு தொடர்ந்து பின்னே சென்று.

உற்று அக் கொக்கை - அடைந்து அந்த மாமரத்தை.

கடலில் சூரபன்மன் மாமரமாய் முளைத்தான்.

துட்கத் திட்கப் பொரும் வேலா:-

துட்க - பயப்பட. திட்க - திடுக்கிட.

சூரபன்மன் அஞ்சித் திடுக்கிட்டு நடுங்க, அவனுடன்
வேலாயுதத்தால் முருகவேள் போர்புரிந்தார்.

சுத்தப் பத்திச் சித்ரச் சொர்க்கம்..... தத்தை:-

சுத்தம் - தாய்மையும், பத்தி - அன்பும், சித்ரம் - அழகும்,
சொர்க்கம் - கொங்கையும் உடைய தெய்வயானை.

“குறவர்பாவை சொர்க்க மோகர்” - திருச்செந்தூர் பிள்ளைத் தமிழ்

தத்தை - கிளி, சொர்க்கம் - விண்ணுலகம்.

தெய்வலோகக் கிளிபோன்ற தெய்வயானையம்மை.

சுற்றைப் பொற்றை:-

சுற்றை - திரட்சி. “சுற்றைக் குழல்பிடித்து” என்ற
வில்லிபுத்தாரார் வாக்கால் அறிக.

பொற்றை - மலை. திரண்ட கிரவுஞ்சகிரி.

பற்றைக் குத்திச் சுத்தக் சுத்தக் களைவோனே:-

முருகவேள் அம்மலையைத் தாக்கிக் குதித்தபோது, மலை
வடிவாய் இருந்த அசுரன் ஒவென்று சுதறி அழுதான்.

சுற்றுச் சுத்திப் பொற்றுச் சுத்தி:-

சுற்று மிகுந்த தேவி காமாட்சியம்மை, அழகிய வேலை
முருகவேளுக்கு சுந்தாள். முருகன் அதனைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தி
ஆன்மாக்களுக்கு அருள் புரிகின்றான்.

கருத்துரை

கச்சிப் பெருமானே! பிறவித் துயர்தீர உன் கழல் தந்து அருள்
செய்வீர்!

23

முட்டுப் பட்டுக்
முற்றச் சுற்றிப்
தட்டுப் பட்டுச்
சற்றுப் பற்றக்
வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்

கதிதோறும்
பலநாளும்
கழல்வேனைச்
கருதாதோ
தலமீதே
திருபாதா

கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

தருள்வோனே
பெருமானே.

பதவுரை

வட்ட புட்ப தலம்மீது - வட்டமாகிய இதயகமல பீடத்தின் மேல், வைக்கத் தக்க திருபாதா - வைத்துப் பூசிக்கத் தக்க திருவடியையுடையவரே! கட்டத்து அற்றது அருள்வோனே - துன்பப்படும் வேளையில் அருள்புரிபவரே! கச்சி சொக்க பெருமானே - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! முட்டுபட்டு - சங்கடப்பட்டு, கதிதோறும் - தேவ கதி, மனித கதி, நரக கதி, விலங்கு கதி என்ற நாற்கதிகளிலும் முற்ற சுற்றி பலநாளும் - முழுமையும் அலைந்து பலநாளும், தட்டு பட்டு சுழல்வேனை - தடுமாறுதலையடைந்து சுழல்கின்ற அடியேன், சற்று பற்ற கருதாதோ - தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தில் சிறிது நினைத்து ஆண்டுகொள்ள எண்ண லாகாதோ; (நினைத்தருள்க)

பொழிப்புரை

வட்டமாகிய இதய கமலத்தின்மேல் வைத்து வழிபடத்தக்க அழகிய திருவடிகளை யுடையவரே! அடியார்கள் துன்பப்படும் வேளையில் அருள்புரிபவரே! காஞ்சிமாநகரின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! சங்கடப்பட்டு தேவ, மனித, நரக, விலங்கு என்ற நாற்கதிகளிலும் பிறந்து, இறந்து, அலைந்து பலகாலமாகத் தடைபட்டுச் சுழல்கின்ற அடியேனைத் தேவரீர் சிறிது திருவருள் சுரந்து ஆண்டுகொள்ள நினைக்க லாகாதோ? நினைத்தருள்க!

விரிவுரை

முட்டுப் பட்டுக் கதிதோறும் முற்றச் சுற்றி:-

உயிர்கள் நல்வினை தீவினை காரணமாகப் பிறக்குங் கதிகள் நான்கு எனப்படும். தேவ கதி, மனித கதி, நரக கதி, விலங்கு கதி என்பன. இந்த நாற்கதிகள் தோறும் பிறந்து இறந்து பன்னெடுங் காலமாகச் சுழன்று சுழன்று ஆன்மாக்கள் அலைகின்றன.

உயிர்கள் பிறவா நிலனும் இல்லை. இறவா நிலனும் இல்லை. இதுபற்றிப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் கூறுமாறு காண்க.

“பாவையுடன் இருந்த பரம யோகி!
 யான்ஒன் றுணர்த்துவன் எந்தை! மேனாள்
 அகில லோகமும் அனந்த யோனியும்
 நிகிலமுந் தோன்றநீ நினைந்தநாள் தொடங்கி
 எனைப்பல யோனியும் நினைப்பரும் பேதத்து
 யாரும் யாவையும் எனக்குத் தனித்தனி
 தாய ராகியுந் தந்தைய ராகியும்
 வந்தி லாதவர் இல்லை யான்அவர்
 தந்தைய ராகியும் தாய ராகியும்
 வந்தி ராததும் இல்லை முந்து
 பிறவா நிலனும் இல்லை; அவ்வயின்
 இறவா நிலனும் இல்லை. பிறிதில்
 என்னைத் தின்னா உயிர்களும் இல்லை; யான்அவை
 தம்மைத் தின்னா தொழிந்ததும் இல்லை; அனைத்தே
 காலமும் சென்றது யான்இனி மேலினி
 இளைக்குமா நிலனே”

“எந்தத் திகையினும் மலையினும் உவரியின்
 எந்தப் படியினும் முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி

னுழலாதே
 - திருப்புகழ்

சுற்றிப் பலநாளும் தட்டுப் பட்டுச் சுழல்வேனை:-

இப்படி ஆன்மா எண்ணில்லாத ஊழி காலமாக, பந்த
 பாசத்தால் கட்டுப்பட்டு, பிறவிச் சுழலில் கிடந்து சுழல்கின்றது.

இப்படி யோனி வாய்தொறும் உற்பவி யாவி ழாஉல
 கிற்றடு மாறி யேதிரி
 எத்தனை ஊழி கால மெனத்தெரி யாது வாழியி
 னிப்பிற வாது நீயருள்

தருகாலம்
 புரிவாயே.
 - திருப்புகழ்

சுற்றுப் பற்றக் கருதாதோ:-

“மருகா! இவ்வாறு பலப்பலப் பிறப்புகளை யெடுத்துக்
 களைத்து இளைத்த, அடியேன் உய்ய வேண்டும் என்று உமது
 திருவுள்ளத்தில் ஒரு சிறிது நினைக்கலாகாதோ?” என்று
 அருணகிரியார் கல்லுங் கரையச் சொல்லுகின்றார்.

“ஆதா ரமிலேன் அருளைப் பெறவே
 நீதா னொருசற் றும்நினைந் திலையே”

- கந்தரநூதி

வட்டப்புட்பத் தலமீதே வைக்கத்தக்கத் திருபாதா:-

அடியார்கள், இறைவனுடைய திருவடிகளைத் தமது இதய

தாமரையாகிய பீடத்தில் நிறுவித் தியானம் புரிவார்கள். மந்திர மலரிட்டு மானச வழிபாடு புரிவார்கள்.

“மலர்மிசை யேகினான்” என்று திருவள்ளுவரும் இந்தக் குறிப்பையே கூறுகின்றார்.

“..... அடியவர்

சிந்தை வாரிஜ நடுவினு.....

.....குருநாதர்

• திருப்புகழ்.

கட்டத் தற்றத் தருள்வோனே:-

கட்டம் - கஷ்டம் என்ற சொல் கட்டம் என வந்தது. கஷ்டம் - துன்பம். அற்றம் - சமயம்.

அடியார்கள் துன்பப்படும் தருணத்தில் முருகன் வந்து அருள் புரிவர்.

நோவவுரை யான்எம்மை நோவக்கண் பார்த்திடான்
சாவ நினையான் தளரவிடான் - பாவனைய
சொல்வாய்க் குறத்தி துணைபிரியாப் போருரன்
நல்வாய்ப் பரையநெஞ்சே நாடு”

• திருப்போருர்ச் சந்நிதிமுறை.

கருத்துரை

காஞ்சி மேவும் கந்தநாதா! பிறவித் துயரத்தைத் தீர்த்தருள் செய்வீர்.

24

சுத்தச் சித்தத் தொற்பத் தர்க்குச்

சுத்தப் பட்டி

டமுறாதே

தொக்கப் பொக்கச் சிற்கட் சிக்குட்

சொற்குற் றத்துத்

துறைநாடி

பித்தத் தைப்பற் றித்தைத் தற்றுற்

ஹாத்துக் கித்திப்

பிணிமாதர்

பெட்டிற் கட்டுத் தட்டுப் பட்டுப்

பிற்பட் டிட்டுத்

தளர்வோனோ

அத்தத் தத்திக் கத்தற் கெய்த்தத்

தத்திக் கத்துப்

பலமீவாய்

அர்ச்சித் துப்பொற் செக்கொச் சைத்தத்
தைக்குச் செச்சைத்

தொடைசூழ்வாய்

கத்தத் தித்தத் தத்திற் கொக்கைக்
கைத்தச் சத்திப்

படையேவுங்

கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்
கச்சிச் சொக்கப்

பெருமானே.

பதவுரை

அதத்து அத்திக்கு அத்தற்கு - அந்த மனக்கவலை
கொண்டிருந்த யானைக்குத் தலைவனாம் இந்திரனுக்கும், எய்த்த
அ தத்திக்கு அத்து - இளைத்துப் போயிருந்த அந்த யானைக்கும்
சாரும்படி. பலம் ஈவாய் - பயனைத் தந்தவரே! அர்ச்சித்து -
பூசனை புரிந்து, பொன் செ கொச்சை - அழகிய செம்மையுடைய
திருத்தாத சொற்களைப் பேசும், தத்தைக்கு - கிளி போன்ற வள்ளி
பிராட்டிக்கு, செச்சை தொடை சூழ்வாய் - வெட்சி மாலையைச்
சூட்டினவரே! கத்து அத்தி - ஒலிக்கின்ற கடலில், தத்து அத்தில்
- இடர்ப்பாடான நிலையில் இருந்த, கொக்கை - மாமரத்தை,
தைத்த சக்திபடை ஏவும் - கையில் இருந்த வேற்படையை
ஏவியழித்தவரே! கற்பு சக்தி - கற்புக்கு அணிகலமான பார்வதி
தேவியளித்த, பொற்பு சக்தி - அழகிய வேலை யுடையவரே!
கச்சி சொக்க - காஞ்சீபுரத்தில் வாழும் அழகியவரே! பெருமானே
- பெருமையிற் சிறந்தவரே! சுத்த சித்த - தூய உள்ளம் படைத்த,
தொல் பத்தர்க்கு - பழைய அடியார்களிடம், சுத்த பட்டு இட்டம்
உறாதே - தூய மனத்துடன் நட்பு வைக்காமல், தொக்க பொக்க
- நெருங்கிய பொய்யுடன் கலந்த, சில கட்சிக்கு உள் - சில
கட்சிகளைச் சேர்த்து, சொல் குற்றத் துறைநாடி - சொல்குற்றங்
களுக்கு இடந்தருகின்ற வழிகளை நாடியும், பித்தத்தை பற்றி -
மயக்கத்தைப் பூண்டு, தை தற்று உற்று ஒத்து - தை என்ற
தாளத்துக்குக் கட்டமைந்ததாய் ஒத்துள்ள, கித்தி பிணி மாதர் -
நடனத்தால் வசப்படுத்துகின்ற பொது மாதர்களுடைய, பெட்டில்
கட்டு - மயக்கு வார்த்தையில் கட்டுண்டு, தட்டுபட்டு -
தடுமாற்றம் அடைந்தும், பின் பட்டிட்டு தளர்வேனா -
பிற்போக்கான நிலையையடைந்து அடியேன் தளிர்ச்சியடை
வேனோ?

பொழிப்புரை

கவலை கொண்டிருந்த யானைக்கு இறைவனாகிய அந்த இந்திரானுக்கும், இளைத்திருந்த ஐராவத யானைக்கும் பயன் தந்தவரே! பூசனை புரிந்தவரும், அழகும் செம்மையும் உடைய, திருந்தாத சொற்களையுடைய கிளியைப் போன்றவருமாகிய வள்ளி பிராட்டியாருக்கு, வெட்சிமலர் மாலையைக் சூட்டியவரே! ஒலிக்கின்ற கடலில் இடர்ப்பாடான நிலையுடன் இருந்த மாமரத்தின்மீது, கரத்தில் இருந்த சக்தி வேலாயுதத்தை யேவியவரே! கற்புக்கு அணிகலமாகிய பார்வதி தேவி தந்த அழகிய வேலாயுதத்தை யேந்தியவரே! காஞ்சீபுரத்தில் வாழும் அழகிய பெருமிதமுடையவரே! தூய மனமுள்ள பழைய அடியார்களிடம், தூய மனத்துடன் நட்பு வைக்காமல், பொய்யுடன் நெருங்கிய சில கட்சிகளைச் சேர்ந்து, சொற்குற்றங் களின் வழியை நாடியும், மயக்கம் பூண்டு, தை என்ற தாளக் கட்டுடன் நடத்து, ஆடவரை ஈர்க்கின்ற பொது மாதர்களுடைய, மயக்கு வார்த்தையில் கட்டுண்டு, தடுமாற்றம் அடைந்தும், பிற்போக்கான நிலையில் அடியேன் தளர்ச்சியடைவேனோ?

விரிவுரை

சுத்தச் சித்தத் தொற்பத்தர்:-

சுத்த சித்த தொல்பத்தர், தொல் - பழமை.

அடியார்கள் தூய சிந்தையுடையவர்களாய் விளங்குவார்கள்.

நிலையாமையை யுணர்ந்து, நித்த அநித்த வேறுபாடுகளை யுணர்ந்து, அறஞ்செய்தால், சித்தசக்தி யுண்டாகும். தெளிந்த உள்ளத்தில், இறைவனுடைய காட்சி தோன்றும்.

சுத்தப் பட்டிப் டமுறாதே:-

சுத்தப்பட்டு இட்டம் உறாமல்.

அடியார்களுடன் இணங்கி, உள்ளந் தூய்மையடைந்து, அந்த அடியார்களுடன் நட்பு கொள்ளாமல்.

அடியார் உறவு, எளிதில் முத்தி நலந்தரும்; கண்ணில்லாத பசுவானது, மந்தைப் பசுக்களுடன் சேர்ந்தால், எளிதில் தொழுவத்தை யடையும். அதுபோல், ஞானக் கண்ணில்லாத ஒருவன், அடியார் குழாத்தில் கூடி நிற்பனேல், எளிதில் சிவகதி சேருவான்.

இதனால், பட்டினத்துச் சுவாமிகள் அரனார் வழிபாட்டைப் பின்னே வைத்து அடியார் உறவை முன்னே வைத்தார்.

அடியார் உறவும் அரன்புசை நேசமும் அன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமும் தாரமும் வாழ்வும் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கும் என்றினஞ் சார்ந்திலரே.

தொக்கப் பொக்கச் சிற்கட்சிக்குள்:-

தொக்க - நெருக்கம்; பொக்கம் - பொய்;

சில கட்சிக்குள் - சில கட்சிகளுக்குள்.

நெருங்கிய பொய்யுடன் கலந்த, சில கட்சிகளைச் சேர்ந்து மனிதர் கெடுகின்றார்கள். அடியார் நட்புக்கு நேர்மாறாகக் கொடியவர் உறவு கொண்டு நலங்குன்றுவர்.

சொற் குற்றத்துத் துறைநாடி:-

அறிவிலிகள் பிறர் பேசும்போது, சொற்களில் என்ன குற்றம் வருமோ? என்று குற்றத்தையே நாடி நிற்பர். பிறர் பேச்சில் குணங்களையெல்லாம் விடுத்து, குற்றங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வர். அவர்கள் பன்னாடைக்கு ஒப்பாவார்கள். பன்னாடை சத்தைக் கீழே விடுத்து அசத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்.

பித்தத்தைப் பற்றி:-

பித்தம் - மயக்கம். உலக இன்பம், அறியுந் தன்மையது. இன்பம்போல் தோன்றித் துன்பந் தருவது. அறிவின் மயக்கத்தால், மாந்தர்கள், இந்த உலக இன்பத்தை விழைந்து, அவநெறி நுழைந்து, உள்ளங் குழைந்து மாள்கின்றார்கள்.

தைத் தற்றுற் றொத்துக் கித்தி:-

கித்தி - நடனம்.

“கித்தி நின்றாடும் அரிவையர்”

- திருவிசைப்பா.

“தை” ஒரு தாள ஒலி. தற்று உற்று ஒத்து - தாளக்கட்டு அமைந்ததாய், தாளத்துக்கு ஒத்ததான நடனம்.

பிணிமாதர்:-

பிணித்தல் - வசப்படுத்துதல்.

இளைஞர்களை வசப்படுத்தும் பொது மாதர்கள்.

பெட்டிற் கட்டுத் தட்டுப் பட்டு:-

பெட்டு - மயக்கு வார்த்தை.

"கயவர்சொல்லும் பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரானல்லனே"

- இராமாநுச நூற்றந்தாதி

"வட்டணை பேசுவர்... பெட்டினை யுரைப்பேன்"

- நக்கீரர் - கோப்பிரசாதம்.

அத்தத் தத்திக் கத்தற் கெய்த்தத் தத்திக் கத்துப் பலமீவாய்:-

அத்தத்து அத்திக்கு அத்தற்கு

அ - அந்த

தத்து - இடர்ப்பாடு.

அத்தி - ஐராவத யானை.

அத்தன் - தலைவன்.

அத்திக்கு அத்தற்கு என்ற சொல், அத்தி கத்தன் என்று பிரிந்து யானைக்குத் தலைவன் என்றும் பொருள்படும்.

அத்த தத்திக்கு அத்தன் எனக் கொண்டால் அந்த தந்தி என்பதன் மூலு எனக் கொள்க.

வெள்ளை யானைக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை முருகவேள் ஆட்கொண்ட திறத்தைக் குமரகுருபரர் கூறுமாறு காண்க.

"வெள்ளைக்

கயேந்தரனுக் கஞ்சலளித்து"

- கந்தர் கலிவெண்பா.

எய்த்த அத் தத்திக்கு அத்து.

பானுகோபனால் தோல்வியடைந்த ஐராவத யானை தவஞ் செய்து இளைத்திருந்தது. தந்தி - யானை. இச்சொல் தத்தி எனச் சந்தத்தை நோக்கி வந்தது. திருத்தணியில் தவம் புரிந்த யானைக்கு முருகன் அருள்புரிந்தார்.

இதில் மற்றொரு வரலாறும் அமைந்துள்ளது.

திருமால் முருகருக்கு யானை வாகனமாகியது.

திருமால் முருகவேளை யானையாகித் தாங்கக் கருதினார். மாவிரபுரம் என்னுந் தலத்தில் அருந்தவம் புரிந்தார். திருமுருகன் அவருடைய தவத்துக்கு இரங்கி அவர்முன் தோன்றியருளி னார்.

திருமால் அவரை வணங்கி, “முருகவேளே! எனக்கு முன் அவமானம் புரிந்த தாரகன் யானையுருவம் பெற்றுச் சாத்தனாருக்கு வாகனமாக விளங்குகின்றான். அவன் அஞ்சுமாறு அடியேனை யானை வாகனமாகக் கொண்டு அருள்புரிதல் வேண்டும்” என்று வரம் இரந்தனர். ஆறுமுகப் பெருமான் அவ்வண்ணமே அரிமுகுந்தனை யானையாக்கி ஊர்ந்தருளினார். அதனால், தயாருடமூர்த்தி என்று பேர் பெற்றார்.

“மதவெங் களிற்றார் திருப்பெருமான்”

• தனிகைப் புராணம்

“ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி”

• திருமுருகாற்றுப்படை.

“சேயுயர் பிணிமுகம் ஊழ்தம முழக்கி”

• பரிபாடல்

(பிணிமுகம் - யானை)

அர்ச்சித்துப் பொற் செக்கொச்சைத் தத்தைக்குச் செச்சைத் தொடை சூழ்வாய்:-

பொன் செ கொச்சை தத்தை.

பொன் - அழகு.

செ - செம்மை.

கொச்சை - திருந்தாத மழலை மொழி.

தத்தை - கிளி போன்றவர்.

வள்ளி பிராட்டியார் முருகனை மலரால் அர்ச்சித்து வழிபட்டனர். அழகியதும், செம்மையானதும், திருந்தாததும், மழலையும் ஆகிய இன்சொற்களைக் கூறும் கிளி போன்றவர் வள்ளி பிராட்டியார். அவரை வெட்சி மலர்மாலை சூட்டி முருகன் ஆட்கொண்டருளினார்.

கத்தத் தித்தத் தத்திற் கொக்கை:-

கத்து அத்தி தத்து அத்தில்.

கத்து - ஒலிக்கின்ற; அத்தி - கடலில்; தத்து - இடர்ப்பாடான நிலையில் இருந்த; கொக்கு - மாமரமாய் நின்ற சூரன்; வேலின் வெப்பத்தைக் கண்டு பொறுக்காத சூரபன்மன் கடலில் ஒளிந்து எஃகு வடிவான மாமரமாய் நின்றான். இறைவன் அம்மாமரத்தின் மீது வேலெறிந்து, மாமரத்தைத் தடிந்தருளினார்.

“பாரிரும் பௌவத்தின் உள்புக்குப் பண்டொருநாள்

சூர்மா தடிந்த கடரிலைய வெள்வேலே”

• சிலப்பதிகாரம்

கைத்த சக்தி:-

கைத்த - கையகத்ததான வேல். சத்தி ஞானம் வேல் என்ற எல்லாச் சொற்களும் ஒரு பொருள் குறித்தவை.

கருத்துரை

காஞ்சிமா நகர் மேவுங் கந்தவேளே! அடியேன் முன்னேற்ற மின்றித் தளர்வது முறையன்று. நலம் பெற்றுய்ய நல்லருள் செய்வீர்.

25

கொக்குக் கொக்கத் தலையிற் பற்றுச் சிக்கத் தளகக்
கொத்துற் றுக்குப் பிணியுற் றவனாகிக்
குக்கிக் கக்கிக் கடையிற் பற்றத் துற்றுக் கழலக்
கொத்தைச் சொற்கற் றுலகிற் பலபாஷை
திக்கித் திக்கிக் குளரிச் செப்பித் தப்பிக் கெடுபொய்ச்
செற்றைச் சட்டைக் குடிவைச் கமைபேணும்
சிக்கற் றுட்குக் கருணைச் சுத்தச் சித்தித் தமிழைத்
திட்டத் துக்குப் புகலப் பெறுவேனோ
அக்கிட் டிக்கிட் டமருக் கொட்டிக் கிட்டிட் டெதிரிட்
டதரத் தெற்றிக் கடுகப் பொருகுரன்
அச்சக் கெட்டுப் படைவிட் டச்சப் பட்டுக் கடலுட்
புக்குப் பட்டுத் துருமத் தடைவாகத்
தக்குத் திக்குத் தறுகட் டொக்குத் தொக்குற் றதுகட்
கைக்கொட் டிட்டிட் டுடல்சிற் கணமாடிச்
சத்திக் குத்தித் துடியிற் சத்திக் கக்கைச் சமர்செய்ச்
சத்திக் கச்சிக் குமரப் பெருமாளே.

பதவுரை

அக்கிட்டு இக்கிட்டு - அங்கும் இங்குமாகச் சுழன்று, அமருக்கு ஒட்டி - போர் செய்யச் சபதத்துடன், கிட்டிட்டு எதிர் இட்டு - அருகில் நெருங்கி எதிர்த்து, அத்ரத்து எற்றி - அஸ்திரங்களைச் செலுத்தி, கடுக பொரு குரன் - விரைந்து போர் புரிந்த குரபன்மன், அச்ச கெட்டு - உடம்புநிலை குலைந்து, படை விட்டு - ஆயுதங்கள் யாவும் இழந்து, அச்சபட்டு - பயம்

அடைந்து, கடல் உள்புக்கு பட்டு - கடலுக்குள்ளே புகுந்து வேதனைப்பட்டு, துருமத்து அடைவு ஆக - மரத்தின் உருவத்தை அடைந்து நிற்க, தறுகண் தக்கு திக்கு - அஞ்சாமையுடன் இருந்த வீரம் யாவும் தக்குத்திக்கென்று தடுமாற, தொக்கு தொக்கு உற்றது கண் - கண் பரிசு உணர்ச்சி யறியும் தோல் முதலிய இந்திரியங்கள் துவையலாகி அழிந்த இடத்தும், கை கொட்டு இட்டு இட்டு - கையை மிகவும் கொட்டிக் கொண்டு ஆரவாரம் புரிந்து, உடல் சிர்கணமாடி - உடலுடன் சில நேரம் ஆடிப்போர் செய்து, சத்தி குத்தி - வேற்படை குத்தியதால், துடியில் சத்திக்க - உடுக்கை போல் சுதறி ஒலி செய்யுமாறு, கை சமர் செய் - ஒழுங்கான போர் செய்தவரே! கச்சி குமர - காஞ்சிமா நகரில் எழுந்தருளியுள்ள குமாரக் கடவுளே! பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கொக்குக்கு ஒக்க - கொக்கின் நிறம்போல, தலையில் பற்று சிக்கத்து - தலையில் பற்றியுள்ள குடுமியின், அளக கொத்து உற்று - மயிர்த் தொகுதி நரையாகி, உக்கு - அடியேன் மக்கி மெலிந்து, பிணி உற்றவன் ஆகி - நோயடைந்தவனாய், குக்கி - இருமல் உற்று, கக்கி - வாந்தி செய்து, கடையில் - வாழ்நாளின் இறுதியில், பலத்தது உற்று - பற்களெல்லாம் ஆபத்தை யடைந்து, சுழல - உதிர்ந்து ஒழிய, கொத்தை சொல் கற்று - ஈனமான சொற்களைக் கற்று, உலகில் பல பாஷை - உலகில் உள்ள பல மொழிகளை, திக்கித் திக்கி குளறி செப்பி - தடைபட்டுத் தடைபட்டுக் குழறிப் பேசி, தப்பி - தவறான வழியிற் சென்று, கெடு பொய் செற்றை சட்டை குடிலை சுமை பேணும் - கெட்டுப் போகின்ற பொய்க் கூட்டமாம் சட்டையாகிய இந்தக் குடிசையாகிய உடம்பைச் சுமந்து விரும்புகின்ற, சிக்குஅற்று - தடை நீங்கப் பெற்று, உட்கு - உள்ளத்திலே, கருணை சுத்த சித்தி தமிழை - கருணைக் குணம் வாய்க்கப் பெற்று தூய்மையானதும் நற்கதி தரவல்லதுமான தமிழ்ப் பாக்களை, திட்டத்துக்கு புகல பெறுவேனோ - திட்ட வட்டமாகச் சொல்லும் பேற்றினை அடியேன் பெறுவேனோ?

பொழிப்புரை

போர் செய்வேன் என்று சபதத்துடன் நெருங்கி வந்து அங்கும் இங்கும் சுழன்று, எதிர்த்து ஆயுதங்கள் செலுத்தி விரைந்து போர் செய்த குரபன்மன், உடம்பு நிலைகுலைந்து, ஆயுதங்கள் ஒழிந்து, அச்சமடைந்து, சமுத்திரத்துக்குள் புகுந்து வேதனைப்பட்டு, மாமர வருவாய் நிற்க, அஞ்சாமையுடன் நின்ற வீரம் முழுவதும் ஒழிந்து, தக்குத் திக்கு என்று தடுமாற பரிசு உணர்ச்சியுடைய தோல்

முதலிய இந்திரியங்கள் துவையலாகி அழிந்த இடத்தும், கையைக் கொட்டி ஆர்ப்பரித்து உடலுடன் சில நேரம் ஆடிப் போர் செய்து, வேலால் குத்தப்பட்டு, உடுக்கைபோல் ஒலித்து அவன் அழிய ஒழுங்கான போர் செய்தவரே! வேலாயுதரே! கச்சியம்பதியில் இருக்கும் குமாரக் கடவுளே! பெருமீதம் உடையவரே! தலையில் உள்ள மயிர்க் கொத்து முழுவதும் கொக்குபோல நரைத்து வெளுக்க, அடியேன் மெலிந்து, நோய்க்கு ஆளாகி, இருமி, வாந்தியெடுத்து, வாழ்நாளின் இறுதியில், பற்கள் விழுந்து ஈனமான சொற்களைக் கற்று, உலகில் உள்ள மொழிகளைத் திக்கித் திக்கிக் குளறிப் பேசித் தவறான வழியிற் சென்று, கெடுதலான பொய்ச் சட்டையாகிய இந்த உடம்பைச் சுமந்து விரும்பி யிருக்கின்ற தடை நீங்கப்பெற்று, உள்ளத்தில் கருணையும் தூய்மையும் பொருந்தி, நற்கதி தரவல்ல தமிழ்ப் பாக்களைத் திட்ட வட்டமாகப் பாடும் பேற்றினை அடியேன் பெறுவேனோ?

விரிவுரை

கொக்குக் கொக்கத் தலையிற் பற்றுச் சிக்கத் தளகக் கொத்துற்று:-

வேறு எந்தப் பிராணிகளுக்கும் இல்லாத நரையை மனிதப் பிறவிக்கு மட்டுமே இறைவன் தந்தான். இயமன் விடுகின்ற 'லாயர் நோட்டீஸ்' நரை என வுணர்க. சீக்கிரம் மரணம் வரும்; மரணம் வருமுன் இறைவனுடைய சரணத்தை யடைய முயலுக என்று அறிவிக்கும் எச்சரிக்கை போன்றது நரை. ஒவ்வொரு மயிரும் நரைக்குந்தோறும், ஒவ்வொரு பொருளில் உள்ள ஆசையை விட வேண்டும். தலைமயிர் கொக்குபோல் முழுவதும் வெளுத்தும், ஆசை ஒன்றையும் விடாது, மாந்தர் அவலமுறுகின்றார்கள்.

பிணியுற்றவனாகி:-

ஆசை வயப்பட்டு தீய நெறிப்பட்டு நோயுற்று வாடுகின்றார்கள்.

குக்கிக் கக்கி:-

குக்கி - இருமி; கக்கி - வாந்தி செய்து.

கடையிற் பற்றத் துற்றுக்கழல்:-

கடையில் - வாழ்நாள் முடிவில்.

பல் தத்து உற்று கழல். பற்கள், ஆபத்தை யடைந்து கழன்று விழ.

கொத்தை சொற்கற்று:-

கொத்தை - ஈனம். இழிந்த சொற்களைக் கற்றுப் பேசித் திரிவது.

பல பாஷை திக்கித் திக்கிக் குளறிச் செப்பி:-

ஒரு மொழியையாவது ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் கற்காமல், பல மொழிகளை ஆடு, தழை மேய்வதுபோல், அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகக் கற்று, அவைகளைத் தட்டுப்பட்டு, தட்டுப் பட்டுக் குளறிப் பேசியலைவர்.

பொய்ச் செற்றைச் சட்டைக் குடிவைச் சுமைபேணும்:-

பொய்க் கூட்டமாம் சட்டையாகிய இந்த வுடம்பு, குடிசை போன்றது. இதில் உள்ள பொருள்கள் யாவும் அசுத்தமானவை.

“குரம்பை மலசலம் வழுவள நினமொடு
எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்நெதி
குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல
கசுமாலக் குடில்”

- திருப்புகழ்

சிக்கற்று:-

சிக்கு அற்று. வினைத் தொந்தங்களால் வரும் சிக்கல்கள் நீங்கப் பெற்று.

உட்குக் கருணை:-

உள் - கு.

உள்ளத்தில் கருணை நிறையப் பெற்று.

சுத்தச் சித்தித் தமிழைத் திட்டத்துக்குப் புகலப் பெறுவேனோ:-

தமிழ் தூய்மையானது. சித்தி - நற்கதியைத் தரவல்லது. இத்தகைய இனிய தமிழ் மொழியால் முருகா! உனது புகழை இன்ன இன்ன வகையாகப் பாடவேண்டும் என்ற வரையறை யுடன் அடியேன் பாடும் ஒரு பேற்றினைப் பெறுவேனோ?

அக்கிட்டிக் கிட்டமருக்கு:-

அங்கிட்டு இங்கிட்டு என்ற சொற்கள் சந்தத்தைக் கருது, அக்கிட்டிக் கிட்டென மருவியது. போரில் சூரன் இங்குமங்கு மாகச் சுழன்றான்.

ஒட்டிக் கிட்டித் தெதிரிட்டு:-

ஒட்டுதல் - சபதஞ் செய்தல்.

“நான் இவனைக் கொல்வேன். இல்லையேல் இவன் கையால் மாள்வேன்” என்று சபதம் புரிதல். “சிந்துபதியாகிய ஜயத்ரதனை நாளை நான் கொல்லேனாயின் வெந்தழலில் வீழ்வான்; இது வேத மொழி” என்றான் விஜயன்.

அதரத் தெற்றிக் கடுகப்பொருகூரன்:-

அத்திரம் - கையிலிருந்து விடுவது. வில், வேல் முதலியன.

சத்திரம் - கையிலேயே வைத்துக் கொண்டு போர் செய்வது. தண்டு, வாள், ஈட்டி முதலியன.

சூரபன்மன் அத்திர சத்திரங்களைக் கொண்டு மிக்க வேகமாகப் போர் செய்தான்.

அச்சக் கெட்டு:-

அச்ச - உடம்பு. சூரபன்மனுடைய உடல் நிலை குலைந்தது. படைவிட்டு:-

அவன் விட்ட கணைகள் யாவும், லோபியிடம் போன யாசகனைப் போல் முருகவேளிடம் சென்று செயலற்று ஒழிந்தன. துருமத்தடைவாக:-

துருமம் - மரம். சூரபன்மன், கடலின் நடுவில் மாமரமாக நின்ற வரலாறு கந்தபுராணத்துள் காண்க.

தக்குத் திக்குத் தறுகண்:-

தறுகண் - அஞ்சாமை, அஞ்சாத வீரத்தன்மை. தக்குத் திக்கு என்று தடுமாறினான் சூரன்.

தொக்குத் தொக்குற்றது கண்:-

தொக்கு - தோல். இது பரிசு உணர்ச்சியை மட்டும் அறியும் இந்திரியம்.

இந்தத் தோல் முதலிய இந்திரியங்கள் யாவும் துவையல் போல் ஆன இடத்தும். கண் - இடம் என்ற பொருளில் வந்தது. கைக்கொட்டிட்டுடல் சிற்கணமாடி:-

சூரபன்மன் தன் உடல் அறைபட்ட போதும். வீரம் குன்றாமல் கைகொட்டி சில நேரம் ஆரவாரம் செய்து வீர கர்ஜனை செய்து நடித்தான்.

சத்திக்குத்தி:-

சத்தி வேலினால் குத்தப்பட்டு.

துடியிற் சத்திக்க:-

துடி - உடுக்கை, உடுக்கைபோல் ஒலி செய்து சூரன் ஒடுங்கினான்.

கைச் சமர்செய்:-

கை - ஒழுக்கம்.

போரில் இன்ன இன்ன தருமத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று தநூர் வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் போரின் ஒழுங்கை மேற்கொண்டு முருகவேள் போர் புரிந்தார்.

கருத்துரை

கச்சிப் பெருமானே! செந்தமிழால் பாடும் பேற்றினை யருள் செய்வீர்.

26

தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச்

சத்தப் படுமைக்

கடலாலே

சர்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத்

தட்டுப் படுமப்

பிறையாலே

சித்தத் துக்குப் பித்துற் றுச்சச்

சித்ரக் கொடியுற்

றழியாதே

செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச்

செச்சைத் தொடையைத்

தரவேணும்

கொத்துத் திக்குப் பத்துட் புக்குக்

குத்திக் கிரியைப்

பொரும்வேலா

கொச்சைப் பொச்சைப் பொற்பிற் பச்சைக்

கொச்சைக் குறவித்

கினியோனே

சுத்தப் பத்தத் தார்க்குச் சித்தத்

துக்கத் தையொழித்

திடும்வீரா

சொர்க்கத் துக்கொப் புற்றக் கச்சிச்

சொக்கப் பதியிற்

பெருமானே.

இந்தத் திருப்புகழின் ஒவ்வோரடியிலும் இறுதியிலுள்ள வரிகளைச் சேர்த்தால் பிறிதொரு திருப்புகழாக அமையும்.

சத்தப் படுமைக் கடலாலே	
தட்டுப் படுமப்	பிறையாலே
சித்ரக் கொடியுற் றழியாதே	
செச்சைத் தொடையைத்	தரவேணும்
குத்திக் கிரியைப் பொருமவேலா	
கொச்சைக் குறவிக்	கினியோனே
துக்கத் தையொழித் திடும்வீரா	
சொக்கப் பதியிற்	பெருமானே.

பதவுரை

கொத்து பத்து திக்கு உள்புக்கு - நிறைந்துள்ள கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு, மேல் கீழ் என்ற பத்துத் திசைகளிலும் சென்று, கிரியை குத்தி - கிரவுஞ்ச மலையை வேலினால் குத்தி, பொரும வேலா - போர் செய்த வேலாயுதக் கடவுளே! கொச்சை - திருந்தாத மொழிகளையுடையவரும், பொச்சை - காடுகளில் வாழ்பவரும், பச்சை பொற்பின் - பச்சை நிறத்தின் அழகுடையவரும், கொச்சை குறவிக்கு - இழிகுலமாம் வேடர் குலத்தில் வளர்ந்தவருமாகிய வள்ளி பிராட்டியாருக்கு, இனியோனே - இனியவரே! சுத்த பத்த அத்தர்க்கு - தூய அன்பில் உயர்ந்தோர்களுடைய, சித்த துக்கத்தை - மனக்கவலையை, ஒழித்திடும் வீரா - நீக்குகின்ற வீரமூர்த்தியே! சொர்க்கத்துக்கு ஒப்புற்ற - தேவருலுக்கு நிகரான, கச்சி சொக்க பதியில் - காஞ்சீபுரம் என்னும் அழகிய திருநகரில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! தத்தி தத்தி - அலைகள் தாவித் தாவிச் சென்று, சட்டபட்டு - ஓர் ஒழுங்கு முறையில் தொழிற்பட்டு, சத்தபடும் - ஒலி செய்கின்ற, மை கடலாலே - கருங்கடலாலும், சர்ப்பத்தத்தில் பட்டு - ராகு கேது என்ற பாம்புகளால் பிடிபடுதல் என்ற ஆபத்தில் பட்டு, கெட்டு தட்டுபடும் - கேடு உற்று தடைபடுகின்ற, அ பிறையாலே - அந்த சந்திரனாலும், சித்தத்துக்கு - மனதிலே, பித்து உற்று - ஆசை மயக்கங்கொண்டு, உச்சம் - அதன் உச்ச நிலையை, சித்ரகொடி உற்று அழியாதே - அழகிய கொடிபோன்ற இப்பெண் அடைந்து அழிவு படாமல், செப்ப - உமது செவ்வையானதும், கொற்றம் - வீரத்துக்கு அறிகுறியானதும், சிற்பம் - தொழில்

திறம் காட்டுவதும், பத்தி - வரிசையாய் அமைந்ததுமான, செச்சை தொடையை தரவேணும் - வெட்சி மலர் மாலையைத் தந்தருள வேண்டும்.

பொழிப்புரை

நிறைந்துள்ள கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு மேல், கீழ் என்ற பத்துத் திசைகளிலும் சென்று, கிரவுஞ்ச மலையை வேலினால் குத்திப் போர் செய்த வேலாயுதக் கடவுளே! மழலை மொழி பேசுபவரும், காடு மலைகளில் வாழ்பவரும், பச்சை நிறத்தின் அழகுடையவரும், இழிகுலமாம் வேடர் குலத்தில் வளர்ந்தவரும் ஆகிய வள்ளி பிராட்டியாருக்கு இனியவரே! தூய அன்பில் உயர்ந்த அடியாருடைய மனக்கவலையை மாற்றுகின்ற வீரமூர்த்தியே! தேவருலகுக்குச் சமானமான அழகிய கச்சியம்பதியிலே எழுந்தருளியுள்ள பெருமையிற் சிறந்தவரே! தாவித் தாவிச் சென்று, ஓர் ஒழுங்குடன் அலைகள் ஒலி செய்கின்ற கருங் கடலாலும், ராகு கேது என்ற அரவங்களால் பிடிபட்டுக் கேடு உற்றுத் தடைபடுகின்ற சந்திரனாலும், மனதில் ஆசை மயக்கமடைந்து, அதன் உச்ச நிலையை அடைந்த கொடி போன்ற அழகிய இப்பெண் அழிவுபடாமல், உமது செவ்வையானதும், வீரத்துக்கு அறிகுறியானதும், தொழில் திறம் காட்டுவதும், வரிசையாய் அமைந்ததுமான வெட்சி மலர் மாலையைத் தந்தருள வேண்டும்.

விரிவுரை

இத்திருப்புகழ் அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது. தலைவிக்காக நற்றாய் இறைவனிடம் மலர்மாலையை வேண்டுவதாக அமைந்த பாடல்.

தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச் சத்தப் படுமைக் கடலாலும்:-

நாயகனை விரும்பும் தலைவிக்குக் கடல் ஒலி மோக தாகத்தை மிகுதிப்படுத்தும்.

அலைகள் தாவித் தாவிச் செல்லும்; ஓர் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு ஒலிக்கும். மிகுந்த ஆழத்தால் கடல் கருமையாகக் காட்சி தரும்.

“தொல்லை நெடுநீலக்

கடலாலே”

• திருப்புகழ்.

சர்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத் தட்டுப் படுமப் பிறையாலே:-

சந்திரனை, ராகு, கேதுக்கள் பற்றும். அதனைக் கிரகணம் என்பர். சந்திரன் ஒளியை மறைக்கும். அதனால், இடர்ப்படுகின்ற சந்திரன்.

சந்திரனுடைய குளிர்ந்த கிரணம் காழுகர்க்கு வெப்பமாகத் தாபத்தை உண்டுபண்ணும்.

“பாரிமீ தேயெழு

திங்களாலே

.....
பாவியே னாவிம

யங்கலாமோ?” - திருப்புகழ்.

சித்தத் துக்குப் பித்துற் றுச்ச:-

தலைவி மனதில் காம மயக்கம் அடைந்து, அந்த மயக்க நிலையின் உச்சத்தை அடைந்திருக்கின்றாள்.

சித்ரக் கொடியுற் றழியாதே:-

சித்ரம் - அழகு; கொடி - கொடி போன்ற பெண். இது உவம ஆகுபெயர்.

இறைவனே! இப்பெண் உம்மீது மயல்கொண்டு அழியாமல் காத்தருள்.

செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச் செச்சைத் தொடையைத் தரவேணும்:-

செச்சை - வெட்சி, முருகப் பெருமானுடைய திருமார்பிலுள்ள வெட்சி மாலை செவ்வையானது; அது கொற்றத்துக்கு - வீரத்துக்கு அடையாளமானது; சிற்பக் கலையுடன் தொடுக்கப் பட்டது. பத்தி - வரிசையாக அமைந்தது. இத்தகைய மலர் மாலையைத் தந்தருளுவீராக.

கொத்துத் திக்குப் பத்துட் புக்குக் குத்திக் கிரியைப் பொரும்வேலா:-

திசைகள் பத்து. கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, அக்கினி, நிருதி, வாயு, ஈசானம், மேல், கீழ் என்ற பத்துத் திசைகளிலும் சென்று, கிரவுஞ்ச மலையை, வேலினால் குத்தி, முருகப் பெருமான் போர் புரிந்து அழித்தருளினார்.

கிரவுஞ்சம் - வினைத்தொகுதி. ஞானமாகிய வேலினால் வினைத்தொகுதியை அழித்தருளுவார்.

கொச்சை:-

கொச்சை - திருந்தாத மொழி. வள்ளியம்மை மழலைமொழி பேசுபவர்.

பொச்சை :-

மலையும், காடும் சேர்ந்த இடம். மலைக்காட்டில் வாழ்ந்தவர்.

பொற்பிற் பச்சை :-

வள்ளியம்மை, பச்சை நிறம் படைத்த அழகுடையவர்.

கொச்சைக் குறவிக் கினியோனே :-

குறவன் என்ற ஆண்பாற் பெயர், குறவி எனப் பெண்பாலில் வந்தது.

முருகன் இச்சா சக்திக்கு இனியவர்.

“நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி

முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரான்

- கந்தரலங்காலம்

சுத்தப் பத்தத் தத்தர்க்கு :-

சுத்த பத்தத்து அத்தர். அத்தர் - உயர்ந்தவர்.

தூய்மையான பத்தியில் உயர்ந்தவர்.

சித்தத் துக்கத்தை யொழித்திடும் வீரா :-

மேலே கூறிய, தூய, அன்புள்ள அடியார்களின் மனக் கவலைகளை நீக்கும் வீரமூர்த்தி முருகவேள்.

சொர்க்கத்துக் கொப்புற்ற கச்சி :-

காஞ்சிபுரம் தேவருலகுக்குச் சமானமான அழகுடையது. ‘நகரேஷு காஞ்சி’, “தரையிடங்களில் சிறந்தது கச்சியந்தலமே” (கந்தபுராணம்) என்று புகழப் பெற்றது.

கருத்துரை

காஞ்சிக் கந்தவேளே! உம்மை விரும்பி வெதும்புகின்ற இம்மங்கைக்கு உமது வெட்சி மலர் மாலையைத் தந்தருளும்.

27

பொக்குப்பைக் கத்தத் தொக்குப்பைக் குத்துப்

பொய்த்தெத்துத் தத்துக்

குடில்பேணிப்

பொச்சைப்பிச் சற்பக் கொச்சைச்சொற் கற்றுப்

பொற்சித்ரக் கச்சக்

கிரியார்தோய்

துக்கத்துக் கத்திற் சிக்குப்பட் டிட்டுத்	
துக்கித்துக் கெய்த்துச்	கழலாதே
கத்தச்சித் தத்துப் பத்திப்பத் தர்க்கொத்	
துச்சற்றாச் சிக்கப்	பெறுவேனோ
திக்குத்திக் கற்றுப் பைத்தத்தத் திக்குச்	
செற்பத்ரக் கொக்கைப்	பொருமவேலா
செப்பச்சொர்க் கத்துச் செப்பொற்றத் தைக்குச்	
செச்சைக்கொத் தொப்பித்	தணிவோனே
கக்கக்கைத் தக்கக் கக்கட்கக் கக்கிக்	
கட்கத்தத் தர்க்குப்	பெரியே ானே
கற்றைப்பொற் றெத்தப் பெற்றப்பொற் சிற்பக்	
கச்சிக்குட் சொக்கப்	பெருமானே.

பதவுரை

திக்கு திக்கு அற்று - எந்தத் திசையிலும் உதவி இல்லாது, பை தத்து அத்திக்கு செல் - பசிய அலைகள் வீசுகின்ற கடலுக்குட் சென்ற, பத்ர கொக்கை - இலைகளுடன் கூடிய மாமரமாக நின்ற சூரபன்மனுடன், பொரும வேலா - போர் புரிந்த வேலாயுதரே! செப்ப சொர்க்கத்து - செவ்விய தேவலோகத்தில் வளர்ந்த, செம்பொன் - சிவந்த பொன்போன்ற, தத்தைக்கு - கிளிபோன்ற தெய்வ யானைக்கு, செச்சை கொத்து - வெட்சி மலர்க்கொத்தினால், ஒப்பித்து - அலங்கரித்து, அணிவோனே - மாலை சூட்டுபவரே! கக்கு அக்கை - பிரமதேவன் முதலியோரது உடம்பினின்றும் கழன்ற எலும்பை, தக்க அக்கக்கட்கு - தகுந்த அங்கங்களில், அக்கு - ஆபரணமாக அணிந்தவரும், அக்கி கண் - அக்கினிக் கண்ணையுடையவரும், கத்த - தலைவரும் ஆகிய, அத்தர்க்குப் பெரியோனே - சிவபெருமானுக்கு குருநாதராகிய பெரியவரே! கற்றை பொற்று எத்த பெற்ற - திரளான துதிப்பாடல் களால் ஏத்தப்பெற்ற, பொன் சிற்ப - அழகிய சிற்பங்கள் நிறைந்த, கச்சிக்குஉள் சொக்க - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அழகியவரே! பெருமானே - பெருமையில் சிறந்தவரே! பொக்கு பை - குற்றம் நிறைந்த பை, கத்தம் தொக்கு பை - மலம் நிறைந்த பை, குத்து - சுடுசொல், பொய்த்து எத்து - பொய்யுடன் கூடிய வஞ்சகம், தத்து - துன்பம் ஆகிய இவையெல்லாம் கூடிய, குடில் பேணி - குடிசையாகிய இந்த உடம்பை விரும்பி, பொச்சை -

குற்றமானதும், பிச்சு - பைத்தியங்கொண்டதும், அற்ப - அற்பமானதும், கொச்சை சொல்கற்று - இழிவானதுமான சொற்களைக் கற்று பொன் சித்ர கச்சு கிரியார் தோய் - அழகிய விசித்திரமுள்ள இரவிக்கையை அணிந்துள்ள மலைபோன்ற தனங்களையுடைய மாதர்களைச் சேர்வதால் வரும், துக்க துக்கத்தில் - பெருந்துக்கத்துள், சிக்குபட்டு இட்டு - கட்டுப்பட்டு, துக்கித்து - துன்பத்தையடைந்து, எய்த்து - இளைத்து, சுழலாதே - சுழற்சியுறாமல், சுத்த சித்தத்து - தூய உள்ளத்துடன், பத்தி பத்தர்க்கு - அன்பு பூண்ட அடியார்களுக்கு, ஒத்து - இணங்கி அடியேன் ஒழுகி, சற்று அர்ச்சிக்க பெறுவேனோ - சிறிதாவது உமது திருவடிகளைப் பூசிக்கும் பேற்றினைப் பெறுவேனோ?

பொழிப்புரை

எல்லாத் திசைகளிலும் புகலிடம் இன்றி, பசிய அலைகள் மோதுகின்ற கடலுக்குள் சென்று, இலைகளுடன் மாமரமாய் நின்ற குரபன்மனுடன் போர் செய்த வேலாயுதரே! செவ்விய தேவலோகத்தில் வளர்ந்த செம்பொன் கிளிபோன்ற தெய்வ யானையம்மைக்கு, வெட்சி மலர்மாலையால் அலங்கரித்துச் சூட்டியவரே! பிரமாதி தேவர்களின் உடல்களிலிருந்து கழன்ற எலும்புகளைத் தமது அங்கங்களில் தரித்தவரும், நெருப்புக் கண்ணுடையவரும், தலைவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்குக் குருவாகிய பெரியவரே! துதிப்பாடல்களின் தொகுதியில் போற்றப் பெற்றதும், அழகிய சிற்பக் கலைகள் நிறைந்ததும் ஆகிய கச்சியம் பதியில் வாழும் அழகுடைய பெருமிதம் வாய்ந்தவரே! குற்றம் நிறைந்த பையும், மலம் நிறைந்த பையும், கடுஞ்சொல், பொய், வஞ்சகம், ஆபத்து இவைகளுடன் கூடிய குடிசையும் ஆகிய இந்த உடம்பை விரும்பி, குற்றமானதும், பைத்தியங்கொண்டதும், அற்பமானதும், இழிவானதுமாகிய சொற்களைக் கற்று, அழகிய விசித்திரமான இரவிக்கையணிந்த மலைபோன்ற தனங்களை யுடைய மாதர்களைக் கூடுவதால் வரும் பெருந்துக்கத்தில் கட்டுண்டு, வேதனையடைந்து சுழன்று, துன்புறாமல், தூய உள்ளத்துடன், அன்பு செய்யும் அடியார்களுடன் இணங்கி ஒழுகி, சிறிதேனும் உமது திருவடியைப் பூசிக்கும் பெரும் பேற்றினை அடியேன் பெறுவேனோ?

விரிவுரை

பொக்குப்பை:-

பொக்கம் - பொய். பொக்கம் என்ற சொல் பொக்கு என வந்தது. இந்த உடம்பு தோன்றி மறையும் பொய்மையானது.

“பொக்க மிக்கவர் பூவும்நீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பன் அவர்தமை நாணியே”

• அப்பர்

கத்தத் தொக்குப்பை:-

கத்தம் - மலம். தொக்கு - தொகுத்து உள்ளது. இந்த உடம்பு மலம் நிறைந்துள்ளது.

“சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்”

• திருப்புகழ்

குத்துப்பொய்த் தெத்துத் தத்துக் குடில்பேணி:-

குத்து - குத்திப் பேசுகின்ற கடுஞ்சொல். பொய்த்து எத்து - பொய்மையாக எத்துகின்ற வஞ்சகம். தத்து - ஆபத்து.

கடுஞ் சொல்லும், வஞ்சகமும், ஆபத்தும் நிறைந்த இந்தப் பாழுடம்பையே சதா வளர்த்து, நற்கதிக்கு வழி தேடாது அலைகின்ற அவலம்.

பொச்சைப் பிச்சற்பக் கொச்சைச் சொற்கற்று:-

பொச்சை - குற்றம். பிச்சு - பயித்தியம். அற்பம் - உள்ளீடு இல்லாதது. கொச்சை - திருந்தாதது.

குற்றம், பயித்தியம், அற்பம், கொச்சை இவைகளுடன் கூடிய சொற்களைப் பயின்று மக்கள் வாடுகின்றார்கள்.

துக்கத் துக்கத்திற் சிக்குப்பட்டிட்டு:-

பெரிய துன்பத்தில் அகப்பட்டு, மாதராசை பெருந் துயரத்தைத் தருவது.

இராவணன், கீசகன், சுந்தோபசுந்தர், சந்திரன், இந்திரன், நகுஷன் முதலியோர் பெண்ணாசையால் பெருந்துயர் அடைந்தார்கள்.

கத்தச் சித்தத்துப் பத்திப் பத்தர்:-

கத்தச் சித்தம் - மாசில்லாத மனம். அழுக்குற்ற கண்ணாடியில் முகம் தெரியாது; கலங்கிய நீரில் சந்திர பிம்பம் தோன்றாது. இதுபோல் மாசுபட்ட மனதில் இறைவன் தோன்ற மாட்டான்.

“மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற”

- திருக்குறள்

தேற்றாங் கொட்டையிட்டு நீரைத் தெளிய வைப்பது போல்,
இறைவனுடைய மூல மந்திரத்தினால் மன அழுக்கை மாற்றித்
தூய்மைப்படுத்த வேண்டும்.

எனவே, தூய உள்ளம் படைத்து, இறைவனிடம் அன்பு
செய்யும் அடியார்களுடன் இணங்கி, உய்வு பெற வேண்டும்.

சற்றர்ச்சிக்கப் பெறுவேனோ:-

சிறிதேனும் முருகனுடைய திருவடியை மலரால் அர்ச்சித்து
வழிபட வேண்டும்.

“புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண்டு அருள்செய்யா நிற்கும்”

- திருமந்திரம்

திக்குத் திக்கற்று:-

சூரபன்மன் முருகவேளுடன் போர்புரிந்து, எந்தத் திக்கிலும்
உதவி பெறாது அயர்ந்தான்.

பைத்தத் தத்திக்குச் செல்:-

பை தத்து அத்திக்கு செல்.

பசுமை வாய்ந்த அலைகள் தாவித் தாவித் குதிக்கின்ற கடலில்
சென்று சூரன் மாமரமாய் நின்றான்.

பத்ரக் கொக்கைப் பொரும் வேலா:-

பத்ரம் - இலை. கொக்கு - மாமரம்.

சூரபன்மன், எஃகு மயமான இலைகளுடன் கூடிய பெரிய
மாமரமாய் நின்று ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் நிழல் பரப்பி
உலகங்களை அலைத்துத் துன்புறுத்தினான். அவனைப் பெருமான்
வேலினால் பிளந்து மறக்கருணை பொழிந்தார்.

செப்பச் சொர்க்கத்துச் செப்பொற் றத்தைக்கு:-

செப்பம் - செவ்விய தன்மை. சொர்க்கம் - தேவருலகம்.

விண்ணுலகில் கற்பகக் காவில் வளர்ந்தவரும், செம்பொன்
கிளி போன்றவரும் ஆகிய தெய்வயானையம்மை.

செப்பு அ சொர்க்கம் எனப் பிரிந்து, புகழ்கின்ற அந்த
தேவலோகம் என்றும் பொருள்படும்.

செச்சைக் கொத்தொப்பித் தணிவோனே:-

செச்சை - வெட்சி மலர். முருகப் பெருமானுக்கு உகந்த மலர் வெட்சி. தாம் அணிந்த அம் மலர்மாலையைத் தெய்வ யானைக்குச் சூட்டி யருள்புரிகின்றார்.

கக்கக்கைத் தக்கக் கக்கக்கக் கக்கிக் கட்கத்தத் தர்க்கு:-

கக்கு அக்கை தக்க அக்கக்கட்கு அக்கு அக்கி கண் கத்த அத்தர் எனப் பதப்பிரிவு செய்க.

கக்கு அக்கை - பிரமாதி தேவர்களின் உடம்புகளிலிருந்து கழன்ற எலும்பை, சிவபெருமான் தகுந்த அங்கங்களில் அணிந்து, அருள் புரிகின்றார்.

அங்கங்கட்கு என்ற சொல், சந்தத்தை நோக்கி அக்கக்கட்கு என வந்தது.

“சுரர்கள் பண்டையென் பங்கமணி பவர்சேயே” - திருப்புகழ்

அக்கிக் கண் - அக்கினிக் கண்.

இது ஞானவிழி. சிவபெருமான் ஒருவரே நெற்றிக்கண்ணார்.

கத்த அத்தர் - தலைவராகிய சிவபெருமான்.

கற்றைப் பொற்றெத்தப் பெற்ற:-

கற்றை - திரள். போற்று, ஏத்தப் பெற்ற என்ற சொற்கள், பொற்றெத்தப் பெற்ற என வந்தன.

காஞ்சீபுரம், சமய குரவர்கள் நால்வர்களின் பாடல்களும், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் பாடலும், பரணதேவர், பட்டினத்தார் முதலியவர்களின் பாடல்களும் பெற்ற அரிய திருத்தலம்.

பொற்சிற்பக் கச்சி:-

பொற் சிற்பம் - அழகிய சிற்பங்கள்.

சிற்ப வேலைக்கு மிகவும் பேர் பெற்றது காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள கயிலாயநாதர் திருக்கோயிலில் உள்ள சிற்பங்கள்.

கருத்துரை

காஞ்சி மாநகரில் மேவுங் கந்தவேளே! உம்மை வழிபட அருள் செய்வீர்.

28

அயிலப்புக் கயலப்புத் தலைமெச்சுற் பலநச்சுக்
 கணுரத்தைக் கனவெற்புத் தனமேகம்
 அளகக்கொத் தெனவொப்பிப் புளுகிச்சொற் பலகற்பித்
 திளகிக்கற் புளநெக்குத் தமொறித்
 தாயில்விட்டுச் செயல்விட்டுத் துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்றுத்
 தொடியர்க்கிப் படியெய்த்துச் சுழலாதே
 சுருதிப்பொற் பொருள்செக்கர்க் குரவிட்டுத் தமர்பற்றித்
 தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனோ
 புயலத்தைக் குயில்த்ததைக் கிளைபுக்குத் தொளைபச்சைப்
 புனமுத்தைப் புணர்சித்ரப் புயவீரா
 புரவிக்கொட் பிரதற்றத் திருள்திக்கிப் படிமட்கப்
 புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே
 கயிலச்சுத் தரதத்துச் சயிலத்துத் தரநிற்கக்
 கரணிச்சித் தருள்கச்சிப் பதியோனே
 கடலிற்கொக் கடல்கெட்டுக் கரமுட்கத் தரமுட்கப்
 பொருசத்தித் கரசொக்கப் பெருமானே.

பதுவுரை

புயல் அத்தை - மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்ட தலைவி
 யாகிய தேவ யானையையும், குயில் - குயில் போன்றவளும்,
 தத்தை - கிளி போன்றவளும், கிளை புக்கு தொளை - கிள்ளைகள்
 (கிளி) புகுந்து மூக்கினால் தொளைத்து உண்ணுகின்ற, பச்சை
 புனம் - பசுந்தினைப் பயிரைக் காவல் புரிந்தவரும் ஆகிய, முத்தை
 - முத்து போன்ற வள்ளி பிராட்டியையும், புணர் - தழுவுகின்ற,
 சித்ர புய வீரா - அழகிய புயத்தையுடைய வீர மூர்த்தியே!
 புரவி கொட்பு இரத அற்றத்து - குதிரைகள் சுழன்றுவரும்
 சூரியனுடைய தேர்வரும் சமயத்தில், இருள் திக்கி படி மட்க -
 இருள் திக்குமூக்காடி உலகினின்று வலி குன்றி ஒழிய, புகல் -
 கூவுகின்ற, பொன் குக்குட வெற்றி கொடியோனே - அழகிய
 சேவலின் வெற்றிக்கொடியை யுடையவரே! கயில் அ சுத்த ரதத்து
 - பூட்டுவாயையுடைய தூய ரதமாக (சிவபெருமானுக்கு உதவி)
 விளங்கிய பூமியானது, சயிலத்து உத்தரம் - இமய மலையில்
 வடதிசை சாய்ந்து நின்றபோது, நிற்க கரணி - சமமாக நிற்குமாறு
 செய்த சிற்பியாகிய, சித்தர்உள் - சித்தராம் அகத்திய முனிவர்

தியானிக்கின்ற, கச்சி பதியோனே - கச்சிப்பதியை யுடையவரே! கடலில் கொக்கு அடல் கெட்டு - கடலில் மாமரமாய் நின்ற சூரபன்மன் வலிமையிழந்து, சுரம் உட்க - தனது தீமை யொழிந்து, தாம் உட்க - செயல் அழிந்துபோமாறு, பொரு சத்தி கர - போர் புரிந்த வேலாயுதத்தையேந்திய திருக்கரத்தினரே! சொக்க பெருமானே - அழகிய பெருமை மிகுந்தவரே! அயில் - வேல், அப்பு - அம்பு, கயல் - மீன், அப்புத்தலை - நீர்க்கு இடமான கடல், மெச்சு உற்பலம் - மெச்சத்தக்க நீலோற்பல மலர், நச்சு - நஞ்சு என்ற இவைகள் போன்ற, கண் - கண்கள் என்றும், உரத்து ஐ கன வெற்பு தனம் - மார்பில் அழகிய பருத்த மலைபோன்ற கொங்கையென்றும், மேகம் அளக கொத்து என - மேகம் போன்ற கூந்தல் என்றும், ஒப்பி புளுகி - மனம் ஒத்து பொய்யாகப் பேசி, சொல் பல கற்பித்து - சொற்கள் பல கற்பனையாக அமைத்து, இளகி - உருகி, கற்பு உளம் நெக்கு - கல்போன்ற மனம் நெகிழ்ந்து, தடுமாறி - தடுமாற்றத்தை யடைந்து, துயில் விட்டு - தூக்கத்தை ஒழித்தும், செயல்விட்டு - செயல்கள் ஒழிந்தும், துயர் உற்று - துக்கத்தையடைந்து, உக்கு அயர் உற்று - மெலிந்து தளர்ச்சி யடைந்தும், தொடியர்க்கு இப்படி எய்த்து சுழலாதே - வளையல் அணிந்த மாதர்களுக்காக இவ்வாறு இளைத்துப்போய் அடியேன் அலையாமல், சுருதி பொன் பொருள் - வேதத்தின் அழகிய பொருள்களைக் கூறி, செக்கர் குரவு இட்டு - சிவந்த குராமலரால் அர்ச்சித்து, தமர் பற்றி தொழு - அடியார்க் கூட்டம் அன்பு வைத்துத் தொழுகின்ற, செச்சை சுழல் பற்றி - வெட்சி மலருடன் கூடிய உமது திருவடியைப் பற்றி, பணிவேனோ - பணிய மாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

மேக வாகனத்தையுடைய தலைவியாம் தெய்வயானையை யும், குயிலையும் கிளியையும் ஒத்து, கிளிகள் வந்து கதிரைத் தொளைத்து உண்ணுகின்ற தினைப்புனத்தில் இருந்த, முத்து போன்ற வள்ளி நாயகியையும் தழுவுகின்ற அழகிய புயத்தை யுடைய வீரமூர்த்தியே! குதிரைகள் சுழன்று வருகின்ற சூரியனு டைய தேர் தோன்றும்போது உலகினின்றும் இருள் தடுமாறி விலகும்படி கூவுகின்ற சேவலை வெற்றிக்கொடியாக உடையவரே! சிவபெருமானுக்குத் தேராகிய பூமி வடக்கே இமய மலையில் சாய்ந்தபோது, சமமாக நிறுவிய சிற்பியாகிய அகத்திய முனிவர் தியானஞ் செய்கின்ற காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியவரே! கடலில்

மாமரமாய் நின்ற குரபன்மன் வலிமையும், தீமையும், செயலும் ஒழியுமாறு போர்புரிந்த வேலையேந்திய கரத்தினரே! அழகிய பெருமிதம் உடையவரே! மாதர்களின் கண் - வேல், அம்பு, மீன், சமுத்திரம், நீலோற்பலம், நஞ்சு இவைகட்கு நிகர் என்றும், மார்பிலுள்ள தனம் பருத்த மலைக்கு நிகர் என்றும், கூந்தல் மேகத்துக்கு நிகர் என்றும், மனம் ஒப்பிப் பொய்யாகக் கற்பனை பல செய்து கூறி, கல் போன்ற மனம் உருகித் தடுமாறி, தூக்கத்தையும் செயல்களையும் விட்டுத் துன்பமும் சோர்வும் அடைந்து, வளையல் அணிந்த மாதர்கள் பொருட்டு இவ்வாறு அடியேன் இளைத்துச் சுழலாமல் வேதப் பொருள்களைக் கூறி, சிவந்த குரா மலரால் அர்ச்சித்து, உமது அடியார் தொழுகின்ற வெட்சி மலர் தரித்த திருவடியைப் பற்றித் தொழ மாட்டேனோ?

விரிவுரை

அயிலப்புக் கயலப்புத் தலைமெச்சுற் பல நச்சுக்கண்:-

தமிழ் படித்த புலவர்கள் அரிய தமிழால் பெரிய பொருளாகிய இறைவனைத் துதிசெய்து பாடாமல், நீர்க்குமிழி போல் தோன்றி மறைகின்ற நிலையில்லாத பெண்களின் அவயவங்களைப் புகழ்ந்து, பலப்பல கற்பனை நயங்கள் அமைந்த பாடல்கள் பாடி அலைவர். இதனைப் பல பாடல்களில் அருணகிரியார் கூறிக் கண்டிக்கின்றார்.

இங்கே மாதர்களின் கண்களைப் புகழ்கின்றதைக் கூறுகின்றார். அயில், அப்பு, கயல், அப்புத்தலை, மெச்சு உற்பலம், நச்சு கண்.

அயில் - வேல்; அம்பு என்ற சொல் அப்பு என வந்தது. சந்தத்தை நோக்கி, கயல் - மீன். அப்புத்தலை - கடல், மெச்சு உற்பலம் - வியக்கத்தக்க நீலோற்பல மலர். நச்சு - நஞ்சு. இவைகளைப் போன்ற கண் என்று கூறுவர்

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்திருக்கை
வேலென் கிலைகொற்ற மாயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேளங்ங னேழுத்தி காண்பதுவே.

- கந்தரலங்காரம்

உரத்தைக் கனவெற்புத் தனம்:-

உரத்து ஐ கனவெற்பு தனம்.

உரம் - மார்பு; ஐ - அழகு.

அம் மாதர்களின் அழகிய மார்பில் உள்ள தனம் பருத்த மலை போன்றது என்பர்.

மேகம் அளகக் கொத்து:-

சிறிது நாட்களில் நரைத்து உதிர்கின்ற கூந்தலைக் கரிய மேகம் என்பர்.

ஒப்பிப் புளுகிச் சொற்பல கற்பித்து:-

இவ்வாறு மனம் ஒப்பிக் கற்பனை பல செய்து புளுகுவார்கள். இனிய கனியமுதம் போன்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டு கவி புனைவார்கள்.

இளகிக் கற்புள நெக்குத் தடுமாறி:-

உள்ளம் உருகியும், கல் போன்ற மனம் நெகிழ்ந்துத் தடுமாறுவர். அந்தோ! பரிதாபம். கானல் நீரை, நீரெனக் கருதும் மடமைபோல் தடுமாற்றம் அடைவார்கள்.

துயில்விட்டுச் செயல்விட்டு:-

இரவு முழுவதும் மாதர் மயலால் உறங்காதும், பகல் முழுவதும் வேறு நல்ல கருமங்களைச் செய்யாமலும், இரவு பகலாய்க் காழகர் திரிவார்கள்.

துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்று:-

துயர் உற்று உக்கு அயர் உற்று.

துன்பமும் சோர்வும் வாட்டமும் அடைவார்கள். இவ்வாறு மாதர் மயலால், இராவணன், கீசகன், சுந்தோபசுந்தர் முதலியோர்கள் அழிந்தார்கள்.

தொடியர்க்கிப்படி யெய்த்துச் சுழலாதே:-

தொடி - வளையல். வளையல் அணிந்த மாதர்களை நாடித் தேடி திரிந்து இவ்வாறு சுழல்வது கூடாது என்று அடிகளார் உலகத்தார்க்கு உபதேசிக்கின்றார்.

சுருதிப் பொற் பொருள்:-

காது வழி கேட்டு ஓதுவதனால், வேதம் சுருதி எனப்பட்டது. வேதப் பொருள்களைக் கூறி முருகன் திருவடியை, மலர் தூவி, அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

செக்கர்க் குரவிட்டு:-

செக்கர் - சிவப்பு. சிவந்த குரா மலரால் முருகவேளை

அர்ச்சித்தல் சிறந்தது. முருகவேளுக்கு உகந்த மலர் குரா.

“குராப்புனை தண்டையந் தாள்தொழில் வேண்டும்” - அலங்காரம்
தமர்பற்றி:-

தமர் - முருகவேளின் அடியார்கள்

“திருமுகம் ஆறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்” - அலங்காரம்

முருகனுடைய அடியார்களைத் துணைபற்றினால், முத்தி நலம், எளிதாகச் சித்திக்கும்.

அடியார்கள், பற்றுக்கள் அனைத்தும் விடுத்துப் பற்றற்ற பரமனைப் பற்றிப் பணிவார்கள். பற்றற்றான் பற்று, ஏனைய பற்றுக்களை யகற்றும்.

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு” - திருக்குறள்

தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனோ:-

அடியார்கள் தொழுதேத்தும் திருவடி முருகனுடைய பாத மலர். அப் பாதமலரை, சீதமலராகிய வெட்சி மலர் கொண்டு பணிதல் வேண்டும்.

புயலத்தை:-

புயல் - மேகம். இந்திரனுக்கு வாகனம் மேகம். அதனால், இந்திரனுடைய புதல்வியாகிய தேவசேனைக்கும் மேக வாகனம் உண்டு எனக் கூறினார்.

“தெய்வ மின் ஊர் செல்” - கந்தரந்தாதி

அத்தன் என்ற ஆண்பால் சொல், பெண்பாலில் அத்தை என வந்தது.

குயில் தத்தை:-

வள்ளியம்மை, குயில் போன்ற இனிய குரலும், கிளிபோன்ற பச்சை நிற அழகும் உடையவர்.

“பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்” - திருப்புகழ்

கிளைபுக்குத் தொளைபச்சைப் புனமுத்து:-

கிள்ளை என்ற சொல் கிளை என வந்தது. கிள்ளை - கிளி.

கிளிகள் வந்து தம் மூக்கினால் தொளைத்துத் தினைக்

கதிர்களை உண்டு பசியாறுகின்ற பசுமை வாய்ந்த புனம். அப்புனத்தில் காவல்புரிந்த ஆணிமுத்து போன்றவள் வள்ளி பிராட்டியார்.

“தினைவ னங்கிளி காத்தச வந்தரி”

- திருப்புகழ்

புரவிக் கொட் பிரதற்றம்:-

புரவி - குதிரை. சூரியனுடைய தேரில் பூட்டிய பச்சைப் புரவிகள் வேகத்தினால் சுழல்கின்றன.

கொட்பு - சுழற்சி. அற்றம் - நேரம்.

சூரியனுடைய தேர் வரும் நேரத் தெரிந்து, உலக மக்கள் தூக்கத்தை விட்டு எழுமாறு சேவல், ஆவலுடன் கூவுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் கேவல இருளை விட்டு எழுமாறு, நாத தத்துவம் துணை புரிகின்றது என்ற உட்பொருளை யுணர்க.

இருள் திக்கிப்படி மட்கப்புகல் பொற்குக்குடம்:-

குக்குடம் - கோழி. கு - பூமி. குடம் - பேதிப்பது.

பூமியைக் கீறுவதனால் குக்குடம் எனப்பெற்றது. சேவல் கூவியவுடன், உலகில் உள்ள இருள் திக்கு முக்காடிக் கொண்டு நீங்குகின்றது.

கயிலச் சுத்தரதத்துச் சயிலத்துத் தரநிற்கக் கரணிச் சித்தருள் கச்சி:-

கயில் அ சுத்த ரதத்து.

கயில் - தேர்க் கொடுங்கையின் மேற்பாகம்.

திரிபுர சம்மாரத்தின்போது பூதலம் சிவபெருமானுக்குத் தேராக இருந்தது.

பார்வதியம்மையின் திருமணத்தின்போது, அமரர், முனிவர் அனைவர்களும் இமயத்தில் குழுமியதனால், வடபால் சாய்ந்து, தென்பால் உயர்ந்தது. அதனால், சிவபெருமான் அகத்திய முனிவரைப் பொதிய மலைக்கு அனுப்பியருளினார். அகத்தியர் பொதியமலையை யடைந்தவுடன் பூமி சமனாகியது.

“பொதியம் தென்னும் வெற்பில் புனிதமா முனிவன் வைகத் துதியுறு வடபால் தென்பால் புவனியோர் துலைபோல் ஒப்ப”

- கந்தபுராணம்

கரணி - சிற்ப வேலை செய்யுந் தபதி.

உலகைச் சமன் செய்த தபதி போன்றவர் அகத்தியர்.

சித்தர் உள் - சித்தராகிய அகத்திய முனிவர் தியானிக்கின்ற காஞ்சி.

உள் - தியானித்தல்.

கடலில் கொக்கடல் கெட்டுக் கரமுட்கத் தரமுட்கப் பொருசத்திக்கர :-

ஆணவமாகிய சூரபன்மன், பிறவிப் பெருங்கடலில் ஒளிந்த போது, ஞானவேல் அவனுடைய வலிமை, வஞ்சனை முதலிய செயல்களை யழித்தது.

கருத்துரை

கச்சியம்பதிக் குமரா! உமது பாதமலரைப் பணிந்து உய்ய அருள்செய்வீர்.

29

கமலரு சோகாம்பர முடிநடு வேய்பூங்கணை	
கலகமர் வாய்தோய்ந்தம	ளியின்மீதே
களையற மீதூர்ந்தெழ மதனவி டாய்போம்படி	
கனவிய வாரேந்தின	இளநீர்தோய்ந்
தெமதுயிர் நீலாஞ்சன மதர்விழி யால்வாங்கிய	
இவளுடன் மால்சூர்ந்திடு	மநுபோகம்
இனிவிட வேதாந்தப ரமசக வீடாம்பொருள்	
இதவிய பாதாம்புய	மருள்வாயே
அமகர ஆசாம்பர அதுகர ஏகாம்பர	
அதுலன நீலாம்பர	மறியாத
அநகர நாளாங்கிதர் தமையுமை யாள்சேர்ந்தருள்	
அறமுறு சீகாஞ்சியி	லுறைவோனே
விமலகி ராதாங்கணை தனகிரி தோய்காங்கெய	
வெடிபடு தேவேந்திர	னகர்வாழ
விரிகடல் தீழுண்டிட நிசிசரர் வேர்மாண்டிட	
வினையற வேல்வாங்கிய	பெருமாளே.

பதவுரை

அமகர - அ உ ம என்ற மூன்று அட்சரங்களின் சேர்க்கையான பிரணவாகாரமானவரும், ஆசாம்பர - திகம்பரரும், அதுகர - அது என்று அஃறிணை நிலையிலும் வைத்துப் போற்றக் கூடியவரும், ஏகாம்பர - ஒற்றை மாமரத்தின் கீழ் வாழ்பவரும், அதுல - ஒப்பில்லாதவரும், அன - அன்னவடிவான பிரமதேவரும், நீலாம்பரம் - நீலக்கடல்போன்ற திருமாலும், அறியாத - முடியும் அடியுந் தேடியறிய முடியாதவரும், அநகர் - பாவமில்லாதவரும், அம் நாள் அங்கிதர்தமை - அழகிய முலைக்காம்பின் தழும்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமானை, உமையாள் சேர்ந்து அருள் - உமாதேவியார் தவஞ் செய்து அடையப்பெற்றதும், அறம் உறு - அம்பிகை செய்த அறங்களை யுடையதுமாகிய, சீகாஞ்சியில் உறைவோனே - திருக்கச்சியம்பதியில் வாழ்கின்றவரே! விமல - பரிசுத்தமானவரே! கிராத அங்கனை - வேடர்மகளாம் வள்ளி நாயகியின், தனகிரி தோய் - தனமாகிய மலையில் தோய்கின்ற, காங்கெய - கங்கையின் புதல்வரே! வெடிபடு - நறுமணங்கமழ்கின்ற, தேவ இந்திரன் நகர் வாழ - தேவர் கோமானுடைய அமராவதி நகரம் வாழும் பொருட்டும், விரிகடல் தீ மூண்டிட - விரிந்து பரந்த சமுத்திரம் தீப்பற்றி எரியுமாறும், நிசிரார் வேர் மாண்டிட - இரவில் உலவுகின்ற அரக்கர்களின் மூலம் அழியுமாறும், வினை அற - தீவினைகளையாவும் அழியும்படியும், வேல்வாங்கிய - வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய, பெருமாளே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கமல - தாமரைப்பூ, அரு அசோகு - அருமையான அசோக மலர், ஆம்பரம் - மாமலர், முடி நடு ஏய் பூம்கணை - முடிவிலும் நடுவிலும் உள்ள நீலோற்பல மலர் ஆகிய மலர்க்கணைகளின் ஆற்றலினால், கலக அமர்வாய் தோய்ந்து - கலகமாகிய போரில் ஈடுபட்டு, அமளியின் மீதே - படுக்கையின் மேல், களை அற - சோர்வு நீங்க, மீது ஊர்ந்து எழு அமதனவிடாய் போம்படி - என்மீது தாக்கி எழுகின்ற அந்தக் காமதாகம் தீரும்படி, கனவிய - கனத்ததும், வார் ஏந்தின - கச்சினைத் தாங்கியதும் ஆகிய, இளநீர் தோய்ந்து - இளநீரைப் போன்ற தனங்களைத் தழுவி, எமது உயிர் - என்னுடைய உயிரை, நீல அஞ்சன - கரிய மை பூசிய, மதர் விழியால் - செழிப்புள்ள கண் கொண்டு, வாங்கிய - கவர்ந்த, இவளுடன் மால் கூர்ந்திடும் - இப்பெண்ணின் மீது மயக்கம் மிகுதியாகக் கொண்ட, அநுபோகம் - இன்ப நுகர்ச்சியை, இனி விடவே - இனி விட்டொழிப்பதற்கு, வேதாந்த - வேதமுடிவான, பரமசுக - பெரிய

சுகத்தைத் தருவதான, வீடு ஆம் பொருள் - முத்திப் பொருளாகிய, இதனிய - இன்பந்தருவதான, பாதாம்புய அருள்வாயே - பாத தாமரையைத் தந்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

அகர உகர மகர சம்மேளனமாகிய பிரணவப் பொருளான வரும், திகம்பரமும். அது என அஃறிணையாலும் சுட்டிப் போற்றப் படுபவரும், தனிமாமரத்தின் கீழ் உறைபவரும், ஒப்பில்லாதவரும், அன்ன வடிவாகிய பிரமதேவரும், நீலக்கடல் போன்ற நாராயணரும் அறிய முடியாதவரும், பாவமில்லாதவரும், அழகிய முலைக் காமப்பின் தழும்பையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானைத் தவஞ் செய்து காமாட்சியம்மையார் அடைந்ததும், அப் பார்வதி தேவி அறங்கள் புரிந்ததுமாகிய திருக்கச்சியம்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! மலம் இல்லாதவரே! வேடர் குலமகளாம் வள்ளிநாயகியின் தனமலைகளில் தோய்ந்த காங்கேயரே! நறுமணம் கமழ்கின்ற தேவேந்திரனுடைய அமராவதி நகரம் வாழுமாறும், விரிந்த கடல் தீ மூண்டு எரியவும், இரவில் உலாவுகின்ற அசுரர்கள் அடியுடன் அழியும்படியும், தீவினைகள் தொலையுமாறும் வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய பெருமிதம் உடையவரே! தாமரை மலர், அருமையான அசோக மலர், மாமலர், முடிவிலும் நடுவிலும் உள்ள நீலோற்பல மலர், முல்லை மலர் என்ற மன்மத பாணங்களால், கலகப்போரில் ஈடுபட்டுப் படுக்கையின்மீது சோர்வு நீங்க, என்மீது தாக்கி எழுகின்ற காமதாகம் நீங்கும்படி, கனத்ததும் கச்ச அணிந்ததும் ஆகிய இளநீர் போன்ற கொங்கைகளைத் தழுவி, என் உயிரை கரிய மை பூசிய செழிப்புள்ள கண்களால் கவர்கின்ற இப்பெண்ணின் மீது மோக மயக்கம் மிகுதியாக எழுகின்ற இன்ப நுகர்ச்சியை இனி விட்டொழியுமாறு, வேத முடிவானதும், பெரிய சுகத்தைத் தருவதும், முத்திப் பொருளாக விளங்குவதும் இன்பந்தருவதுமான உமது திருவடித் தாமரையைத் தந்தருளுவீராக.

விரிவுரை

கமலரு சோகாம்பர முடிநடுவேய்ப் பூங்கணை:-

கமல அரு அசோகு ஆம்பரம் - மன்மதனுடைய ஐங்கணைகளைக் குறிக்கின்றார்.

தாமரை - முதற்கணை. அசோகு - நடுக்கணை, ஆம்பரம் - மா. நீலோற்பல - கடைக்கணை.

மா, முல்லை என்பவை இடைக்கணைகள். இந்த ஐந்து மலர்க்கணைகளால் மன்மதன் உயிர்களுடன் போர் புரிகின்றான்.

முடி நடு ஏய்பூம் கணை.

கலகமர் வாய்தோய்ந் தமளியின் மீதே:-

கலக அமர் வாய் தோய்ந்து அமளியின் மீது.

கலகமாகிய போரில் ஈடுபட்டுப் படுக்கையின் மீது சோர்கின்றார்கள் மாந்தர்கள்.

களையற :-

இத்தகைய சோர்வு நீங்குமாறு.

மீதூர்ந்தெழ மதனவிடாய் போம்படி:-

மீது ஊர்ந்து எழு அ மதனவிடாய், என்மீது தாக்கி எழுகின்ற அந்தக் காமதாகம் போகும்படி.

கனவிய வாரேந்தின இளநீர் தோய்ந்து:-

கனவிய - பருத்தது. வார் - கச்ச அணிந்தது.

இளநீர் போன்ற தனங்களைத் தழுவி.

எமதுயிர் :-

எனது என்ற ஒருமை, சந்தம் நோக்கி எமது எனப் பன்மையாக வந்தது.

நீலாஞ்சன மதர்விழியால் வாங்கிய:-

நீல மை பூசிச் செழிப்பாக வுள்ள கண்களால் பெண்கள் இளைஞர்களின் உயிரைக் கவர்வார்கள்.

இவளுடன் மால்கூர்ந்திடு மநுபோகம்:-

இப்பெண்ணாகிய பொதுமகளிடம் மயக்கம் மிகுதியாகக் கொண்டு இன்பம் நுகர்கின்ற கலவி நலம்.

இனி விட:-

இனி இந்த ஆசைநோய் அறவே நீங்கும்படி.

வேதாந்த பரம சுகவீடாம் பொருள் இதவிய பாதாம்புயம் அருள்வாயே:-

இது முருகன் திருவடிப் பெருமையைத் தெரிவிக்கின்றது. எம்பிரான் இணையடி வேதமுடிவில் விளங்குவது; பெரிய

சுகத்தைத் தருவது; முத்தியின்பத்தை நல்குவது. இன்பத்தை வழங்குவது.

இத்தகைய திருவடித் தாமரையை அடியேற்குத் தந்தருள்.

அமகர :-

அ ம. இனம்பற்றி உ சேர்த்துப் பொருள் செய்யப்பெற்றது.

அகர, உகர, மகரம் என்ற மூன்று அட்சரங்களின் சேர்க்கையாகிய ஓங்கார வடிவினர் சிவபெருமான். ஓங்காரப் பொருளாகத் திகழ்பவர்.

ஆசாம்பர :-

திகம்பரர் - திசைகளை யாடையாக வுடையவர்.

அதுகர :-

அது என்று அஃறிணையாலும் சுட்டிப் போற்றப்படுபவர். இறைவனை அது என்று வேதம் கூறும்.

ஏகாம்பர :-

ஏக ஆம்பரம். தனி மாமரம். காஞ்சிபுரத்தில் வேதமே மாமரமாக நிற்க, அதன்கீழ் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பான்.

அதுல :-

அதுலம் - ஒப்பில்லாதவர். இறைவன் சமானமில்லாதவர்

“சமான ரகிதம் விபும்”

- வேதம்

“நிகர்பகர அரியது”

- திருப்புகழ்

“உவம னில்லி”

- தேவாரம்

எனவரும் வாக்குகளையும் நினைவு கூர்க.

அனநீலாம்பர மறியாத :-

அனம் - அன்னமாகிய பிரமனும், நீலக்கடல் போன்ற திருமாலும் முடியும், அடியும் தேடிக்காணப் பெறாதவர் கண்ணுதற் கடவுள்.

அநகர் :-

அகம் - பாவம். அநகர் - பாவம் இல்லாதவர்.

அநாளாங்கிதர் :-

அம் நாள அங்கிதர் :

இறைவன், காமாட்சியம்மை பூசித்தபோது, கம்பாநதியைப் பெருகச் செய்தருளினார். அம்பிகை அஞ்சி இலிங்கமூர்த்தியைத் தழுவித் குழைந்தார். அப்போது வளைத் தழும்பும் முலைச்சுவடும் இலிங்கத்தில் பதிந்தன.

“தழுவுமையாள் முன்னும் தமிழிறையால் பின்னும்
தொழுமிறையால் மேலும் சுவடு - கெழுமுலகீழ்
இன்றால் என்குறைபோம் என்மனஞ்சேர் வாட்போக்கி
அன்றால் அமர்ந்தா யடி. - வாட்போக்கிக் கலம்பகம்

அறமுற சீகாஞ்சி:-

32 அறங்களும் உறைகின்ற தலம் காஞ்சீபுரம்.

திருத்தலங்கள் அனைத்திலும் மேம்பட்டது. திருத்தலங்களின் முடிமணியாகத் திகழ்வது.

வெடிபடு தேவேந்திரனகர் வாழ:-

வெடி - நறுமணம். கற்பகமலர் மணங்கமழ்கின்ற நகர் அமராவதி, அந்நகர் வாழும்படி, முருகன் வேல் வாங்கி யருளினார்.

விரிகடல் தீமூண்டிட:-

வேலின் வெம்மையால், கடல் எரிந்தது.

நிசிசரர் வேர் மாண்டிட:-

இரவில் சஞ்சரிக்கின்ற அசுரர்கள், வேரோடு அழியும்படி வேல் வாங்கினார்.

“மகபதி தன்பதி பகைகிழி யும்படி யன்றல்
வாளோங்கிய

வேல்வாங்கவே
- திருவகுப்பு

கருத்துரை

திருக்கச்சியம்பதி வாழ் தேவா! மாதர் மயக்கற நின் திருவடியைத் தந்தருள்வீர்.

30

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காணா தெய்த்துத்

கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நானா வார்க்கக்

தடுமாறுங்

கலைநூலின்

வரும் நேகவி கற்பவி பரிதம னோபா வத்துக் மவுன பூரித சத்திய வடிவினை மாயா மற்குப்	கரிதாய புகல்வாயே
தரும வீமஅ ருச்சுன நகுலச காதே வர்க்குப் சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு நாளோர் பத்தெட்	புகலாகிச் டினிலாளுங்
குரும கீதல முட்பட வுளமது கோடா மற்சுஷத் குலவு தேர்கட வச்சதன் மருககு மாரா கச்சிப்	ரியர்மாளக் பெருமானே.

பதவுரை

தரும - தருமராஜர், வீம - வீமசேனன், அருச்சுன - அருச்சுனன், நகுல - நகுலன், சகாதேவர்க்கு - சகாதேவன் என்ற பாண்டவர்கள் ஐவர்க்கும், புகல் ஆகி - காப்பு அளிப்பவனாகி, சமர பூமியில் - போர்க்களத்தில், விக்ரம வளை கொடு - ஆற்றல் வாய்ந்த சங்கு கொண்டு, நாள் ஒர்ப்பத்து எட்டினில் ஆளும் - ஒரு பதினெட்டு நாட்களில் போர் நிகழும், குரு மகீதலம் உட்பட - இடம் குருகேஷத்திரமாக, உளம் அது கோடாமல் - தமது திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அரசநெறி மாறுபடாமல் நிற்கவும், சுஷத்ரியர் மாள - அரசகுலம் அழியவும், குலவு தேர்கடவு - அர்ச்சுனனுடைய சிறந்த தேரைச் செலுத்திய, அச்சதன் - நாராயணருடைய, மருக - திருமருகரே! குமாரா - குமாரக் கடவுளே! கச்சி பெருமானே - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமையிற் சிறந்தவரே! கருமம் ஆன பிறப்பு அற - வினைக்கு ஈடாக வரும் பிறவி தொலைவதற்கு, ஒரு கதி காணாது - ஒரு வழியுந் தெரியாமல், எய்த்து தடுமாறும் - இளைத்துத் தடுமாறு பவரும், கலக காரண - சண்டை செய்வதற்கே காரணமாகிய, துற்குண சமயிகள் - பொல்லாத குணமுடையவரும் ஆகிய சமய வாதிகளின், நானாவர்க்க கலைநூலின் - பல விதமான சாத்திர நூல்களில், வரும் அநேக விகற்ப - சொல்லப்பட்ட அநேக மாறுபாடுகள் கொண்டதும், விபரீத பொருந்தாததுமான, மனோ பாவத்துக்கு அரிது ஆய - மனவுணர்ச்சிக்கு எட்டாததான, மவுன பூரித - மௌன நிலை நிறைவு கொண்டதான, சத்திய வடிவினை

- உண்மை வடிவத்தை, மாயாமற்கு புகல்வாயே - அடியேன் இறவாத தன்மை யடையுமாறு உபதேசித்து அருள்புரிவீராக.

பொழிப்புரை

தருமர் வீமசேனன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் என்ற பாண்டவர்கள் ஐவர்க்கும் புகலிடமாகி, போர்க்களத்தில் ஆற்றல் படைத்த சங்கத்தைக் கொண்டு, பதினெட்டு நாள் போர் நிகழும் இடமாகக் குருசேத்திரத்தைக் கொண்டு, திருவுள்ளத்தில் அரசர்கட்குரிய அறநெறி பிறழாமல் இருக்குமாறு கொண்டு, அரசர்கள் அனைவரும் அழியுமாறு, அர்ச்சுனனுடைய தேரைச் செலுத்திய கண்ணபிரானுடைய திருமருகரே! குமாரமூர்த்தியே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமிதமுடையவரே! வினையினால் வரும் பிறவித் துன்பம் விலகுமாறு ஒரு வழியும் தெரியாமல் இளைத்துத் தடுமாறுபவரும், கலகஞ் செய்வதற்கே காரணமாகிப் பொல்லாத குணமுடையவருமான சமய வாதிகளின், பலவிதமான சாத்திர நூல்களில் சொல்லப்பட்ட அநேக மாறுபாடுகள் கொண்டதும், பொருந்தாததுமான மன வுணர்ச்சிக்கு எட்டாததான, மௌன நிலையில் நிறைவு கொண்ட தான உண்மை வடிவினை, அடியேன் அழியா நிலை பெறுமாறு உபதேசித்து அருள் புரிவீராக;

விரிவுரை

கருமமான பிறப்பு :-

கருமம் - வினை.

இந்த உடம்பு வினையினால் விளைகின்றது. வினையொழிந்தால் உடம்பு வாராது. உடம்பு, துன்பங்கள் அத்தனைக்கும் உறைவிடம். இது நான்கு பேர் சுமக்கும் சுமை. பணங் கொடுத்தால் நான்கு பேர் சிறிது நேரம் சுமப்பர். இத்தகைய கனமான உடம்பை நாம் ஒருவரே சுமந்து அலைகின்றோம். அலைவதுடன் அமையாமல் நெடுங்காலம் உடம்புடன் வாழவும் விரும்புகின்றோம். என்னே பேதைமை?

இந்த உடம்பு மலம், மூத்திரம், பித்தம், கோழை, புழுக்கள் முதலியன நிறைந்தது. தூய்மையில்லாதது. நோய்களுக்குத் தங்குமிடம்.

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேக மந்து நான்மெ லிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயரார

“குரம்பை மலசலம் வழுவளு நிணமொடு
 எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்நெதி
 குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல கசுமாலக்
 குடிஸ்” - திருப்புகழ்

இந்த வுடம்புடன் கூடி வாழ்கின்ற வாழ்க்கையை எண்ணி
 எண்ணி இராமலிங்க அடிகளார் ஏங்கினார். அவர் உரைக்கும்
 செந்தமிழ் இன்கவைப் பாடல் இதோ.

புன்புலால் உடம்பின் அசுத்தமும் இதனில்
 புகுந்துநான் இருக்கின்ற புணர்ப்பும்
 என்பொலா மணியே எண்ணிநான் எண்ணி
 ஏங்கிய ஏக்கம்நீ யறிவாய்
 வன்புலால் உண்ணும் மனிதரைக் கண்டு
 மயங்கியுள் நடுங்கியாற் றாமல்
 என்பொலாங் கருகி இளைத்தனன்; அந்த
 இளைப்பையும் ஐய!நீ அறிவாய்.

ஆகாமியம், பிராரப்தம், சஞ்சிதம் என்ற மூன்று வினைகளையுமும், திருவருளாலும், குருவருளாலும் தொலைத்து, எடுத்த பிறப்பைக் கொண்டு, இனிப் பிறவாத வண்ணம் புரிதல் வேண்டும்.

பிறப்பற ஒருகதி காணாதெய்த்துத் தடுமாறும்:-

கதி - வழி. எண்ணில்லாத காலமாக, எண்ணில்லாத பிறவிகளை எடுத்து, எடுத்து உழல்கின்ற ஆன்மாக்கள், அப்பிறவியதும் நெறி ஒன்றையும் அறியாது தடுமாறுகின்றன.

பிறப்பறுக்கும் நெறிகள் இன்ன இன்ன என்று குருஞான சம்பந்தர் கூறுமாறு காண்க.

தன்பெருமை எண்ணாமை தற்போத மேயிழத்தல்
 மின்பெருமை யாம்சகத்தை வேண்டாமை - தன்பால்
 உடலைத் தினம்பழித்தல் ஓங்குசிவத் தொன்றல்
 நடலைப் பிறப்பொழியு நாள்.

எய்த்தல் - இளைத்தல். ‘எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்’ என்கின்றார் மணிவாசகப் பெருமான்.

கலக காரண துற்குண சமயிகள்:-

மனம் அடங்கக் கல்லாது, சமய நூல்களைக் கற்று, ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்துத் தத்தம் மதங்களே பெரிது என்று தருக்கமும், கலகமும் புரிவர் சமயவாதிகள்.

“திரமென்று தத்தம் மதத்தையே தாமதச்
செய்கையொடு உளற அறிவார்”

- தாயுமானார்

கற்கவிடர்ப் பட்டுமிகக் கற்றவெல்லாம் கற்றவர்பால்
தற்கமிட்டு நாய்போலச் சள்ளெனவோ - நற்கருணை
வெள்ளம் அடங்கும் விரிசடையார்க் காளாகி
உள்ளம் அடங்கஅல்ல வோ.

எத்தனைதான் கற்றாலும் எத்தனைதான் கேட்டாலும்
எத்தனைசா தித்தாலும் இன்புறா - சித்தமே
மெய்யாகத் தோன்றி விடுமுக வாழ்வனைத்தும்
பொய்யாகத் தோன்றாத போது.

- சிவபோகசாரம்

நானாவர்க்கக் கலை நூலின் வருமநேக விகற்பம்:-

விகற்பம் - வேறுபாடு. சமய நூல்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று
சேராமல், மாறுபட்டுக் கூறும் தகையன. பல வகையான
கொள்கைகளைக் கூறும்.

விபரித மனோபாவத்துக் கரிதாய:-

“விபரித சமய கலைகளும் அலமலம்” என்று பிறிதொரு
திருப்புகழில் சுவாமிகள் கூறியபடி, விபரித எண்ணங்களும்,
ஐயப்பாடுகளுங் கொண்ட மனவுணர்ச்சிக்கு எட்டாதது,
இறைவனுடைய உண்மை நிலை.

மவுனபூரித சத்திய வடிவினை:-

மனம் அற்ற நிலை மௌனம். இது ஞானத்தின் முடிவாகத்
திழ்வது.

“மோன மென்பது ஞான வரம்பு” வாய் திறந்து
பேசாதிருப்பது மௌனம் அன்று.

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே என்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதால் - தேனுந்து
சொல்லெல்லாம் மோனந் தொழிலா தியுமோனம்
எல்லாம்நல் மோனவடி வே.

- தாயுமானார்

இறைவன் இந்த மோன நிலையில் காணக்கூடியவன்.
அப்பரமனைக் காணும் நெறியை ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன.

உரையிறந்தால் உன்னும் உணர்விறந்தால் மாயைத்
திரையிறந்தால் காண்கின்ற தேவை - வரைபெறுக
வாசிப்ப தும்நாவால் வாழ்த்துவதும் நாடகமாய்ப்
பூசிப்ப தும்சத்தப் பொய்.

- சிவபோகசாரம்

ஆதலால், இறைவனை மனமற்ற நிலையில் கண்டு,
காற்றில்லாத இடத்தில் எரியும் கற்பூர தீபம்போல் அசைவற்று
இருக்க வேண்டும்.

மாயாமற்குப் புகல்வாயே:-

"அழியாத நிலையுண்டாக அடியேனுக்கு உன் சத்திய வடிவு
தோன்ற உபதேசித்தருள்" என்று அடிகளார் வேண்டுகின்றார்.

தரும வீம அருச்சுன நகுல சகாதேவர்க்குப் புகலாகி:-

தருமதேவதையின் புதல்வர் யுதிட்டிரர்.

யுதிட்டிரர் - யுத்தத்தில் புறங்காட்டாதவர். தருமமே ஒரு
சொருபமாக வாழ்ந்தவர்.

வீமன் - பயங்கரமானவன். மானசீகமாக சிவபூசை
செய்கின்றவன்.

அருச்சுனன் - மனவாக்குக் காயங்களால் மாசில்லாதவன் -
தூயவன்.

நகுலன் - பகைவராகிய பாம்புகட்குக் கீரி போன்றவன்.

சகாதேவன் - உடன் பிறந்தாரிடம் ஒற்றுமையாக இருப்பவன்.

இந்த ஐவர்களாகிய பாண்டவர்க்குப் பரந்தாமனாகிய
கண்ணபிரான் புகலிடமாக நின்று அருள் புரிந்தார்.

சமரபூமியில் விக்ரம வளைகொடு:-

போர்க்களத்தில், பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கத்தை ஒலித்துப்
பாண்டவர்க்கு உதவி புரிந்தார் வாசுதேவர். வளை - சங்கு.

நாளோர் பத்தெட்டினில்:-

பதினெட்டு என்ற எண்ணிக்கையில் வருவன.

புராணங்கள் 18, வித்தைகள் 18, முருகவேளின் கண்கள் 18,
பாரதத்தின் பருவங்கள் 18, பாரத சேனைகள் அட்சரோணி 18,
ஆடியில் காவேரி பெருக்கத்தின் நாள் 18, சித்தர்கள் சபரிமலையில்
ஐயப்பனைக் காண ஏறும் படிகள் 18, கீதையின் அத்யாயங்கள்

18. பாரதப் போர் நடந்த நாட்கள் 18.

பதினெட்டு நாட்களில் பாரதப் போரை முடித்துப் பகவான் பூபாரந் தீர்த்தருளினார்.

குரு மகீதலம்:-

குருக்ஷேத்திரம். இது புனிதமான இடம். அறத்தை நிறுவிய இடம். கீதையை உபதேசித்த புனித பூமி. டெல்லிக்கு வடக்கே உள்ளது.

கோடாமற் கூத்திரியர் மாள:-

கூத்திரியர் - கூத்திரம் - பராக்கிரமம். இக்குணம் உள்ளவன் கூத்திரியன்.

துவாபரயுக முடிவில் அரசர்களிடம் மறம் ஓங்கி அறம் குன்றியபோது, கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்குத் தேர் செலுத்தி அரச குலத்தை யழித்தருளினார்.

கோடாமல் - அரசநெறி கோணாமல்.

கருத்துரை

கச்சிக் குமாரா! உன் சத்திய வடிவைக் காணவும் அழியா நிலை பெறவும் உபதேசித்தருள்வீர்.

31

கச்சிட் டணிமுலை தைச்சிட் டுருவிய	
மச்சக் கொடிமதன்	மலராலும்
கச்சைக் கலைமதி நச்சக் கடலிடை	
அச்சப் படவெழு	மதனாலும்
பிச்சுற் றிவளுள மெய்ச்சுத் தளர்வது	
சொச்சத் தரமல	இனிதான
பிச்சிப் புதுமலர் வைச்சச் சொருகிய	
செச்சைத் தொடையது	தரவேணும்
பச்சைத் திருவுடை இச்சித் தருளிய	
கச்சிப் பதிதனி	லுறைவோனே
பற்றிப் பணிபவர் குற்றப் பகைகெட	
உற்றுப் பொரவல	கதிர்வேலா

இச்சித் தழுகிய கொச்சைக் குறமகள்

மெச்சித் தழுவின

எட்டுக் குலகிரி முட்டப் பொடிபட

வெட்டித் துணிசெய்த

திருமார்பா

பெருமானே.

பதவுரை

பச்சை திரு உமை - பச்சை நிறமும் பெருமையும் உடைய பார்வதியம்மையார், இச்சித்து அருளிய - உயிர்களின் மீது கருணை வைத்து முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் செய்தருளிய, கச்சி பதிதனில் உறைவோனே - காஞ்சிமா நகரத்தில் வாழ்பவரே! பற்றி பணிபவர் - உம்மையே பற்றித் தொழுகின்ற அடியார்களின், குற்றம் பகை கெட - குற்றங்களும் பகைகளும் கெட்டொழியுமாறு, உற்று பொர வல - அணுகி வந்து போர் புரிய வல்ல, கதிர் வேலா - ஒளி மிகுந்த வேலாயுதரே! இச்சித்த அழகிய - காதல் வைத்த அழகிய, கொச்சை குறமகள் - மழலை மொழி பேசும் வள்ளி நாயகி, மெச்சி தழுவின - புகழுரை கூறி தழுவிக்கொண்ட, திருமார்பா - அழகிய மார்பினரே! எட்டு குலகிரி - எட்டுக்குல மலைகளும், முட்ட பொடிபட - அடியோடு தூளாகும் படி, வெட்டி துணி செய்த - அவைகளில் வாழ்ந்த அரசர்களை வெட்டித் துணிபடுத்திய, பெருமானே - பெருமையின் மிகுந்தவரே! கச்சு இட்ட - இரவிக்கையணிந்த, அணிமுலை - அழகிய தனத்தில், தைச்சிட்டு உருவிய - தைத்து ஊடுருவிச் சென்ற, மச்ச கொடி மதன் - மீன் கொடியுடைய மன்மதனுடைய, மலராலும் - மலர்க்கணையாலும், கச்சை கலை மதி - தழும்பினையுடைய கலைகள் நிறைந்த சந்திரன், நச்சு கடல் இடை - ஆலகால நஞ்சுதோன்றிய சமுத்திரத்திலே, அச்சபட எழும் அதனாலும் - அஞ்சும்படி எழுகின்றதனாலும், பிச்சு உற்று - பைத்தியங்கொண்டு, இவள் உளம் எய்ச்சு - இத்தலைவி உள்ளம் இளைத்து, தளர்வது சொச்ச தரம் அல - தளர்கின்ற தன்மை கொஞ்சமன்று, இனிது ஆன பிச்சி புதுமலர் - இனிமையான புதிய பிச்சி மலர்களை, வைச்சு சொருகிய - இடையே வைத்துக் கட்டிய, செச்சை தொடை அது தரவேணும் - வெட்சி மாலையை இவளுக்கு ஈந்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

பச்சை நிறத்தால் அழகிய உமாதேவியார், உயிர்கள்மீது கருணை வைத்து அறங்கள் புரிந்த, காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்பவரே!

அன்பு வைத்துத் தொழுகின்ற அடியார்களின் குற்றங்களும், பகைகளும் அழியுமாறு அணுகிப் போர் புரிய வல்ல ஒளி மிகுந்த வேலாயுதத்தை உடையவரே! உம் மீது காதல் வைத்தவரும், அழகியவரும், திருந்தாத மொழி பேசுபவரும் ஆகிய வள்ளி நாயகியார் புகழ்ந்து தழுவிய திருமார்பை யுடையவரே! குலமலைகள் எட்டும் அடியுடன் பொடியாகும்படி, அவைகளில் வாழ்ந்த அசுரர்களை வெட்டித் துணித்த, பெருமிதம் உடையவரே! இரவிக்கை யணிந்த அழகிய தனத்தில் தைத்து, ஊடுருவிச் சென்ற, மீனக் கொடியுடைய மன்மதனுடைய மலர்க் கணைகளாலும், தேய்ந்த வடுவினையுடைய சந்திரன், நஞ்சு பிறந்த கடலில் அஞ்சும்படி உதிக்கின்ற தன்மையினாலும், பித்தங் கொண்ட இத்தலைவி, உள்ளம் இளைத்துத் தளர்வது கொஞ்சமன்று; ஆதலால், இனிய பிச்சியின் புதுமலர் இடையிடையே வைத்துத் தொடுத்த வெட்சி மலர் மாலையைத் தந்தருள வேண்டும்.

விரிவுரை

இத் திருப்புகழ் அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது. ஆன்மாவாகிய தலைவி, முருகவேள்மீது காதல் கொண்டு, அத்தலைவனுடைய திருமார்பில் அணிந்த மலர்மாலையை வேண்டிக் குறையிரந்து வேண்டுகின்ற அருமை பெருமையுடைய சிறந்த பாடல்.

கச்சிட்டணிமுலை தைச்சிட்டுருவிய மச்சக் கொடிமதன் மலராலும்:-

மன்மதனுக்கு மீன் கொடி. அவன் மலர்க் கணைகள் யேவி காழுகர்க்கு வேட்கைத் தீயை அதிகமாக மூட்டுவான். அவன் விடுகின்ற கணை தலைவனை விரும்பிய தலைவியின் தனங்களில் பட்டு ஊடுருவிப் புண்ணாக்கும்.

கச்சைக் கலைமதி:-

தக்கன் இட்ட சாபத்தால் சந்திரன் தேய்ந்து வடுப்படுவான். அந்தத் தழும்பையுடைய சந்திரன்.

நச்சுக்கடலிடை அச்சப்பட எழும்:-

ஆலகாலவிடம் தோன்றிய கடலில், அவ்விடம் போல் சந்திரன் கொடுமையுடன் தோன்றி, தலைவிக்குப் பெருந்துயரை யுண்டாக்குகின்றான். “எனைச் சுடுதியோ கடல் தோன்றிய திங்களே” என்று சீதை வருந்துகின்றாள்.

“இரவிபென வடவையென ஆலால விடமதென
வருவுகொடு மதியும்வர”

- திருப்புகழ்

பிச்சுற்றிவளுள மெய்ச்சுத் தளர்வது:-

பிச்சுற்று - பைத்தியங் கொண்டு. முருகன் மீது அன்பினால்
பித்துக் கொள்வது. அப்பைத்தியத்தால், உள்ளம் மிகவும்
இளைத்துத் தளர்கின்றான். எய்த்தல் - இளைத்தல்.

சொச்சத் தரமல:-

இப்படித் தளர்கின்றது கொஞ்சமன்று. பெரிதும் தளர்ந்து
விட்டான்.

இனிதான :-

முருகனுடைய மலர்மாலை ஞான மயமானது. மிகவும்
இனிமையுடையது.

பிச்சிப் புதுமலர் வைச்சுச் சொருகிய:-

மிகுந்த வாசனையுடைய மலர் பிச்சிப்பூ. அம்மலர்களை
இடையிடையே வைத்துத் தொடுத்த மலர்மாலை.

செச்சைத் தொடையது தரவேணும்:-

செச்சைத் தொடை - வெட்சி மலர்மாலை.

கணவனை விரும்பும் நங்கைக்கு காதல் தணிக்கும் அமுத
சஞ்சீவிபோல திகழ்வது கணவன் அணிந்த மலர்மாலை.

“குளிர்மாலை யின்கண் அணிமாலை தந்து
குறைதீர வந்து

குறுகாயோ
- திருப்புகழ்

பச்சைத் திருவுமை இச்சித்தருளிய கச்சி:-

மரகத நிறமுடைய மலை வளர் காதலி, காஞ்சிபுரத்தில் 32
அறங்களையும், ஆன்மாக்கள் மீது உள்ள பரம கருணையினால்
செய்தருளினார்.

இச்சைப்படி தன்பேரறம் எண்ணான்கும் வளர்க்கும்
பச்சைக்கொடி விடையானது பாகந்திறை கொண்டாள்
செச்சைத்தொடை இளையானுகர் தீம்பால்மண நாளும்
கச்சைப்பொரு முலையாளுறை கச்சிப்பதி கண்டான்

- வில்லிபாரதம்

பற்றிப் பணிபவர்:-

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை” என்று திருவள்ளுவர்

கூறியாங்கு, ஏனைய பற்றுக்களை அறவே யகற்றிப், பற்றற்ற பரமனையே பற்றிப் பணிவார்கள் அடியார்கள்.

“மற்றுப் பற்றெனக் கின்றிநின் திருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்”

- சுந்தரர்

குற்றப் பகை கெட:-

இப்படிப் பரமனைப் பற்றிப் பணிகின்ற அடியார்களின் குற்றங்களும், பகைகளும் கெடுமாறு முருகன் அருள்புரிகின்றான்.

குற்றமுடைய பகையெனினும் அமையும். புறப்பகை, அகப்பகையென்ற இரு பகைகளும் கெடுமாறு முருகனுடைய வேல் போர் புரியும்.

இச்சித்தழகிய கொச்சைக் குறமகள்:-

முருகனுடைய திருப்புயங்களைத் தழுவும் பொருட்டுப் பல காலந் தவஞ் செய்தவர் வள்ளி பிராட்டியார்.

இச்சித்து மாதவம் புரிந்தவர். மழலை மொழியால் பேசுபவர்.

துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையும்
எனக்கொர் துணை யாகும்.....

வேலே

சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை
அடுத்தபகை அறுத்தெறிய வறுக்கியெழு
மறத்தைநிலை காணும்.....

வேலே

- வேல்வகுப்பு

மெச்சித்தழுவிய திருமார்பா:-

“புகழ்ந்து தழுவிய திருமார்பினரே! இத்தலைவியும் வள்ளி போன்றவள். ஆதலால், காதலால் வருந்தும் இவளுக்கு உன் மலர் மாலையைத் தந்தருள்” என்பது குறிப்பெச்சம்.

எட்டுக் குலகிரி முட்டப் பொடிபட:-

அஷ்ட குலமலைகளும், அடியுடன் பொடிபடுமாறு முருக வேள் போர் புரிந்தருளினார்.

கருத்துரை

காஞ்சிமா நகர் மேவிய சுந்தக் கடவுளே! இத்தலைவிக்கு நின் வெட்சி மலர் மாலையைத் தந்தருள்வீர்.

32

கொத்தார் பற்கா லற்றே கப்பாழ் குப்பா யத்திற் கொக்கா கிக்கூ னிக்கோல் தொட்டே கொட்டா விக்குப்	செயல்மாறிக் புறவாசித்
தித்தார் நின்றார் செத்தார் கெட்டேன் அஆ உஉ செற்றே சுட்டே விட்டே நிப்போ மப்பே துத்துக்	எனவேகேள் கமறாதோ
நித்தா வித்தா ரத்தோ கைக்கே நிற்பாய் கச்சிக் நிட்டு ரச்சூர் கெட்டோ டப்போர் நெட்டோ தத்திற்	குமரேசா பொருதோனே
முத்தா ரத்தோ ளிற்கோ டற்பூ முட்டா திட்டத் முற்றா நித்தா அத்தா சுத்தா முத்தா முத்திப்	தணிவோனே பெருமானே.

பதவுரை

நித்தா - என்றும் உள்ளவரே! வித்தார தோகைக்கே நிற்பாய்
- விசித்திரம் நிறைந்த மயிலின் மீது விளங்கி நிற்பவரே! கச்சி
குமர ஈசா - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளிய குமாரக் கடவுளே!
நிட்டுர சூர் - கொடுமையுடைய சூரபன்மன், கெட்டு ஓட -
கேடு அடைந்து ஓடுமாறு, போர் - போரினினை, நெட்டு ஓதத்தில்
பொருதோனே - நெடிய கடலில் போர் செய்தவரே! முத்து
ஆரதோளில் - முத்து மாலையணிந்த தோளில், கோடல் பூ -
வெண் காந்தள் மலரை, முட்டாது - குறைவின்றி, இட்டத்து
அணிவோனே - விருப்பத்துடன் தரித்துக் கொள்பவரே! முற்றா
நித்தா - முதுமைப் பருவம் வராத நித்தரே! அத்தா - தலைவரே!
சுத்தா - தூய்மையானவரே! முத்தா - வீடு பேறுள்ளவரே! முத்தி
பெருமானே - முத்தியைத் தரவல்ல பெருமையில் மிகுந்தவரே!
கொத்து ஆர் - வரிசையாக நிறைந்த, பல் கால் அற்று ஏக -
பற்கள் அடியற்று விழுந்து போக, பாழ் குப்பாயத்தின் - பாழ்
படும் சட்டையான இந்தவுடலின், செயல் மாறி - செயல்கள்
தடுமாறி, கொக்கு ஆகி - மயிர் முழுவதும் கொக்குபோல்

வெளுத்து, கூனி கோல் தொட்டே - உடல் வளைந்து ஊன்று கோல் பிடித்து, கொட்டாவி - கொட்டாவி விட்டு, குப்புற - குனிதலையடைந்து, வாசி தித்தா நின்றார் - மூச்சு வேறுபாடு உற்று அநுபவித்து நின்றார், செத்தார் - இறந்து விட்டார், கெட்டேன் - ஐயோ கெட்டேன் எனக் கூறிக்கதறி, அ ஆ உ உ எனவே - அ ஆ உ உ என்ற ஒலியுடன் அழுது, கேள் செற்றே - சுற்றத்தார் சுடுகாட்டுக்குச் சென்று, சுட்டே விட்டு - பிணத்தைச் சுட்டு விட்டு, ஏறி போம் - சுடலையை விட்டு வெளியேறிப் போகின்ற, அ பேது துக்கம் அறாதோ - அந்தப் பேதைமைத் துக்கம் நீங்காதோ?

பொழிப்புரை

என்றும் உள்ளவரே! விசித்திரமான மயிலின்மீது நிற்பவரே! காஞ்சிபுரத்தில் வாழும் குமாரக் கடவுளே! கொடுமை நிறைந்த சூரபன்மன் கெடுதல் அடைந்து ஓடும்படி பெரிய கடலில் போர் செய்தவரே! முத்துமாலை அணிந்த தோளில் வெண்காந்தள் மலரைத் தவறாது விருப்பத்துடன் தரித்துக் கொண்டிருப்பவரே! முதுமையடையாத நித்தியரே! தலைவரே! தூயவரே! வீடு பேறானவரே! முத்தினலந் தரும் பெருமிதம் உடையவரே! வரிசை நிறைந்த பற்கள் வேர் அற்று விழுந்து போகப் பாழ்படும் சட்டையான இந்த உடலின் செயல்கள் தடுமாறி, மயிர்கள் கொக்குபோல் நரைத்து, உடல் கூன் அடைந்து, கையில் தடிபிடித்து, கொட்டாவி விட்டு, குனிதலையடைந்து, பிராணவாயு நிலைகுலைந்து, நின்றார், பின் இறந்தார், ஐயோ! கெட்டேன் எனக் கூறிக் கதறி, அ ஆ உ உ ஊ என்று அழுது உறவினர் மயானம் சென்று, பிணத்தைச் சுட்டுவிட்டுச் சுடலையினின்றும் வெளியேறிப் போகின்ற அந்தப் பேதைமை வாய்ந்த துக்கம் நீங்காதோ?

விரிவுரை

கொத்தார் பங்கா லற்றேக:-

கொத்து ஆர் பல் கால் அற்று ஏக.

கிழப்பருவம் வந்தவுடன் வரிசையாக இருந்த பற்கள் வேர் அற்று ஒன்றொன்றாக விழுந்து போகும்.

பாழ்குப்பாயத்திற் செயல்மாறி:-

குப்பாயம் - சட்டை. இந்த உடம்பு உயிர்க்குச் சட்டை போல்வது. நாம் சட்டையைக் கழற்றி வைப்பதுபோல், உயிர் உடம்பை உதறித் தள்ளிவிட்டுப் போகின்றது.

“குடம்பை தனித்தொழியப் புட்புறந் தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு”

• திருக்குறள்

உயிர் போனபின் இந்த உடம்பு பாழ்பட்டு விடுகின்றது. உடம்பின் செயல்கள் தடுமாற்றம் அடைகின்றன.

கொக்காகி:-

கரிய மயிர்கள் கொக்குபோல் நரைத்து வெளுத்துவிடும். இது இயமன் விடுகின்ற எச்சரிக்கை. ஒரு ரோமம் நரைத்தவுடன் ஓர் ஆசையை விட வேண்டும்.

நரை வந்ததும் என்ன செய்ய வேண்டும்?

தயரத மன்னன் ஒருநாள் கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்த்தான். காதின் அருகில் ஒரு மயிர் நரைத்திருப்பதைக் கண்டான். அந்த விநாடியே உலக அவா உவர்த்தது. தவநெறி மேற்கொள்ளத் துணிந்தான். மகனுக்கு முடிசூட்டி விட்டுத் தவவனம் புகுவதற்குத் திட்டம் இட்டான்.

உடம்பெல்லாம் நரைத்தும் மக்கட்குத் துறவு எண்ணம் அணுவளவும் வருவதில்லை.

உதங்கர் பைதரிடம் வேதாத்தியயனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் விறகு சுமந்து வந்தார். விறகுக் கட்டை இறக்கினார். அந்த விறகில் சிக்கிய மயிர் அறுந்தது. அதைப் பார்த்தார் உதங்கர். அந்த ரோமம் நரைத்து வெளுத்திருந்தது. “அந்தோ! என் மயிர் நரைத்துவிட்டதா? இன்னும் ஞானம் வரவில்லையே? நான் என் செய்வேன்?” என்று கதறிப் பதறி அழுதாராம்.

கூனிக்கோல் தொட்டே:-

உடம்பு வளைந்து, ஊன்றுகோல் பிடித்துக் கொண்டு, முதுமைப் பருவத்தில் மாந்தர் துன்புறுவர்.

கொட்டாவி:-

முதுமைப் பருவத்தில் பலவீனத்தினால் அடிக்கடி கொட்டாவி விடுவர்.

குப்புற வாசித் தித்தா நின்றார்:-

குப்புற - குனிந்து நிற்பது. வாசி நிலை மாறுபாடுகள் உற அநுபவித்து நின்றார்.

செத்தார் கெட்டேன் அ ஆ உ உ எனவே கேள்:-

கேள் - சுற்றம். உறவினர் ஆ ஊ என்று கதறியழுவார். இவர் இறந்து விட்டார். நான் கேட்டினை யடைந்தேன் என்று உறவினர் ஒவ்வொருவரும் அழுவார்.

செற்றே:-

சென்று என்ற சொல் செற்று என்று வந்தது. மயானத்துக்குச் சென்று.

கட்டே விட்டேறிப்போ மப்பேதுத் துக்க மறாதோ:-

அருமையாக வேளை தவறாமல் பாலும் பழச்சாறும் தேனும் சீனியும் உண்டு உண்டு வளர்ந்த இந்த உடம்பைச் சுட்டுவிட்டுச் சுற்றத்தார் சுடலையை விட்டுப் போவார்கள். இத்தகைய துக்கம் அடியேனை விட்டு விலகாதோ?

நித்தா:-

நித்தம் - அழிவில்லாதது. இறைவன் என்றும் உள்ளவர். அழிவற்றவர்.

உடலழிந்து உணர்வு அழிந்து உரையழிந்து போகின்ற நாம், அழிவற்றவனை யடைந்தால், நமக்கு அழிவற்ற தன்மை சித்திக்கும்.

வித்தாரத் தோகைக்கே நிற்பாய்:-

விசித்திரமான மயில்மீது நிற்பவன் முருகன். மயில்மிசை பெருமாள் நிற்பது அடியவர்களை ஆட்கொண்டருளும் திறத்தைக் குறிக்கின்றது.

தோகை என்பதை உவம ஆகுபெயராகக் கொண்டால் வள்ளியைக் குறிக்கும். அழகு மிக்க வள்ளி நாயகியாருக்காக திணைப்புனத்தில் நின்றவனே" என்றும் பொருள்படும்.

நிட்டோச்சுர்:-

நிட்டோம் - கொடுமை.

சகல வுலகங்கட்கும் குரபன்மன் கொடுமை செய்தான்.

“பாரினை யலைத்துப் பல்லுயிர் தமக்கும் பருவரல் செய்துவிண் ணவர்தம்
ஊரினை முருக்கித் தீமையே யியற்றி உலப்புறா வன்மைகொண் டுற்ற
சூரனை”

- சுந்தரபுராணம்

“சோரநித் டூரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்க”

- சுந்தரலங்காரம்

கோடற்பூ முட்டா திட்டத் தணிவோனே:-

கோடற்பூ - வெண்காந்தள் மலர். முருகனுக்கு உகந்த மலர்
காந்தள்.

“சுடர்ப்பூங் காந்தள்

பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்” - திருமுருகாற்றுப்படை

முற்றா நித்தா:-

முற்றுதல் - முதுமையடைதல்.

முருகன் என்றும் இளமை மாறாத நித்தியமூர்த்தி.

அத்தா:-

அத்தன் - தலைவன்.

“அத்தா உனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே”

- சுந்தரர்

சுத்தா:-

இறைவன் தூயவன்; மாசிலாமணி.

முத்தா:-

முத்திக்கு முதல்வன்.

கருத்துரை

கச்சிக் கடவுளே! உடல் அழியும். ஆதலால், பிறவித் துயர்
கெட ஆண்டருள்வீர்.

33

கலகலெ னப்பொற் சேந்த நூபுர

பரிபுர மொத்தித் தாந்த னாமென

கரமல ரச்சிற் றாந்தொ மாடிய

பொறியார்பைங்

கடிதட முற்றுக் காந்த னாமென

இடைபிடி பட்டுச் சேர்ந்த ஆலிலை

கனதன பொற்பிட் டோங்கு மார்பொடு

வடமாடச்

சலசல சச்சச் சேங்கை பூண்வளை
 பரிமள பச்சைச் சேர்ந்து லாவிய
 சலசமு கத்துச் சார்ந்த வாள்விழி கழலாடத்
 தரளந கைப்பித் தாம்ப லாரிதழ்
 குலமுகி லொத்திட் டாய்ந்த வோதியர்
 சரசமு ரைத்துச் சேர்ந்த தூவைய ருறவாமோ
 திலதமு கப்பொற் காந்தி மாதுமை
 யெனையருள் வைத்திட் டாண்ட நாயகி
 சிவனுரு வத்திற் சேர்ந்த பார்வதி சிவகாமி
 திரிபுவ னத்தைக் காண்ட நாடகி
 குமரிக கத்தைப் பூண்ட காரணி
 சிவைசுடர் சத்திச் சாம்ப வீஅமை யருள்பாலா
 அலகையி ரத்தத் தோங்கி மூழ்கிட
 நரிகழு குப்பிச் சீர்ந்து வாயிட
 அசுரர்கு லத்தைக் காய்ந்த வேல்கர முடையோனே
 அமரம் கட்குப் போந்த மால்கொளும்
 விபுதகு றத்திக் காண்ட வாதின
 மழகுசி றக்கக் காஞ்சி மேவிய பெருமானே.

பதவுரை

திலத முக - பொட்டு அணிந்த திருமுகத்தின், பொன் காந்தி
 மாது - அழகிய ஒளிவீசும் பெண்மணி. உமை - உமாதேவி;
 எனை அருள் வைத்து இட்டு ஆண்ட நாயகி - அடியேன் மீது
 கருணை வைத்து ஆட்கொண்டருளிய தலைவி, சிவன் உருவத்தில்
 சேர்ந்த பார்வதி - சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தில் இடப்
 பாதியில் சேர்ந்துள்ள பார்வதி, சிவகாமி - சிவபிரானிடம்
 அன்புள்ளவள், திரிபுவனத்தை காண்ட நாடகி - மூன்று புவனங்
 களையும் படைத்த நடனஞ் செய்பவள்; குமரி - இளமையான
 வள்; சுகத்தை பூண்ட காரணி - சுகத்தையே தரித்துள்ள காரண
 சக்தி; சிவை - சிவசக்தி, சுடர் - ஒளிமயமானவள்; சக்தி -
 பராசக்தி, சாம்பவி - சாம்பவி; அமை - அன்னையாகிய பார்வதி
 தேவி, அருள் பாலா - பெற்ற குழந்தையே! அலகை இரத்தத்து
 ஓங்கி மூழ்கிட - பேய்கள் உதிரத்தில் நன்றாக முழுகவும், நரி
 கழுகு உப்பி - நரிகளும் கழுகுகளும் பிணங்களை யுண்பதனால்
 உடம்பு பருக்க, சீர்ந்து வாய் இட - சமயம் வாய்த்ததென்று
 வாய் வைத்து உண்ணவும், அசுரர் குலத்தை காய்ந்த -

அகரர்களின் குலத்தைச் சுட்டு அழித்த, வேல் கரம் உடையோனே - வேலாயுதத்தைத் திருக்காத்தில் உடையவரே! அமரர் மகட்கு போந்த மால் கொளும் விபுத - தேவர் புதல்வியாகிய தெய்வயானை மீது சென்ற அன்பு கொண்ட தேவரே! குறத்திக்கு ஆண்டவா - வள்ளி தேவியை ஆட்கொண்டவரே! தினம் அழகு சிறக்கும் - நாள்தோறும் அழகு விளங்கி மேம்படும், காஞ்சி மேவிய - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளிய, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கல கல என பொன் சேந்த நூபுர - கல கல என்று ஒலி செய்யும் அழகிய சிவந்த கண்கணியும், பரிபுரம் - சிலம்பும், ஒத்தி தாந்தனாம் என - தாள ஒத்துப் போல தாந்தனா என்று ஒலிக்க, கரமலர் அச்சில் தாந்தொம் ஆடிய - தாமரைமலர் போன்ற கைகள் அதற்குச் சரியாக அமைய தாந்தொம் என ஆடல் பயில்கின்ற, பொறியார் - தந்திரத்தினர், பைம் கடிதட முற்றும் காந்தள் ஆம் என - அல்குல் விரிந்து காந்தளை ஒப்பவும், இடை பிடி - ஒருபிடியளவுள்ள இடையில், பட்டு சேர்ந்த - பட்டாடை பொருந்தியும், ஆலிலை - ஆல இலை போன்ற வயிறும், கனதன பொற்பு இட்டு - கனத்த கொங்கைகள் அழகு மிகுந்து, ஒங்கு மார்பொடு வடம் ஆட - வளர்ந்துள்ள மார்புடன் முத்து மாலை அசையவும், சலசல சச்ச சேம் கை - சல சல சஜ்ஜ என்று ஒலித்து சிவந்த கையில், பூண் வளை - பூண்டுள்ள வளையல்களையும், பரிமள பச்சை சேர்ந்து உலாவிய - நறுமணம் வீசும் பச்சைப் பொட்டுப் பொருந்தி விளங்கும், சலச முகத்து சார்ந்த - தாமரையைப் போன்ற முகத்தில் உள்ள, வாள் விழி சுழல் ஆட - ஒளிமிகுந்த கண்கள் சுழன்று அசையவும், தரள நகைப்பித்த - முத்து போன்ற பற்கள் ஒளிவீசவும், இதழ் ஆம்பலார் - செவ்வாம்பல் போன்ற வாயிதழும் கொண்டவர்கள், குலமுகில் ஒத்திட்ட ஆய்ந்த ஓதியர் - சிறந்த மேகம் போன்ற திருத்திய கூந்தலையுடையவர்கள், சரசம் உரைத்து சேர்ந்த - காமலிலைப் பேச்சுக்களைப் பேசி மருவுகின்ற, தூவையர் - புலால் உண்போர் ஆகிய பொதுமாதர்களின், உறவு ஆமோ - நட்பு ஆகுமோ? ஆகாது.

பொழிப்புரை

திலகம் அணிந்த திருமுகத்தின் அழகிய ஒளிவீசும் பெண்ணரசி; உமாதேவி; அடியேன்மீது திருவருள் சுரந்து ஆட்கொண்ட தலைவி; சிவமூர்த்தியின் இடப்பாகத்தில் சேர்ந்துள்ள பார்வதி; சிவகாமசுந்தரி; மூன்று புவனங்களையும்

படைத்த நடம் புரிபவன்; கன்னியாகுமாரி; சுகத்தையே தரிசுத
காரண சக்தி; சிவசக்தி; சோதி வடிவினன்; பராசக்தி; சாம்பவி;
உலகன்னையாகிய பார்வதியம்மை பெற்ற திருக்குமாரரே! பேய்
கள் உதிரத்தில் நன்றாக உண்டு உடல் பருக்கவும், சமயம் வாய்த்
தது என்று வாயை வைத்து உண்ணவும், அகரர் குலத்தைக்
கொளுத்தி யளித்த வேலாயுதத்தைக் கையில் உடையவரே! தேவ
குமாரியாம் தெய்வயானை அம்மையிடம் சென்ற அன்பு
கொண்ட தேவரே! குறமகளாம் வள்ளிக்குத் தலைவரே! தினந்
தோறும் அழகு மேம்பட்டு விளங்கும் காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளிய
பெருமிதம் உடையவரே! கலகல என்று ஒலிக்கும் அழகிய சிவந்த
பாத கிண்கணியும், சிலம்பும் தாள ஒத்துக்கு ஏற்பு தாந்தனா
என்று ஒலிக்க, தாமரை போன்ற கரங்கள் அதற்கு ஏற்ப தாந்தோம்
என்று ஆடல் பயில்கின்ற தந்திரசாலிகள்; பசுமை வாய்ந்த
அல்குல் விரிந்து காந்தள் மலரை ஒப்பாகவும், ஒரு பிடியளவுள்ள
இடையில் பட்டாடை பொருந்தவும், ஆலிலை போன்ற வயிறும்,
பருத்த கொங்கைகள் அழகு தந்து விளங்கும் மார்புடனும்,
முத்துமாலை அசையவும், சலசல சஜ்ஜ என்று ஒலித்துச் சிவந்த
கையில் பூண்ட வளையல்களையும், நறுமணம் வீசும் பச்சைப்
பொட்டு பொருந்தி விளங்கும் தாமரை போன்ற முகத்தில்
ஒளிமிக்க கண்கள் சுழன்று அசையவும், முத்துப் போன்ற பற்கள்
ஒளி வீசவும், செவ்வாம்பல் போன்ற வாயிதழ் கொண்டவர்கள்;
சிறந்த மேகம் போன்ற திருந்திய கூந்தலை யுடையவர்கள்; காம
வார்த்தைகள் பேசித் தழுவுகின்றவர்கள்; புலால் உண்பவர்கள்
ஆகிய பொதுமாதர்களின் நட்பு ஆகுமோ? ஆகாது.

விரிவுரை

இத்திருப்புகழின் முற்பகுதி விலைமகளிரது தன்மைகளைக்
கூறுகின்றது.

எனையருள் வைத்திட்டாண்ட நாயகி:-

அம்பிகை அருள் புரிந்து அருணகிரியாரை ஆட்கொண்
டருளினார். அந்த அருள் திறத்தை இது உணர்த்துகின்றது.
“எனதுயிரேனும் த்ரியம்பகி” என்றும் மற்றொரு திருப்புகழில்
கூறுகின்றார்.

திரிபுவனத்தைக் காண்ட நாயகி:-

மூன்று புவனங்களையும் படைத்தவன் பார்வதி. கண்ட

என்ற சொல் காண்ட என நீண்டு வந்தது.

நாடகி - சிவனுடன் நடனம் ஆடுபவள்.

குமரி :-

என்றும் இளமையாக இருப்பவள். “அகிலாண்ட கோடி யின்ற அன்னையே, பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசும் ஆனந்த ரூப மயிலே” என்கின்றார் தாயுமானார்.

சுகத்தைப் பூண்ட காரணி:-

ஆன்மாக்களின் துக்கத்தை ஒழிக்கச் சுகத்தையே பூண்டிருக்கும் காரணசக்தி.

அமை :-

அம்மையென்ற சொல் அமை என வந்தது. உலகங்கட்கெல்லாம் தாயாக இருப்பவள்.

தினம் அழகு சிறக்கு காஞ்சி:-

நாளும் நாளும் அழகு வளர்ந்து ஓங்கும் பதி, காஞ்சிபுரம். தொன்மையும் நன்மையும் உடைய திருத்தலம்.

கருத்துரை

காஞ்சி மேவிய கந்தவேளே! பொதுமாதர் உறவு ஆகாது. அது விலக அருள் செய்வீர்.

34

கோவைச் சுத்தத் துப்பத ரத்துக்	கொடியார்தங்
கோலக் கச்சக் கட்டிய முத்தத்	தனமேவி
பாவத் துக்குத் தக்கவை பற்றித்	திரியாதே
பாடப் பத்திச் சித்தமெ னக்குத்	தரவேணும்
மாவைக் குத்திக் கைத்தற எற்றிப்	பொருமவேலா
மாணிக் கச்சொர்க் கத்தொரு தத்தைக்	கினியோனே
சேவற் பொற்கைக் கொற்றவ கச்சிப்	பதியோனே
தேவச் சொர்க்கச் சக்கர வர்த்திப்	பெருமாளே

பதவுரை

மாவை குத்தி - மாமரத்தைக் குத்தி, கைத்து - வெறுத்து, அற எற்றி - அடியுடன் கொன்று, பொரும வேலா - போர் செய்த

வேலாயுதரே! மாணிக்க சொர்க்கத்து - மாணிக்க மணி நிறைந்த விண்ணுலகில் இருந்த. ஒரு தத்தைக்கு - ஒப்பற்ற கிளி போன்ற தெய்வயானையம்மைக்கு. இனியோனே - இனியவரே! சேவல் பொன் கை - சேவல் கொடியை அழகிய கையில் கொண்ட, கொற்றவ - வீரமூர்த்தியே! கச்சி பதியோனே - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! தேவ சொர்க்க - தேவர்கள் வாழும் சுவர்க்க உலகிற்கு, சக்கரவர்த்தி - சக்கரவர்த்தியாகிய பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! கோவை - கோவைப்பழம் போலவும், சுத்த துப்பு - சுத்தமான பவளம்போலவும், அதரத்து - சிவந்த வாயிதழ்களையுடைய கொடியார் தம் - கொடி போன்ற மாதர் களுடைய, கோலகச்சு கட்டிய அழகிய இரவிக் கை யணிந்துள்ள தம், முத்த - முத்துமாலை யணிந்ததுமான, தனம் மேவி - கொங்கையை விரும்பி, பாவத்துக்குத் தக்கவை பற்றி - பாவ காரியங்கட்கு ஏற்ற செயல்களைச் செய்து, திரியாதே - அடியேன் திரியாமல், பாட - தேவரீரைப் பாடிப் புகழ், பத்தி சித்தம் - அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தை, எனக்கு தரவேணும் - அடியேனுக்குத் தந்தருள வேண்டும்.

பொழிப்புரை

சூரனாகிய மாமரத்தைக் குத்தி, அதை வெறுத்து, அடியுடன் அழியப் போர் செய்த வேலாயுதரே! மாணிக்க மணி மயமான விண்ணுலகத்தில் வாழ்ந்த ஒப்பற்ற கிளிபோன்ற தெய்வயானையம்மைக்கு இனியவரே! சேவல் கொடியை அழகிய கரத்தில் பற்றியுள்ள வீரமூர்த்தியே! காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! தேவர்களுடைய சுவர்க்க உலகத்துக்குச் சக்கரவர்த்தியாகிய பெருமீதம் உடையவரே! கொவ்வைப் பழம் போலவும், சுத்தமான பவளம் போலவும் சிவந்த வாயிதழையுடைய மாதர்களின், அழகிய இரவிக் கையுடன், முத்து மாலையணிந்த கொங்கைகளையுடைய விரும்பி, பாவமான காரியங்களையே செய்து திரியாவண்ணம், தேவரீரையே பாடிப் புகழும், அன்பு உள்ளத்தை, அடியேனுக்குத் தந்தருள வேண்டும்.

விரிவுரை

கோவைச் சுத்தத் துப்பதரத்துக் கொடியார்:-

மாதர்களின் வாயிதழ், கொவ்வைப்பழம் போலவும், தூய பவளம் போலவும், சிவப்பாக இருக்கும்.

கொடியார் - கொடி போன்றவர்கள்.

கொடிய குணமுள்ளவர்கள் எனினும் அமையும்.

கோலக் கச்சக் கட்டிய முத்தத் தனம்:-

அழகிய கச்சம், முத்துமாலையும் அணிந்த கொங்கை.

விதம் விதமாக அழகிய இரவிக்கைகளை அணிவார்கள் பொது மாதர்கள்.

பாவத்துக்குத் தக்கவை பற்றித் திரியாதே:-

கொலை, புலை, மது, மாமிசம் முதலிய பாவங்களை அஞ்சாமல் புரிவார்கள். மாதர் மயலால் பாவங்கள் பல செய்து உழல்வார்கள்.

பாடப்பத்திச் சித்தமெனக்குத் தரவேணும்:-

இந்தப் பாவ நெறியில் செல்லாமல், முருகனைப் பாடிப் பரவித் திரிய வேணும். "பாடும் அன்புள்ளத்தை முருகா! நீ எனக்குக் கொடுத்தருள்" என்று அடிகளார் வேண்டுகின்றார்.

மாவைக் குத்திக் கைத்தற எற்றி:-

குரபன்மன் போரின் முடிவில், கடலில் மாமரமாக முளைத்து நின்றான். அந்த எஃகு மயமான மாமரத்தை முருகவேள், வேலாயுதத்தை ஏவி, அடியுடன் விழுந்து அழியுமாறு அழித்தருளினார். கைத்து - வெறுத்து.

மாணிக்கச் சொர்க்கத்தொரு தத்தை:-

சொர்க்கம் - தேவலோகம். அது மாணிக்க மயமாகத் திகழ்வது.

விண்ணுலகத்தில், கற்பகச் சோலையில் வளர்ந்து வாழ்ந்த ஒப்பற்ற கிளி போன்றவர் தெய்வயானையம்மையார்.

சேவற் பொற்கைக் கொற்றவ:-

முருகப் பெருமான் வீரமூர்த்தி. வீரம் நிறைந்த சேவல் கொடியை அவர் தமது வலக்கரத்தில் ஏந்தி வந்து அடியார்க்கு அருள் புரிவார்.

"சென்றேஇ டங்கள் கந்தாள னும்பொ
செஞ்சேவல் கொண்டு

வரவேணும்
- திருப்புகழ்

ஐயந்தன் கனவில் கந்தவேள் சென்று அருள் புரிந்தபோது
சேவல் கொடியுடன் சென்றார் என்று கந்தபுராணங் கூறும்.

“வீறு கேதனம் வச்சிரம் அங்குசம் விசிகம்
மாறி லாதவேல் அபயமே வலம்இடம் வரதம்
ஏறு பங்கயம் மணிமழு தண்டுவில் இசைந்த
ஆறி ரண்டுகை அறுமுகம் கொண்டுவேள் அடைந்தான்.

சேவல் - நாத தத்துவம். கேவல சுழுத்தியில் உறங்குகின்ற
ஆன்மாக்களுக்கு விழிப்பு உண்டாகச் சேவலுடன் செல்லு
கின்றார் என்று உணர்க.

தேவ சொர்க்க சக்கரவர்த்தி:-

முருகன் மூவர்க்குந் தேவர்க்குந் தலைவன். “படைத்தளித்
தழிக்குந் த்ரிமூர்த்திகள் தம்பிரான்” ஆதலின் அப்பரமன்
சொர்க்கச் சக்கரவர்த்தியாகின்றான்.

கருத்துரை

கச்சி மேவிய கந்தவேளே! உன்னையே பாடும் அன்புள்ளத்தை
யளித்தருள்வீர்.

35

சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்

சாடி நித்திரைக் கோசம் வேறறச்

சீவன் முத்தியிற் கூட வேகளித்

தநுபூதி

சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்

சூரி யப்புவிக்கேறி யாடுகச்

சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக்

கறியாமற்

பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்

போது மிப்படிக் காகி லேனினிப்

பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித்

தடியேனைப்

பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்

தாப ரித்துநித் தார மீதெனப்

பாத பத்மநற் போதை யேதரித்

தருள்வாயே

தேசில் துட்டநிட் டோ கோதுடைச்

சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புவித்

தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த்

தருள்வோனே

சீர்ப் டைத்தழற் குல மான்மழுப்

பாணி வித்துருப் பாத னோர்புறச்

சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற்

குருநாதா

காசி முத்தமிழ்க் கூட லேழ்மலைக்

கோவ லத்தியிற் கான நான்மறைக்

காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர்பொற்

புலிவேளூர்

காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்

தேச முற்றுமுப் பூசை மேவிநற்

காம கச்சியிற் சால மேவுபொற்

பெருமானே.

பதவுரை

தேச இல் தூட்ட - ஞானம் இல்லாத துஷ்டனும், நிட்டுர - கொடுமை வாய்ந்தவனும், கோது உடை - குற்றம் உடையவனுமாகிய, குரை வெட்டி - குரபன்மனை வெட்டி, எட்டு ஆசை - எட்டுத் திசைகளிலும், ஏழ்புவி - ஏழு உலகங்களிலும் வாழுகின்ற, தேவர் - தேவர்களுக்கும், முத்தர்கட்கு - ஜீவன் முத்தர் களாகிய பெரியோர்களுக்கும், ஏதமே தவிர்த்து அருள்வோனே - துன்பத்தை நீக்கி அருள்புரிந்தவரே! சீர் படைத்த அழல் - சிறப்பு பொருந்திய நெருப்பு, குலம் - குலாயுதம், மான் - மான், மழு - மழு இவைகளை, பாணி - திருக்கரத்தில் ஏந்தியவரும், வித்துரு பாதன் - பவளம் போன்ற சிவந்த நிறமுடைய திருவடி யையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய, ஓர் புற - ஒரு பாகத்தில் உள்ள, சீர் திகழ் - சிறப்புடன் விளங்கும், புகழ் பாவை ஈன - புகழ் நிறைந்த பார்வதி பெற்றருளிய, பொன் குருநாதா - அழகிய குருநாதரே! காசி - காசி, முத்தமிழ் கூடல் - முத்தமிழ் விளங்கும் மதுரை, ஏழ்மலை - திருவேங்கடமலை, கோவல் - திருக்கோவலூர், அத்தியின் கானம் - திரு ஆனைக்கா, நான்மறைக்காடு - வேதாரணியம், பொன்கிரி - கனககிரி, காழி - சீர்காழி, ஆரூர் - திருவாரூர், பொன் புலி - அழகிய சிதம்பரம். வேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில், காளஅத்தி - சீகாளத்தி, அப்பால் - அதன்பின், சிராமலை - திருச்சிராப்பள்ளி, தேச முற்று - ஆகிய நாடு முழுவதும், முப்பூசை மேவி - மூன்று காலங்களிலும் வழிபாடு நடாத்தப் பெற்று, நல்காம கச்சியில் - நல்ல காமகோட்டமாகிய காஞ்சிபுரத்தில், சாலமேவு - மிகவும் விரும்பி வீற்றிருக்கும், பொன் பெருமானே - அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! சீசி - சீசி என்று இகழ்ந்து தள்ளத்தக்க, முப்புர காடு நீறு எழு - முப்புரம்போல் துன்பஞ் செய்கின்ற மும்மலங்களாகிய

காடு வெந்து சாம்பலாகும்படி, சாடி - அவைகளை அழித்து, நித்திரை - தூக்கமும், கோசம் வேர் அற - ஆன்மாவை மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற பஞ்ச கோசங்களும் அடியுடன் ஒழிய, சீவன் முத்தியில் கூட - ஆன்மா முத்தி நிலையடைய, களித்து - அடியேன் மகிழ்ந்து, அநுபூதி சேர - ஒன்றுபட்ட அநுபவ நிலையைச் சேருமாறு, அற்புத கோலம் ஆம் என - அற்புத்த தோற்றம் இது என்று கூறும்படி, சூரிய புவிக்கு ஏறி ஆடுக - சூரிய மண்டலம் போய் அங்கு நடனம் புரிய, சீலம் வைத்து - ஒழுக்க நிலையை யடைந்து, அருள் தேறியே இருக்க அறியாமல் - திருவருளை உணர்ந்து சிவானுபவத்தில் நிலைபெற்றிருக்க அறியாமல், பாசம் விட்டு விட்டு ஓடி போனது போதும் - பாசங்கள் அடியோடு ஒழியாமல் விட்டு விட்டு ஓடி போனதுபோதும், இப்படிக்கு ஆகிலேன் - இவ்வாறு பாசம் இடையிடையே விலகும் நிலை வேண்டாம். இனி பாழ் வழிக்கு அடைக்காமல் - இனி பாழ்படும் நெறியில் அடியேனைப் புகுத்தாமல், அடியேனை பிடித்து - அடியேனைப் பற்றிக் கொண்டு, பார் அடைக்கல கோலம் ஆம் என - உலகில் உனக்கு அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்ட ஓர் உருவம் என்று கொண்டு, தாபரித்து - ஆதரித்து, நித்த ஆரம் ஈது என - நித்திய மான ஓர் ஆபரணம் இது என்று, பாதபத்ம நல்போதை தரித்து அருள்வாயே - பாத தாமரையாகிய நல்ல மலரை என்மீது தரிக்கச் செய்து திருவருள் புரிவீராக.

பொழிப்புரை

அறிவற்ற தீயவனாகிய கொடுமையும் குற்றமும் உடைய சூரபன்மனை வெட்டி, எட்டுத் திசைகளிலும், ஏழு உலகங்களிலும் உள்ள தேவர்களுக்கும், சீவன் முத்தர்களுக்கும் இருந்த துன்பத்தை ஒழித்து அருள்புரிந்தவரே! சிறப்புடைய நெருப்பு, சூலம், மான், மழு இவைகளை ஏந்திய கரங்களையும், பவளம் போன்ற சிவந்த பாதங்களையும் உடைய சிவபெருமானுடைய ஒரு பாகத்தில் உறையும் சிறப்பும் புகழும் படைத்த உமாதேவியார் பெற்ற நல்ல குருநாதரே! காசி, முத்தமிழ் விளங்கும் மதுரை, திருவேங்கடம், திருக்கோவலூர், திருவாணைக்கா, திருமறைக்காடு, கனககிரி, சீகாழி, திருவாரூர், அழகிய சிதம்பரம், வைத்தீச்சுரன் கோயில், திருக்காளத்தி, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய திருத்தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் மூன்று காலங்களிலும் வழிபாடுகள் நடக்குமாறு, நல்ல காம கோட்டமாகிய திருக்கச்சியம்பதியில் மிகுந்த

அன்புடன் வீற்றிருக்கின்ற அழகிய பெருமிதமுடையவரே! சீசீ என்று இகழ்ந்து தள்ளத்தக்க முப்புரம்போல் துன்பம் புரியும் மும்மலங்கள் என்ற காடு வெந்து சாம்பலாகும்படியும், தூக்கமும் பஞ்சகோசமும் அடியுடன் அழியவும், சீவன் முத்தி நிலையில் கூடிக்களித்து சிவாத்துவித நிலை சேரவும், அற்புதத் தோற்றம் இது என்று கூறும்படி, சூரியமண்டலம் சேர்ந்து விளையாடவும், ஒழுக்க நிலையை அடைந்து தேவாரூடைய திருவருளை உணர்ந்து, அநுபவ நிலையில் நிலைத்து நிற்க அறியாமல் பாசங்கள் அடியுடன் அழியாமல் சிறிது விலகியும் விலகாமலும் ஆன தன்மை போதும். இனி இந்த நிலைமை வேண்டாம். எளியேனைப் பாழான நெறியில் புகவிடாமல், உமக்கு அடைக்கலமாக இவ்வுலகில் என்னைக் கொண்டு, ஆதரித்து உமது பாததாமரையாகிய நித்திய அணிகலத்தை யான் தரித்து உய்யுமாறு திருவருள் புரிவீராக.

விரிவுரை

சீசீ முப்புரக்காடு நீறெழ்ச்சாடி:-

ஆன்மாவுக்கு அநாதியேயுள்ள மூலமலம் ஆகிய ஆணவமும், ஆகந்துகமாக இடையில் வந்த கன்ம மலம், மாயா மலம் என்ற மலங்களும் ஆக மும்மலங்கள் உண்டு. இந்த மும்மலங்கள் நீங்கினால் பிறவி நீங்கும்.

முப்புரம் என்பது மும்மலங்கள்.

அப்பணி செஞ்சடை ஆதிபு ராதனன்
முப்புரம் சென்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை ஆரறி வாரே.

- திருமந்திரம்

ஞானாக்கினியால் சுட்டு நீறாக்க வேண்டும்.

“சுட்டு வெம்புரநி றாக விஞ்சைகொடு
தத்து வங்கள்விழ சாடி”

- திருப்புகழ்.

கோசம் வேரறு:-

பஞ்ச கோசங்கள்

கோசம் - உறை. ஆன்மாவுக்குப் பஞ்ச கோசங்கள் உண்டு. அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம். மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்பவை.

1. அன்னமய கோசம் - உணவினால் ஆன உடல்.

2. பிராணமய கோசம் - வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபத்தம் என்ற கன்மேந்திரியங்களும் பிராணனுங் கூடியது.

3. மனோமய கோசம் - மனம்.

4. விஞ்ஞானமய கோசம் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஞானேந்திரியங்களும் புத்தியும் கூடியது.

5. ஆனந்தமய கோசம் - ஆன்மாவுக்கு உள்ளே உள்ள உறை.

இந்த ஐந்து கோசங்களும் ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சீவன் முத்தியிற் கூட:-

இந்த உடம்பில், உயிர் உறையும்போது, பந்தத்தினின்றும் ஆன்மா விடுபட்டு, முத்திநிலை யெய்துவது.

அநுபூதி சேர:-

அநு - தொடர்தல், பூதி - ஆதல். இறைவனுடன் தொடர்ந்து ஒன்றுபடுதல்.

அநுபூதி என்ற சொல்லை அருணகிரிநாதர் பல இடங்களில் ஆளுகின்றார்.

"ரகசியமுரைத்
ரதநிலைதனைத்

தநுபூதி
தருவாயே"

- திருப்புகழ்

அற்புதக் கோலமாமென:-

நிஷ்டாநுபூதியினால் இவ்வுடம்பே ஒளியுடம்பாக மாறி, பார்த்தோர் அற்புதம் அடையுமாறு விளங்கும்.

சூரியப் புவிக்கேறி:-

இடை பிங்கலை என்ற இரு நாடிகளின் வழியை யடைத்து, சுழுமுனை வழியாகச் சென்று மதிமண்டலம் கடந்து, சூரிய மண்டலத்தை யடைந்து, ஆன்மா ஆங்கு கோடி சூரிய ஒளியைத் தெரிசித்துப் பேரானந்தமடையும்.

இருவழி யடைத்து மூலத் தொருவழி திறந்தாங் கெய்தும்
பருதியோர் கோடி ஒத்த சோதியும் பார்த்து நாதம்
ஒருபதுங் கேட்டு மும்மைக் குணம்புலத் துடன டக்கி
புருவமேல் நாட்டம் ஓட்டி ஆனந்தப் புணரி புக்கான்.

- திருக்கழுக்குன்றப் புராணம்.

சீலம் வைத்தருட்டேறி:-

சீலம் - ஞானவொழுக்கம்.

அநுபுதியடைந்த சிவஞானியர், ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்றிருந்த திருவருள் நிலையை உணர்ந்து, அதில் நிலைத்து நிற்பார்.

பாசம்விட்டு விட்டோடி போனதுப் போதும்:-

குளத்தில் உள்ள பாசம், கல்லெறிந்தால் சிறிது விலகும். மறுபடியும் மூடிக்கொள்ளும். அதுபோல், பாசம் விலகும்; மறுபடியும் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். ஆதலால், இப்படியான தன்மை போதும். அடியுடன் பாசம் விலக அருள் செய் என்று வேண்டுகின்றார்.

பாரடைக்கலக் கோலமாமெனத் தாபரித்து:-

இந்தவுலகில் அடியேனை உமது அடைக்கலப் பொருளாகக் கொண்டு ஆதரிக்க வேண்டும்.

தாபரித்தல் - ஆதரித்தல்.

நித்தாரம்:-

நித்த ஆரம். நித்தியமாகத் தரித்துக் கொள்ளும் அணிகலம்.

பாதபத்ம நற்போதையே தரித்தருள்வாயே:-

முருகா! அடியேனுக்கு, உனது பாதாரவிந்தமே நித்திய அணிகலமாக என் முடியிற் சூட்டி, அருள்புரிவாயாக.

சீர்படைத்தழற் குல மான்மமூப் பாணி:-

தாருக வனத்து மகரிஷிகள் சிவபெருமான்மீது சினந்து, அபிசார ஓமம் செய்து, அவரைக் கொல்லும் பொருட்டு, மான், மழு, நெருப்பு, புலி, முயலகன், பாம்பு முதலியவைகளை அனுப்பினார்கள். இறைவன் அவைகளை ஆபரணமாகத் தரித்தருளினான்.

காசி:-

காசி - ஞானவொளி வீசும் தலம். இது ஆக்ஞை ஸ்தலம்.

முத்தமிழ்க் கூடல்:-

மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் இருந்தது. அதனால், தமிழ்க் கூடல் என்றார்.

ஏழ்மலை :-

ஏழுமலை - திருவேங்கடம். இது ஏழு பிறவிகளையும் மாற்ற வல்ல திருத்தலம்.

கோவல் :-

கோவல் - திருக்கோவலூர். இது அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்று.

அத்தியிற்கானம் :-

அத்தி - யானை, அத்தம் - கை. கையை யுடையது அத்தி. சினையாகு பெயர். யானை வழிபட்ட திருத்தலம் திருவானைக்கா.

நான்மறைக்காடு :-

வேதங்கள் பூசித்த தலம் திருமறைக்காடு.

“பலகாலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி
மலரால் வழிபாடுசெய் மாமறைக்காடா.”

- சம்பந்தர்

தேசமுற்று முப்பூசை மேலி :-

உலக முழுவதும் உள்ள ஆலயங்களில், மூன்று காலங்களிலும் நடைபெறும் வழிபாடுகளை முருகவேள் பெறுகின்றார்.

கருத்துரை

காஞ்சி மேவும் முருகவேளே! உன் திருவடியைச் சூட்டியருள்வீர்.

36

நச்சரவ மென்று நச்சரவ மென்று

நச்சுமிழக ளங்க

மதியாலும்

நத்தொடுமு ழங்க னத்தொடுமு ழங்கு

நத்திரைவ ழங்கு

கடலாலும்

இச்சையுணர் வின்றி யிச்சையென வந்த

இச்சிறுமி நொந்து

மெலியாதே

எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தனமு யங்கி

இத்தனையி லஞ்ச

லெனவேணும்

பச்சைமயில் கொண்டு பச்சைமற மங்கை

பச்சைமலை யெங்கு

முறைவோனே

பத்தியுட னின்று பத்திசெயு மன்பர்	
பத்திரம ணிந்த	கழலோனே
கச்சிவர்கு ரும்பை கச்சவர்வி ரும்பு	
கச்சியில மர்ந்த	கதிர்வேலா
கற்பகவ னங்கொள் கற்பகவி சும்பர்	
கைத்தளைக ளைந்த	பெருமானே.

பதவுரை

பச்சை மயில் கொண்டு - பச்சை மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு, பச்சை மற மங்கை - பச்சை நிறமுடைய வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளியம்மையுடன், பச்சை மலை எங்கும் உறைவோனே - பசுமை வாய்ந்த எல்லா மலைகளிலும் வாழ்கின்றவரே! பத்தியுடன் நின்று - அன்பு நெறியிலே நிலைத்து நின்று, பத்தி செய்யும் அன்பர் - அன்பு செய்கின்ற அடியார்கள் அர்ச்சிக்கின்ற, பத்திரம் அணிந்த - இலைகளையணிந்துள்ள, கழலோனே - திருவடிகளையுடையவரே! கச்ச இவர் - இரவிக்கையணிந்துள்ள, குரும்பை - தென்னங் குரும்பை போன்ற கொங்கைகளை, கச்சவர் விரும்பும் - வெறுத்தவர்களாகிய பெரியோர்கள் விரும்புகின்ற, கச்சியில் அமர்ந்த - காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, கதிர் வேலா - ஒளி மிகுந்த வேலவரே! கற்பகவனம் கொள் - கற்பகக் காட்டையுடைய, கற்பு அக விசும்பர் - கல்வி நலத்தை உள்ளத்தில் கொண்ட தேவர்களின், கை தளை களைந்த - கையில் உள்ள விலங்குகளை அறுத்தெறிந்த, பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! நச்சு அரவம் மென்று - விரும்பிப் பிடிக்க வந்த கேது என்ற பாம்பு விழுங்கி வெளிவிட்ட காரணத்தால், நச்சு அரவம் என்று - நஞ்சையுடைய பாம்பு என்றே கூறும்படி, நச்சு உமிழ் களங்க - நஞ்சினை என்மீது கக்குகின்ற களங்கத்தையுடைய, மதியாலும் - சந்திரனாலும், நத்தொடு முழங்கு - சங்கினுடன் பேரொலி செய்கின்றதும், கனத்தொடு முழங்கு - மேகத்துடன் முழங்குகின்றதும் நத்திரை வழங்கு - சிறந்த அலைகளை வீசுவதுமான, கடலாலும் - சமுத்திரத்தினாலும், இச்சை உணர்வு இன்றி - இச்சையினால் அறிவு மயங்கி, இச்சை என வந்த - தேவரீர் மீது காதல் என்று கூறிவந்த, இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே - இந்த சிறு பெண் நொந்து மெலியாமல், எத்தனையு நெஞ்சில் - எத்தனையோ நெஞ்சில், எத்தனம் முயங்கி - முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்பவளாகிய இவளை, இத்தனையில் அஞ்சல் எனவேணும் -

இந்த அனாதைகளை அஞ்சல் என்று கூறி அருள் செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

பொழிப்புரை

பச்சை மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு, பச்சை நிறமுடைய வேடர் குலப் பாவையாகிய வள்ளியம்மையுடன், பசுமை வாய்ந்த மலைகள் எல்லாவற்றிலும் வாழ்கின்றவரே! அன்பு நெறியில் நிலைத்து நின்று, அன்பு செய்கின்ற அடியார்கள் அருச்சிக்கின்ற பச்சிலைகளைத் தரித்துள்ள திருவடிகளை யுடையவரே! இரவிக் கை யணிந்ததும், தென்னங் குரும்பை போன்றதும் ஆகிய கொங்கையை விரும்பாது வெறுத்த பெரியோர்கள் விரும்புகின்ற, திருக்கச்சித் தலத்தில் எழுந்தருளிய ஒளிமிகுந்த வேலாயுதரே! கற்பக வனம் நிறைந்த - கல்வியை உள்ளத்தே கொண்ட தேவர்களின் கை விலங்குகளைக் களைந்த பெருமிதம் உடையவரே! விரும்பிப் பிடிக்க வந்த கேது என்ற பாம்பு மென்று வெளியிட்ட தனால், தானும் ஒரு நச்சுப் பாம்பு என்று சொல்லும்படி, என்மீது நஞ்சினை உமிழ்கின்ற களங்கத்துடன் கூடிய சந்திரனாலும், சங்கின் பேரொலியுடன் மேகத்தின் இடி ஓசையும் கலந்து, பேரலைகளை வீசுகின்ற கடலினாலும், அன்பின் மிகுதியால் உணர்வு குன்றி, இச்சைப்பட்டு வந்த இந்தச் சிறு பெண்ணாகிய நான் நொந்து மெலியாவண்ணம் உள்ளத்தில் எவ்வளவோ முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்பவளாகிய இவளை இப்பொழுதே அஞ்சல் என்று கூறி அருள்செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

விரிவுரை

இத்திருப்புசுழ் அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது.

காதல் கொண்டவர்க்குச் சந்திரனுடைய குளிர்ந்த அமுத கிரணம் நெருப்பு மழை பொழிவதுபோல் வெப்பத்தைக் கொடுத்து வேதனை செய்யும்.

நச்சு அரவம் மென்று:-

நச்சுதல் - விரும்புதல்.

சந்திரனை விழுங்க வேண்டும் என்று விரும்பிச் சென்று, கேது என்ற பாம்பு சந்திரனை மென்று விழுங்கி வெளியே விடும்.

நச்சு அரவம் என்று:-

நஞ்சையுடைய பாம்பு என்று கூறும்படி சந்திரன் கொடுமை புரிகின்றான். பாம்பு விழுங்கி வெளியே விட்டபடியால், குளிர்ந்த சந்திரனும் விஷப் பாம்புபோல் காழுகரை எரிக்கின்றான்.

நச்சுமிகு களங்க மதியாலும்:-

நஞ்சினை உமிழ்கின்ற களங்கத்துடன் கூடிய சந்திரன்.

நத்தொடு முழங்க னத்தொடு முழங்கு:-

நத்து - சங்கு. நத்து என்ற சொல் நத்து என வந்தது.

“நந்தூறும் புனல்நாட்டில் திறம்வேண்டும்” - வில்லிபாரதம்

கடலில் சங்குகள் பேரொலியுடன் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

கனம் - மேகம். கடலில் நீர் பருகச் செல்லும் மேகம் இடித்துப் பேரொலி செய்யும்.

நத்திரை வழங்கு கடலாலும்:-

நத்திரை - சிறந்த அலைகள்.

ந என்ற எழுத்து சிறப்பு என்ற பொருளில் வந்தது.

நக்கீரன்; நச்சென்னையார், நப்பின்னை என்ற சொற்கள் போல் என அதிக.

கடல் ஒலி காழுகர்க்கு வேதனையைத் தரும்.

“தொல்லை நெடுநீலக் கடலாலே” - திருப்புகழ்

இச்சை யுணர்வின்றி:-

தலைவன்மீது அளவற்ற காதல் மீதார்ந்தபடியால் தலைவி உணர்விழந்து நிற்கின்றாள்.

இச்சையென வந்த:-

“முருகா! உன்மீது இச்சை கொண்டு உன்னை நாடி வந்திருக்கின்றாள்.”

இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே:-

இந்தச் சிறு பெண்ணாகிய நான் சந்திரனாலும்; சமுத்திர ஓலியாலும், வெந்து, நொந்து மெலிவடையா வண்ணம் காத்தருள்க.

எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தனை முயங்கி இத்தனையி லஞ்ச லெனவேணும்:-

எத்தனாம் - முயற்சி. முருகா! இவள் உன்னை மணவாளனாக அடைய வேண்டும் என்று உள்ளத்தில் எத்தனையோ முயற்சி களை நினைத்து மேற்கொண்டிருக்கின்றாள். ஆதலின், இப்பொழுதே இவளை அஞ்சேல் என்று கூறி அருள் புரிய வேண்டும்.

ஆன்மாவை நாயகியாகவும், முருகனை நாயகனாகவும் வைத்து அமைந்தது இப்பாடல்.

பச்சைமயில்:-

மயில் மரகதத்தினால் செய்ததுபோல் பச்சை ஒளியுடன் விளங்கும்.

“மரகத கலபச் செம்புள் வாகன”

- திருப்புகழ்

பச்சை மறமங்கை:-

வள்ளியம்மை பச்சை நிறம் உடையவர். மறமங்கை - மறம்-வீரம்; வீரம் பொருந்திய வேடர் குலப் பாவை.

பச்சைமலையெங்கு முறைவோனே:-

பசுமையான மரம் செடி கொடிகள் நிறைந்த மலைகள் எல்லாவற்றிலும் முருகவேள் எழுந்தருளியிருக்கின்றான்.

“வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய

தம்பிரானே”

- திருப்புகழ்

பத்தியுட னின்று பத்தி செயு மன்பர்:-

பத்தி - பக்தி. இது வடசொல். அன்பு எனப்படும். அன்பு நெறியில் உறுதியுடன் நிற்பவர்கள் அடியார்கள்.

பத்திர மணிந்த கழல்வீரா:-

பத்திரம் - பச்சிலை. அடியார்கள் அன்புடன் முருகன் திருவடியில் பச்சிலைகளை அருச்சித்தால், அப்பச்சிலைக்கு மெச்சியருள் புரியும் கருணைத் தெய்வம் முருகவேள்.

“போதும் பெறாவிடில் பச்சிலை யுண்டு”

- பட்டினத்தார்.

கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பும்:-

கச்ச - வார். குரும்பை - தென்னங் குரும்பை. இது குரும்பை போன்ற கொங்கையைக் குறிக்கின்றது. உவம ஆகுபெயர்.

மாதர்களின் நலத்தை வெறுத்தவர்கள் பெரியோர்கள். அவர்களால் விரும்பப்படுகின்ற ஞானமூர்த்தி முருகவேன்.

“அரவக லல்கு லார்பால் ஆசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவம்என் றளவில் வேதம் சாற்றிய தலைவன்”

- திருவிளையாடற்புராணம்

கற்பக வனங்கொள் கற்பக விகம்பர்:-

கற்பகம் - நினைத்ததைத் தரும் தேவலோகத் தரு. இந்தக் கற்பக மரங்கள் காடாக இருக்கும். வளமை மிகுந்த லோகம் தேவருலகம்.

இத்திருப்புகழில் அடிதோறும் வழி எதுகை வருவது மிகவும் இனிமையாகவுள்ளது.

அன்றியும், இத்திருப்புகழில் ஒவ்வோரடியின் ஈற்றடிகள் சேர்ந்து ஒரு தனிப்பாடலாகும்.

நச்சமிழ்க ளங்க
நத்திரைவ ழங்கு
இச்சிறுமி நொந்து
இத்தனையி லஞ்ச
பச்சைமலை யெங்கு
பத்திரம ணிந்த
கச்சியில மர்ந்த
கைத்தளைக ளைந்த

மதியாலும்
கடலாலும்
மெலியாதே
லெனவேணும்
முறைவோனே
கழலோனே
கதிர்வேலா
பெருமாளே.

கருத்துரை

கச்சியில் நிற்கும் கதிர்வேலா! உன்னை விரும்பும் தலைவியாகிய என்னை அஞ்சேல் என்று அருள்செய்வீர்.

37

படிறொ முக்கமு மடம னத்துள
படிப ரித்துட
பகடி கட்டுள மகிழ மெய்ப்பொருள்
பலகொ டுத்தற

னொடிபேகம்
உயிர்வாடா

மிடியெ னப்பெரு வடவை சுட்டிட
விதன முற்றிட
விரகு கெட்டரு நரகு விட்டிரு
வினைய றப்பத

மிகவாமும்
மருள்வாயே

கொடியி டைக்குற வடிவி யைப்புணர்

குமர கச்சியி

லமர்வோனே

குரவு செச்சைவெண் முளரி புத்தலர்

குவளை முற்றணி

திருமார்பா

பொடிப டப்பட நெடிய விற்கொடு

புரமெ ரித்தவர்

குருநாதா

பொருதி ரைக்கடல் நிருத ரைப்படை

பொருது முக்கிய

பெருமானே.

பதவுரை

கொடி இடை - கொடி போன்ற இடையையுடைய, குற வடிவியை புணர் - குறவர்மகளாம் அழகியை மருவிய, குமர - குமாரக் கடவுளே! கச்சியில் அமர்வோனே - காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! குரவு - குராமலர், செச்சை - வெட்சி மலர், வெண்முளரி - வெண்டாமரை, புது அலர் குவளை - புதிதாக மலர்ந்த குவளைப்பூ, முற்று அணி - இவையெல்லாம் நிரம்ப அணிந்து கொள்ளும், திருமார்பா - அழகிய மார்பினரே! நெடிய வில்கொடு - நீண்ட வில்லினைக் கொண்டு, பொடி படப்பட - பொடியாகி அழியும்படி, புரம் எரித்தவர் - திரிபுரங்களை எரித்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு, குருநாதா - குருநாதரே! பொரு திரை கடல் - மாறுபட்டு எழுகின்ற அலைகளையுடைய கடலையும், நிருதரை - அசுரர்களையும், படை - அவர்களது சேனைகளையும், பொருது உழக்கிய - போர் செய்து கலக்கிய, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! படிநு ஒழுக்கமும் - வஞ்சனையுடன் கூடிய நடையை, மட மனத்து - அறியாமையுடைய மனத்துள், உளபடி பரித்து - உள்ளபடியே மேற்கொண்டு, உடன் நொடி பேசும் - அப்போதைக்கு அப்போது தந்திரச் சொற்களைப் பேசுகின்ற, பகடிகட்கு - வெளி வேடதாரிகளாகிய பொது மாதருக்கு, உளம் மகிழ - அவர்களின் உள்ளம் மகிழுமாறு, மெய்பொருள் பல கொடுத்து - உடம்பையும் பொருள்கள் பலவும் தந்து, அற உயிர் வாடா - மிகவும் உயிர் வாடா நின்று, மிடியென பெருவடவை சுட்டிட - தரித்திரம் என்ற பெரிய வடவைக் கனல் என்னை எரிக்க, விதனம் உற்றிட - துன்பத்தை யடைந்து, மிகவாமும் - மிகவும் அத்துன்பத்துடன் வாமும், விரகு கெட்டு - வஞ்சனை நிலையழிந்து, அருநரகுவிட்டு - அரிய நரகில் விழுவது விலகி, இரு வினை அற - நல்வினை

தீவினை யென்ற இரு வினைகளும் ஒழிய, பதம் அருள்வாயே -
உமது திருவடியைத் தந்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

கொடி போன்ற மெல்லிய இடையையுடைய குறவர் மகளாம் அழகிய வள்ளி பிராட்டியை மருவுகின்ற குமாரக் கடவுளே! காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்கின்றவரே! குராமலர், வெட்சி மலர், வெண்தாமரை, புதிய குவளை மலர் முதலிய மலர்களை நிரம்பத் தரித்த திருமார்பினரே! நீண்ட மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டு திரிபுரங்கள் பொடியாகுமாறு எரித்த சிவபெருமானுடைய குருநாதரே! மாறுபட்டு அலைகள் வீசுகின்ற கடலையும், அசுரர்களையும், அவர்களது சேனைகளையும் போர் புரிந்து கலக்கிய பெருமிதம் உடையவரே! வஞ்சனை யொழுக்கத்தை அறியாமையுடைய மனத்தில் உள்ளபடி மேற்கொண்டு, அப்போதைக்கப்போது தந்திர மொழிகளைப் பேசுகின்ற வெளி வேடதாரிகளாகிய பொது மாதர்கட்கு, அவர்கள் மனம் மகிழும்படி உடலும் பொருள்கள் பலவும் தந்து, மிகவும் உயிர் வாடி, வறுமையென்ற வடவைத் தீ என்னைக் கொளுத்த அதனால் கலக்கமுற்று மிகவும் வாடி, வாழுகின்ற வஞ்சனை வாழ்வு கெடவும், நரகில் விழும் அவலநிலை நீங்கவும், இரு வினைகள் விலகவும், தேவார்டுடைய திருவடிகளைத் தந்தருளுவீராக.

விரிவுரை

படிற்றொழுக்கமும்:-

படிறு - வஞ்சனை; பொய். படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சனை யுடன் கூடிய நடவடிக்கை.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்; பூதங்கள்
அஞ்சும் அகத்தே நகும்.

-திருக்குறள்

பொது மாதர்கள், தங்கள்பால் வரும் ஆடவரிடம், மெய்போல் பொய்யாக நடித்து, அன்புடையவர்போல் பழகி, உள்ள பொருள் அனைத்தும் பறிப்பார்கள்.

மடமனத்து:-

மடம் - அறியாமை. அறியாமையுடன் கூடிய மனம்.

உளபடிபரித்து:-

பரித்தல் - தாங்குதல்.

பொய்யொழுக்கத்தை, உள்ளபடியே மனத்தில் தாங்கு கின்றவர்.

நொடி பேசும்:-

நொடி - தந்திரம். காமுகரிடம் தந்திரமான சொற்களைப் பேசுபவர் விலைமகளிர்.

பகடிகட்கு:-

பகடி - வெளி வேடதாரிகள். உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசி நடிப்பவர்கள்.

மெய்ப்பொருள் பல கொடுத்து:-

மெய் - உடல். பொது மாதர்கட்கு ஆடவர் தமது உடம்பை யும், பொன் பொருள்கள் பலவற்றையும் தத்தம் புரிவார்கள்.

அறு உயிர்வாடா:-

அறு - மிகுதியாக, உள்ளம், உடல் வாடியதோடு, உயிரும் வாடி நிற்பர்.

மிடியெனப் பெருவடவை சுட்டிட:-

மிடி - வறுமை. தரித்திரமாகிய கொடுமை வடவாமுகாக்கினி போல் மனிதர்களைச் சுடும். அதனால்தான் ஒளவையார், “கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது” என்றார்.

தரித்திர மிக்க வனப்பினை யொடுக்கிச்
சார்த்தை உலர்தர வாட்டும்
தரித்திரந் தலைவன் தலைவியர்க் கிடையே
தடுப்பருங் கலாம்பல விளைக்கும்
தரித்திரம் அளவாச் சோம்பலை யெழுப்பும்
சாற்றரும் உலோபத்தை மிகுக்கும்
தரித்திர மிக்க பொய்மைபே ராசை
தரும்இதிற் கொடியதொன் றில்லையே.

- குசேல உபாக்யானம்

“.....முழுதுங்கெடுக்கும்

மிடியால் படியில் விதனப்படார்”

- கந்தரலங்காலம்

“வறுமை யாகிய தீயின்மேற் கிடந்து
நெளியும் நீள்புழு வாயினேற்கு”

• திருப்புகழ்.

வடிவந் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியுங் குலமும் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே.

• அநுபூதி

விதனமுற்றிட மிகவாழும் விரகு கெட்டு:-

விதனம் - துன்பம். வறுமையால் வருந்தி அத்துன்ப வாழ்
விலேயே நெடுங்காலம் வாழ்வது. அப்படி வாழ்கின்ற நிலைமை
அழிய வேண்டும்.

அருநரகு விட்டு:-

கொடுமை மிகுந்த நரகில் விழும் துயரம் விலகுமாறு
அருள்புரிய வேண்டும்.

இருவினையற:-

நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டும் நீங்க வேண்டும்.

“இருவினைமு மலமுற இறவியொடு பிறவியற”

• திருப்புகழ்

பதம் அருள்வாயே:-

பதம் - முருகன் திருவடி.

திருவடிகள், கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி எனவுணர்க.

கொடியிடைக் குறவடிவி:-

பெண்கள் இடை சுருங்கியிருப்பது அழகு. இடைக்கு உடுக்கை,
நூல் முதலியவற்றை உவமையாகக் கூறுவர். வடிவி - அழகி.

குரவு செச்சை வெண்முளரி புத்தலர் குவளை:-

குரவு - குராமலர். இது முருகனுக்கு உகந்த மலர்.

செச்சை - வெட்சி. இதுவும் அவருக்கு இனிய மலர்.

முளரி - தாமரை.

புத்தலர் குவளை - புதியதாக மலர்ந்த குவளை மலர்.

இந்த மலர்களை அடியார்கள் புனைய, முருகன் அணிந்து
கொள்கின்றார்.

நெடியவில்:-

திரிபுரம் எரித்தபோது. சிவபெருமான், நீண்ட மேரு மலையை
வில்லாகப் பற்றினார்.

பொருதிரைக்கடல் நிருதரை:-

மாறுபட்டு எழும் அலைகளையுடைய கடலையும், அசுரர் களையும் என்றும், அலைகடலில் வாழ்ந்த அசுரர்களை என்றும், அலைகடல்போல் மிகுதியாக வந்த அசுரர்களை என்றும் பொருள் படும்.

கருத்துரை

கச்சியம்பதி மேவும் கந்தவேளே! அடியேனுடைய வினைகள் அகல உன் பதமலரைத் தந்தருள்வீர்.

38

மகுடக்கொப் பாடக் காதினில்	
நுதலிற்பொட் டூரக் கோதிய	
மயிரிற்கற் றோலைப் பூவொடு	வண்டுபாட
வகைமுத்துச் சோரச் சேர்நகை	
யிதழிற்சொற் சாதிப் பாரியல்	
மதனச்சொற் பாடுக் கோகில	ரம்பைமாதர்
பகடிச்சொற் கூறிப் போர்மயல்	
முகவிச்சைப் பேசிச் சீரிடை	
பவளப்பட் டாடைத் தோளிரு	கொங்கைமேலாப்
பணமெத்தப் பேசித் தூதிடு	
மிதயச்சுத் தீனச் சோலிகள்	
பலரெச்சிற் காசைக் காரிகள்	சந்தமாமோ
தகுடத்தத் தானத் தானன	
திகுடத்தித் தீதித் தோதிமி	
தடுட்டுட் டாடப் பேரிகை	சங்குவீணை
தடமிட்டுப் பாவக் கார்கிரி	
பொடிபட்டுப் போகச் சூரர்கள்	
தலையிற்றிட் டாடப் போர்புரி	கின்றவேலா
திகிரிப் பொற் பாணிப் பாலனை	
மறைகற்புத் தேளப் பூமனை	
சினமுற்றுச் சேடிற் சாடிய	கந்தவேளே
தினையுற்றுக் காவற் காரியை	
மணமுற்றுத் தேவப் பூவொடு	
திகழ்கச்சித் தேவக் கோன்மகிழ்	தம்பிரானே.

பதவுரை

பேரிகை - முரசு வாத்தியம், சங்கு - சங்குகள், வீணை - வீணைகள் என்ற வாத்தியங்கள், தகுடத்தத் தானத் தானன திகுடத்தித் திதித் தோமிதி தடுட்டுட் டாட - தகுடத்தத் தானத் தானன..... தடுட்டுள்ளுள்ள ஒலிகளையெழுப்பவும், தடம் இட்டு - தன்னிடத்தே இடர் செய்யும் கிரவுஞ்சமலை, பொடி பட்டுப் போக - தூளாக அழிந்து போகும்படியும், குரர்கள் தலை இற்று இட்டு ஆட - சிங்கமுகன் முதலிய குரர்களின் தலை அற்று விழவும், கவந்தங்கள் ஆடவும், போர் புரிகின்ற வேலா - போர் செய்த வேலாயுதரே! திகிரி பொன் பாணி பாலனை - சக்கரம் ஏந்திய அழகிய கரமுடைய திருமாலின் புதல்வனும், மறை கல் புத்தேன் - வேதங்களைக் கற்ற தேவனும், அ பூமனை - அந்தத் தாமரையில் வாழ்பவனும் ஆகிய பிரமதேவனை, சினம் உற்று - கோபங் கொண்டு, சேடில் சாடிய - திரட்சியான தலையிற் சூட்டிய, கந்தவேளே - கந்தக் கடவுளே, தினை உற்றுக் காவல் காரியை - தினைப் புனத்திலிருந்து காவல் செய்த வள்ளி பிராட்டியை, மணம் உற்று - திருமணம் செய்துகொண்டு, தேவ பூவொடு திகழ் - தேவலோகத்து மலர் போன்ற தெய்வயானையுடன் விளங்குகின்ற, கச்சி - காஞ்சீபுரத்தில், தேவகோன் மகிழ் - இந்திரன் மகிழ்கின்ற, தம்பிரானே - தனிப் பெருந்தலைவரே! காதினிலே மகுட கொப்பு ஆட - காதுகளில் மகுடம் போன்ற கொப்பு என்ற காதணிகள் ஆடவும், நுதலில் பொட்டு ஊர - நெற்றியில் பொட்டு பரவி விளங்கவும், கோதிய மயிரில் சுற்று ஓலை பூவொடு வண்டு பாட - சீவிவிடப்பட்ட கூந்தலில் சுற்றி வைத்துள்ள தாழம்பூவில் வண்டுகள் பாடவும், வகைமுத்து சோர - நல்ல உயர்ந்த முத்தும் இழிவுபடும்படி, சேர் நகை - விளங்கும் பற்களைக் காட்டி, இதழில் சொல் சாதிப்பார் - வாயிதழில் தாங்கள் பேசும் வார்த்தைகளையே சாதிப்பவர்கள், இயல் மதன சொல் பாடும் - பொருந்திய மன்மதனது காமலீலைப் பாடல்களைப் பாடுகின்ற, கோகில ரம்பை மாதர் - குயில் போன்ற ரம்பையையொத்த பெண்கள், பகடி சொல் கூறி - ஏளனப் பேச்சுகளைப் பேசி, மயில் போர் - மையற் போர் விளையும்படி, முக இச்சை பேசி - முகத்தில் இச்சை தோன்றும்படி பேசி, சீர் இடை - அழகிய இடையில், பவளபட்டு மேலா - தோள் மீதும் இரு தனங்கள் மீதும் பொருந்த உடுத்து, பணம் மெத்த பேசி - பணம் நிரம்பத் தருமாறு பேசி, தூது இடும் - தூது அனுப்புகின்ற, இதய சுத்த ஈன சோலிகள் - உள்ளத்தில் மிகவும் இழிந்த

தொழிலையுடையவர்கள், பலர் எச்சிற்கு ஆசைக்காரிகள் - பலருடைய எச்சிலுக்கு ஆசைப்படுபவர்கள் ஆகிய பொது மாதருடைய, சந்தம் ஆமோ - உறவு ஆகுமோ? (ஆகாது).

பொழிப்புரை

தகுடத்தத் தானத் தானன திகுடத்தித் தீதித் தோதிமி தடுட்டு என்ற ஒலிகளை பேரிகை சங்கு வீணை என்ற வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், தனக்குள் வழிகாட்டி மயக்கும், பாவமும், இருளும் நிறைந்த கிரவுஞ்சமலை பொடியாகவும், குரர்களின் தலையறுந்து விழவும் போர் புரிந்த வேலாயுதக் கடவுளே! சக்ராயுதபாணியாகிய திருமாலின் புதல்வனும், வேதங்களைக் கற்றவனும், தேவனும், தாமரையில் வாழ்பவனும் ஆகிய பிரமனைச் சினந்து, அவனுடைய திரண்ட தலையில் குட்டிய கந்தக் கடவுளே, தினைப் புனத்தில் காவல் செய்த வள்ளி பிராட்டியைத் திருமணம் புரிந்து, தேவகுமாரியாகிய தெய்வயானையுடன், விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! இந்திரன் மகிழ்கின்ற தனிப் பெருந் தலைவரே! காதில் மகுடம் போன்ற கொப்பு ஆடவும், நெற்றியில் பொட்டு பரவி விளங்கவும், சிக்கெடுத்த கூந்தலில் வைத்துள்ள தாழம்பூவில் வண்டுகள் பாடவும், உயர்ந்த முத்துக்கள் நாணும்படி பற்களைக் காட்டி வாயிதழ் விரித்து தாம் கூறும் சொற்களையே சாதிப்பவர்கள்; பொருந்திய காமலீலைப் பாடல்களைப் பாடும் குயில் போன்ற இனிய குரலையுடைய அரம்பை போன்ற மாதர்கள், ஏளனமான பேச்சுக்களைப் பேசி, ஆடவர் உள்ளத்தில் இன்பமயலின் போர் விளையுமாறு, முகத்திலே விருப்பத்தைக் காட்டிப் பேசி, இடையில் பவளநிறப் பட்டாடையைத் தோள்மீதும் கொங்கைமீதும் பொருந்த அணிந்து, நிரம்பவும் பணந்தருமாறு பேசி, தூதுவரையும் அனுப்புகின்ற உள்ளத்தையுடைய மிகுந்த ஈனத்தொழிலைப் பூண்டவர்கள், பலருடைய எச்சிலை விரும்புபவர்கள் ஆகிய பொது மாதர்களின் உறவு ஆகுமோ? (ஆகாது)

விரிவுரை

மகுடக் கொப்பாட:-

மகுடக் கொப்பு - காதில் அணிகின்ற அணிகலம். அது மகுடம் போன்ற வடிவில் அமைந்தது. பழங்காலத்து நகை.

நுதலிற் பொட்டுர:-

பொது மாதர்கள் நடுநெற்றியில் நல்ல நிறத்துடன் பெரிய பொட்டாக வைத்து இளைஞர்களின் உள்ளத்தைக் கவர்வார்கள்.

இதனால், “பொட்டிலே அவர் சுட்டு பட்டிலே என்புந்திதனை நுழையவிட்டு நெட்டிலே அலையாமல்” என்பார் தாயுமானார்.

“சிந்தூரத் திலகந் தீட்டுவாராகித்

தனித்தனி திசைதொறும் சூழ்வார்”

- வில்லிபாரதம்

கோதிய மயிரிற் சுற்றோலைப் பூவொடு வண்டுபாட:-

ஓலைப்பூ - தாழம்பூ. கோதிச் சிக்கெடுத்த கூந்தலில் தாழம் பூவைச் சூடுவர்.

அம் மலரில் வண்டுகள் ஒலி செய்து பாடும்.

வகைமுத்துச் சோரச் சேர்நகை யிதழிற்சொற் சாதிப்பார்:-

வகைமுத்து - நல்ல உயர்ந்த முத்து, சோர - சோரும்படி.

மாதர்களின் பற்களைக் கண்டு அதற்கு நாம் தோற்றுப் போனோமே யென்று முத்துக்கள் வருந்துகின்றன.

இந்தக் கருத்தில் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் பின்வரும் அரிய பாடலைப் பாடுகின்றார்.

“தன்னை நிந்தைசெய் வெண்ணகை மேற்பழி சார

மன்னி யாங்குது நிகரற வாழ்தரு மனையின்

முன்னி றந்திடு வேனென நான்கொள் முறைபோல்

என்ன வெண்மணி மூக்கணி ஒருத்திநின் றிட்டாள்.”

- பிரபுலிங்கலீலை

பல்லுக்குத் தான் நிகராகாமையால், அந்தத் துக்கந் தாளாமல் முத்து, தூக்குப் போட்டுக் கொண்டதுபோல் மூக்கில் தொங்குகின்றதாம். அழகிய கற்பனை.

தாங்கள் கூறியதுவே சரியென்று பிடிவாதத்தால் சாதிப்பவர்கள்.

மதனச்சொற் பாடுங் கோகில ரம்பை மாதர்:-

மதன லீலையுடன் கூடிய பாடல்களைக் குயில் போன்ற குரலில் பாடுகின்றவர்கள்; ரம்பை போன்றவர்கள்.

ரம்பை - தெய்வலோகத்து நடனமாதா.

பகடிச் சொல் கூறி:-

தம் பால் வரும் இளைஞர்களைப் பரிகசித்துப் பேசுவார்கள்.
போர்மயல் முகவிச்சைப் பேசி:-

ஆடவர்களின் மனதில் ஆசைப்போர் விளையவும், முகத்தில் விருப்பம் தோன்றவும் இனிமையாகப் பேசுவார்கள்.

பணமெத்தப் பேசித் தூதிடு:-

தூது ஏவி பணம் நிரம்பத் தருமாறு பேசிக் கேட்பார்கள்.
சுத்தீனச் சோலிகள்:-

சுத்த ஈன சோலிகள்.

சுத்தம் என்பது ஈனத்தின் மிகுதியைத் தெரிவிக்கின்றது.

நல்ல பாம்பு என்ற சொல்லில் நல்ல என்ற சொல் கொடுமையை உணர்த்துவதுபோல் என அறிக.

சோலி - செயல். ஜோலி என்ற சொல் சோலி என வந்தது.
பலரெச்சிற் காசைக்காரிகள் சந்தாமாமோ:-

தம்மை விரும்பி வருபவர்கள் எல்லாருடைய எச்சிலையும் விரும்பியுண்பவர்களாகிய அப் பொதுமாதரின் உறவு ஆகாது என்று அடிகளார் அறிவுறுத்துகின்றார்.

தடமிட்டுப் பாவக் கார்கிரி:-

கிரவுஞ்சன் என்பவன் ஓர் அரக்கன். இவன் மக்கள் செல்லும் வழியில் மலை வடிவில் நின்று, மாயையால் தனக்குள் வழிபோல் காட்டுவான். அவ்வழி சென்றோர், உட்புகுந்தவுடன் வழியின்றித் திகைத்து மயங்குவர். அவர்களைக் கொன்று தின்பான்.

இவ்வண்ணம் மாயம் புரிந்து பலரையும் மாய்த்து வந்த அவ்வரக்கன், ஒரு சமயம் அகத்தியர் அவ்வழி வரக் கண்டான். வழக்கம்போல, மலை வடிவாக நின்று, வழிகாட்டினான். அவ்வழியே அகத்தியர் சென்றார். மலைக்குள் சென்று வழியின்றித் திகைத்தார். இது அகர மாயையென்று உணர்ந்தார். யோக தண்டத்தால் தொளைத்து வெளிப்பட்டார். “தீயோய்! நீ இம் மலை வடிவாகவே நின்று முருகவேளின் வேற்படையால் அழிவாயாக” என்று சபித்தார்.

திகிரிப்பொற் பாணிப் பாலனை:-

திகிரி - சக்கரம்.

சக்கரத்தை அழகிய திருக்கரத்தில் ஏந்திய திருமாலின் நாபிக் கமலத்தில் தோன்றியவர் பிரமர்.

திருமாலின் நாபியில் தோன்றியவர் பிரமர்.

இதயத்தில் தோன்றியவன் - மன்மதன்.

கண்களில் தோன்றியவர்கள் அமுதவல்லியும் சுந்தரவல்லியும்.

ஒன்றுக்கொன்று மேலிடமாக மக்கள் தோன்றினார்கள். இது வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது.

மறைகற்புத் தேளப் பூமனை:-

மறை கல் புத்தேள் அ பூ மன். வேதங்களைக் கற்ற தேவனாகிய அந்த மலர் மன்னன்.

சேடிற் சாடிய:-

திரட்சியான தலையில் குட்டியருளினார் முருகர்.

தேவப் பூ:-

தேவ வுலகத்து மலர் போன்றவர் தெய்வயானை அம்மை.

கருத்துரை

திருக்கச்சித் தலைவரே! பொது மாதர் உறவு ஆகாது.

39

மக்கட்குக் கூறரி தானது

கற்றெட்டத் தான்முடி யாதது

மற்றொப்புக் கியாதுமொ வாதது

மனதாலே

மட்டிட்டுத் தேடவொ ணாதது

தத்வத்திற் கோவைப டாதது

மத்தப்பொற் போதுப கீரதி

மதிசூடும்

முக்கட்பொற் பாளரு சாவிய

அர்த்தக்குப் போதக மானது

முத்திக்குக் காரண மானது

பெறலாகா

முட்டர்க்கெட் டாதது நான்மறை
யெட்டிற்றெட் டாதென வேவரு
முற்பட்டப் பாலையி லாவது

புரிவாயே

செக்கட்சக் ராயுத மாதுலன்
மெச்ச்புற் போதுப டாவிய
திக்குப் பொற் பூதர மேமுதல்
சிட்டித்துப் பூதப சாசுகள்
கைக்கொட்டி டாடம கோத்தி
செற்றுகர்ச் சூரனை மார்பக

வெகுருபம்

முதுசோரி

கக்கக்கைத் தாமரை வேல்விடு
செச்சைக்கப் பூரபு யாசல
கச்சுற்றப் பாரப யோதர
கற்புத்தப் பாதுல கேழையு
மொக்கப்பெற் றாள்வினை யாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில் மேவிய

முலையாள்முன்

பெருமானே.

பதவுரை

செக்கண் - சிவந்த கண்களையும், சக்ர ஆயுத - சக்கிராயுதத்தையும் உடைய, மாதுலன் மெச்ச - மாமனாகிய மாயவன் மெச்சிப் புகழ், புல் போது படாவிய - புல்லும் மலரும் படரும்படி பெரிதாக, திக்கு பொன் பூதரமே முதல் - திசைகளில் உள்ள பொன் மேருகிரி முதலிய, வெகு ரூபம் சிட்டித்து - பலப்பல உருவ பேதங்களை உண்டாக்கி, பூத பசாசுகள் - பூதங்களும் பேய்களும், கை கொட்டிட்டு ஆட - கை கொட்டி ஆரவாரித்து ஆடவும், மக உததி செற்று - பெரிய கடலை அடக்கியும், உக்ர சூரனை மார்பு அகம் முது சோரி கக்க - கடுமையுடைய சூரனுடைய மார்பிடம் முற்றிய உதிரம் சொரியுமானும் செய்த, கை தாமரை வேல் விடு - தாமரை மலர் போன்ற கரத்தினின்றும் வேலாயுதத்தை விட்டருளிய, செச்சை - செஞ் சந்தனக் குழம்பும், கர்ப்பூர - பச்சைக் கற்பூரமும் பூசப்பெற்ற, புய அசல - மலை போன்ற தோள்களையுடையவரே! கச்சு உற்ற - இரவிக்கையணிந்ததும், பார - கனமானதும், பயோதர - பால் கொண்டது மாகிய, முலையாள் திருமுலைகளையுடையவரும், கற்பு தப்பாது - கற்புநிலை தவறாமல், உலகு ஏழையும் ஒக்க பெற்றாள் - ஏழு உலகங்களையும் ஒருங்கே ஈன்றவருமான காமாட்சியம்மையார், விளையாடிய - திருவிளையாடல் புரிந்த, கச்சி கச்சாலையில்

மேவிய - காஞ்சிபுரத்தில் கச்சபேச்சரம் என்னும் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும், பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! மக்கட்கு கூற அரிது ஆனது - மக்களுக்கு இது இத்தன்மையது என்று எடுத்துக் கூறுதற்கு அரிதானது, கற்று எட்ட தான் முடியாதது - கற்ற கல்வியினாலும் அதனை எட்ட முடியாதது, மற்று ஒப்புக்கு யாதும் ஒவ்வாதது - மற்றபடி அதற்கு ஒப்பாக ஒன்றையுஞ் சொல்ல முடியாதது, மனதாலே மட்டு இட்டு தேட ஒண்ணாதது - மனத்தினால் அளவிட்டுத் தேடியறிய முடியாதது, தத்வத்தில் கோவை படாதது - எத்தகைய அறிவு ஆராய்ச்சி வரிசையிலும் அமையாதது, மத்தம் - ஊமத்த மலரையும், பொன்போது - பொன்னிறமுடைய கொன்றை மலரையும், பகீரதி - கங்கா நதியையும், மதி குடும் - சந்திரனையும் அணிந்து கொண்டிருக்கின்ற, முக்கண் - மூன்று கண்களையுடைய, பொற்பாளர் உசாவிய - அழகராகிய சிவமூர்த்தி சொல்லுக எனக் கேட்ட, அர்த்தக்குப் போதகம் ஆனது - பொருளுக்கு ஞான காரணமாக இருப்பது முத்திக்கு காரணம் ஆனது - மோட்சத்துக்குக் காரணமாக விளங்குவது, பெறல் ஆகா - பெறுவதற்கு முடியாததாய், முட்டர்க்கு எட்டாதது - மூட்டர்க்கு எட்டாததாய் இருப்பது, நான்மறை எட்டிற்கு எட்டாது எனவே வரும் - நான்கு வேதங்களும் எட்டியும் எட்ட முடியாது நிற்கும் பொருள், முற்பட்டு அப்பாலையில் ஆவது புரிவாயே - முதன்மையான நிலைக்கும் அப்பாலான பொருள் எதுவோ அந்தப் பொருளை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளுவீராக.

பொழிப்புரை

சிவந்த கண்களும் சக்கராயுதமும் உடைய மாமனாம் திருமால் புகழவும், புல்லும் மலரும் படர்ந்து திசைகளில் உள்ள பெரிய பொன் மேருமலை முதலிய பலப்பல வடிவங்களைப் படைத்து, பூதங்களும் பேய்களும் கைகொட்டி ஆட, பெரிய கடலை அடக்கி, வேகமுள்ள சூரனுடைய மார்பில் முதிர்ந்த உதிரம் சொரியுமாறு, தாமரை போன்ற கரத்திலுள்ள வேலை விடுத்தவரே! சந்தனக் குழம்பும் பச்சைக் கற்பூரமும் பூசிய மலைபோன்ற தோள்களையுடையவரே! இரவிக்கையணிந்ததும், பெரிய - பால் நிறைந்ததுமான திருமுலை களையுடையவரும், கற்புநிலை தவறாமல் ஏழு உலகங்களையும் ஒருங்கே ஈன்றவருமான காமாட்சியம்மை தவஞ்செய்து அருள் விளையாடல் புரிந்த கச்சியம்பதியில் கச்சபாலயம் என்னும் திருக்கோயிலில்

எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதமுடையவரே! மனிதர்களால் கூற முடியாதது; கல்வியறிவால் எட்ட முடியாதது; வேறு எதற்கும் நிகராகாதது; மனதினால் நினைத்து அளவிட்டுத் தேட முடியாதது. எத்தகைய அறிவு ஆராய்ச்சி வரிசையிலும் அமையாதது; ஊமத்த மலரும் கொன்றை மலரும், கங்காநதியும் சந்திரனும் ஆகியவற்றைத் தலையிற் குடிய முக்கண்ணராம் அழகிய சிவமூர்த்தி கேட்டறிந்த உபதேச ஞானப் பொருளாக விளங்குவது; முத்திக்கு மூலகாரணமாக இருப்பது; பெற்றுகரிதானது; மூடர்கட்கு எட்டாதது; நான்கு வேதங்களாலும் எட்ட முடியாததாய் விளங்குவது; எப்பொருளுக்கும் முற்பட்டதாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் விளங்குவதான அரும்பொருளை அடியேனுக்கு உபதேசித்து அருளுவீராக.

விரிவுரை

மக்கட்குக் கூறரிதானது:-

பரம்பொருளின் தன்மை இது என்று மக்களால் உறுதியுடன் அறுதியிட்டு உரைக்க ஒண்ணாது.

“வாசித்துக் காணொ ணாதது
பூசித்துக் கூடொ ணாதது
வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது”
“காணொ ணாதது உருவோ டருவது
பேசொ ணாதது”

• திருப்புகழ்

கற்றெட்டத்தான் முடியாதது:-

வெறுங்கலையறிவால் பரம்பொருளை எட்ட முடியாது.

கற்ற அறிவால் இறைவனைக் காண முயல்வது, ஏணியை வைத்து இமயத்தின் சிகரத்துக்கு ஏற முயல்வதை ஒக்கும்.

மற்றொப்புக்கியாது மொவாதது:-

பரம்பொருள் தனக்கு ஒன்றும் நிகரில்லாதது

“நிகர்பகர அரியது”

• திருப்புகழ்

“தனக்குவமை யில்லாதான்”

• திருக்குறள்

“ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்”

• அப்பர்

மனதாலே மட்டிட்டுத் தேட வொணாதது:-

வாக்கினால்தான் கூற முடியாதது. மனத்தினால் நினைக்கத்தான் முடியுமோ எனின் அதுவும் முடியாது.

“மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே”

- திருவாசகம்

உருத்திரர்நா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்தர்
உறுகருடர் காந்தருவர் இயக்கர் பூதர்
மருத்துவரீயோ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை
வானவர்கள் முதலோர்கள் மனத்தால் தேடிக்
கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங்
களைவினவ மற்றவையுங் காணோம் என்று
வருத்தமுற்றாங் கவரோடு புலம்ப நின்ற
வஞ்சவெளி யேஇன்ப மயமாந் தேவே.

- திருஅருட்பா

தத்வத்திற் கோவை படாதது:-

ஆன்ம தத்துவம்	24
வித்யா தத்துவம்	7
சிவ தத்துவம்	5

	36

இந்த முப்பத்தாறு தத்துவ வரிசைகளில் ஒன்று என்று கருத முடியாததாய், வேறு எந்த அறிவாராய்ச்சியிலும் அகப்படாததாய் நிற்கும் பொருள்.

மத்தப் பொற்போது பகீரதி:-

மத்தம் - ஊமத்தம். இது தலைக்குறை.

“மத்தமு மதியமும்”

- திருப்புகழ்

“பொன்பொதி மத்த மாலை”

- சம்பந்தர்

பகீரதன் தவஞ்செய்து கொணர்ந்ததால் கங்கை “பாகீரதி” என்று பேர் பெற்றது.

முக்கட்பொற் பாளருசாவிய அர்த்தக்குப் போதகமானது:-

“அர்த்தத்துக்கு” என்ற சொல் அத்துச்சாரியை கெட்டு, “அர்த்தக்கு” என வந்தது.

சிவபெருமான் முருகவேளுடன் உரையாடிய பிரணவ ஞான உட்பொருளாக விளங்குவது.

முத்திக்குக் காரணமாவது:-

முத்தி - பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவது. இந்தச் சொல் வீடு எனத் தமிழில் பயிற்சின்றது.

முத்திநிலைக்கு மூலகாரணமான நுண்பொருள்.

பெறலாகா :-

எளிதில் எல்லாராலும் பெற முடியாதது.

முட்டர்க் கெட்டாதது:-

முட்டர் - மூடர்கள்.

ஞான நூல் பயிற்சியில்லாத மூடர்கட்கு எட்டாதது.

“அறிவுநூல் கலாமுடர்”

- திருப்புகழ்

நான்மறை யெட்டிற்றெட் டாதெனவே வரு:-

நான்கு வேதங்களும் எட்டியும் எட்ட முடியாததாய் விளங்கும் வியன் பொருள்.

முற்பட்டப் பாலையிலாவது புரிவாயே:-

முற்பட்ட நிலைக்கும் அப்பாலாக விளங்குவது.

இத்தகைய ஞான இரகசியத்தை உபதேசித்தருள்க என்று அடிகளார் வேண்டுகின்றார்.

செக்கட் சக்ராயுத மாதுலன்:-

செக்கண் - சிவந்த கண்ணன். திருமால் “புண்டரீகாட்சன்” “கமலக் கண்ணன்”

உமாதேவிக்கு அண்ணன். ஆதலின், முருகவேளுடைய மாதுலன் (மாமன்) எனப் புகழப் பெறுகின்றார்.

மெச்ச:-

திருமால் முருகவேளைப் பலப் பலவாகப் புகழ்கின்றார்.

“பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்”

- திருப்புகழ்

பொற்பூதரமே முதல் வெகுருபம் சிட்டித்து:-

பொன் மேருகிரி முதலிய பலப்பல வடிவங்களை உண்டாக்கியருளினார் முருகர்.

பூதபசாசுகள் கைக்கொட்டிட் டாட:-

போர்க்களத்தில் பூதங்களும் பேய்களும், மாண்ட அசுரர்களின் நினைங்களை யுண்டு, உதிரத்தைக் குடித்து, மகிழ்ச்சியுடன் கையால் தாளம் போட்டுப் பாடியாடுகின்றன.

“பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்

பாடலை மெச்சங்

கதிர்வேலா

- திருப்புகழ்

கச்சிக் கச்சாலை:-

கச்சாலை என்பது காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள கச்சபாலயம், என்னும் திருக்கோயில்.

தேவர்கள் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது மந்தர கிரியாகிய மத்து கடலில் அழுந்தாவண்ணம் திருமால் ஆமை உருவங்கொண்டு மலையை முதுகில் தாங்கினார்.

பின்னர், அவர் தருக்குற்றுக் கடலைக் கலக்கி உலகங்கட்கு இடர் விளைவித்தார். சிவபெருமானுடைய ஏவலினால் முருகர் அந்த ஆமையை அடக்கி அதன் ஓட்டை எடுத்துச் சிவபெருமானிடம் தந்தார். அரனார் ஆமை ஓட்டினை அணிகலமாக அணிந்து கொண்டருளினார்.

திருப்புகழ் விரிவுரை 1-ல் சிவபெருமான் ஆமையின் ஓட்டைத் தரித்த வரலாற்றைப் பார்க்கவும்.

திருமால் தமது குற்றம் நீங்கும் பொருட்டு வழிபட்ட சிவலிங்கம் கச்சபேசர். இது சிறந்த ஜோதிர்லிங்கம்.

கருத்துரை

கச்சிக் கச்சபாலயத்தில் எழுந்தருளிய கந்தவேளே! அப்பாலைக் கப்பலான அரிய ஞானப் பொருளை உபதேசித் தருள்வீர்.

40

மயலோது மந்த நிலையாலும் வஞ்ச

வசைபேசு கின்ற

மொழியாலும்

மறிபோலு கின்ற விழிசேரு மந்தி

மதிநேரு கின்ற

நுதலாலும்

அயிலேநி கர்ந்த விழியாலும் அஞ்ச நடையாலும் அங்கை	வளையாலும்
அறவேயுழிந்து அயர்வாகி நைந்து அடியேன்ம யங்கி	விடலாமோ
மயிலேறி யன்று நொடிபோதி லண்டம் வலமாக வந்த	குமரேசா
மறிதாவு செங்கை அரனாரி டங்கொள் மலைமாது தந்த	முருகேசா
நயவானு யர்ந்த மணிமாட மும்பர் நடுவேநி நைந்த	மதிசூழ
நறைவீசு கும்ப குடமேவு கம்பை நகர்மீது மர்ந்த	பெருமானே.

பதவுரை

மயில் ஏறி - மயிலின்மீது ஏறி, அன்று - அந்நாளில், நொடிபோதில் - ஒரு நொடிப் பொழுதில், அண்டம் வலம் ஆக வந்த - உலகை வலஞ்சுற்றி வந்தருளிய, குமர ஈசா - குமாரக் கடவுளே! மறி தாவு - மாணை தாவுகின்ற நிலையில் ஏந்தியுள்ள, செம் கை - சிவந்த திருக்கரத்தையுடைய, அரனார் இடம் கொள் - சிவபெருமானுடைய இடப்புறத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, மலை மாது தந்த - மலை மகளாகிய பார்வதி தேவி தந்தருளிய, முருக ஈசா - முருகப் பெருமானே! நயவான் உயர்ந்த - மேம்பாட்டுடன் வானளாவி உயர்ந்துள்ள, மணிமாடம் உம்பர் - அழகிய மாடங்களின் மேலும், நடுவே நிறைந்த - நடுவிலும் நிறைந்த ஒளி வீசும், மதி சூழ - சந்திரன் சூழ்ந்து விளங்க, நறை வீசு கும்பம் - வாசனை வீசும் யாக கும்பங்களும், குடம் மேவும் - நிறை குடங்களும் பொருந்தியுள்ள, கம்பை நகர்மீது அமர்ந்த - கம்பா நதிக்கரையில் உள்ள கச்சி நகரில் விருப்புடன் வீற்றிருக்கும், பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்தவரே! மயல் ஓதும் அந்த நிலையாலும் - ஆசை மயக்கத்தைக் கூறுகின்ற அந்த நிலையாலும், வஞ்ச வசை பேசுகின்ற மொழியாலும் - வஞ்சகத்துடன் கூடிய இகழுவரை பேசுகின்ற சொற்களாலும், மறி போலுகின்ற விழி சேரும் - மான்பார்வை கொண்ட கண்களுக்கு அடுத்துள்ள, அந்திமதி நேருகின்ற நுதலாலும் - மாலைப் பிறையை யொத்த நெற்றியினாலும், அயிலே நிகர்ந்த விழியாலும் - வேலையொத்த கண்களாலும், அஞ்ச நடையாலும் - அன்னம் போன்ற

நடையினாலும், அம் கை வளையாலும் - அழகிய கையில்
 அணிந்த வளைகளினாலும், அறிவே அழிந்து - அடியேனுடைய
 அறிவு அழிவுபட்டு, அயர்வு ஆகி நைந்து - சோர்ந்து மெலிந்து,
 அடியேன் மயங்கிவிடலாமோ - அடியேன் மயக்கமடையலாமோ?
 (மயங்கக் கூடாது)

பொழிப்புரை

மயிலின்மீது ஆரோகணித்து, அந்நாள் உலக முழுவதும் ஒரு
 நொடிப் பொழுதுக்குள் வலம் வந்த குமார்க்கடவுளே! தாவிய
 வண்ணம் இருக்கும் மானையேந்திய சிவந்த திருக்கரத்தினராம்
 சிவபெருமானுடைய, இடப்புறத்தமர்ந்த இமய குமாரியாகிய,
 உமையம்மையின் புதல்வராகிய முருகப் பெருமானே! வானமளவும்
 மேம்பாட்டுடன் உயர்ந்துள்ள அழகிய மாடங்ளின் மீதும்,
 நடுவிடங்களிலும், ஒளி நிறைந்த சந்திரன் சூழ்ந்து விளங்க, நறுமணங்
 கமழும் யாக கும்பங்களும், நிறை குடங்களும் பொருந்திய கம்பா
 நதிக்கரையில் விளங்கும் கச்சி நகரில் விருப்புடன் வீற்றிருக்கும்
 பெருமித முடையவரே! ஆசையை மூட்டி அதனால் மயக்கத்தைத்
 தருகின்ற நிலையாலும், வஞ்சனையுடன் கூடிய இகழுரை
 பேசுகின்ற சொற்களினாலும், மான்போன்ற பார்வையுடன்
 கண்களின் அருகிலுள்ள, மாலை மதிப்பிறை போன்ற
 நெற்றியாலும், வேல் போன்ற கண்களாலும், அன்னம் போன்ற
 நடையினாலும், அழகிய கரத்தில் அணிந்துள்ள வளைகளினாலும்,
 அறிவழிந்து சோர்ந்து மெலிந்து அடியேன் மயக்கமடையலாமோ?
 (அடைதல் கூடாது).

விரிவுரை

மயலோது மந்த நிலையாலும்:-

மயல் ஒதும் அந்த நிலையாலும்.

ஆசையால் மயக்கம் உண்டாகும். ஆசையை யதிகரிக்கச்
 செய்து அதனால் மயக்கத்தைச் செய்கின்றபடி பேசுகின்ற பொது
 மாதரது நிலையினாலும்.

அன்றி, மயலோது மந்த நிலையாலும் - மயக்கத்தைத்
 தருகின்ற, மந்த கதியுடன் கூடிய நிலையினாலும் என்றும் பொருள்
 கொள்ளலாம்.

வஞ்சவசை பேசுகின்ற மொழியாலும்:-

வஞ்சகத்துடன் கூடிய வசைமொழிகளைப் பேசுவர் பொது மாதர், அத்தகைய பேச்சுக்களால், ஆடவர் துன்புறுவர்.

மறிபோலுகின்ற விழிசேரும்:-

மறி - மான். பெண்களுடைய கண்களின் பார்வை மான் போல் மிரண்டு பார்க்கும் இயல்புடையது.

அந்திமதி நேருகின்ற நுதலாலும்:-

அந்தி மாலை. மாலை நேரத்தில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றி.

அயிலே நிகர்ந்த விழியாலும்:-

அயில் - கூர்மை. இது ஆகுபெயராக வேலைக் குறிக்கின்றது. பெண்களின் கண்கள் வேல் போன்ற கூர்மையுடையவை.

அஞ்ச நடையாலும்:-

அஞ்சம் - அன்னம். இது அம்சம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு.

பெண்களின் நடை, அன்னம் நடப்பது போன்ற அழகுடையது.

அங்கை வளையாலும்:-

அழகிய கரங்களில் ஒளிபெற அணிந்துள்ள வளைகள், ஆடவரது மனத்தை வளைத்துப் பிடித்து மயல் விளைவிக்கும்.

அறிவே யழிந்து:-

மேற்கூறிய பொது மாதர்களின் அவயவ எழில்களில் மயங்கி, மக்கள் அறிவை யிழக்கின்றார்கள்.

இராவணன் ஆயிரம் மறைகள் ஒதினவன். விச்சரவசுவின் மகன். சிவபூசை செய்தவன். தவம் பல செய்தவன். இத்தனையிருந்தும் மாதராசையால் அறிவை யிழந்தான்.

அயர்வாகி நொந்து அடியேன் மயங்கி விடலாமோ:-

“ஆகையால் அறிவழிந்து, மிகுந்த சோர்வையுற்று மெலிந்து போகலாமோ? அவ்வாறு மயங்கி வீணில் கெடக் கூடாது. அடியேனைக் காத்தருள வேண்டும்” என்று அடிகளார் முறையிடுகின்றார்.

மயிலேறி யன்று நொடிபோதி லண்டம் வலமாக வந்த குமரேசா:-

தேவர்கள் குழுவில் “அகில உலகங்களையும் ஒரு நொடிப் பொழுதுக்குள் எவன் வலம் வருவானோ அவன் பெரியவன்” என்று ஒரு முடிவு செய்தார்கள்.

முருகவேள் மயில்மீது ஆரோகணித்து அகில லோகங்களையும் நொடிப் பொழுதுக்குள் சுற்றி வந்து, தாம் தேவதேவன் என்பதை நிலைநிறுத்தியருளினார்.

இதன் நுண்பொருள், எங்கும் தாமாகக் காட்சியளித்தார் என்பது.

ஆகமம் விளைத்தகில லோகமு நொடிப்பளவில்

ஆசையொடு சுற்றுமதி

வேகக் காரணம்”

-திருவகுப்பு

அன்று என்பது பண்டறி சுட்டு. விளக்கம், திருப்புகழ் விரிவுரை 1, 3-ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

மறிதாவு செங்கை யரணார்:-

மறி - மான். தாருகவனத்து முனிவர் அபிசார வேள்வி செய்து அனுப்பிய மாணை இறைவர் தமது இடக்கரத்தில் ஏந்தியருளினார். மான் சடையை நோக்கித் தாவிக்கொண்டு இறைவருடைய திருக் கரத்தில் இருக்கும். அது அப்பெருமானுடைய சடையிலுள்ள அறுகம்புல்லைப் புசிக்கும் பொருட்டுத் தாவுவது போல் காட்சி தரும். விளக்கம் திருப்புகழ் விரிவுரை 1, 95-ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

தாவித் துள்ளிக் குதித்து ஓடுகின்ற மனமாகிய மாணை, இறைவன் அடக்கி ஆண்டான் எனவுணர்க.

இடங்கொள் மலைமாது:-

இறைவனை வேண்டித் தவஞ் செய்து எம்பிராட்டி இடப் பாகம் பெற்றாள்.

நறைவீக கும்ப குடமேவு:-

வெள்ளி வேதிகையில், நறுமணங் கமழும் நீரைக் கும்பத்தில் வைத்து, அதில் இறைவனை ஆவாகனம் புரிந்து வணங்குவர்.

குடம் - நிறைகுடம் வைத்து அலங்கரிப்பார்கள்.

கம்பை நகர்:-

கம்பா நதிக்கரையில் விளங்குகின்ற காஞ்சிமாநகர்.

கருத்துரை

கச்சிநகர் மேவும் கந்தவேளே! மாதர் மயல்படாது
காத்தருள்வீர்.

41

முத்து ரத்ந சூத்ர மொத்த சித்ர மார்க்கர்
முற்செ மத்து மூர்க்கர் வெகுபாவர்
முத்து திர்த்த வார்த்தை யொத்த பத்ர வாட்கண்
முச்சர் மெத்த சூட்சர் நகையாலே

எத்தர் குத்தி ரார்த்தர் துட்ட முட்ட காக்கர்
இட்ட முற்ற கூட்டர் விலைமாதர்
எக்கர் துக்கர் வாழ்க்கை யுற்ற சித்த நோய்ப்புண்
இப்ப டிக்கு மார்க்கம் உழல்வேனோ

தித்தி மித்தி மீத்த னத்த னத்த மூட்டு
சிறுநு டுக்கை சேட்டை தவில்பேரி
திக்கு மக்க ளாக்கை துக்க வெற்பு மீக்கொள்
செக்க டற்கு ளாழ்த்தி விடும்வேலா

கற்பு ரத்தை வீட்டி நடட்ட மிட்ட நீற்றர்
கத்தர் பித்தர் கூத்தர் குருநாதா
கற்கு றிச்சி வாழ்ப்பெ ணொக்க வெற்றி வேற்கொள்
கச்சி நத்தி நாட்கொள் பெருமாளே.

பதவுரை

தித்தி மித்தி மீத்த னத்த னத்த மூட்டு - தித்தி மித்திமீத்த
னத்த னத்த என்ற ஒலியை எழுப்புகின்ற, சிறு உடுக்கை - சிறிய
உடுக்கை, சேட்டை தவில் - அடிக்கப்படுகின்ற தவில், பேரி -
முரசு என்ற இவ்வாத்தி யங்களின் ஒலியைக் கேட்டு, திக்கு
மக்கள் ஆக்கை - திசைகளில் வாழ்கின்ற மனிதர்களின் உடம்பில்,
துக்க வெற்பு மீக்கொள் - துன்பம் மலைபோல் வளர்வதைக்
கண்டு, (அத்துன்பத்துக்குக் காரணனாகிய சூரனை) செ கடற்குள்
ஆழ்த்தி விடும் வேலா - சிவந்த உதிரக் கடலில் அழுத்தி விட்ட

வேலாயுதரே! கல் புரத்தை வீட்டி - கல்லைப்போல் உறுதியாயிருந்த முப்புரத்தை எரித்து, நடடம் இட்ட - திருநடனம் புரிந்த, நீற்றர் - திருநீறணிந்த பெருமானும், கூத்தர் - தலைவரும், பித்தர் - பித்தரும், கூத்தர் - நடேசரும் ஆகிய சிவமூர்த்தியின், குருநாதா - குருநாதரே! கல் குறிச்சி வாழ் - மலைகளுடன் கூடிய குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த, பெண் ஒக்க - வள்ளி பிராட்டியுடன் சேர்ந்து, வெற்றிவேல்கொள் - வெற்றியைத் தரும் வேலாயுதத்தை யேந்தி, கச்சி நத்தி நாள் கொள் - கச்சியம்பதியை விரும்பி நாள்தோறும் பொலிவுடன் இருக்கும், பெருமானே - பெருமையில் சிறந்தவரே! முத்து ரத்ன சூத்ரம் ஒத்த - முத்து இரத்தினம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு யந்திரத்தை நிகர்த்த, சித்ர மார்க்கர் - விசித்திரமான வழியைப் பின்பற்றினவர்களும், முன் செமத்து மூர்க்கர் - முன் சென்மத்திலேயே மூர்க்கராயிருந்தவர்களும், வெகு பாவர் - மிகுந்த பாவத்தைச் செய்பவர்களும், முத்து உதிர்த்த வார்த்தை - முத்து உதிர்வதுபோல் பேசுபவர்களும், பத்ரம் ஒத்த வாள் கண் - வாளாயுதம் போன்ற கூரிய ஒளிவீசும் கண்களையுடையவர்களும், முச்சர் - (முஞ்சர்) அழிந்து போவோர்களும், மெத்த சூட்சர் - மிகுந்த தந்திரங்களை யுடையவர்களும், நகையாலே எத்தர் - சிரிப்பினால் ஏமாற்று பவர்களும், சூத்திர அர்த்தர் - வஞ்சனைப் பொருளுடன் பேசுபவர்களும், துட்டமுட்ட காக்கர் - துஷ்டத்தனம் முழுமையுமுடைய காக்கை போன்றவர்களும், இட்டம் உற்ற கூட்டர் - தமக்கு விருப்பமுள்ள கூட்டத்தில் சேர்பவர்களும், எக்கர் - இறுமாப்புள்ள வர்களும், துக்கர் விலைமாதர் - துயரத்தைத் தருபவர்களுமான விலைமகளிரின், வாழ்க்கை உற்ற - வாழ்க்கையில் ஆசைவைத்த, சித்த நோய் புண் - மன நோய் ஆகிய புண்கொண்டு, இப்படிக்கு மார்க்கம் உழல்வேனோ - இத்தகைய வழியில் அடியென் உழலலாமோ?

பொழிப்புரை

தித்திமித் திமித் தனத் தனத்த என்ற ஒலிகளை எழுப்புகின்ற சிறிய உடுக்கை, வாசிக்கின்ற தவில், முரசு முதலிய வாத்தியங்களை அரக்கர்கள் ஒலித்து ஆரவாரம் புரிவதைக் கேட்டு, எண் திசைகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் உடல்பதறி மலைபோன்ற துயரத்தை யடைந்ததைக் கண்டருளி, சூரனைச் சிவந்த உதிரக் கடலில் அழுத்திய வேலாயுதரே! கல்போன்ற உறுதியான முப்புரத்தை எரித்து நடனம் புரிந்தவரும், திருநீறு தரித்தவரும், தலைவரும், பித்தரும், நடராஜரும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய

குருநாதரே! மலையைச் சேர்ந்த குறிஞ்சி நிலப் பெண்ணாகிய வள்ளியம்மையாருடன் சேர்ந்து, வெற்றி வேலையேந்தி, விருப்பத்துடன் நான்தோறும் விளக்கம் பெற்று கச்சியம்பதியில் வாழும் பெருமிதமுடையவரே! முத்துரத்தினங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு யந்திரம் போன்றவர்களும், விசித்திரமான வழியைப் பின்பற்றினவர்களும், முற்பிறப்பிலேயே மூர்க்க ராயிருந்தவர்களும், மிகுந்த பாவத்தைச் செய்பவர்களும், முத்துக்கள் உதிர்வதுபோல் பேசுபவர்களும், வாளாயுதத்தைப் போன்ற கூர்மையும் ஒளியும் உடைய கண்களை உடையவர்களும், அழிந்து போகின்றவர்களும், மிகுந்த தந்திரசாலிகளும், சிரித்து ஏமாற்று பவர்களும், வஞ்சனைப் பொருளுடன் பேசுபவர்களும், துஷ்டத் தனங்கள் முழுதுமுடைய காக்கை போன்றவர்களும், தாங்கள் விரும்பும் கூட்டத்தில் சேர்பவர்களும், இறுமாப்புடைய வர்களும், துக்கத்தைத் தருபவர்களும் ஆகிய விலைமாதர்களின் வாழ்க்கையை விரும்பி, மனோ வியாதியடைந்து புண்பட்டு, இப்படி யான வழியில் அடியேன் தடுமாறலாகுமோ? (தடுமாறக் கூடாது)

விரிவுரை

முத்து ரத்ன சூத்ர மொத்த:-

முத்துக்களும், இரத்தினங்களும் இழைத்துச் செய்த இயந்திரப் பாலை போன்றவர்கள் பொது மாதர்கள்.

சித்ர மார்க்கர்:-

கண்டுபிடிக்க முடியாத ஒரு விசித்திரமான வழியைத் தமக்கென அமைத்துக்கொண்டு வாழ்பவர்கள்.

முற்செ மத்து மூர்க்கர்:-

சென்மம் என்ற சொல் செமம் என வந்தது. இதேபோல் பிறிதோரிடத்தும் வருவது காண்க.

“செமித்த தெத்தனை அளவிலை”

- திருப்புகழ்

செமம் என்ற சொல்லை சமம் என்பதாகக் கொண்டால் சமம் - போர்.

போரில் முற்பட்டு நிற்பவர் என்று பொருள்படும். சண்டை கட்டுத் தயாராக நிற்பவர்கள்.

முத்து திர்த்த வார்த்தை:-

முத்துக்கள் உதிர்வதுபோல இனிய சொற்களைப்பேசி
இளைஞர்களை மயக்குவர்.

ஒத்த பத்ர வாட்கண்:-

பத்திரம் - வாள்.

"பத்திரம் எடுத்துத் தான்முன் நினைந்தஅப் பரிசே செய்தான்"

- பெரிய புராணம்.

பத்திரம் ஒத்த ஒளி நிறைந்த கண்களை யுடையவர்கள். வாள்
- ஒளி.

முச்சர்:-

முஞ்சர் - அழிகின்றவர். இச்சொல் சந்தத்தை நோக்கி முச்சர்
என வந்தது.

"முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி

உழலாதே

- திருப்புகழ்

மெத்த குட்சர்:-

குட்கமம் - என்ற சொல் குட்சர் என வந்தது. மிகவும்
தந்திரமாகப் பேசுபவர்கள்.

எத்தர்:-

எத்துதல் - ஏமாற்றுதல்.

"எத்தனோ இவன்தான் என்பர்"

- திருவிளையாடல்

குத்தி ரார்த்தர்:-

குத்திரம் - வஞ்சகம்.

"குத்திரம் கோள்களவு கல்லாமல்"

- பட்டினத்தார்

வஞ்சனைப் பொருள்களை அமைத்து உரையாடுபவர்கள்.

துட்ட முட்ட காக்கர்:-

முட்ட - முழுவதும். துஷ்டத்தனம் முழுவதும் கொண்ட
காக்கை போன்றவர். "காக்கன் போக்கன்" என்பது பழமொழி.

எக்கர்:-

எக்கர் - இறுமாப்பு. தமக்கு மிஞ்சியவர் ஒருவரும்
இல்லையென்று இறுமாந்திருப்பவர்கள்.

“எக்கராம் அமண்கையர்”

• சம்பந்தர் தேவாரம்

துக்கர் வாழ்க்கை யுற்ற:-

துக்கத்தைத் தருகின்ற அப் பொதுமாதருடன் வாழ்க்கை கொண்டு அவலமுறுவர் மக்கள்.

சித்த நோய்ப்புண்:-

மனநோய் கொண்டு, உள்ளம் புண்ணாவார்கள். உடல் நோயுடன், உளநோயும் பெற்றுத் துன்புறுவார்கள்.

இப்ப டிக்கு மார்க்கம் உழல்வேனோ?:-

இப்படிப்பட்ட துன்மார்க்கத்தில், அடியேன் தடுமாறலாமோ? தடுமாறலாகாது.

சிற்றுடுக்கை சேட்டை தவில் பேரி:-

உடுக்கை, தவில், முரசு முதலிய போர்ப்பறைகளை முழக்கி அசுரர்கள் ஆரவாரம் புரிந்தார்கள்.

திக்கு மக்க ளாக்கை துக்க வெற்பு மீக்கொள்:-

எட்டுத் திசைகளிலும் வாழ்ந்த மனிதர்கள், அசுரர்களின் ஆரவாரத்தால், துயரம் மலைபோல் மிகுதியாகக் கொண்டு வருந்தினார்கள்.

செக்க டற்கு ளாழ்த்தி விடும்வேலா:-

சூரபன்மனைச் சிவந்த உதிரக் கடலுள் மூழ்குமாறு வேலையேவி, முருகவேள், அவனுடைய தருக்கை யடக்கி யருளினார்.

கற்பு ரத்தை வீட்டி நட்ட மிட்ட நீற்றர்:-

கல்லைப்போல் உறுதியாக விருந்த முப்புரத்தைச் சிவபெருமான் சிரித்து எரித்தபோது இறைவர் நடனம் புரிந்தார். இந்த ஆடல்கள் “கொடுகொட்டி” “பாண்டரங்கம்” எனப் பெயர் பெறும்.

“சிட்டமார்ந்தமும் மதிலும் சிலைவரைத் தீயம்பினால்

கட்டுமாட்டி நட்டமாடும் நம்பெருமான்” - சம்பந்தர் தேவாரம்

“திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட....

ஆடிய கொடுகொட்டி ஆடலும்”

“தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காண

ஆடிய வியன்பாண் டரங்கமும்”

- சிலப்பதிகாரம்

“நீறணிந்து பண்டரங்கம் ஆடுங்கால்”

• கலித்தொகை

கச்சி நத்தி நாட்கொள் :-

காஞ்சிபுரத்தை விரும்பி, “கைச்சினத்தி” என்று பாடம் இருக்குமானால், திருத்துறைப்பூண்டியின் அருகில் உள்ள கைச் சினம் என்னும் திருத்தலத்தைக் குறிக்கும்.

கைச்சினம் என்னும் தலம், தேவாரப் பாடல் பெற்றது. மதுரை ஆதினத்தைச் சேர்ந்தது.

கருத்துரை

காஞ்சிமாநகர் மேவிய முருகா! மாதர் வசமாகாது அருள் செய்வீர்.

42

வம்ப றாச்சில கன்னமி டுஞ்சம	
யத்துக் கத்துத்	திரையாளர்
வன்க லாத்திரள் தன்னைய கன்றும்	
னத்திற் பற்றற்	றருளாலே
தம்ப ராக்கற நின்னையு ணர்ந்துரு	
கிப்பொற் பத்மக்	கழல்சேர்வார்
தங்கு ழாத்தினி லென்னையு மன்பொடு	
வைக்கச் சற்றுக்	கருதாதோ
வெம்ப ராக்கரம் மின்னயில் கொண்டொரு	
வெற்புப் பொட்டுப்	படமாகூர்
வென்ற பார்த்திப் பன்னிரு திண்புய	
வெட்சிச் சித்ரத்	திருமார்பா
கம்ப ராய்ப்பணி மன்னுயு யம்பெறு	
கைக்குக் கற்புத்	தவறாதே
கம்பை யாற்றினி லன்னைய வம்புரி	
கச்சிச் சொக்கப்	பெருமானே.

பதவுரை

வெம் பராக்கரம் - வெப்பமான ஆற்றலும், மின் - ஒளியுங் கொண்ட, அயில் கொண்டு - வேலாயுதத்தைக் கொண்டு, ஒரு வெற்பு - ஒப்பற்ற கிரவுஞ்சமலை, பொட்டுப்பட - பொடிபட,

மாகூர் - மாமரமாய் நின்ற சூரபன்மனை, வென்ற பார்த்திப - வென்ற அரசே! பன் இரு திண்புய - வலிமை மிக்க பன்னிரு தோள்களையுடையவரே! வெட்சி - வெட்சி மாலையணிந்த, சித்ர திரு மார்பா - அழகிய சிறந்த திருமார்பினரே! கம்பர் ஆய் - ஏகாம்பரர் என்னும் பெயருடையவராய் விளங்குபவரது, பணி மன்னு புயம் பெறுகைக்கு - பாம்புகள் நிலைத்துள்ள தோள்களைத் தழுவும் பொருட்டு, கற்பு தவறாதே - கற்பு நிலை தவறாமல், கம்பை ஆற்றினில் - கம்பா நதிக்கரையில், அன்னை தவம் புரி - காமாட்சியம்மை தவஞ் செய்திருந்த, கச்சி - காஞ்சி மாநகரில் வாழும், சொக்க - அழகிய, பெருமானே - பெருமையிற் சிறந்த வரே! வம்பு அறா - வம்பு வார்த்தைகள் நீங்காததும், சில கன்னமிடும் - சில பழைய சொற்களைத் திருடுவதுமான, சமயத்து - சமயவாதஞ் செய்து, கத்து திரையாளர் - கடல்போல் கூச்சலிடு வோருடைய, வன் கலா திரள் தன்னை அகன்று - வன்மையுடைய கலைக்கூட்டத்தினின்றும் விலகி, மனத்தில் பற்று அற்று - மனதில் உள்ள பற்றுக்கள் அனைத்தும் அறப்பெற்று, அருளாலே - திருவருளினால், தம் பராக்கு அற - தம்மைத்தாமே நோக்கியுள்ள யாம் என்ற நோக்கும் அற, நின்னை உணர்ந்து - தேவரீரை உணர்ந்து, உருகி - உள்ளம் உருகி, பொன் பத்ம கழல் சேர்வார் தம் - அழகிய தாமரை போன்ற உமது திருவடியைச் சேர்பவர் களுடைய, குழாத்தினில் - கூட்டத்தில், என்னையும் அன்பொடு வைக்க - அடியேனையும் அன்புடன் கூட்டி வைக்க, சற்று கருதாதோ - உமது திருவுள்ளத்தில் சிறிது நினைக்கலாகாதோ?

பொழிப்புரை

வெப்பமும் வலிமையும் ஒளியும் படைத்த வேலாயுதத்தை யேவி, ஒப்பற்ற கிரவுஞ்ச மலையைத் தூளாக்கி, மாமரமாய் நின்ற சூரபன்மனை வென்ற தலைவரே! வலிமை மிக்க பன்னிரு தோள்களை யுடையவரே! வெட்சிமாலை யணிந்த அழகிய திருமார்பினரே! ஏகாம்பரநாதருடைய பாம்பணிந்த திருத்தோள்களைத் தழுவும் பொருட்டு, கற்பு வழுவாத காமாட்சியம்மை, கம்பை யாற்றங்கரையில் தவம் புரிந்த காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளிய அழகியவரே! பெருமிதமுடையவரே! வம்பு வார்த்தைகள் பேசுபவரும், பழைய நூல்களிலிருந்து சில சொற்களைத் திருடு பவரும்; சமயவாதம் புரிந்து கடல்போல் கத்துகின்றவருமாகிய, வன்மையான கலைஞர்களுடைய கூட்டத்தினின்றும் நீங்கி, மனத்தில் உள்ள பற்றுக்கள் அனைத்தும் அற(நீங்க)ப் பெற்று,

உமது திருவருளால் யாம் என்னும் நோக்கம் அற்று, தேவாரை உணர்ந்து, உள்ளம் உருகி, உமது அழகிய பாத தாமரையை யடைந்த அடியவர் கூட்டத்தில், என்னையும் ஒருவனாகச் சேர்த்து வைக்க உமது திருவுள்ளம் சிறிது நினைக்காதோ?

விரிவுரை

இந்தத் திருப்புகழ் மிகவும் இனிமையானது; அடியவர் திருக் கூட்டத்தில் சேர்க்குமாறு அருணகிரிப் பெருமான் அறுமுகப் பெருமானை மிக உருக்கமாக வேண்டுகின்றார்.

நம்மை வெகு எளிதாக சிவகதியில் சேர்ப்பது அடியார் கூட்டம்தான்.

“சூரில் கிரியில் கதிர்வே லெறிந்தவன் தொண்டர்முழாம்
சாரில் கதியன்றி வேறில்லை காண்” - கந்தரவங்காரம்

“அடியா ருறவும் அரன்புசை நேசமும் அன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுளதோ” - பட்டினத்தார்

வம்பறா :-

வம்பு அறா. சமயவாதிகள் எப்போதும் இது தீது, அது குற்றம் என்று வம்பு வார்த்தைகளே பேசிக் காலத்தைப் பாழாக்கு வார்கள்.

சில கன்னமிடும் :-

கன்னம் - திருடு. ஆன்றோர்கள் அருளிச் செய்த பழைய நூல்களில் இருந்து சில சொற்களைத் திருடி, தாம் பாடியதாக தம் பாடல்களில் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

சமயத்துக் கத்துத் திரையாளர் :-

திரை - அலை. கடல் அலைபோல் ஆரவாரஞ் செய்து சமய வாதிகள் தர்க்கஞ் செய்து கதறுவார்கள்.

அருணகிரிநாதருக்கு இந்தச் சமயச் சண்டையில் மிகவும் வெறுப்பு. பல இடங்களில் சமயப் பூசலைக் கண்டிக்கின்றார்.

“கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்” - திருப்புகழ்

“சாகரம் எனமு ழங்கு வாதிகள்
சமய பஞ்ச பாதகர்” - திருப்புகழ்

வன்கலாத்திரள் தன்னையகன்று:-

இத்தகைய வன்மைக் குணமுடைய சமயவாதிகளான கலைக் கூட்டத்தினின்று விலகிவிட வேண்டும். அவ்வாறு விலகியவர்கள் உத்தம அடியார்கள்.

மனத்திற் பற்றற்று:-

பற்று - தன் பொருளில் வைக்கும் விருப்பம்.

அவா - பிறர் பொருளில் வைக்கும் விருப்பம்.

முதலில் அவா நீங்க வேண்டும். பிறகு பற்றும் ஒழிய வேண்டும். பற்றற்றால் வீடுபேறு சித்திக்கும். உடைந்த ஓட்டில் பற்று வைத்திருந்தார் பத்திரகிரியார். அப்பற்றையும் அகற்றிப் பரமன் அவருக்கு அருள்புரிந்தார். “அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு” என்கின்றார் நம்மாழ்வார். ‘பற்றவா வேரொடு பசையற பிறவிபோய் முற்ற’ என்றார் கம்பநாடர்.

பற்று பிறவியைத் தரும், மான்மீது பற்று வைத்து ஜட பரதர் பிறவியெடுத்தார். “பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறும்” என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

அருளாலே தம் பராக்கற:-

பிற பொருளில் வைக்கும் நோக்கத்தை முதலில் களைந்து, திருவருளினால் யாம் என்று தம்மை நோக்கும் பராக்கும் அறப் பெற வேண்டும்.

“இராப்பகல் பிறிது பராக்கற”

- திருப்புகழ்

“பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும்”

- சுந்தரலங்காரம்

நின்னை யுணர்ந்து:-

முகுகளை மெய்யுணர்வினால் உணர்வது.

“செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுற”

- திருப்புகழ்

“நின்னை உணர்ந்துணர்ந் தெல்லாம் ஒருங்கிய நிர்க்குணம்பூண் டென்னை மறந்திருந் தேன்திறந் தேலிட்ட திவ்வுடம்பே”

- சுந்தரலங்காரம்

உருகி:-

அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளம் உருகுவது.

“உருகும் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்”

• அநுபூதி

“உருகு மடியவர் இருவினை இருள்பொருள்
உதய தினகர”

• திருப்புகழ்

பத்மக்கழல் சேர்வார்:-

அடியார்கள், தீயவர் நட்பை விலக்கி, பற்றற்று, பராக்கற்று, இறையையுணர்ந்து, உள்ளம் உருகி, பரமன் பாதத்தையடைவார்கள். பரமன் பாத கமலத்தைச் சேரும் படிமுறைகளை இங்கே கவாமிகள் விளக்குகின்றார்கள்.

தங்குழாத்தினி லென்னையும் அன்பொடு வைக்கச் சற்றுக் கருதாதோ:-

“அடியார் குழுவில், அடியேனையும் சேர்த்து அருள் புரிய, முருகா! நின் திருவுளத்தில் சிறிது கருதலாகாதோ?” என்று மிக உருக்கமாக அடிகளார் விண்ணப்பம் புரிகின்றார்.

ஒரு குருட்டுப் பசு. இங்கும் அங்குமாக அலைகின்றது. அதற்கு ஊர்சேரும் வழி தெரியவில்லை. அங்கே ஓர் அருளாளன் அக் குருட்டுப் பசுவைப்பசு மந்தையில் சேர்த்துவிட்டான். முன்னும் பின்னும் இரு பக்கங்களிலும் உராய்ந்து கொண்டு, அக் கண்ணற்ற பசு ஊர் சேர்ந்தது. அதுபோல், ஞானக்கண்ணற்றவர், எண்ணற்ற பெருமையுடைய திருத்தொண்டர் கூட்டத்தில் சேர்ந்துவிட்டால், எளிதாக முக்தியுலகஞ் சேர்ந்து விடலாம்.

“கோவுடனே கூடிவரும் குருட்டாவும் ஊர்புகுமால்”

• சேக்கிழார் புராணம்

வெம்பராக்ரம மின்னயில்:-

அயில் - கூர்மை. ஆகுபெயராக வேலைக் குறிக்கின்றது.

வேலாயுதத்தின் தன்மை அடியார்க்குத் தண்ணென்று குளிர்ச்சியாகத் திகழும். பகைவர்க்கு ஒரு கோடி சூரிய வெப்பமாக விளங்கும்.

“ஆலமாய் அவுணருக்கு அமரருக் கமுதமாய்

ஆதவனின் வெம்மை ஒளிமீது)

அரியதவ முனிவருக்கு இந்துவில் தண்ணென்று)

அமைந்துஅன் பருக்கு முற்றா

மூலமாம் வினையறுத்து அவர்கள்வெம் பகையினை

முடித்திந்தி ராக்கும் எட்டா

முடிவில்ஆ னந்தநல் கும்பதம் அளித்து)எந்த

முதண்ட மும்புகழும் வேல்”

• வேல்விருத்தம்

ஒருவெற்புப் பொட்டுப்பட:-

மாயையில் ஒப்பற்று விளங்கி, தவ முனிவர்கட்கும் இமையவர்கட்கும், பலகாலம் இன்னல் பல புரிந்து கொண்டிருந்த கிரவுஞ்சமலையை, முருகன் வேலினால் துகள் புரிந்தருளினார்.

வினைகள் குவிந்து, மலைபோல் நின்று, துன்பஞ் செய்யும். அவ் வினைக் குன்றத்தை ஞானவேல் பொடியாக்கும்.

“பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தா!தப்பிப் போனதொன்றற்கு
எட்டாத ஞான கலைதருவாய்”

- கந்தரலங்காரம்

வெட்சிச் சித்ரத் திருமார்பா:-

முருகனுக்கு உகந்த மலர் வெட்சி.

“வெட்சிபூத்த தண்டையம் பாதாரம்”

“வெட்சித் தண்டைக் காலென்கிலை”

- கந்தரலங்காரம்

கம்பராய்ப் பணிமன்னு புயம்பெறுகைக்குக் கற்புத் தவறாதே
கம்பையாற் றினிலன்னை தவம்புரி கச்சி:-

கம்பராய் - ஏகாம்பரராய்.

கம்பர் ஆய் பணி மன்னுபுயம்.

ஏகாம்பரர் ஆராய்ந்து அணிந்துள்ள பாம்புகள் நிலைத்துள்ள தோள்.

பணி மன்னு புயம் - தொண்டுகள் நிலைத்துள்ள தோள். காமாட்சியம்மை, காஞ்சியில் ஓடும் கம்பாநதிக் கரையில், தனி மாமரத்தின் கீழ், சிவலிங்கத்தை நிறுவி இடப்பாகம் பெறும் பொருட்டுத் தவம் புரிந்தார்.

இறைவர், தேவியின் அன்பின் திறத்தை உலகுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு, கம்பா நதியில் வெள்ளத்தைப் பெருக்கினார். தேவி தனக்கு இடர் விளைவிக்குமேயென்று கருதாது, சிவலிங்கத்துக்கு இடர் விளையும் என்று கருதி, அஞ்சிச் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். அம்பிகையின் அன்பினால் சிவலிங்கங் குழைந்தது. சிவலிங்கத்தில், அம்பிகையின் வளைத்தமும்பும், முலைத் தமும்பும் உண்டாகியது. இறைவர் தோன்றி அம்பிகைக்கு இடப்பாகந் தந்தருளினார்.

“நதிகொ ளகத்தில் பயந்து கம்பர்மெய்
கருக இடத்தில் கலந்தி ருந்தவள்”

- திருப்புகழ்

"வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
 வெருவி யோடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
 கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
 காணக் கண்டாடி யேன்பெற்ற வாறே"

• சுந்தரர்

கருத்துரை

கச்சி மேவுங் கருணைக் கடலே! அடியேனைத் திருத்தொண்டர் கூட்டத்தில் சேர்த்தருள்வீர்.

43

வாய்ந்தப்பிடை நீடுகு லாவிய	
நீந்திப்பது மாதியை மீதினி	
லூர்ந்துற்பல வேரடையில் நீடிய	உகள்சேலை
வார்ந்துப்பக ழியெதி ராகிமை	
கூர்ந்துப்பரி யாவரி சேரவை	
சேர்ந்துக்குழை யோடுச லாடிய	விழியாலே
சாய்ந்துப்பனை யூணவ ரானபொ	
லாய்ந்துப்பணி னாரிரு தாளினில்	
வீழ்ந்திப்படி மீதினி லேசிறி	தறிவாலே
சாந்தப்பிய மாமலை நேர்முலை	
சேர்ந்துப்படி வ்ணினி லேயுயிர்	
மாய்ந்திப்படி போகினு மோர்மொழி	மறவேனே
சார்ந்தப்பெரு நீர்வெள மாகவே	
பாய்ந்தப்பொழு தாருமி லாமலெ	
காந்தப்பெரு நாதனு மாகிய	மதராலே
தாந்தக்கிட தாகிட தாகிட	
தோந்திக்கிட தோதிமி தோதிமி	
சேஞ்செக்கண சேகெண சேகெண	வெனதாளம்
காந்தப்பத மாறியு லாவுய	
ராந்தற்குரு நாதனு மாகியெ	
போந்தப்பெரு மான்முரு காவொரு	பெரியோனே
காந்தக்கலு மூசியு மேயென	
ஆய்ந்துத்தமி ழோதிய சீர்பெறு	
காஞ்சிப்பதி மாநகர் மேவிய	பெருமானே.

பதவுரை

சார்ந்த பெரு நீர் வெளம் ஆகவே - பெரிய நீர் பிரளய வெள்ளமாக, பாய்ந்த அப்பொழுது - பாய்ந்து பரந்துள்ள அக்காலத்தில், ஆரும் இலாமலெ - ஓருயிரும் இல்லாது ஒடுங்கி, காந்த பெரு நாதனும் ஆகிய - ஒளிவீசும் தாம் ஒருவரே பெரிய தலைவராக நின்ற, மதராலே - மகிழ்ச்சியினால், தாந்தக்கிட தாகிட தாகிட தோந்திக்கிட தோதிமி தோதிமி சேஞ்செக்கண சேகெண சேகெண என தாளம் - தாந்தக்கிட தாகிட... சேகெண என்று தாளம் ஒலிக்க, காந்த பதம் மாறி உலர் உயர் - அழகிய திருவடியை மாற்றி மாற்றி நடன உலாவை மிகுதியாகச் செய்யும், ஆந்தன் - சர்வ சங்கார மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுடைய, குருநாதனும் ஆகியே போந்த பெருமான் - குருமூர்த்தியாய் வந்த பெருமானே, முருகா - முருகவேளே! ஒரு பெரியோனே - ஒப்பற்ற பெரியோனே! காந்தக்கலும் ஊசியும் என - காந்தக்கல்லும் ஊசியும் போல் ஒன்றுபட்டு, ஆய்ந்து தமிழ்ஓதிய - ஆசிரியரும் மாணவனும் ஒன்றுபட்டு தமிழை ஆய்ந்து ஓதுகின்ற, சீர் பெறு - சிறப்பு பெற்ற, காஞ்சி பதி மா நகர் மேவிய - காஞ்சிமாநகரில் விரும்பி வாழும், பெருமானே - பெருமையில் மிகுந்தவரே! அப்பு இடை வாய்ந்து நீடு குலாவிய பதும ஆதியை நீந்தி - நீரில் பொருந்தி நெடு நேரம் விளங்கிய தாமரையாகிய முதன்மை பெற்ற மலரைத் தன் அழகினால் கடந்து, மேம்பட்டு, உற்பல ஓடையின் மீதினில் ஊர்ந்து - நீலோற்பல ஓடையின் மேலே ஊர்ந்து போய், நீடிய உகன் சேலை வார்ந்து - நீண்டு உருளுகின்ற சேல்மீனை நேரொத்து, பகழ் எதிர் ஆகி - அம்புக்குப் போட்டியாகி எதிர்த்து, மை கூர்ந்து பரியா - அஞ்சன மையை மிகுதியாகத் தாங்குவதாய், வரி சேர - ரேகைகள் பொருந்த, வை சேர்ந்து - கூர்மை கொண்டு, குழையோடு ஊசல் ஆடிய - (காதில் உள்ள) குழைகளுடன் ஊசலாடிய, விழியாலே - கண்களினால், சாய்ந்து - என் அறிவு தளர்ந்து, பனை ஊணவர் ஆன பொல் - பனங்கள்ளை யுண்டவர் போல் மயங்கி, ஆய்ந்து - பிறகு சிறிது ஆராய்ந்து, பணினார் இருதாளினில் வீழ்ந்து - இசைபாடும் பொது மாதர்களுடைய இருபாதங்களிலும் வீழ்ந்து, இ படிமீதினில் சிறிது அறிவாலே - இப்பூமியின் மீது அற்ப அறிவு காரணமாக, சாந்து அப்பிய - சந்தனக் குழம்பு பூசப்பட்ட, மா மலை நேர் முலை சேர்ந்துபடி - பெரிய மலைக்கு நிகரான

தனங்கள்மீது படிந்து, வீணினிலே உயிர் மாய்ந்து இப்படி போகினும் - வீணாகக் காலத்தைக் கழித்து உயிர் அழிந்து இப்படிக் கெட்டுப் போனாலும், ஓர் மொழி மறவேனே - நீர் குருவாக வந்து உபதேசித்த ஒப்பற்ற உபதேசமொழியை அடியேன் மறக்கமாட்டேன்.

பொழிப்புரை

எங்கும் பெருவெள்ளம் பெருகிய ஊழிப் பிரளய காலத்தில், எல்லா உயிர்களும் ஒடுங்கிய தனிமையில் தாம் ஒருவரே பெருந்தலைவராக நின்று மகிழ்ச்சியால், தாந்தக்கிட தாகிட தாகிட தோந்திக்கிட தோதிமி தோதிமி சேஞ்செக்கெண சேகெண சேகெண என்ற ஒலிகளுடன் தாளம் ஒலிசெய்ய, ஒளிமிகுந்த திருவடியை மாற்றி மாற்றி நடனவுலா செய்த சர்வசங்கார மூர்த்திக்குக் குருநாதனாய் எழுந்தருளிய பெருமானே! முருகக் கடவுளே! பெரிய பொருளே! காந்தமும் ஊசியும்போல் ஒன்றுபட்டு ஆசிரியரும் மாணவனும் ஆராய்ந்து செந்தமிழை ஒதுகின்ற மேன்மையுடைய காஞ்சிமா நகரில் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற பெருமீதம் உடையவரே! தண்ணீரில் நெடுநேரம் பொருந்தி விளங்கும் முதன்மையான மலராகிய தாமரையைத் தனது அழகினால் வென்று, நீலோற்பல ஓடையில் ஊர்ந்து நெடுந்தாரம் பாயவல்ல சேல்மீனை யொத்து, அம்பை எதிர்த்து, மை மிகுதியாகப் பூசப்பட்டு, வரிகள் பொருந்த, கூர்மையுடன், காதிற் உள்ள தோடுகளுடன் ஊசலாடிய கண்களாலே, அடியேன் அறிவு தளர்ந்து, பனங்கள்ளை யுண்டார்போல் மயங்கி, பின் அறிவினால் ஆராய்ந்து, இசை பாடும் பொதுமாதர்களின் இரு தாள்களில் வீழ்ந்து, இப்பூதலத்தில் சிறிது அறிவினால், சந்தனக் குழம்பு பூசப் பெற்ற பெரிய மலைக்கு நிகரான தனங்களில் சேர்ந்து, வீணாக என் உயிர் மாய்ந்து கெட்டுப் போனாலும், தேவரீர் உபதேசித்த உபதேச வார்த்தையை மறக்க மாட்டேன்.

விரிவுரை

வாய்ந்தப்பிடை நீடுகுலாவிய நீந்திப்பது மாதியை:-

மாதர்களின் கண்ணின் பெருமையை இத்திருப்புகழில் ஆறு வரிகளில் வர்ணிக்கின்றார். கண்களுக்கு உவமையாகத் தாமரை மலரைக் கூறுவது மரபு. ஆனால், இங்கே தாமரையையும் அழகினால் கண்கள் வென்றன என்கின்றார்.

“வாய்ந்து அப்படிடை நீடுகுலாவிய பதும ஆதியை நீந்தி”

தண்ணீரில் நெடுநேரம் பொருந்தியிருந்த முதன்மையான தாமரை மலரைத் தன்னுடைய அழகினால் வென்றது.

மலர்களில் தலைமையானது தாமரை.

“பூவினாக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை”

- அப்பர்

மீதினிலூர்ந்துற்பல ஓடையில் நீடிய உகர்ச்சேலை வார்ந்து:-

உற்பலம் - நீலோற்பலம். நீலோற்பலம் மலர்கின்ற நீரோடையின்மீது ஊர்ந்து, நெடுந்தூரம் பாயவல்ல சேல்மீனை நிகர்த்த கண்கள்.

பகழீ எதிராகி:-

பகழி - கணை. கண்கள் கணையையும் போட்டியிட்டு வென்றன.

மைகூர்ந்துப் பரியா:-

பரித்தல் - தாங்குதல்.

அஞ்சன மையை மிகுதியாகத் தாங்கிய கண்கள்.

வரிசேர:-

வரி - ரேகை.

கண்களில் செவ்வரிகள் படர்ந்து அழகு செய்யும்.

வை சேர்ந்து:-

வை - கூர்மை. கண்கள் கூர்மையானவை.

குழையோடுசலாடிய விழியாலே சாய்ந்து:-

காதில் உள்ள தோடுகளுடன் கண்கள் நீண்டு ஊசலாடுகின்றன. “செங்கயல் குழைகள் நாடும்” என்பார் சேக்கிழார் பெருமான்.

விழியாலே சாய்ந்து - விலைமகளிரது கண்ணழகினால் அறிவு தளர்ந்து விலைமகளிர் கண்வலை வீசி, இளைஞராகிய பறவைகளைப் பிடிப்பர்.

பனையுணவரானபொல்:-

பனங் கள் மயக்கஞ் செய்வது. அக் கள்ளுண்டார்போல் அறிவு மயங்குவர் இளைஞர். ஆனால், கள் உண்டாரை மட்டும்

மயக்கும். காமங் கண்டாரையும் மயக்கும்.

மாய்ந்திப்படி போகினு மோர்மொழி மறவேனே:-

“பெண் மயலால் மயங்கித் தியங்கி அழியினும் இறைவனுடைய உபதேச மொழியை மறவேன்” என்று அடிகளார் தமது உறுதியை இங்கு அறுதியிட்டு உரைக்கின்றார்.

சார்ந்தப் பெருநீர் வெளமாகவே பாய்ந்தப்பொழுது:-

சர்வசங்கார காலம்

ஆயிரஞ் சதுர் யுகங்கள் கடந்தபின் 100 ஆண்டுகள் மழையின்றி வெயில் காயும். புல், பூண்டுகள் இன்றி எல்லாம் மடியும். 100 ஆண்டுகள் ஒழியாது மழை பொழியும், மண் நீரில் கரைந்து மறையும். எங்கும் பெரு வெள்ளமாய் விளங்கும். அப்போது ஒருயிரும் இன்றி எல்லாம் மூலப்பிரகிருதியில் ஒடுங்கும். அது சர்வ சங்கார காலம்.

மதராலே... காந்தப்பதம் மாறியுலாவுயர்:-

மதர் - களிப்பு. அப்போது சர்வசங்கார மூர்த்தியாகிய சிவ பெருமான் ஒருவரே இருப்பார்.

அப்போது அப்பெருமான், கால் மாறி மாறித் திருநடனம் புரிந்தருளுவார்.

“ஒருவரிவ் வுலகில் வாழ்கிலா வண்ணம்
ஒலிபுனல் வெள்ளமுள் பரப்பு”

- சம்பந்தர் தேவாரம்

ஆந்தர் :-

அந்தம் - முடிவு. அந்தத்தைச் செய்வோன் அந்தமிலாத இறைவன்.

அந்தர் என்ற சொல் சந்தத்தை நோக்கி ஆந்தர் என நீண்டது.

காந்தக்கலு மூசியுமேயென ஆய்ந்து:-

காந்தம் ஊசியை ஈர்க்கும். அதுபோல், நல்லாசிரியன் மாணவனை ஈர்த்து ஆட்கொள்வான்.

“ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே”

- சிவபுராணம்

ஊசியும் காந்தமும் போல் ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒன்று பட்டிருப்பார்.

ஆசிரியரும், மாணவரும் சேர்ந்து செந்தமிழை ஆராய்வார்கள்.

வளரிலைத் தருப்பை நுனியெனக் கூர்த்த
மதியினர்; தொன்று தொட்டுடைய
பளகறு கேள்விப் பயிற்சியர்; மேற்கொள்
முதற்பகர் மூன்றினுந் தெருட்டி
இளையருக் குணர்த்தும் இலக்கண நெறியோர்
ஈரிரு புலமையர் தம்முள்
களவிக லிகந்து குழாங்குழா மாகிக்
கலைதெரி கழகமும் பலவால்.

- காஞ்சிப்புராணம்

இதனால் அருணகிரிப் பெருமான், நகரின் கல்விப் பெருமையையுணர்த்துகின்றார். அன்றும், இன்றும், என்றும் கல்வியிற் சிறந்தது காஞ்சி.

கலைதெரி புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்து, காஞ்சிமாநகரை அலங்கரித்தார்கள். இன்றும் அலங்கரித்திருக்கின்றார்கள்.

பரிமேலழகர், சிவப்பிரகாசர், கச்சியப்ப சிவாசாரியார், கச்சியப்ப முனிவர், சோணாசல பாரதியார் முதலிய பலப்பல புலவர்கள் அவதரித்த திருத்தலம் காஞ்சி.

கச்சியம்பதியில் இன்றும் பல புலவர் பெருமக்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

ஒப்புவமையில்லாத உயர்வுடையது கச்சி மாநகர்.

காஞ்சி மாநகரத்தின் பெருமையைப் பெரிய புராணத்துள் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனாரது புராணத்தாலும், காஞ்சி புராணத்தாலும் அறிக.

அருணகிரிநாதரது திருப்புகழில், காஞ்சிபுரத் திருப்புகழ் அதிக சந்தச் செறிவுள்ளது.

இன்று நடமாடும் கோயிலாக விளங்கும், காமகோடிப் பெரியவர்களால், அந்நகர் மேலும் சிறப்புறுகின்றது.

கருத்துரை

கச்சிநகர் மேவும் கருணைத் தெய்வமே! மாதர் மயக்கில் அழிந்தாலும் உன் உபதேச மொழியை ஒருபோதும் மறவேன்.

44

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
 அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
 அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழ்ந்து
 அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்
 சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து
 தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து
 தெளியமோ சூத்தை யென்று அருள்வாயே
 இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து
 இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
 இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு �ழைந்த
 இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையோனே
 குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
 குருவியோட் டத்தி ரிந்த தவமானைக்
 குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
 குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

பதவுரை

இறைவர் - எப்பொருளிலுந் தங்கியிருப்பவராகிய சிவபெருமா
 னுடைய, மாற்று அற்ற செம்பொன் - மாற்றில்லாத சிவந்த
 பொன்னைப்போல் ஒளி செய்கின்ற, வடிவம் வேற்று பிரிந்து -
 திருமேனியிலிருந்து வேறாகப் பிரிந்து, இடப மேல் கச்சிவந்த -
 விடையின் மீது திருக்கச்சியம்பதிக்கு வந்தருளிய, உமையாள் -
 உமாதேவியார், தன் இருளை நீக்க தவஞ்செய்து அருள - தன்னால்
 இறைவன் கண் மலரை மூடிய காரணமாக உண்டாகிய இருள்
 தொலையும் பொருட்டு மாதவஞ் செய்து உலகிற்கு ஒளியைத்
 தரும் பொருள் சிவமே என்று காட்டியருள, நோக்கி குழைந்த -
 அத்தவத்தின் திட்பத்தைப் பார்த்தருளி கம்பாநதியை யேவி
 காமாசுபி தேவி தழுவக் குழைந்தருளிய, இறைவர் கேட்க தகும்
 சொல் - சிவபெருமான் கேட்பதற்கு ஏற்ற சிறந்த பிரண
 வார்த்தத்தை, உடையோனே - உடையவரே! குறவர் கூட்டத்தில்
 வந்து - நம்பிராஜன் முதலிய குறவர்களது கூட்டத் திற்கு (வேட
 வடிவுடன்) வந்தும், கிழவனாய் புக்கு நின்று - கிழ வடிவுடன்

போய் நின்றும், குருவி ஓட்டித் திரிந்த - தினைப்புனத்தி லிருந்து குருவிகளை யோட்டித் திரிந்தவராகிய, தவமானை - தவத்திற் சிறந்த வள்ளியம்மையாரை, குணம் அது ஆக்கி - 'அருட் குணங்களை யுடையவராகச் செய்து, சிறந்த வடிவு காட்டி புணர்ந்த - சிறந்த அருட்கோலத்தைக் காட்டிக் கலந்துகொண்ட, குமர கோட்டத்து அமர்ந்த - குமர கோட்டம் என்ற காஞ்சீபுரத் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, பெருமானே - பெருமையின் மிக்கவரே! அறிவு இலா பித்தர் - மெய்யறிவில்லாத பித்து பிடித்தவரும், உன்றன் தொழா கெட்ட வஞ்சர் - தேவரீருடைய திருவடியை வணங்காத கொடிய வஞ்சகரும், அசடர் - கீழ்மக்களும், பேய் கத்தர் - பேய்போல் அலைபவரும், நன்றி அறியாத அவலர்மேல் - நன்றியறிவில்லாத வீணரும் ஆகிய மூடர்களின்மீது, சொற்கள் கொண்டு - நல்ல சொற்களைத் தொடுத்து, கவிகள் ஆக்கி புகழ்ந்து - பாடல்களைப் பாடி அந்த ஈனர்களைப் புகழ்ந்து, அவரை வாழ்த்தி திரிந்து - அவ்வீணரை வாழ்த்தி அவர்கள் இருக்குமிடந்தொறுந் திரிந்து, பொருள் தேடி - பொருளைத் தேடி, சிறிது கூட்டி கொணர்ந்து - சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து, தெரி உலாத்தி திரிந்து - விலை மகளிருடைய தெருக்களில் உலாவித் திரிந்து, தெரிவைமார்க்கு சொரிந்து - அப்பொது மகளிர்க்கு மழைபோல் சொரிந்து கொடுத்து, அவமேயான் திரியு மார்க்கத்து - அடியேன் பயனில்லாமல் திரிகின்ற புல்லிய வழியின், நிந்தை அதனை மாற்றி - இகழ்ச்சியை மாற்றி, பரிந்து - அடியேன் மீது அன்பு செய்து, தெளிய மோகூத்தை - என் அறிவு தெளியுமாறு முத்தியை, என்று அருள்வாயே - என்றைய தினந்தான் தருவீரோ?

பொழிப்புரை

சிவபெருமானுடைய, மாற்றறியாத செழும் பசும்பொன் மேனியினின்றும் பிரிந்து, விடையின் மீதுரந்தும் கச்சியம்பதிக்கு வந்த உமாதேவியார், கண்மலர் மூடியதால் உண்டாகிய இருள் நீங்கப் பெருமானைப் பூசித்து, கம்பா நதியின் வெள்ளத்திற்கு அஞ்சிச் சிவலிங்கத்தைத் தழுவ, அம்மையின் தவத்திற்கு இரங்கிக் குழைந்தருளிய கண்ணுதற் கடவுள் கேட்பதற்குரிய பிரணவார்த் தத்தை யுடையவரே! குறவர் கூட்டத்திற்குள் வந்து கிழவடிவந் தாங்கிச் சென்று, குருவியோட்டிக் கொண்டு தினைபுனங் காத்திருந்த எம்பெருமாட்டியாகிய தவத்தின் மிக்க வள்ளி மாணை,

அருட்குணங்களுடையவராகச் செய்து, சிறந்த திருமேனியைக் காட்டியருளிக் கலந்த, குமர கோட்டம் என்னும் காஞ்சித் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதமுடையவரே! அறிவில்லா பித்தரும், உமது திருவடி தொழாத கொடிய வஞ்சகரும், மூடரும் பேயரும், நன்றியறிவில்லாத வீணருமாகிய கீழ் மக்களின்மீது, இனிய தமிழ்ச் சொற்களைத் தொடுத்துக் கவிகளாகப் பாடி அவரை வாழ்த்திப் புகழ்ந்து, அவர் இருக்கை தோறும் திரிந்து, அவர்கள் தரும் பொருளைச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்து, விலைமளிர் வீதிதோறும் திரிந்து, அப் பரத்தையர்க்குத் தாராளமாகத் தந்து, வீணாக அடியேன் திரிகின்றேன். இப்புன்னெறியைத் தொலைத்து நன்னெறியில் நிற்குமாறு அன்புடன் அருளி என் அறிவு தெளிய முத்தியைத் தேவரீர் என்று தருவிரோ?

விரிவுரை

அறிவிலாப் பித்தர்:-

மிகவும் சிறந்த மொழி தமிழ்; தெய்வீகமுடைய செம்மொழி. அதனால்தான் 'தண்டமிழ்' 'செந்தமிழ்' 'திந்தமிழ்' என்றெல்லாம் பேசப்படுகின்றது. இத்தகைய தெய்வத் தமிழைப் பயின்று பாட்டிசைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்து, எவன் பிறப்பை நீக்கி பேரானந்தத்தைத் தருவானோ - எவன் பேராயிரம் பரவி வானோரேத்தும் பெருமானோ - எவன் மறையாகமங்களால் துதிக்கப் பெறும் மாதேவனோ அந்த எம்பெருமானைப் பாடியுய்வு பெறாமல், கேவலம் உண்டுடுத்துழலும் சிறு தொழிலும் சிறுமையும் உடைய மனிதர்களைப் பாடுவது எத்துணை மதியினம்? காமதேனுவின் பாலைக் கமரில் உகுப்பதை யொக்கும்; தமது அறிவையும் தமிழையும் அறிவுக்கறிவாகிய இறைவன் மாட்டுப் பயன்படுத்தாமல், கேவலம் பொருள் விருப்பால் மனிதர் மாட்டுப் பயன்படுத்துவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

“யாமோ தியகல் வியும்எம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனால்
பூமேல் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே”

- கந்தநூழி

என்ற திருவாக்கை உய்த்துணர்மின்கள். அங்ஙனம் பாடப் பெறுகின்றவர் எத்தன்மையானவர்? என்பதைச் சுவாமிகள்

கூறுமாறு காண்க. “அறிவிலாப் பித்தர்” நல்லறிவென்பது ஒரு சிறிதும் இல்லாது பைத்தியம் பிடித்து உலகில் பயனற்று அலைபவர்; பித்தன் எப்படித் திரிந்துழல்வானோ அதுபோல், பணப்பித்தும், பெண் பித்தும் பிடித்துத் திரிபவர்.

“மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை

மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னோடு

பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ

பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்”

- இராமலிங்க அடிகள்

அடிதொழாக் கெட்டவஞ்சர்:-

இறைவன் திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுவதற்கென்றே படைத்த கரங்களால், அவ்விறைவனைத் தொழாது, கொலை புலையாதி குற்றங்களையே புரிந்து, வஞ்ச நெஞ்சமுடன் வாழ்பவர். முதல் கொடுத்த முதலாளியை ஏமாற்றி, சில பொருளை மறைத்து வைப்பதனை வஞ்சனை என்பர். இறைவன் தந்தருளிய இருகரங்களாலும், தலையாலும் அப்பரமபதியை வணங்குதலின்றி, உண்பதும் உறங்குவதுமாக இருந்ததால் வஞ்சர் என்றனர். மனிதனை ஏமாற்றுபவர் வஞ்சர் எனப்படுவர்; இறைவனையே ஏமாற்றுபவர் கெட்ட வஞ்சர் எனப்படுவர்.

நன்றி யறியாத அவலர்:-

ஒரு மனிதனிடத்தில் இருக்க வேண்டிய குணங்களுள் முதன்மையானது நன்றியறிவு. மனிதனை உயர்த்துவது நன்றி மறவாமையே; ஆன் முலையறுத்த பாவம், கன்குடித்த பாவம், கொலை, புலை புரிந்த பாவம் ஆகிய எல்லாப் பாவங்களுக்குங் கழுவாயுண்டு. கழுவாயில்லாத - உய்வேயில்லாத பாவம் நன்றி கோறலாம்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு”

- திருக்குறள்

மேலும் நன்றி செய்தவன், பின்னரொரு காலத்தில் கொன்றாலொத்த கொடுமை புரியினும், அவன் முன்புரிந்த நன்றியை நினைத்து, அவனுக்குத் தீங்கு புரியாமல் நல்லவர்கள் ஒதுங்கி அவன் முன்செய்த நன்றியைப் பாராட்டி அவனுக்கு நன்மையே செய்வர்.

“கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த

ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.”

- திருக்குறள்

நன்றி மறந்த பாவிகள் ஒருபோதும் ஈடேற மாட்டார்கள். அவர்கள் விரைவில் அழிவர். அவரைக் கால்வதற்கு வேறு கூற்றுவன் வரவேண்டா. அவர் மறந்த நன்றியே அவரைக் கொன்று போடும்.

“ஒன்றொரு பயன்றனை யுதவி னோர்மனங்
கன்றிட ஒருவினை கருதிச் செய்வரேல்
புன்றொழி லவர்க்குமுன் புரிந்த நன்றியே
கொன்றிடு மல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ?”

- கந்தபுராணம்

நன்றி பல செய்து ஒரு தீங்கு புரியினும் புல்லர் அந்த தீங்கையே பெரிதாக எண்ணி எல்லா நன்றிகளையும் உடனே மறந்து விடுவர்.

“நன்றிபல வாகஒரு நவைபுரிவ ரேனுங்
கன்றிடுவ தன்றிமுது கயவர்நினை யாரே”

- மகாபாரதம்

“எழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்
எழுநூறுந் தீதாய் விடும்.”

- நாலடியார்

அங்ஙனம், நன்றியின் உயர்வையே யறியாத, வீணர்களை என்னென்றுரைப்பது?

சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக்கி.... பொருள் தேடி:-

இத்தகைய பயனில்லாத பதடிகள் இருக்கைதொறும் போய் தாய் செந்தமிழை - இறைவனைப் பாடுதற்குரிய, தீந்தமிழை வறிதாக அப்பதர்களைப் புனைந்துரையும், பொய்யுரையுமாகப் புகழ்ந்து பாடி அவர்கள் தரும் பொருளைப் பெற்று மகிழ்வர். சிறிது காலமே நின்று மின்னலைப்போல் விரைவில் அழியும் பொருளையே பெற்று வீணுற்றனர். என்றும் அழியாத திருவருட் செல்வத்தை வாரி வாரி வழங்கும் எம்பெருமானைப் பாடி யுய்யந் திறனறியாது கெடுவர். அந்தோ! பரிதாபம். அவர்களின் மதியின்மைதான் என்னே!

குன்றும் வனமும் குறுகி வழிநடந்து
சென்று திரிவதென்றுந் தீராதோ - ஒன்றுங்
கொடாதவரைச் சங்கென்றுங் கோவென்றுஞ் சொன்னால்
இடாதோ அதுவே இது.

- இரட்டையர்

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளுநர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது
வண்புகழ் பாரி காரி என்றிசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணி

பலபாவின்
லழியாதே
• திருப்புகழ்

சிறிது கூட்டிக் கொணர்ந்து... தெரிவைமார்க்குச் சொரிந்து:-

இங்ஙனம், வறிய புலவன் தன் வீடு தேடி வந்து உயர்ந்த பொருள்களோடு கூடிய பாடல்களைப் பாடினாலும், அவ்வுலோப சிகாமணிகளாகிய செல்வந்தர், தாராளமாகப் பொருளைத் தராமல் “இன்று வா” “நாளை வா” என்று அலைய வைத்து மிகச் சிறிய அளவில் பொருள் தருவர். அங்ஙனம் கிடைக்கின்ற பொருளைச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துத் திரட்டிக் கொணர்ந்து அதனை அறவழியில் செலவிடாமலும், தானும் அனுபவிக்காமலும், பொது மகளிர்க்கு வழங்கிப் புன்கணுறுவர்.

தெளிய மோட்சத்தை யென்று அருள்வாயே:-

இவ்வாறு அலைந்து அவமே; திரியும் கலங்கிய அறிவானது தெளிவு பெற்று, “முருகா! மூவர் முதல்வா!” என்று உன்னைப் பாடி யுய்வு பெற என்று நீர் அருள்வீர்? என்று சுவாமிகள் வினாவுகின்றனர்.

மாற்றற்ற செம்பொன் வடிவம்:-

சிவபெருமானுடைய திருமேனி உருகிய செம்பொன்போல் ஒளிமயமாக விளங்கும். “பொன்னார் மேனியனே” என்பார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். ஆனால், நாம் காணுகின்ற இந்தப் பொன்னன்று. இந்தப் பொன்னுக்கு மாற்றுண்டு. இன்னும் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூதம் என்னும் பொன்னுமன்று. மாற்றில்லாத ஒரு பொன்னிருக்குமானால் அப்பொன் வண்ணமாகும் அப்பரமபதியின் வடிவின் வண்ணம்.

“மாற்றறி யாதசெ ழும்பகம் பொன்னே
மாணிக்க மேகடர் வண்ணக்கொ முந்தே”

• திருவருட்பா

பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ண மெவ்வண்ணம் அவ்வண்ண மால்விடை தன்னைக்கண்ட
என்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மாயின ஈசனுக்கே.

- சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

வேற்றுப் பிரிந்து.... குழைந்த இறைவர்:-

உமாதேவியார், உலகம் உய்யும் பொருட்டு, ஒளிகட்கெல்லாம் மூலகாரணமாயுள்ள சிவபெருமானுடைய திருக்கண்களை மூடியருளினார். அதன் காரணமாக உலகமெல்லாம் இருண்டு விட்டது. அதன் காரணமாக அம்பிகை இறைவனை விட்டுப் பிரிந்து மண்ணுலகிற்கு வந்து காஞ்சியம்பதியில் கம்பா நதிக்கரையில் மணலால் சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப் புரிந்து வழிபாடாற்றினார்; அம்மையின் அன்பை உலகுணரப் புரிவான் வேண்டி, பெருமான் நதியில் வெள்ளம் வரச் செய்தனர். அதுகண்ட அம்மை தனக்கு ஆபத்து வந்ததே என்றெண்ணாது சிவலிங்க திருமேனிக்குப் பழுது வருகின்றதே என்று பயந்து இலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அம்மையின் அன்பைக் கண்ட ஆலமுண்ட நீலகண்டர் குழைந்து அநுக்ரகம் புரிந்தருளினார்.

கேட்கத்தகுஞ் சொல் உடையோனே:-

சனகாதிகட்கு உபதேசித்த சிவபெருமானுங் கேட்பதற்கு உரிய பிரணவார்த்தமாகிய செஞ்சொல்லை உடையவர் முருகப் பெருமான்.

தவமானைக் குணமதாக்கி:-

வள்ளி நாயகியார் தினைப்புனத்தில் ஏனல் காத்திருந்தனர். பாசபந்தம் நீங்கப் பெறாதிருந்தமையால் குமாரப் பெருமான், வேட வடிவுடனும், கிழ வடிவுடனும், போய் ஆடல் புரிந்தனர். நிஜ வடிவு காட்டாதொழிந்தனர். பின்னர், யானையைக் கண்டவுடன் உயிர்க்கு இறுதி நேரும்போது சுற்றமும் நண்பரும் உதவுதலில்லை; எம்பெருமானே அப்போது பற்றுக்கோடு என்று பாசபந்தம் நீங்கப் பெற்றனர். அங்ஙனம் குணமதாக்கிய பின் செவ்வேள் சிறந்த வடிவு காட்டி யாட்கொண்டனர்.

குமரகோட்டத்தமர்ந்த:-

குமரகோட்டம் என்பது காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஒரு சிறந்த முருகர் கோயிலாகும். அங்கு ஆண்டவன் காண்பார் கண்ணுங்கருத்தும் ஒருங்கே கவருங் கவினுடன் விளங்கி அடியார் அலக்கணகற்றி யருள்புரிகின்றனர்.

சூகநீ

வா
நி
யா
ம்

ப
தூ
ப
ப
க
ம்